

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2001

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Δευτέρα 23 Ιουλίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιουλίου 2001, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Τμήμα ότι με την υπ' αριθμόν 3839/3068/23-7-2001 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 31 και 32 του Κανονισμού της Βουλής Διαρκείς Επιτροπές του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση).

Εγκρίνει το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Τμήμα ενέκρινε.

Η σχετική απόφαση θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και θα κοινοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους κυρίους Βουλευτές.

(Η προαναφερθείσα απόφαση έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Αθήνα, 23 Ιουλίου 2001

Πρωτ.: 3839

Αριθμ.

Διεκπ.: 3068

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 71 και 72 του Συντάγματος και των άρθρων 31, 32 και 33 σε συνδυασμό με τα άρθρα 25 παρ. 9 και 15 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής (μέρος Κοινοβουλευτικό),

2. Την υπ' αριθμ. 3104/2535/19-6-2001 απόφαση συγκρότησης του προβλεπόμενου από τα άρθρα 71 του Συντάγματος και 29 του Κανονισμού της Βουλής Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής (Β' Σύνθεση) για την άσκηση του νομοθετικού έργου της Βουλής,

3. Τις έγγραφες υποδείξεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και τις δηλώσεις των ανεξάρτητων βουλευτών,

αποφασίζουμε,

συνιστούμε, από τα μέλη του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής της Β' Σύνθεσης (23 Ιουλίου έως και 31 Αυγούστου 2001), τις προβλεπόμενες από το άρθρο 31 του Κανονισμού της Βουλής Διαρκείς Επιτροπές του Τμήματος

Διακοπής των Εργασιών της Βουλής, οι οποίες συγκροτούνται ως ακολούθως:

Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων & β) Πολιτισμού

1. Ανθόπουλος Ιωάννης
2. Αρσένη Μαρία
3. Ασκητής Αθανάσιος
4. Βούγιας Σπυρίδων
5. Γεννηματά Φωτεινή
6. Γιαννάκης Ιωάννης
7. Γκαλήπ Γκαλήπ
8. Διαμαντίδης Ιωάννης
9. Θωμάς Γεώργιος
10. Καστανίδης Χαράλαμπος
11. Κατσέλη Ελεωνόρα
12. Λεβογιάννης Νικόλαος
13. Πάγκαλος Θεόδωρος
14. Σπυρόπουλος Ροβέρτος
15. Σχοινάρη – Ηλιάκη Ευαγγελία
16. Χωρέμης Αναστάσιος
17. Βλάχος Γεώργιος
18. Κаланτζάκου Σοφία
19. Κόλλια – Τσαρουχά Μαρία
20. Κορκολόπουλος Βασίλειος
21. Μακρή Ζωή
22. Νικολόπουλος Νικόλαος
23. Ορφανός Γεώργιος
24. Παπαδόπουλος Μιχαήλ
25. Σαλμάς Μάριος
26. Τσαρτσιώνης Νικόλαος
27. Χαλκίδης Μιχαήλ
28. Χειμάρης Αθανάσιος
29. Χουρμουζιάδης Γεώργιος
30. Δαμανάκη Μαρία

Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Άμυνας, β) Εξωτερικών, γ) Μακεδονίας – Θράκης & δ) Αιγαίου

1. Αθανασιάδης Αλέξανδρος
2. Αποστολίδης Λουκάς
3. Αυγερινός Παρασκευάς
4. Βαϊνάς Ιωάννης
5. Βλασσόπουλος Ευάγγελος
6. Γιαννάκης Ιωάννης

- 7.Κίρκος Γεώργιος
- 8.Κοτσώνης Θεόδωρος
- 9.Λεβογιάννης Νικόλαος
- 10.Λουκάκης Εμμανουήλ
- 11.Νασιώκας Έκτορας
- 12.Πάγκαλος Θεόδωρος
- 13.Παπανικόλας Βασίλειος
- 14.Σφυρίου Κοσμάς
- 15.Δήμας Σταύρος
- 16.Καλαντζάκου Σοφία
- 17.Μειμαράκης Ευάγγελος
- 18.Ορφανός Γεώργιος
- 19.Σκρέκας Θεόδωρος
- 20.Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος
- 21.Σπύρου Σπυρίδων
- 22.Στυλιανίδης Ευριπίδης
- 23.Φλωρίνης Αθηναίος
- 24.Φουντουκίδου Παρθένα
- 25.Κολοζώφ Ορέστης
- 26.Δαμανάκη Μαρία

Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Οικονομίας, β) Οικονομικών & γ) Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων

- 1.Αρσένη Μαρία
- 2.Γεωργακόπουλος Δημήτριος
- 3.Διαμαντής Κωνσταντίνος
- 4.Διαμαντίδης Ιωάννης
- 5.Ζαμπουνίδης Νικόλαος
- 6.Κολιοπάνος Θεόδωρος
- 7.Κουλούρης Κίμων
- 8.Λουκάκης Εμμανουήλ
- 9.Μαγκριώτης Ιωάννης
- 10.Μακρυπιδής Ανδρέας
- 11.Ματζαπετάκης Στυλιανός
- 12.Μπένος Σταύρος
- 13.Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος
- 14.Σφυρίου Κοσμάς
- 15.Δαβάκης Αθανάσιος
- 16.Δήμας Σταύρος
- 17.Καλλιώρας Ηλίας
- 18.Κοντός Αλέξανδρος
- 19.Κορκολόπουλος Βασίλειος
- 20.Μαρκογιαννάκης Χρήστος
- 21.Μειμαράκης Ευάγγελος
- 22.Νικολόπουλος Νικόλαος
- 23.Σκρέκας Θεόδωρος
- 24.Τσιπλάκος Αριστείδης
- 25.Τζέκης Άγγελος
- 26.Αμπατζόγλου Γεώργιος

Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Υγείας και Πρόνοιας, β) Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων & γ) Μεταφορών και Επικοινωνιών

- 1.Αποστολίδης Λουκάς
- 2.Ασκητής Αθανάσιος
- 3.Αυγερινός Παρασκευάς
- 4.Βλασσόπουλος Ευάγγελος
- 5.Γεννηματά Φωτεινή
- 6.Θωμά Μαρία
- 7.Κίρκος Γεώργιος
- 8.Κοσσυβάκης Δημήτριος
- 9.Ματζαπετάκης Στυλιανός
- 10.Νασιώκας Έκτορας
- 11.Σπυρόπουλος Ροβέρτος
- 12.Στρατηλάτης Νικόλαος
- 13.Σχοιναράκη – Ηλιάκη Ευαγγελία
- 14.Χωρέμης Αναστάσιος
- 15.Αδρακτάς Παναγιώτης

- 16.Βλάχος Γεώργιος
- 17.Βύζας Βασίλειος
- 18.Ζώης Χρήστος
- 19.Καραμπίνης Κωνσταντίνος
- 20.Κόλλια – Τσαρουχά Μαρία
- 21.Κωνσταντόπουλος Γεώργιος
- 22.Σπύρου Σπυρίδων
- 23.Στυλιανίδης Ευριπίδης
- 24.Χειμάρας Αθανάσιος
- 25.Τσιόγκας Δημήτριος
- 26.Αμπατζόγλου Γεώργιος

Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, β) Δικαιοσύνης, γ) Δημόσιας Τάξης & δ) Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

- 1.Αντωνακόπουλος Παναγιώτης
- 2.Βαϊνάς Ιωάννης
- 3.Γκούσκος Διονύσιος
- 4.Ζαμπουνίδης Νικόλαος
- 5.Θωμά Μαρία
- 6.Θωμάς Γεώργιος
- 7.Καρχιμάκης Μιχαήλ
- 8.Καστανίδης Χαράλαμπος
- 9.Κατσέλη Ελεωνόρα
- 10.Κοσσυβάκης Δημήτριος
- 11.Κοτσώνης Θεόδωρος
- 12.Κουλούρης Κίμων
- 13.Παπαγεωργίου Γεώργιος
- 14.Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος
- 15.Βασιλείου Θεόφιλος
- 16.Δαβάκης Αθανάσιος
- 17.Ζώης Χρήστος
- 18.Καλλιώρας Ηλίας
- 19.Λυκουρέζος Αλέξανδρος
- 20.Μαρκογιαννάκης Χρήστος
- 21.Μπενάκη – Ψαρούδα Άννα
- 22.Παυλόπουλος Προκόπης
- 23.Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος
- 24.Φλωρίνης Αθηναίος
- 25.Τζέκης Άγγελος
- 26.Δαμανάκη Μαρία

Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Ανάπτυξης, β) Γεωργίας & γ) Εμπορικής Ναυτιλίας

- 1.Ανθόπουλος Ιωάννης
- 2.Βοσνιάκης Χρήστος
- 3.Γεωργακόπουλος Δημήτριος
- 4.Γκούσκος Διονύσιος
- 5.Διαμαντής Κωνσταντίνος
- 6.Καρχιμάκης Μιχαήλ
- 7.Κολιοπάνος Θεόδωρος
- 8.Μαγκριώτης Ιωάννης
- 9.Μεχμέτ Αχμέτ
- 10.Παπανικόλας Βασίλειος
- 11.Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος
- 12.Στολίδης Σωτήριος
- 13.Τζιόλας Ελευθέριος
- 14.Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος
- 15.Άγγελής Ανέστης
- 16.Αδρακτάς Παναγιώτης
- 17.Καραμπίνης Κωνσταντίνος
- 18.Κοντός Αλέξανδρος
- 19.Λιάσκος Αναστάσιος
- 20.Τζαμτζής Ιορδάνης
- 21.Τσιαρσιώνης Νικόλαος
- 22.Τσίπρας Βασίλειος

23.Φουντουκίδου Παρθένα
24.Φωτιάδης Ηλίας
25.Τσιόγκας Δημήτριος
26.Αμπατζόγλου Γεώργιος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Κοινοποίηση:
Γραφείο κ. Προέδρου της Βουλής
Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
Αναφερόμενους κ.κ. Βουλευτές
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικών Επιτροπών»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις».

Η ψήφισή του στο σύνολο θα γίνει στη συνέχεια.

Του ίδιου Υπουργείου.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητοδρόμοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο «Τ.Ε.Ο. Α.Ε.».

Η ψήφισή του στο σύνολο θα γίνει στη συνέχεια.

Του ίδιου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συσκευασίες και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων – Ίδρυση Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων «Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.».

Η συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού θα γίνει στην αποψινή συνεδρίαση.

Επανερχόμαστε στο πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις».

Υπάρχουν παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τις έχετε μοιράσει στους Βουλευτές;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Νομίζω ότι έχουν μοιραστεί.

Στο άρθρο 1 στην παράγραφο 7 το όγδοο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής: «Ο ανάδοχος πρέπει να έχει συνολικό ποσοστό στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον 50%».

Στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «οι συμβάσεις αυτές», αντικαθίστανται με τις λέξεις «διακηρύξεις αυτές».

Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 18 του άρθρου 4 από «οι διατάξεις του άρθρου αυτού... έως.. εισφέρθηκε στη νέα εταιρεία» μεταφέρονται ως νέα εδάφια στο τέλος της παραγράφου 17 του άρθρου 4. Είναι απλώς για την καλύτερη οργάνωση του νόμου.

Στο άρθρο 4 στην παράγραφο 29 περίπτωση α', υποπερίπτωση εε' μετά τις λέξεις «του άρθρου» προστίθεται ο αριθμός «5» που έχει παραλειφθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μια στιγμή, κύριε Υφυπουργέ, εγώ δεν μπορώ να παρακολουθήσω. Δεν ξέρω αν οι συνάδελφοι μπορούν.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΟΥΚΑΚΗΣ: Δεν είναι γραμμένο εδώ αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Να τα δούμε, μια στιγμή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό δεν είναι γραμμένο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγγνώμη, πρώτα-πρώτα στο άρθρο 1 λέτε ότι πρέπει να αναδιατυπωθεί το όγδοο εδάφιο ως εξής: «Ο ανάδοχος πρέπει να έχει συνολικό ποσοστό...»

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): «... να έχει συνολικό

ποσοστό στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον 50%».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Αυτή όμως είναι μία ουσιαστική...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό είναι, κύριε Πρόεδρε, όπως ακριβώς το έχω πει κατά την ομιλία μου στη Βουλή. Απλώς όμως, κατά την ομιλία μου στη Βουλή, μιλώντας για το 50% στην κατασκευαστική κοινοπραξία, αναφέρθηκα στη συνάδελφο κυρία Ξηροτύρη, η οποία είχε κάνει μία παρατήρηση παρόμοια, αλλά διάφορη από αυτήν που είχε κάνει ο Πρόεδρος κ. Γείτονας στην πρόταση του οποίου ανταποκρίθηκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Και το απεδέχθηκε αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ναι και μιλώ καθαρά για την κατασκευαστική κοινοπραξία και όχι για την υπεργολαβία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μετά το άλλο που λέτε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το άλλο είναι για την καλύτερη διατύπωση του νόμου, για να μη δημιουργηθούν προβλήματα, να μην είναι συμβάσεις, αλλά να είναι διακηρύξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 8 αντί για συμβάσεις, λέτε για διακηρύξεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μετά πηγαίνουμε στα δύο τελευταία εδάφια. Αυτά απλώς μεταφέρονται ως νέα εδάφια στο τέλος της παραγράφου 17 του άρθρου 4. Είναι απλώς μεταφορά.

Προστίθεται στο κείμενο που έχουν οι εισηγητές στο άρθρο 4 στην παράγραφο 29, περίπτωση α, υποπερίπτωση εε' το εξής: Μετά τις λέξεις «του άρθρου», έχει παραλειφθεί ο αριθμός 5, του νόμου 1418.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το έχετε μέσα στο κείμενο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν είναι στο κείμενο. Απλώς το είδαμε τώρα, τελευταία στιγμή. Δεν υπάρχει στην εκτύπωση. Γράφεται «του άρθρου», αλλά δεν γράφεται ο αριθμός 5.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μετά, κύριε Υφυπουργέ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μετά στην παράγραφο 30 του άρθρου 4, στην περίπτωση δ' στην τέταρτη σειρά προστίθεται η λέξη «ίσο» μετά τη λέξη «μεγαλύτερο ή» και διαγράφονται σαν πλεονασμός οι λέξεις «που αποκτούν».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συγγνώμη, αλλά διαγράφονται οι λέξεις «μεγαλύτερο, και».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): «Μεγαλύτερο ή ίσο».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μεγαλύτερο ή...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ...ίσο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Διαγράφονται σαν πλεονασμός οι λέξεις «που αποκτούν». Μένει «μεγαλύτερο ή ίσο». Δεν αλλάζει η έννοια;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι, δεν αλλάζει καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ας πάμε στο άρθρο 5 τώρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Από εκεί και πέρα, το άρθρο 5 και τα υπόλοιπα είναι απλώς μεταφορές των άρθρων, δηλαδή η παράγραφος 47 του άρθρου 4 μεταφέρεται απλώς και τοποθετείται για την καλύτερη οργάνωση του νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Αθανάσιος Αλευράς καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές

βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

στο σχέδιο νόμου «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις»

1. Στο άρθρο 1, στην παράγραφο 7, το όγδοο εδάφιο θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: Ο ανάδοχος πρέπει να έχει συνολικό ποσοστό στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό 50%. Στη διάρκεια των συνεδριάσεων της Βουλής η ανωτέρω μεταβολή του ποσοστού αυτού εκ παραδρομής είχε τεθεί στην παράγραφο 8 του άρθρου 1 και στο τέταρτο εδάφιο αυτής. Με την ανωτέρω σωστή αναδιατύπωση, η διατύπωση του εδαφίου αυτού παραμένει ως έχει στο αρχικό σχέδιο νόμου: Ο ανάδοχος του έργου πρέπει να διατηρεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του ποσού της σύμβασης του με το κύριο του έργου ή το φορέα κατασκευής, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι συμβάσεις υπεργολαβιών που έχουν εγκριθεί., σελ. 1

2. Στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, όπως αυτό, αναδιατυπώθηκε κατά τη συζήτηση οι λέξεις «...συμβάσεις αυτές...», αντικαθίστανται από τη λέξη «... διακηρύξεις...», σελ. 2

3. Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 18 του άρθρου 4 από «Οι διατάξεις του άρθρου αυτού... έως ...εισφέρθηκε στην νέα εταιρεία», μεταφέρονται ως νέα εδάφια στο τέλος της παραγράφου 17 του άρθρου 4, σελ. 13

3α. Στο άρθρο 4 στην παρ. 29 περ. α υποπ. εε) στο τέλος μετά τις λέξεις του άρθρου 11 προστίθεται ο αριθμός 5.

4. Στην παράγραφο 30 του άρθρου 4, στην περίπτωση δ, στην τέταρτη σειρά, προστίθεται η λέξη «ίσο» μετά την λέξη «μεγαλύτερο» ή διαγράφονται σαν πλεονασμός, οι λέξεις «που αποκτούν».

Σημειώνεται ότι η διατύπωση των περιπτώσεων «α» έως και «στ» είναι η ίδια, σελ. 26

5. Η παράγραφος 47 του άρθρου 4, μεταφέρεται και τοποθετείται στο άρθρο 2 σαν περίπτωση «στ» και η υπάρχουσα περίπτωση στ του άρθρου 2 αναριθμείται σε «ζ».

6. Το άρθρο 11 (τροπολογία 586/89), μεταφέρεται σαν παράγραφος 7 του άρθρου 5.

7. Στο άρθρο 12 (τροπολογία 589/42), η πρώτη παράγραφος αυτού μεταφέρεται σαν παράγραφος 8 του άρθρου 5.

8. Στο άρθρο 12 (τροπολογία 589/42), η τρίτη παράγραφος αυτού μεταφέρεται σαν παράγραφος 9 του άρθρου 5.

9. Στο άρθρο 12 (τροπολογία 589/42), η δεύτερη παράγραφος αυτού μεταφέρεται σαν παράγραφος 10 του άρθρου 5.

10. Στο άρθρο 12 (τροπολογία 589/42), η τέταρτη παράγραφος αυτού μεταφέρεται σαν παράγραφος 11 του άρθρου 5.

11. Στο άρθρο 12 (τροπολογία 589/42), η πέμπτη παράγραφος αυτού μεταφέρεται σαν παράγραφος 14 του άρθρου 5.

12. Το άρθρο 10 (τροπολογία 587/40), μεταφέρεται σαν παράγραφος 12 του άρθρου 5.

13. Το άρθρο 13 (τροπολογία 582/35), μεταφέρεται σαν πρώτο εδάφιο της παραγράφου 15 του άρθρου 5.

14. Το άρθρο 14 (τροπολογία 583/36), μεταφέρεται σαν εδάφια 2 και 3 της παραγράφου 15 του άρθρου 5.

15. Το άρθρο 15 (τροπολογία 560/32), μεταφέρεται και τοποθετείται στο άρθρο 4 στο τέλος της παραγράφου 17.»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Οι εισηγητές τα παρακολούθησαν αυτά;

Ο κ. Λουκάκης έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΟΥΚΑΚΗΣ: Δεν έχω αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσιτουρίδης είναι εδώ; Έχετε αντίρρηση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Τσιτουρίδης δεν είναι εδώ. Ούτως ή άλλως εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο στο σύνολό του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μας ενδιαφέρει αν γίνεται ουσιαστική μεταβολή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στα περισσότερα είναι τυπικές οι μεταβολές που γίνονται...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Αυτό είναι άλλο θέμα. Δεν μας ενδιαφέρει αυτό σ' αυτό το στάδιο. Το Κομμουνιστικό Κόμμα και ο Συνασπισμός;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ : Λείπει ο εισηγητής μας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Καλώς.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Κατασκευαστική κοινοπραξία και υπεργολαβία

Μετά την παράγραφο 6 του άρθρου 5 του ν. 1418/1984 (ΦΕΚ 23 Α'), οι παράγραφοι 7, 8, 9, 10 και 11 του άρθρου αυτού αναριθμούνται σε 9, 10, 11, 12 και 13 και τίθενται νέες παράγραφοι 7 και 8 που έχουν ως εξής:

« 7. Επιτρέπεται η σύσταση κοινοπραξίας μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 15, όπως κάθε φορά ισχύει, για την κατασκευή έργου, το οποίο έχει αναλάβει μία ή περισσότερες από τις επιχειρήσεις αυτές (κατασκευαστική κοινοπραξία), αν:

α. Όλα τα μέλη της κατασκευαστικής κοινοπραξίας ανήκουν στις καλούμενες από τη διακήρυξη τάξεις και κατηγορίες του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.), και

β. το συμφωνητικό σύστασης της κοινοπραξίας γνωστοποιείται στον κύριο του έργου ή τον φορέα κατασκευής. Αν δεν γνωστοποιηθεί, δεν αναγνωρίζεται από τον κύριο του έργου ή τον φορέα κατασκευής.

Ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής με απόφασή του μπορεί να μην εγκρίνει τη σύσταση της κοινοπραξίας, με απόφαση που λαμβάνεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός μηνός από την ανωτέρω γνωστοποίηση. Μέχρι την έγκριση ή μέχρι την παρέλευση της προθεσμίας αυτής δεν επιτρέπεται η σύμπραξη της κοινοπραξίας στην κατασκευή του έργου.

Ο αριθμός των μελών της κατασκευαστικής κοινοπραξίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία, αν το έργο ανατέθηκε σε μία επιχείρηση, ή το διπλάσιο του αρχικού αριθμού των εργοληπτικών επιχειρήσεων, αν το έργο ανατέθηκε σε κοινοπραξία εργοληπτικών επιχειρήσεων.

Ο ανάδοχος πρέπει να έχει συνολικό ποσοστό συμμετοχής στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%). Κάθε άλλη εργοληπτική επιχείρηση που μετέχει στην κατασκευαστική κοινοπραξία πρέπει να έχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Αν ο ανάδοχος είναι κοινοπραξία, πρέπει να διατηρεί συνολικό ποσοστό συμμετοχής στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%). Κάθε άλλη εργοληπτική

επιχείρηση που μετέχει στην κοινοπραξία πρέπει να έχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Τα επιπλέον μέλη της κοινοπραξίας δεν επιτρέπεται να είναι κοινοπραξίες.

Τα μέλη της κοινοπραξίας ευθύνονται εις ολόκληρον έναντι του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, για το σύνολο του έργου.

Στον υπολογισμό της εμπειρίας και του ορίου ανεκτέλεστου μέρους εργολαβιών δημοσίων έργων κάθε εργοληπτικής επιχείρησης, όπως το όριο αυτό προσδιορίζεται στην παράγραφο 45 του άρθρου 16, λαμβάνονται υπόψη και τα έργα που εκτελέστηκαν από κατασκευαστικές κοινοπραξίες στις οποίες συμμετείχε, καθεμία από αυτές τις εργοληπτικές επιχειρήσεις, κατά το ποσοστό συμμετοχής της.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι ελάχιστοι όροι που πρέπει να περιλαμβάνονται στο συμφωνητικό, οι λόγοι για τους οποίους μπορεί ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής να μην εγκρίνουν τη σύσταση της κοινοπραξίας, η διαδικασία έγκρισής της και κάθε σχετικό θέμα.

8. Όταν συνάπτεται σύμβαση μίσθωσης έργου μεταξύ του αναδόχου δημοσίου έργου και εργοληπτικής επιχείρησης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 15 για την κατασκευή μέρους του έργου που έχει αναληφθεί από τον ανάδοχο (υπεργολαβία), ο υπεργολάβος θεωρείται «εγκεκριμένος» με τις συνέπειες του νόμου αυτού, μετά από έγκριση του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, όταν συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α. Ο υπεργολάβος έχει τα αντίστοιχα προσόντα για την εκτέλεση του έργου που αναλαμβάνει και ανήκει σε τάξη και κατηγορία έργου, αντίστοιχη με το ποσό της σύμβασης υπεργολαβίας, και

β. ο ανάδοχος, πριν από την εγκατάσταση του υπεργολάβου στο έργο, έχει γνωστοποιήσει στον κύριο του έργου ή στον φορέα κατασκευής τη σύμβαση υπεργολαβίας.

Ο ανάδοχος του έργου πρέπει να διατηρεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του ποσού της σύμβασης του με τον κύριο του έργου ή τον φορέα κατασκευής, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι συμβάσεις υπεργολαβιών που έχουν εγκριθεί.

Ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής μπορούν με απόφασή τους, που εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την ανωτέρω γνωστοποίηση, να μην εγκρίνουν την υπεργολαβία αυτή.

Στις διακηρύξεις η αναθέτουσα αρχή μπορεί να επιβάλει στον ανάδοχο της σύμβασης να αναθέσει σε τρίτες εργοληπτικές επιχειρήσεις, εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., συμβάσεις που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 30% της συνολικής αξίας των έργων που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης.

Η έγκριση της υπεργολαβίας έχει τις εξής συνέπειες:

α. Το ποσό της σύμβασης της υπεργολαβίας, όπως αυτό προκύπτει ιδίως από τα τιμολόγια που εκδίδονται από τον υπεργολάβο προς τον ανάδοχο, λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της εμπειρίας και του ορίου του ανεκτέλεστου μέρους εργολαβιών δημοσίων έργων του υπεργολάβου.

β. Το ποσό της σύμβασης της υπεργολαβίας, όπως αυτό προκύπτει ιδίως από τα τιμολόγια που εκδίδονται από τον υπεργολάβο προς τον ανάδοχο αφαιρείται από το ανεκτέλεστο του αναδόχου, ο οποίος δικαιούται πιστοποιητικό εμπειρίας για το σύνολο του έργου.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι ελάχιστοι όροι που πρέπει να περιλαμβάνονται στο υπεργολαβικό

συμφωνητικό, οι λόγοι για τους οποίους μπορεί ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής να μην εγκρίνει την υπεργολαβία, η διαδικασία έγκρισής της και κάθε σχετικό θέμα.»

Άρθρο 2

Κατάργηση συστήματος υποβολής προσφοράς Αυξομειώσεις ποσοτήτων εργασιών Αναθεώρηση συμβατικής αξίας ασφαλτικών

1. Το εδάφιο (γ) της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984, καταργείται.

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 1418/1984, προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν κατά την εκτέλεση εργασιών εργολαβίας προκύπτει μείωση των συμβατικών ποσοτήτων των εργασιών αυτών ή ορισμένων από αυτές, η δαπάνη που εξοικονομείται από τη μείωση αυτή μπορεί να διατεθεί για την εκτέλεση άλλων εργασιών του ίδιου έργου, που είναι αναγκαία για την αρτιότητα ή λειτουργικότητά του ή για την κάλυψη της δαπάνης αναθεώρησης.»

3. Στο άρθρο 10 του ν. 1418/1984, όπως τροποποιήθηκε με τα άρθρα 6 παράγραφος 21 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α') και 2 παράγραφοι 15 και 16 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 138 Α'), η παράγραφος 11 αναριθμείται σε 12 και προστίθεται παράγραφος 11 που έχει ως εξής:

«11. Ειδικώς από το Γ' τρίμηνο του 1999 και εφεξής η πληρωμή και η αναθεώρηση της συμβατικής τιμής των ασφαλτικών εργασιών, όταν σε αυτήν περιλαμβάνεται και η αξία της ασφάλτου, γίνεται ως εξής:

α. Κάθε συμβατική τιμή (ΤΣ) διαχωρίζεται στην αξία των ασφαλτικών εργασιών χωρίς την ασφάλτο (ΤΣ1) και στην αξία της ασφάλτου (ΤΣ2), με βάση τις σχέσεις $ΤΣ1 = Eox / Eoa \times ΤΣ$ και $ΤΣ2 = Ao$, όπου:

Eox: η αξία της ασφαλτικής εργασίας χωρίς την αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την Ανάλυση Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) κατά το χρόνο εκκίνησης της αναθεώρησης για κάθε εργολαβική σύμβαση.

Eoa: η αξία της ασφαλτικής εργασίας μαζί με την αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την Ανάλυση Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) κατά το χρόνο εκκίνησης της αναθεώρησης για κάθε εργολαβική σύμβαση.

Ao: η αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την εγκεκριμένη από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Ανάλυση Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) κατά το χρόνο εκκίνησης της αναθεώρησης για την κάθε εργολαβική σύμβαση.

β. Η πληρωμή των ασφαλτικών εργασιών γίνεται με βάση τις ποσότητες των εργασιών που έχουν εκτελεστεί, πολλαπλασιαζόμενη με την αντίστοιχη αξία χωρίς την ασφάλτο (ΤΣ1) και με την αξία της ασφάλτου (Ao).

γ. Η αναθεώρηση (ΔΤν) της αξίας των ασφαλτικών εργασιών χωρίς την ασφάλτο (ΤΣ1) υπολογίζεται με τον τύπο της παραγράφου 5, με βάση τα άρθρα της Ανάλυσης Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) που αφορά στις ασφαλτικές εργασίες χωρίς την ασφάλτο.

δ. Η αναθεώρηση (ΔΤν) της αξίας της ασφάλτου (ΤΣ2) υπολογίζεται με βάση τον τύπο $ΔΤν = Ao (Av / Ao - 1)$, όπου Av είναι η αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την Α.Τ.Ε.Ο. κατά την έκαστοτε αναθεωρητική περίοδο. Για τον προσδιορισμό της αξίας της ασφάλτου Ao και Av, από το Γ' τρίμηνο του 1999 και εφεξής, ως τιμή της ασφάλτου λαμβάνεται ο αριθμητικός μέσος όρος των εβδομαδιαίων τιμών της ασφάλτου, σύμφωνα με τα

δελτία τιμών των διωλιστηρίων της χώρας.

ε. Οι ανάδοχοι των εργολαβιών αυτών μπορούν να δηλώσουν στη διευθύνουσα το έργο υπηρεσία, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ότι επιμένουν στους συμβατικούς όρους για την πληρωμή και τον υπολογισμό της αναθεώρησης της αξίας των ασφαλιστικών εργασιών. Στην περίπτωση αυτή ο υπολογισμός και η πληρωμή της αναθεώρησης εξακολουθούν να διέπονται από τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.

στ. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για ορισμένες συμβατικές τιμές ασφαλιστικών εργασιών δεν αντιστοιχούν εγκεκριμένες αναλύσεις (ΑΤΕΟ) για την εφαρμογή του τρόπου υπολογισμού των τιμών Εοx και Εοα, θα συντάσσονται αναλύσεις τιμών διά συγκρίσεως με τις υπάρχουσες εγκεκριμένες αναλύσεις (δια προσθαφαιρέσεως των επί πλέον και των επί έλλαντων στοιχείων). Οι ανωτέρω συντασσόμενες αναλύσεις θα αποτελούν, στις περιπτώσεις αυτές, τη βάση του υπολογισμού των Εοx και Εοα. Στις ανωτέρω περιπτώσεις, ως συντελεστές αναθεώρησης θα λαμβάνονται οι αντίστοιχοι των άρθρων που προβλέπει η σύμβαση, αλλά χωρίς την άσφαλτο.

ζ. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να ορισθεί άλλος τρόπος λήψης της τιμής της ασφάλτου για αναθεώρηση των εργασιών αυτών.»

Άρθρο 3 **Επίλυση διαφορών**

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 1418/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κατά των πράξεων ή παραλείψεων της διευθύνουσας υπηρεσίας που προσβάλλουν έννομο συμφέρον του αναδόχου χωρεί ένσταση, που ασκείται με κατάθεση στη διευθύνουσα υπηρεσία. Η ένσταση κατά των πράξεων ασκείται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση της πράξης, εκτός αν σε ειδικές περιπτώσεις ορίζεται διαφορετικά στο νόμο αυτόν ή στα προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με εξουσιοδότησή του. Η ένσταση κατά των παραλείψεων ασκείται το αργότερο μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την απόρριψη εκ μέρους της διευθύνουσας υπηρεσίας των αιτημάτων του αναδόχου που υποβάλλονται μαζί με την τελική επιμέτρηση, που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 11.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν. 1418/1984 προστίθενται εδάφια που έχουν ως εξής:

«Ένσταση δεν απαιτείται να προηγηθεί και επί παραλείψεων της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου. Στην περίπτωση αυτή ασκείται απευθείας αίτηση θεραπείας, το αργότερο μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών μηνών από την απόρριψη εκ μέρους της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου των αιτημάτων του αναδόχου που υποβάλλονται μαζί με την τελική επιμέτρηση.»

3. Το άρθρο 13 του ν. 1418/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 13 **Δικαστική επίλυση διαφορών**

1. Κάθε διαφορά μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών που προκύπτει από τη σύμβαση κατασκευής δημοσίου έργου επιλύεται με προσφυγή στο αρμόδιο δικαστήριο κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των διαφορών αυτών είναι το διοικητικό ή πολιτικό εφετείο της περιφέρειας στην οποία εκτελείται το έργο. Παρέκταση αρμοδιότητας δεν επιτρέπεται. Αν το έργο εκτελείται στην περιφέρεια δύο ή περισσότερων εφετειών, αρμόδιο καθίσταται εκείνο που ορίζει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου, ύστερα από αίτηση εκείνου που ενδιαφέρεται να ασκήσει την προσφυγή.

3. Της προσφυγής στο εφετείο προηγείται υποχρεωτικά αίτηση θεραπείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, διαφορετικά η προσφυγή κηρύσσεται απαράδεκτη. Η προσφυγή στο εφετείο ασκείται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης που εκδόθηκε στην αίτηση θεραπείας ή από τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας της παραγράφου 7 του προηγούμενου άρθρου. Εάν το έργο εκτελείται στην Περιφέρεια δύο ή περισσότερων εφετειών, η αίτηση για τον καθορισμό του αρμόδιου εφετείου, σύμφωνα με την παράγραφο 2, υποβάλλεται μέσα στην ίδια δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία. Στην περίπτωση αυτή η δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία για άσκηση προσφυγής αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης του Προέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου.

4. Η υπόθεση συζητείται σε δικάσιμο που ορίζεται όσο το δυνατόν συντομότερα. Οι διάδικοι υποχρεούνται να προσκομίσουν κατά την πρώτη συζήτηση όλα τα αποδεικτικά μέσα. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Αν ο φάκελος της υπόθεσης δεν αποσταλεί στο διοικητικό εφετείο από τη Διοίκηση, η συζήτηση αναβάλλεται σε νέα δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση συζητείται με βάση τα στοιχεία που προσκομίζει ο προσφεύγων, αν το ζητήσει ο ίδιος.

5. Η συζήτηση και η διεξαγωγή της απόδειξης ολοκληρώνονται σε μια δικάσιμο, ανεξάρτητα από τη δικαιοδοσία που υπάρχει η υπόθεση. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον των ίδιων δικαστών, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων, των μαρτύρων και εκείνων που δεν παρίστανται.

Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου λαμβάνονται υπόψη μόνο αν έχουν δοθεί ύστερα από κλήτευση του αντιδίκου τρεις τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη βεβαίωση και, αν πρόκειται να δοθούν στην αλλοδαπή, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτή. Η απόφαση εκδίδεται το ταχύτερο και αρκεί πιθανολόγηση. Οι αποφάσεις του διοικητικού ή πολιτικού εφετείου είναι αμέσως εκτελεστές.

6. Η αίτηση αναίρεσης κατά των αποφάσεων του πολιτικού εφετείου επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 559 αριθμός 1 έως 7, 9, 16, 17, 19 και 20 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Αν από την εκτέλεση της απόφασης πιθανολογείται κίνδυνος βλάβης, της οποίας η αποκατάσταση δεν είναι εύκολη, μπορεί να διαταχθεί με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους η ολική ή εν μέρει αναστολή της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, με τον όρο παροχής ανάλογης εγγύησης ή και χωρίς εγγύηση ή να εξαρτηθεί η εκτέλεση της απόφασης από την παροχή εγγύησης από το διάδικο που έχει νικήσει. Για την αίτηση αποφαινεται, συνεδριάζοντας ως συμβούλιο χωρίς υποχρεωτική κλήτευση των διαδίκων, το αρμόδιο τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου, το οποίο συγκροτείται από τρία μέλη, στα οποία περιλαμβάνεται υποχρεωτικά ο εισηγητής της υπόθεσης. Η απόφαση της ανα-

στολής μπορεί κατά τον ίδιο τρόπο να ανακληθεί με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους έως και κατά την πρώτη συζήτηση της αναίρεσης.

7. Σε περίπτωση που ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής ασκήσει αναίρεση, με αίτηση του αναδόχου, μπορεί μέχρι την εκδίκασή της να γίνει συμβιβασμός. Για το συμβιβασμό εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή του αρμόδιου οργάνου των φορέων που εκτελούν δημόσια έργα, μετά από γνώμη του αρμόδιου τεχνικού συμβουλίου. Μετά την αποδοχή αυτής από τον ανάδοχο, ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής παραιτείται από την αναίρεση.

8. Αν ο ανάδοχος του έργου είναι κοινοπραξία, η προσφυγή ασκείται είτε από την ίδια είτε από όλα τα μέλη της, που μεταξύ τους στην περίπτωση αυτή υπάρχει αναγκαστική ομοδικία.»

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς διαφορές που προκύπτουν από τη σύμβαση κατασκευής δημοσίου έργου. Υποθέσεις που εκκρεμούν σε αρμόδια κατά τόπο δικαστήρια, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εκδικάζονται από τα δικαστήρια αυτά μέχρι το πέρας της δίκης.

Άρθρο 4

Μητρώο εργοληπτικών επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) και επανάκριση εργοληπτικών επιχειρήσεων

Το άρθρο 16 του ν. 1418/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εγγραφή και κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και η τακτική και η έκτακτη αναθεώρηση της εγγραφής της, που ορίζονται στο άρθρο αυτό, γίνεται με αίτησή τους.

Για την εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ. εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 έως και 38 του παρόντος άρθρου. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται τα όρια του Συντελεστή Κατάταξης Γ, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 30, τα μεγέθη του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης που χρησιμοποιούνται σαν παρονομαστές των κλασμάτων α1, α2, α3, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 33, και η συνολική βαθμολογία ανά τάξη Μ.Ε.ΕΠ., όπως περιγράφεται στην παράγραφο 34.

2. Η εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση στηρίζεται σε όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εξέταση της αίτησης και τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων και τα οποία υποχρεούνται να υποβάλουν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις στο Μ.Ε.ΕΠ.. Τα στοιχεία αυτά συγκεντρώνονται από την υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που είναι αρμόδια για την τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ.. Μεταξύ των στοιχείων αυτών περιλαμβάνονται ιδίως τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., τα οποία συντάσσονται από τον κύριο του έργου ή το φορέα κατασκευής, για κάθε έργο, και περιέχουν πληροφορίες και αξιολογήσεις για τη δημοπρασία και την ανάδοχο επιχείρηση, για τις τεχνικές επιχειρήσεις που έχουν συμπράξει στην κατασκευή του έργου με συμβάσεις κατασκευαστικής κοινοπραξίας ή υπεργολαβίας, οι οικονομικές καταστάσεις των χρήσεων των τριών τελευταίων ετών, οι προσωρινές οικονομικές καταστάσεις πριν την υποβολή αίτησης, οι δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, οι ειδικές καταστάσεις τιμολογίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων, τα τιμολόγια ιδιωτικών έργων όλων των κατηγοριών, τα δικαιολογητικά πιστοποίησης των παγίων στοιχείων και της αξίας τους (οικόπεδα, γήπεδα, κτίρια, μηχανολογικός εξοπλισμός και μεταφορικά μέσα

πλην επιβατικών αυτοκινήτων), δικαιολογητικά για την απόδειξη της βασικής και της συμπληρωματικής στελέχωσης, καθώς και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κριθεί απαραίτητο για την αξιολόγηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

3. Η στελέχωση της εργοληπτικής επιχείρησης, με στελέχη που είναι εγγεγραμμένα στο Μ.Ε.Κ. παρακολουθείται από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., ώστε τα στελέχη αυτά να συμμετέχουν ενεργά στο έργο της επιχείρησης. Η υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. μπορεί να παραπέμψει τα ανωτέρω στελέχη, των οποίων η συμμετοχή κρίνεται εικονική ή ανεπαρκής, στο αρμόδιο πειθαρχικό όργανο.

Η ελάχιστη στελέχωση της επιχείρησης πρέπει να είναι συνεχής καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της και να αποδεικνύεται με βεβαίωση ασφάλισης του προσωπικού από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα. Οποιαδήποτε μεταβολή στελεχών της επιχείρησης, που είναι εγγεγραμμένα στο Μ.Ε.Κ., γίνεται ύστερα από αίτηση της επιχείρησης ή του στελέχους προς την Επιτροπή του Μ.Ε.ΕΠ., η οποία εγκρίνει τη μεταβολή αυτή εξετάζοντας τους προβαλλόμενους λόγους μεταβολής.

4. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να καθορίζεται ο τύπος και τα απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να περιέχουν τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., που εκδίδει ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής, τα χρονικά διαστήματα έκδοσης και κοινοποίησής τους στον ανάδοχο και τις λοιπές τεχνικές επιχειρήσεις που έχουν συμπράξει στην κατασκευή του έργου, ο τρόπος υποβολής τους στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και κάθε σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορισθεί προθεσμία μέσα στην οποία τα στοιχεία αυτά υποβάλλονται από τις εργοληπτικές επιχειρήσεις, εντός συγκεκριμένων χρονικών προθεσμιών, ανεξάρτητα από την υποβολή αίτησης τακτικής ή έκτακτης αναθεώρησης της εγγραφής τους. Η παράλειψη υποβολής των στοιχείων αυτών, με ευθύνη της εργοληπτικής επιχείρησης, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος να τα επικαλεσθεί κατά την υποβολή αίτησης τακτικής ή έκτακτης αναθεώρησης, ταυτόχρονα δε δίνει το δικαίωμα στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. να προχωρήσει με πρωτοβουλία της σε έκτακτη αναθεώρηση της εγγραφής της επιχείρησης.

Ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής οφείλει να συντάσσει και υποβάλλει τα σχετικά πιστοποιητικά με τις αρμόδιες υπηρεσίες του, οι υπάλληλοι των οποίων, σε περίπτωση που αμελούν να το πράξουν, υπέχουν και πειθαρχικές ευθύνες, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 6 του ν. 1418/1984, που προστέθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 2 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 138 Α').

5. Οι εργοληπτικές επιχειρήσεις, που λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, υποχρεούνται να υποβάλουν ετησίως τις οικονομικές τους καταστάσεις και έκθεση δραστηριότητας, πριν από το τέλος του πρώτου εξαμήνου του έτους που έπεται της χρήσης στην οποία αναφέρονται οι οικονομικές καταστάσεις. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται η διαδικασία υποβολής των ανωτέρω στοιχείων και κάθε σχετικό θέμα.

6. Κάθε επιχείρηση υποχρεούται, μέχρι το τέλος του πρώτου εξαμήνου του επόμενου έτους κάθε χρήσης, να καταθέτει στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την πιστοποίηση του κύκλου εργασιών της από ιδιωτικά έργα. Η παράλειψη της υποβολής των στοιχείων αυτών, μέσα στην προθεσμία αυτή, συνεπάγεται την απώλεια

του δικαιώματος της επιχείρησης να επικαλεσθεί τον κύκλο εργασιών από τα έργα αυτά. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται τα στοιχεία αυτά και κάθε άλλο θέμα.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 17 εφαρμόζονται αναλόγως και για τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ..

8. Η κατάταξη στις κατηγορίες και τις τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. ισχύει για μία τριετία (τακτική αναθεώρηση). Κατ' εξαίρεση η έκτακτη κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων που προέρχονται από συγχώνευση επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., οι οποίες και κρίνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 17 και επόμενες, ισχύει για μία εξαετία.

9. Αν η εργοληπτική επιχείρηση δεν υποβάλει αίτηση τακτικής αναθεώρησης, μέσα σε εξήντα ημέρες, από τη συμπλήρωση της τριετίας ή εξαετίας, κατά περίπτωση, τεκμαίρεται ότι ελλείπουν οι προϋποθέσεις παραμονής της στις κατηγορίες και τάξεις που έχει καταταχθεί και διαγράφεται από το Μ.Ε.ΕΠ.. Για τη διαγραφή αυτή εκδίδεται διαπιστωτική πράξη μέσα σε ένα μήνα από την πάροδο της εξηκοστήμερης προθεσμίας.

10. Η υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. μπορεί να ενεργήσει οποτεδήποτε έκτακτη αναθεώρηση αν διακριθθούν νεότερα δυσμενή στοιχεία που επηρεάζουν αρνητικά την ομαλή και αξιόπιστη λειτουργία της επιχείρησης, διαγράφοντας την από ορισμένες ή όλες τις κατηγορίες έργων ή υποβιβάζοντάς την από την τάξη της εγγραφής της.

11. Η τακτική ή έκτακτη αναθεώρηση μπορεί να συνδυασθεί με μεταβολή στις κατηγορίες και τάξεις για τις οποίες είχε εγκριθεί στο παρελθόν η εγγραφή της επιχείρησης. Η μεταβολή αυτή μπορεί να περιλαμβάνει και διαγραφή από κατηγορίες ή υποβιβασμό σε τάξη, έστω και αν αυτό δεν ζητήθηκε από την επιχείρηση.

12. Μετά την παρέλευση διετίας από την έκτακτη επανάκριση, που προβλέπεται στις παραγράφους 17 και επόμενες, μπορεί να γίνει έκτακτη αναθεώρηση με αίτηση της επιχείρησης.

13. Η εγγραφή, η κατάταξη ή η αναθεώρηση της εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. γίνεται από την Επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ.. Η Επιτροπή αρνείται την εγγραφή εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. ή την κατάταξη στην κατηγορία ή τάξη για την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση, αν από τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 2 κρίνει ότι η επιχείρηση αυτή δεν έχει την απαιτούμενη τεχνική ιδιότητα και τεχνική ικανότητα, με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 1. Η κατάταξη εργοληπτικών επιχειρήσεων στις τάξεις έκτη και έβδομη γίνεται με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής.

14. Η Επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ. εισηγείται τη λήψη μέτρων σχετικά με τη βελτίωση του τρόπου τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., σχετικά με τον τρόπο που καταρτίζονται και αξιολογούνται τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., παρακολουθεί την τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ. και υποβάλλει στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων εκθέσεις. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ορίζονται ο αριθμός των μελών της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ., η διάρκεια της θητείας τους και γίνεται ο διορισμός τους. Στην Επιτροπή περιλαμβάνονται δημόσιοι υπάλληλοι, δύο εκπρόσωποι του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.) ένας εκπρόσωπος της Επιστημονικής Ένωσης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών (Ε.Ε.Τ.Ε.Μ.) και τέσσερις εκπρόσωποι των πανελλήνιων επαγγελματικών εργοληπτικών οργανώσεων, οι οποίοι υποδεικνύονται από τις οργανώσεις αυτές.

15. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλο-

ντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη διαδικασία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., τη συγκέντρωση και παροχή στοιχείων από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. και κάθε σχετικό θέμα για τη συγκρότηση και λειτουργία της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ.. Με την ίδια απόφαση μπορεί να ορίζονται τα θέματα εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. επιχειρήσεων για εξειδικευμένες εργασίες και υποκατηγορίες ορισμένων έργων, η κατάταξη αυτών στις νέες τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και τα όρια του προϋπολογισμού έργων που αυτές μπορούν να αναλαμβάνουν. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζονται τα θέματα τήρησης από τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις μητρώων εργοληπτικών επιχειρήσεων, των πτυχιούχων εργοδηγών, των κατόχων σχετικών αδειών και των εμπειροτεχνών, τα όρια προϋπολογισμών δημοσίων έργων που επιτρέπεται να αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις αυτές, ο τρόπος αξιολόγησης των επιχειρήσεων αυτών και της κατάταξής τους στα ανωτέρω νομαρχιακά μητρώα, καθώς και οι περιπτώσεις μικρών έργων, την κατασκευή των οποίων μπορούν να αναλάβουν επιχειρήσεις που δεν είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ..

16. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να ανατίθενται καθήκοντα συμβούλου σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών προς υποβοήθηση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων αιτήσεων επανάκρισης, τακτικής και έκτακτης αναθεώρησης των εργοληπτικών επιχειρήσεων που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και της παροχής κάθε είδους τεχνικής βοήθειας.

17. Μέχρι την 31.12.2001 οι εργοληπτικές επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες σε οποιαδήποτε τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. υποχρεούνται είτε αυτοτελώς είτε ύστερα από συγχώνευση μεταξύ τους, μόνο με βάση τις διατάξεις του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α') και του κ.ν. 2190/1920, να υποβάλουν αίτηση έκτακτης επανάκρισης για την κατάταξή τους στην αντίστοιχη κατηγορία και τάξη, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος αυτός, τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν με εξουσιοδότησή του. Εργοληπτικές επιχειρήσεις, που δεν υποβάλουν αίτηση μέσα στην προθεσμία αυτή, διαγράφονται αυτοδικαίως από το Μ.Ε.ΕΠ.. Για τη διαγραφή εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της σχετικής αίτησης. Η απόφαση κατάταξης της εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ.. Όσες εργοληπτικές επιχειρήσεις υποβάλουν στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., μέχρι την 31.12.2001, δήλωση έναρξης της διαδικασίας συγχώνευσης, έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση μέχρι την 30.9.2002. Στην ανωτέρω δήλωση έναρξης διαδικασίας συγχώνευσης πρέπει να αναγράφονται υποχρεωτικά οι εταιρείες του Μ.Ε.ΕΠ. που θα συμμετέχουν στη συγχώνευση, χωρίς δυνατότητα αλλαγής.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να δίδεται παράταση στις πιο πάνω προθεσμίες, εφόσον διαπιστωθεί ότι αυτές δεν επαρκούν για την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανάκρισης.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και επί αποσχίσεως – εισφοράς κατασκευαστικού κλάδου μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ.. Στην περίπτωση αυτή ο αποσχιζόμενος – εισφερόμενος κλάδος λογίζεται, για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, ως αυτοτελής εργοληπτική επιχείρηση Μ.Ε.ΕΠ. και στα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία περι-

λαμβάνεται και το εργοληπτικό πτυχίο της επιχείρησης από την οποία προέρχεται ο κλάδος που αποσχίσθηκε και εισφέρθηκε στη νέα εταιρεία.

Κατ' εξαίρεση, ελληνικές τεχνικές εταιρείες που είχαν εργοληπτικό πτυχίο Ε' τάξης κατά την έναρξη ισχύος του ν. 1418/1984 και είχαν καταταγεί προσωρινά στη Ζ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., οι οποίες ανέπτυξαν αποκλειστικά εργοληπτική δραστηριότητα σε χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν υπέβαλαν αίτηση επανάκρισης και κατάταξης, σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 4 του ν. 2229/1994, λόγω προβλημάτων των χωρών αυτών και αναστολής εκ μέρους τους, των πληρωμών προς αυτές, μπορούν να υποβάλουν αίτηση κατάταξης στη ΣΤ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 1418/ 1984, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 4 του ν. 2229/1994, εφόσον έχουν τις προβλεπόμενες νόμιμες προϋποθέσεις για κατάταξη στην τάξη αυτή, προσκομίσουν πιστοποιητικά εκτέλεσης έργων στις χώρες αυτές και έχουν εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις τους προς το Ελληνικό Δημόσιο. Η αίτηση κατάταξης των εταιρειών αυτών θα πρέπει να υποβληθεί στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και θεωρείται εκκρεμής αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του νόμου αυτού.

Ως εμπειρία τριετίας για την κατάταξή τους στη ΣΤ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. της παλαιάς διαβάθμισης, θα υπολογισθεί εκείνη που αποκτήθηκε στο παρελθόν, βεβαιώνεται από πιστοποιητικά εκτέλεσης έργων και αποδεικνύεται από τις βεβαιωμένες απαιτήσεις των εταιρειών αυτών κατά των χωρών αυτών.

18. Οι τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. ορίζονται σε επτά και επιπλέον αυτών ορίζονται και δύο ειδικές τάξεις οι Α1, Α2 για μικρές επιχειρήσεις. Η κατάταξη στο Μ.Ε.ΕΠ. των εργοληπτικών επιχειρήσεων γίνεται σε μία ή περισσότερες από τις εξής βασικές κατηγορίες έργων: οδοποιίας, οικοδομικών, υδραυλικών, ηλεκτρομηχανολογικών, λιμενικών, βιομηχανικών και ενεργειακών. Κάθε επιχείρηση κατατάσσεται σε μία μόνο τάξη για κάθε κατηγορία. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να αναπροσδιορίζονται οι κατηγορίες αυτές και το περιεχόμενό τους με σκοπό τη μεγαλύτερη εξειδίκευση των κατηγοριών και να ρυθμίζονται τα μεταβατικά ζητήματα που ανακύπτουν στην περίπτωση αυτή.

19. Η κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης στην έβδομη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. συνεπάγεται την κατάταξή της σε όλες τις βασικές κατηγορίες έργων. Η κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης στην έκτη ή στην πέμπτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. συνεπάγεται την κατάταξή της σε όλες τις βασικές κατηγορίες έργων, αν κατά την επανάκρισή της πληροί τις προϋποθέσεις κατάταξής της τουλάχιστον σε τέσσερις από τις κατηγορίες αυτές.

20. Στις ειδικές τάξεις Α1 και Α2 του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσονται εργοληπτικές επιχειρήσεις με μόνο κριτήριο τη στελέχωσή τους από τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ., χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, ως εξής:

α. στην Α1, εργοληπτική επιχείρηση η οποία περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας,

β. στην Α2, εργοληπτική επιχείρηση η οποία περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας ή δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας.

21. Στην πρώτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας και έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας ή δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας ή έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας,

β. διαθέτει, κατά την υποβολή της αίτησης, καταθέσεις σε τράπεζα, τουλάχιστον είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) δραχμών ή εβδομήντα τριών χιλιάδων τριακοσίων εξήντα οκτώ (73.368) ΕΥΡΩ.

22. Στη δεύτερη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας ή έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας και δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας ή έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας,

β. διαθέτει, κατά την υποβολή της αίτησης, τραπεζικές καταθέσεις, τουλάχιστον σαράντα οκτώ εκατομμυρίων (48.000.000) δραχμών ή εκατόν σαράντα χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα έξι (140.866) ΕΥΡΩ,

γ. διαθέτει πάγια στοιχεία με βάση τις αντικειμενικές αξίες ή τις αξίες κτήσης αυτών, συνολικής αξίας δώδεκα εκατομμυρίων (12.000.000) δραχμών ή τριάντα πέντε χιλιάδων διακοσίων δεκαεπτά (35.217) ΕΥΡΩ. Τα πάγια στοιχεία αυτά αφορούν γήπεδα, οικόπεδα, κτίρια, μηχανολογικό εξοπλισμό και μεταφορικά μέσα, εκτός τα επιβατικά αυτοκίνητα. Ως αξία παγίων για τα ακίνητα λαμβάνεται, κατ' επιλογή της επιχείρησης, είτε η αντικειμενική αξία που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, πιστοποιημένη από συμβολαιογράφο, είτε η αξία αυτών, όπως προσδιορίζεται από τα οριστικά συμβόλαια αγοράς ή το κόστος ιδιοκατασκευής τους, όπως είναι εγγεγραμμένο στα βιβλία της επιχείρησης. Για τον εξοπλισμό και τα μεταφορικά μέσα, η αξία τους προσδιορίζεται με βάση την παράγραφο 29 περίπτωση γ'.

23. Στην τρίτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση με μορφή ανώνυμης εταιρείας, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Εναλλακτικά μπορεί να αντικατασταθεί ο ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας ή ο ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας,

β. διαθέτει Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β', τουλάχιστον ίσα με το πενήντα τοις εκατό (50%) των Ιδίων Κεφαλαίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33,

γ. διαθέτει πάγια στοιχεία, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση γ', αξίας τουλάχιστον ίσης με το πενήντα τοις εκατό (50%) των παγίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33.

Για εργοληπτική επιχείρηση που είναι ήδη εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. επιπλέον ελάχιστη προϋπόθεση κατάταξης στην τάξη αυτή αποτελεί η τήρηση των δεικτών βιωσιμότητας, που προκύπτουν από τις κάτωθι σχέσεις οικονομικών μεγεθών, όπως αναγράφονται στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή την προσωρινή οικονομική κατάσταση αυτής που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης, ως εξής:

α. «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων» (Ι.Κ.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Παθητικού, προς το «Σύνολο Υποχρεώσεων» (Σ.Υ.). Ως Σύνολο Υποχρεώσεων ορίζεται το άθροισμα των βρα-

χυπρόθεσμων και των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων της επιχείρησης, με εξαίρεση τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις που δεν αφορούν τραπεζικό δανεισμό, όπως αυτές προσδιορίζονται από βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή, και

β. «Κυκλοφορούν Ενεργητικό» (Κ.Ε.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Ενεργητικού, προς τις «Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις» (Β.Υ.), όπως αυτές αναγράφονται στο σκέλος του Παθητικού.

Οι δείκτες βιωσιμότητας πρέπει να είναι μεγαλύτεροι της μονάδας, δηλαδή: $I.K. / \Sigma.Y. > 1$ και $K.E. / B.Y. > 1$.

24. Στην τρίτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση με μορφή ανώνυμης εταιρείας, με εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Εναλλακτικά μπορεί να αντικατασταθεί ο ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας,

β. διαθέτει Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β', τουλάχιστον ίσα με το πενήντα τοις εκατό (50%) των Ιδίων Κεφαλαίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33,

γ. διαθέτει πάγια στοιχεία, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση γ', αξίας τουλάχιστον ίσης με το πενήντα τοις εκατό (50%) των παγίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33.

25. Για την κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης και σε πρόσθετες κατηγορίες έργων, εκτός της βασικής, απαιτείται να διαθέτει για καθεμία από αυτές συμπληρωματική στελέχωση. Τα στελέχη για καθεμία από τις πρόσθετες κατηγορίες έργων μπορεί να είναι τα ίδια πρόσωπα της βασικής στελέχωσης, εγγεγραμμένα σε αντίστοιχη κατηγορία και τάξη του Μ.Ε.Κ. ή και άλλα πρόσωπα. Για τη συμπληρωματική στελέχωση κάθε πρόσθετης κατηγορίας έργων, απαιτείται τουλάχιστον:

α. Στην Α1 τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας.

β. Στην Α2 τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας.

γ. Στην 1η τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας ή δύο τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας.

δ. Στην 2η τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας ή δύο τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας.

ε. Στην 3η τάξη, ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας ή δύο τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας.

26. Στην τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσονται εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. ή επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ., με την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτουν τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. Περιλαμβάνουν στη βασική και συμπληρωματική τους στελέχωση τον αντίστοιχο, για κάθε τάξη, ελάχιστο αριθμό τεχνικών εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.Κ., ως εξής:

αα. Στην τέταρτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον τριών τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, μέχρι και την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για κάθε επιπλέον κατηγορία απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας.

ββ. Στην πέμπτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον τεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ'

βαθμίδας και ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, μέχρι την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλάχιστον τριών τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για κάθε επιπλέον κατηγορία απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας.

γγ. Στην έκτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον έξι τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και τεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, μέχρι και την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλάχιστον τεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για τις επιπλέον κατηγορίες απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας ανά κατηγορία.

δδ. Στην έβδομη τάξη απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον δεκαοκτώ τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και δεκατεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Από τη στελέχωση αυτή απαιτείται τουλάχιστον οι δώδεκα τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας να είναι εγγεγραμμένοι σε τρεις κατηγορίες έργων, ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας να είναι εγγεγραμμένος στην κατηγορία ηλεκτρομηχανολογικών έργων και ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας να είναι εγγεγραμμένος στην κατηγορία βιομηχανικών και ενεργειακών έργων.

Εναλλακτικά για τις τάξεις 4η, 5η, 6η μπορεί να αντικατασταθεί στη βασική και στη συμπληρωματική τους στελέχωση, ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας και ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας. Για την 7η τάξη μπορούν να αντικατασταθούν τόσο στη βασική, όσο και στη συμπληρωματική της στελέχωση, μέχρι τέσσερις τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας με οκτώ τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας και μέχρι τέσσερις τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας με οκτώ τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας.

Για τις πιο πάνω τάξεις τα στελέχη για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, εκτός της βασικής κατηγορίας, μπορεί να είναι τα ίδια πρόσωπα της βασικής στελέχωσης εγγεγραμμένα σε αντίστοιχη κατηγορία και τάξη του Μ.Ε.Κ. ή και άλλα πρόσωπα.

β. Διαθέτουν αθροιστικά εμπειρία την τελευταία τριετία (χρήσεις 1998, 1999, 2000) για τη βασική κατηγορία έργων είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του κύκλου εργασιών της τάξης στην οποία ζητείται η κατάταξη, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 33, και πέντε τοις εκατό (5%) για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για την έβδομη τάξη.

γ. Διαθέτουν Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 στην περίπτωση β', τουλάχιστον ίσα με το πενήντα τοις εκατό (50%) των Ιδίων Κεφαλαίων της τάξης στην οποία ζητείται η κατάταξη, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33.

δ. Διαθέτουν πάγια στοιχεία, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 στην περίπτωση γ', αξίας τουλάχιστον ίσης με το πενήντα τοις εκατό (50%) των παγίων της τάξης, στην οποία ζητείται η κατάταξη, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33. Από τα πιο πάνω πάγια, υποχρεωτικά το τριάντα τοις εκατό (30%) πρέπει να είναι ακίνητα (γήπεδα, οικόπεδα και κτίρια) και το τριάντα τοις εκατό (30%) μηχανολογικός εξοπλισμός και κάθε είδους μεταφορικά μέσα, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα.

ε. Ελάχιστη προϋπόθεση κατάταξης εργοληπτικής επιχείρησης στις τάξεις τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη του Μ.Ε.ΕΠ. αποτελεί η τήρηση των δεικτών βιωσιμότητας, που προκύπτουν από τις κάτωθι σχέσεις οικονομικών μεγεθών, όπως αναγράφονται στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή την προσωρινή οικονομική κατάσταση αυτής, που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης, ως εξής:

αα. «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων» (Ι. Κ.), όπως αυτό αναγράφεται

ται στο σκέλος του Παθητικού, προς το «Σύνολο Υποχρεώσεων» (Σ.Υ.). Ως Σύνολο Υποχρεώσεων ορίζεται το άθροισμα των βραχυπρόθεσμων και των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων της επιχείρησης, με εξαίρεση τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις που δεν αφορούν τραπεζικό δανεισμό, όπως αυτές προσδιορίζονται από βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή και,

ββ. «Κυκλοφορούν Ενεργητικό» (Κ.Ε.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Ενεργητικού, προς τις «Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις» (Β.Υ.), όπως αυτές αναγράφονται στο σκέλος του Παθητικού.

Οι δείκτες βιωσιμότητας, για επιχειρήσεις που κατατάσσονται στις τάξεις τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη πρέπει να είναι μεγαλύτεροι της μονάδας, δηλαδή: $I.K. / Σ.Υ. > 1$ και $Κ.Ε. / Β.Υ. > 1$.

Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., οι δείκτες βιωσιμότητας του νέου φορέα εξάγονται από τα οικονομικά μεγέθη της ενοποιημένης οικονομικής κατάστασης που καταρτίζεται και δημοσιεύεται από την επιχείρηση, πριν από την υποβολή της αίτησης προς την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

27. Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι δείκτες βιωσιμότητας, όπως ορίζονται στις παραγράφους 23 και 26, η επιχείρηση διαγράφεται και δεν έχει δικαίωμα υποβολής αίτησης επανάκρισης σε καμία τάξη του Μ.Ε.ΕΠ..

28. Για κατάταξη στις ειδικές τάξεις Α1, Α2, στην πρώτη και στη δεύτερη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. δεν απαιτείται νομική μορφή εταιρικού σχήματος. Για κατάταξη στις τάξεις τρίτη έως και έβδομη του Μ.Ε.ΕΠ. απαιτείται νομική μορφή ανώνυμης εταιρείας.

29. Ο Τύπος Κατάταξης που εφαρμόζεται για την επανάκριση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. και την κατάταξή τους σε μία από τις τάξεις τρίτη έως και έβδομη της νέας διαβάθμισης, αναλύεται ως εξής:

$\{ (A \times 70\%) + (B \times 30\%) \} \times \Gamma = \text{Συνολική Βαθμολογία}$
όπου:

Τμήμα Α = $\{ (a1 \times 60\%) + (a2 \times 20\%) + (a3 \times 20\%) \}$
και,

a1 = Κύκλος Εργασιών Χρήσεων 1998, 1999, 2000
Κύκλος Εργασιών, όπως ορίζεται για κάθε τάξη στην παράγραφο 33

a2 = Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β΄
Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται για κάθε τάξη στην παράγραφο 33

a3 = Πάγια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση γ΄
Πάγια, όπως ορίζονται για κάθε τάξη στην παράγραφο 33

όπου:

Τμήμα Β = $\{ (b1 \times 40\%) + (b2 \times 30\%) + (b3 \times 30\%) \}$
και,

b1 = Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β΄
Σύνολο Ενεργητικού

b2 = Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού – Συμμετοχές και άλλες Απαιτήσεις
Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού

b3 = Κυκλοφορούν Ενεργητικό – Απαιτήσεις
Κυκλοφορούν Ενεργητικό

όπου:

Τμήμα Γ = Συντελεστής Κατάταξης, όπως ορίζεται στην παράγραφο 30, για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που

κατατάσσονται αυτοτελώς και όπως ορίζεται στην παράγραφο 31 για τις επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

α. Ως αριθμητής του κλάσματος α1 λαμβάνεται ο κύκλος εργασιών της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ο οποίος πραγματοποιήθηκε από την κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό κατά τις χρήσεις των ετών 1998, 1999, 2000. Ο ανωτέρω κύκλος εργασιών προσδιορίζεται ως εξής:

αα. Για δημόσια έργα που εκτελέστηκαν στο εσωτερικό λαμβάνεται υπόψη μόνο αυτός που προκύπτει από πιστοποιητικά του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, αν έχουν εκδοθεί αντίστοιχα τιμολόγια για τις εργασίες αυτές και έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της επιχείρησης. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλει επικυρωμένα αντίγραφα των πιστοποιητικών των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής, των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, καθώς και κατάσταση των τιμολογίων εσόδων που έχει εκδώσει και αφορά τα πιστοποιητικά των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής, όπως επίσης και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

ββ. Για δημόσια και ιδιωτικά έργα, που εκτελέστηκαν στο εξωτερικό, λαμβάνεται υπόψη μόνο αυτός που προκύπτει από επικυρωμένο πιστοποιητικό του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής και τα αντίστοιχα τιμολόγια εσόδων για τις εργασίες αυτές. Τα ανωτέρω τιμολόγια πρέπει να έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της επιχείρησης, αν δεν έχουν φορολογηθεί στο εξωτερικό ή απαλλάσσονται της φορολογίας στην Ελλάδα. Σε περίπτωση που αυτά έχουν φορολογηθεί στο εξωτερικό πρέπει να προσκομίζεται και η δήλωση φορολογίας που έχει υποβληθεί από την επιχείρηση στις αρμόδιες φορολογικές αρχές της χώρας που εκτελέστηκε το έργο, επικυρωμένη για τη γνησιότητα της από τις αρχές αυτές. Σε περίπτωση που το πιστοποιητικό είναι του φορέα κατασκευής πρέπει να προσκομιστεί βεβαίωση της αρμόδιας δημόσιας αρχής της χώρας που εκτελέστηκε το έργο, από την οποία να προκύπτει ότι ο ανάδοχος ανέλαβε και κατασκεύασε το έργο ή μέρος αυτού, καθώς και το συμφωνητικό βεβαίωσης της χρονολογίας για την ανάθεση από τον ανάδοχο στην επιχείρηση της κατασκευής του έργου ή μέρους αυτού.

γγ. Για ιδιωτικά έργα που εκτελέστηκαν στο εσωτερικό λαμβάνεται υπόψη μόνο αυτός που προκύπτει από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της επιχείρησης και αποδεικνύεται από τα τιμολόγια εσόδων που εκδόθηκαν από αυτή προς τον κύριο του έργου ή από τα οριστικά συμβόλαια πώλησης των ακινήτων. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων που αφορούν ιδιωτικά έργα, η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλει επικυρωμένα αντίγραφα των συμβολαίων πώλησης, επικυρωμένα αντίγραφα των πιστοποιητικών των κυρίων των έργων, κατάσταση των τιμολογίων εσόδων που έχει εκδώσει για τα πιο πάνω έργα, τα αντίστοιχα τιμολόγια εσόδων και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

δδ. Τόσο για τα δημόσια όσο και για τα ιδιωτικά έργα δεν λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος εργασιών που προκύπτει από συμβάσεις έργου μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ. και τα αντίστοιχα τιμολόγια εσόδων που έχει εκδώσει καθεμία από τις επιχειρήσεις αυτές προς την άλλη, ανεξάρτητα αν αυτά περιλαμβάνονται στη δήλωση φορολογίας εισοδήματός τους, εκτός εάν υπάρχει εγκεκριμένη, από τον κύριο του έργου, υπεργολαβία. Στις περιπτώσεις αυτές προ-

σκομίζεται η σύμβαση του αναδόχου με τον υπεργολάβο, η οποία θα πρέπει να έχει κατατεθεί στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατά τη διάρκεια σύναψης της σύμβασης, και τα εκδοθέντα τιμολόγια εσόδων. Ο ανωτέρω κύκλος εργασιών του υπεργολάβου αφαιρείται από τον κύκλο εργασιών του αναδόχου.

εε. Ο κύκλος εργασιών της εργοληπτικής επιχείρησης για δημόσιο και ιδιωτικό έργο από συμμετοχή σε κοινοπραξία, στην οποία ανατέθηκε η κατασκευή του, ή που συστήθηκε μεταξύ του αναδόχου και άλλων εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ., λαμβάνεται υπόψη μόνο εφόσον έχουν καταθέσει στη Διευθύνουσα Υπηρεσία επικυρωμένο αντίγραφο από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. του εγγράφου σύστασής τους ή το καταθέσουν μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, έχουν εκδοθεί αντίστοιχα τιμολόγια για τις εργασίες των ανωτέρω έργων και έχουν συμπεριληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της κοινοπραξίας. Ειδικά οι κοινοπραξίες μεταξύ του αναδόχου και άλλων εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., που έχουν συσταθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του ν. 1418/1984, υπό τις ανωτέρω προϋποθέσεις.

Ο κύκλος εργασιών της επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. από τη συμμετοχή της στην ανωτέρω κοινοπραξία προκύπτει από τον επιμερισμό σε αυτήν του κύκλου εργασιών που της αντιστοιχεί, σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής της, όπως προκύπτει από το κοινοπρακτικό συμφωνητικό. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων, ο ανάδοχος του έργου υποχρεούται να υποβάλει αντίγραφο του συμφωνητικού σύστασης της κοινοπραξίας και υπεύθυνη δήλωση ότι δεν υπάρχει άλλο συμφωνητικό. Οι επιχειρήσεις που συμμετέχουν στην κοινοπραξία υποχρεούνται να προσκομίσουν επικυρωμένα αντίγραφα των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος αυτής, της βεβαίωσης αποτελεσμάτων προς τα μέλη της, κατάσταση των τιμολογίων εσόδων που έχουν εκδώσει και αφορούν στα πιστοποιητικά των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., για τον προσδιορισμό του κύκλου εργασιών τους από δημόσια και ιδιωτικά έργα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, υποβάλλονται τα ανωτέρω στοιχεία για κάθε εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. που συμμετέχει στη συγχώνευση, καθώς και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων.

Σε κάθε περίπτωση στον αριθμητή α1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης λαμβάνεται υπόψη και ο κύκλος εργασιών, από δημόσια και ιδιωτικά έργα, που πραγματοποιήθηκε από τα στελέχη Μ.Ε.Κ. της επιχείρησης που έχουν Μ.Ε.ΕΠ. και αφορά ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες, για την κατασκευή δημοσίων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, για τις χρήσεις των ετών 1998, 1999, 2000, αν προκύπτει από τα ανωτέρω προσδιοριζόμενα στοιχεία των ανωτέρω υποπεριπτώσεων αα', ββ', γγ', δδ', εε', όπως αυτά έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των ανωτέρω στελεχών.

Στις περιπτώσεις για τις οποίες θα χρησιμοποιηθεί ο κύκλος εργασιών των στελεχών αυτών για κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης σε κατηγορία και τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. και δεν επιτρέπεται αντικατάστασή τους από τη βασική και συμπληρωματική στελέχωση της επιχείρησης για δύο τουλάχιστον έτη από την ημερομηνία έκδοσης του πτυχίου της. Σε περίπτωση διαπίστω-

σης αντικατάστασής τους εντός της διετίας, η υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. μπορεί να καλέσει την επιχείρηση σε επανάκριση.

Για τον έλεγχο της ακρίβειας των στοιχείων αυτών, υποβάλλονται επικυρωμένα τα αντίστοιχα παραστατικά κάθε στελέχους της εταιρείας, όπως αναφέρονται ανωτέρω και κάθε άλλο στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

β. Ως αριθμητής του κλάσματος α2 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Παθητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», μετά την αφαίρεση των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων, στο τμήμα αυτών που δεν έχει φορολογηθεί, του Οφειλόμενου Κεφαλαίου και των «ποσών που προορίζονται για Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου». Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης. Για το διαχωρισμό των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων και τον προσδιορισμό του τμήματος που έχει φορολογηθεί και δεν αφαιρείται από το «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», απαιτείται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή.

γ. Ως αριθμητής του κλάσματος α3 λαμβάνεται το μέγεθος των παγίων στοιχείων που ανήκουν στην κυριότητα της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ. ή στην κατοχή της δυνάμει συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, το οποίο περιλαμβάνει την αξία γηπέδων, οικοπέδων, κτιρίων, μηχανολογικού εξοπλισμού και μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων.

αα. Ως αξία των ιδιοκτητών παγίων για τα ακίνητα λαμβάνεται, κατ' επιλογή της επιχείρησης, είτε η αντικειμενική αξία που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης πιστοποιημένη από συμβολαιογράφο είτε η αξία των ακινήτων (αξία κτήσης ή κόστος ιδιοκατασκευής), όπως αυτή αναφέρεται στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή στην προσωρινή οικονομική κατάσταση, χωρίς αποσβέσεις, που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης. Η επιχείρηση προσκομίζει ειδική κατάσταση με βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή, στην οποία περιλαμβάνονται αναλυτικά τα ανωτέρω πάγια και υπολογίζεται η συνολική αξία αυτών.

ββ. Ως αξία του κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα της επιχείρησης, λαμβάνεται η αναπόσβεστη αξία τους προσαυξημένη κατά τριάντα τοις εκατό (30%) μετά και την πραγματοποίηση των αποσβέσεων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, δεν μπορεί να υπερβεί τη συνολική αξία κτήσης αυτού.

Εναλλακτικά και κατ' επιλογήν της επιχείρησης που υποβάλλει την αίτηση, λαμβάνεται υπόψη η αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, μετά από εκτίμηση ορκωτού εκτιμητή. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, δεν μπορεί να υπερβεί το εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) της αξίας κτήσης αυτού, ανεξάρτητα από την εκτίμηση που θα έχει υποβληθεί από την επιχείρηση στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Η αξία του κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνη-

τα, προκύπτει από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 της επιχείρησης ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

Για τον υπολογισμό της αναπόσβεστης αξίας του εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων της επιχείρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται ανωτέρω, περιλαμβανομένης της προσαύξησης αυτής κατά τριάντα τοις εκατό (30%), συνυποβάλλεται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή.

Σε περίπτωση υπολογισμού της αξίας του εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων της επιχείρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται ανωτέρω, με χρήση ορκωτών εκτιμητών συνυποβάλλεται έκθεση ορκωτού εκτιμητή εγγεγραμμένου στο Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών.

γγ. Στον αριθμητή του κλάσματος α3 συνυπολογίζεται και η αξία του κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατηγά αυτοκίνητα, που ανήκουν στις κοινοπραξίες στις οποίες συμμετέχει η εργοληπτική επιχείρηση που κρίνεται, κατά τα ποσοστά συμμετοχής της σε αυτές, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα συμφωνητικά σύστασης αυτών, αν δεν έχουν εισφερθεί από τα μέλη τους προς αυτές.

Ως αξία των παγίων αυτών λαμβάνεται η αναπόσβεστη αξία τους προσαυξημένη κατά τριάντα τοις εκατό (30%) μετά την πραγματοποίηση των αποσβέσεων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα, δεν μπορεί να υπερβεί την συνολική αξία κτήσης αυτού και αποδεδεικνύεται από τα τηρούμενα μητρώα παγίων της κοινοπραξίας.

Εναλλακτικά και κατ' επιλογήν της επιχείρησης που υποβάλλει την αίτηση, λαμβάνεται υπόψη η αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, μετά από εκτίμηση ορκωτού εκτιμητή. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, δεν μπορεί να υπερβεί το εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) της αξίας κτήσης αυτού, ανεξάρτητα από την εκτίμηση που θα έχει υποβληθεί από την επιχείρηση στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ.. Σε περίπτωση υπολογισμού της αξίας του εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων της επιχείρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται ανωτέρω, με χρήση ορκωτών εκτιμητών συνυποβάλλεται έκθεση ορκωτού εκτιμητή εγγεγραμμένου στο Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών.

δδ. Ως αξία παγίων, που κατέχονται δυνάμει συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, λαμβάνεται εκείνη που προκύπτει από τις σχετικές συμβάσεις μεταξύ της επιχείρησης ή της κοινοπραξίας στην οποία μετέχει και της εταιρείας χρηματοδοτικής μίσθωσης, και προστίθεται στον αριθμητή α3.

δ. Ως αριθμητής του κλάσματος β1 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Παθητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», μετά την αφαίρεση των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων, στο τμήμα αυτών που δεν έχει φορολογηθεί, του Οφειλόμενου Κεφαλαίου και των «ποσών που προορίζονται για Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου». Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης. Για το διαχωρισμό

των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων και τον προσδιορισμό του τμήματος που έχει φορολογηθεί και δεν αφαιρείται από το «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», απαιτείται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή.

Ως παρονομαστής του κλάσματος β1 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Ενεργητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Ενεργητικού» και προκύπτει από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

ε. Ως αριθμητής του κλάσματος β2 λαμβάνεται το άθροισμα των μεγεθών που αναφέρονται στο σκέλος του Ενεργητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού», μετά την αφαίρεση των «Συμμετοχών και άλλων Μακροπρόθεσμων Απαιτήσεων», όπως αυτές επίσης αναφέρονται στο σκέλος του Ενεργητικού της επιχείρησης. Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

Ως παρονομαστής του κλάσματος β2 λαμβάνεται το Σύνολο του Πάγιου Ενεργητικού, όπως αυτό ορίζεται στο σκέλος του Ενεργητικού της επιχείρησης, ως «Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού», στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

στ. Ως αριθμητής του κλάσματος β3 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Ενεργητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού», μετά την αφαίρεση των «Απαιτήσεων», όπως αυτές εγγράφονται στο σκέλος του Ενεργητικού, εξαιρουμένων των τιμολογημένων απαιτήσεων για δημόσια και ιδιωτικά έργα. Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης της επιχείρησης. Για το διαχωρισμό των τιμολογημένων απαιτήσεων για δημόσια και ιδιωτικά έργα απαιτείται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή, στην οποία επισυνάπτονται αντίγραφα των τιμολογίων που έχουν εκδοθεί.

Ως παρονομαστής του κλάσματος β3 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Ενεργητικού της επιχείρησης, ως «Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού» και προκύπτει από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

Με απόφαση, που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται ο τρόπος και η έκταση υπολογισμού της αξίας των παγίων που καλύπτονται από συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ο τρόπος και η διαδικασία εκτίμησης των ακινήτων, των οποίων η αξία δεν προσδιορίζεται αντικειμενικά και κάθε σχετικό θέμα.

30. Ο Συντελεστής Κατάταξης Γ του Τύπου Κατάταξης εφαρμόζεται μόνο σε εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. στις τάξεις Δ' έως και Η' με τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης. Επίσης εφαρμόζεται σε ατομικές εργοληπτικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες εγγεγραμμένες στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ..

Ο Συντελεστής Κατάταξης Γ κάθε εργοληπτικής επιχείρησης

εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ. χρησιμοποιείται στον Τύπο Κατάταξης και καθορίζεται ως εξής:

α. Για εταιρεία Η' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$), μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εκατό βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι ενενήντα βαθμοί.

β. Για εταιρεία Ζ' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$), μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι ογδόντα βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εβδομήντα πέντε βαθμοί.

γ. Για εταιρεία ΣΤ' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$), μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εβδομήντα βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εξήντα πέντε βαθμοί.

δ. Για εταιρεία Ε' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$) μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εξήντα βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, τότε ο Συντελεστής Κατάταξης Γ είναι πενήντα πέντε βαθμοί.

ε. Για εταιρεία Δ' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ. και για ατομική επιχείρηση ή προσωπική εταιρεία εγγεγραμμένη στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. που τηρεί Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας και διαθέτει τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ. που ισχύουν για τις εταιρείες της Δ' τάξης, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι σαράντα βαθμοί.

στ. Για ατομική επιχείρηση ή προσωπική εταιρεία εγγεγραμμένη στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. που τηρεί Βιβλία και Στοιχεία Β' Κατηγορίας, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι τριάντα πέντε βαθμοί και ισχύει αποκλειστικά και μόνο για την κατάταξή τους στην τρίτη τάξη.

31. Σε περιπτώσεις συγχώνευσης εργοληπτικών επιχειρήσεων, η οποία ολοκληρώθηκε μετά την 1.1.2001 και είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., ο Συντελεστής Κατάταξης Γ καθεμιάς από αυτές λαμβάνεται ανάλογα με το συνολικό αριθμό τους ως εξής:

α. Για τις δύο πρώτες, το άθροισμα των Συντελεστών Κατάταξης Γ της καθεμιάς.

β. Για την τρίτη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το ογδόντα τοις εκατό (80%) του Συντελεστή Κατάταξης Γ αυτής.

γ. Για κάθε επόμενη, μέχρι και την έβδομη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το εβδομήντα τοις εκατό (70%) της τέταρτης, το εξήντα τοις εκατό (60%) της πέμπτης, το σαράντα τοις εκατό (40%) της έκτης και το τριάντα τοις εκατό (30%) της έβδομης, των αντίστοιχων Συντελεστών Κατάταξης Γ που διαθέτουν.

δ. Για τις πέραν της έβδομης δεν προστίθεται περαιτέρω

Συντελεστής Κατάταξης Γ.

Η σειρά των επιχειρήσεων για τον υπολογισμό του Συντελεστή Κατάταξης Γ καθορίζεται από την επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση επανάκρισης.

32. Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ. υποβάλλονται στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. η ενοποιημένη οικονομική κατάσταση της επιχείρησης που προέκυψε από τη συγχώνευση και υποβάλλει αίτηση και οι οικονομικές καταστάσεις του έτους 2000 ή οι προσωρινές οικονομικές καταστάσεις που βεβαιώνονται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύονται πριν από την υποβολή της αίτησης, κάθε επιχείρησης που συγχωνεύεται. Υποβάλλονται επίσης και τα αντίστοιχα παραστατικά που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του Κύκλου Εργασιών των χρήσεων 1998, 1999, 2000. Από τα στοιχεία των ανωτέρω επιχειρήσεων προκύπτει το άθροισμα των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης, περιλαμβανομένων των σταθμίσεών τους ($A \times 70\% + B \times 30\%$), και εξάγεται ο Συντελεστής Κατάταξης Γ καθεμιάς.

33. Τα μεγέθη, σε περίπτωση εφαρμογής του Τύπου Κατάταξης, που χρησιμοποιούνται ως παρανομαστές στα κλάσματα α1, α2, α3 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης, ορίζονται για κάθε τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. της νέας διαβάθμισης, ως εξής:

α. Για την τρίτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε εννιακόσια εκατομμύρια (900.000.000) δραχμές ή σε δύο εκατομμύρια εξακόσιες σαράντα μία χιλιάδες διακόσια τριάντα τρία (2.641.233) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε διακόσια πενήντα εκατομμύρια (250.000.000) δραχμές ή σε επτακόσιες τριάντα τρεις χιλιάδες εξακόσια εβδομήντα οκτώ (733.678) ΕΥΡΩ και τα πάγια σε πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές ή σε εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες επτακόσια τριάντα πέντε (146.735) ΕΥΡΩ.

β. Για την τέταρτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε ένα δισεκατομμύριο οκτακόσια εκατομμύρια (1.800.000.000) δραχμές ή σε πέντε εκατομμύρια διακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες τετρακόσια εξήντα πέντε (5.282.465) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε πεντακόσια εκατομμύρια (500.000.000) δραχμές ή σε ένα εκατομμύριο τετρακόσιες εξήντα επτά χιλιάδες τριακόσια πενήντα ένα (1.467.351) ΕΥΡΩ και τα πάγια σε εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές ή σε διακόσιες ενενήντα τρεις χιλιάδες τετρακόσια εβδομήντα (293.470) ΕΥΡΩ.

γ. Για την πέμπτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές ή σε δεκατέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες εβδομήντα τρεις χιλιάδες πεντακόσια δεκατέσσερα (14.673.514) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια εκατομμύρια (1.500.000.000) δραχμές ή σε τέσσερα εκατομμύρια τετρακόσιες δύο χιλιάδες πενήντα τέσσερα (4.402.054) ΕΥΡΩ και τα πάγια σε τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) δραχμές ή σε οχτακόσιες ογδόντα χιλιάδες τετρακόσια έντεκα (880.411) ΕΥΡΩ.

δ. Για την έκτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε έκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές ή σε είκοσι εννέα εκατομμύρια τριακόσιες σαράντα επτά χιλιάδες είκοσι εννέα (29.347.029) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές ή σε οκτώ εκατομμύρια οκτακόσιες τέσσερις χιλιάδες εκατόν εννέα (8.804.109) ΕΥΡΩ και τα πάγια σε εξακόσια εκατομμύρια (600.000.000) δραχμές ή σε ένα εκατομμύριο επτακόσιες εξήντα χιλιάδες οκτακόσια είκοσι δύο (1.760.822) ΕΥΡΩ.

ε. Για την έβδομη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές ή σε εκατόν εβδομήντα έξι εκατομμύρια ογδόντα δύο χιλιάδες εκατόν εβδομήντα

δύο (176.082.172) ΕΥΡΩ, τα ίδια Κεφάλαια σε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές ή ογδόντα οκτώ εκατομμύρια σαράντα μία χιλιάδες ογδόντα έξι (88.041.086) ΕΥΡΩ και τα πάγια σε έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) δραχμές ή σε δέκα επτά εκατομμύρια εξακόσιες οκτώ χιλιάδες διακόσια δέκα επτά (17.608.217) ΕΥΡΩ.

34. Το αποτέλεσμα που προκύπτει από την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης αποτελεί τη συνολική βαθμολογία της εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ.. Η απαιτούμενη ελάχιστη βαθμολογία για την κατάταξή της, στην αντίστοιχη τάξη Μ.Ε.ΕΠ., όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, είναι η εξής:

- α. για την τρίτη τάξη 75 βαθμοί,
- β. για την τέταρτη τάξη 120 βαθμοί,
- γ. για την πέμπτη τάξη 170 βαθμοί,
- δ. για την έκτη τάξη 250 βαθμοί,
- ε. για την έβδομη τάξη 500 βαθμοί.

35. Αν η αίτηση επανάκρισης υποβάλλεται από εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ., δεν μπορεί να καταταγεί αυτοτελώς σε τάξη ανώτερη από την αντίστοιχη τάξη της νέας διαβάθμισης που της αναλογεί. Οι αντίστοιχες τάξεις ορίζονται ως εξής:

- α. για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Α' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η Α1,
- β. για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Β' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η Α2,
- γ. για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Γ' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η πρώτη,
- δ. για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Δ' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η δεύτερη,
- ε. για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. και τις ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες Δ' τάξης που τηρούν Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας και διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ. που ισχύουν για τις εταιρείες Δ' τάξης, είναι η τρίτη,
- στ. για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Ε' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η τέταρτη,
- ζ. για εταιρείες εγγεγραμμένες στην ΣΤ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η πέμπτη,
- η. για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Ζ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η έκτη,
- θ. για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Η' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η έβδομη.

Όπου σε διατάξεις άλλων νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων αναφέρεται κατάταξη επιχειρήσεων, με βάση τις παλαιές τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., νοούνται οι νέες τάξεις που ορίζονται ανωτέρω, ως αντίστοιχες των παλαιών.

36. Εργοληπτική επιχείρηση που υποβάλει αίτηση και προέρχεται από συγχώνευση που έγινε με βάση τις διατάξεις του ν. 2166/1993 και του κ.ν. 2190/1920, δεν επιτρέπεται να καταταγεί σε τάξη της νέας διαβάθμισης ανώτερη από την αντίστοιχη τάξη της επιχείρησης ή των επιχειρήσεων με την ανώτερη αντίστοιχη τάξη, από αυτές που συγχωνεύθηκαν. Εξαιρούνται από την ανωτέρω διάταξη η σύσταση νέων εταιρειών για κατάταξη στις τάξεις Α2, πρώτη, δεύτερη και οι ανώνυμες εταιρείες που στελεχώνονται για κατάταξη στην τρίτη τάξη με ή χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης για τις τάξεις αυτές, και στην περίπτωση εφαρμογής του Τύπου Κατάταξης, αν συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία.

37. Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ. για κατάταξη στις τάξεις

τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη, αυτές δεν πρέπει να απέχουν από την επιχείρηση με την ανώτερη αντίστοιχη τάξη, περισσότερο από δύο τάξεις. Όταν υποβάλλεται αίτηση από εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ., σε τάξη κατώτερη από την αντίστοιχη της, επιτρέπεται διαφορά δύο τάξεων από την αντίστοιχη της αιτούμενης τάξης.

38. Εργοληπτική επιχείρηση του Μ.Ε.ΕΠ. που δεν συγκεντρώνει την απαιτούμενη βαθμολογία κατάταξης για την αντίστοιχη τάξη, μπορεί να καταταγεί στην αμέσως κατώτερη τάξη από αυτή, με τη χρήση στον Τύπο Κατάταξης των μεγεθών των παρονομαστών του Τμήματος Α' (Κύκλος Εργασιών, Ίδια Κεφάλαια και Πάγια) της τάξης αυτής, πλην του Συντελεστή Κατάταξης Γ' που παραμένει αμετάβλητος, αν συγκεντρώνει την απαιτούμενη βαθμολογία κατάταξης. Σε περίπτωση που δεν συγκεντρώνει την απαιτούμενη βαθμολογία κατάταξης, ούτε στην αμέσως κατώτερη τάξη από την αντίστοιχη, συνεχίζεται η ίδια διαδικασία μέχρι την κατάταξή της σε μια από τις λοιπές τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παράγραφο 39.

39. Εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στην Η' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. μπορούν να καταταχθούν στην πέμπτη τάξη, χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στην Ζ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. μπορούν να καταταχθούν στην τέταρτη τάξη, χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στις τάξεις ΣΤ' και Ε' του Μ.Ε.ΕΠ. μπορούν να καταταχθούν στην τρίτη τάξη, χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Οι εταιρείες Δ' τάξης και οι ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες Δ' τάξης που τηρούν Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας και διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ. που ισχύουν για εταιρείες Δ' τάξης, κατατάσσονται στην τρίτη τάξη, αν με την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία, διαφορετικά κατατάσσονται στην δεύτερη τάξη. Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις απαιτείται η τήρηση των ελάχιστων προϋποθέσεων κατάταξης εκτός των δεικτών βιωσιμότητας. Οι κατατασσόμενες επιχειρήσεις αυτής της παραγράφου υποχρεούνται, μέχρι την επόμενη τακτική αναθεώρηση, να υποβάλουν στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. όλα τα στοιχεία που θα ζητηθούν και θα αποδεικνύουν την πλήρωση των δεικτών βιωσιμότητας, όπως προσδιορίζονται στο νόμο αυτόν, άλλως υποβιβάζονται κατά μια τάξη.

40. Τα όρια προϋπολογισμών έργων, τα οποία επιτρέπεται να αναλάβουν εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., ορίζονται ως εξής:

α. Το όριο προϋπολογισμού έργου στην Α1 τάξη είναι είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές ή πενήντα οκτώ χιλιάδες εξακόσια ενενήντα τέσσερα (58.694) ΕΥΡΩ.

β. Το όριο προϋπολογισμού έργου στην Α2 τάξη είναι ογδόντα εκατομμύρια (80.000.000) δραχμές ή διακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες επτακόσια εβδομήντα έξι (234.776) ΕΥΡΩ.

γ. Το όριο προϋπολογισμού έργου στην πρώτη τάξη είναι διακόσια εκατομμύρια (200.000.000) δραχμές ή πεντακόσιες ογδόντα έξι χιλιάδες εννιάκόσια σαράντα (586.940) ΕΥΡΩ.

δ. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στη δεύτερη τάξη είναι τετρακόσια εκατομμύρια (400.000.000) δραχμές ή ένα εκατομμύριο εκατόν εβδομήντα τρεις χιλιάδες οκτακόσια ογδόντα ένα (1.173.881) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές ή εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες επτακόσια τριάντα πέντε (146.735) ΕΥΡΩ.

ε. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην τρίτη τάξη είναι ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές, ή δύο εκα-

τομμύρια εννιακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες επτακόσια τρία (2.934.703) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο εκατόν πενήντα εκατομμύρια (150.000.000) δραχμές ή τετρακόσιες σαράντα χιλιάδες διακόσια πέντε (440.205) ΕΥΡΩ.

στ. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην τέταρτη τάξη είναι δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δραχμές ή πέντε εκατομμύρια οκτακόσιες εξήντα εννέα χιλιάδες τετρακόσια έξι (5.869.406) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο τετρακόσια εκατομμύρια (400.000.000) δραχμές ή ένα εκατομμύριο εκατόν εβδομήντα τρεις χιλιάδες οκτακόσια ογδόντα ένα (1.173.881) ΕΥΡΩ.

ζ. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην πέμπτη τάξη είναι έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) δραχμές ή δεκαεπτά εκατομμύρια εξακόσιες οκτώ χιλιάδες διακόσια δεκαεπτά (17.608.217) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές ή δύο εκατομμύρια εννιακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες επτακόσια τρία (2.934.703) ΕΥΡΩ.

η. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έκτη τάξη είναι δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές ή τριάντα πέντε εκατομμύρια διακόσιες δεκα-έξι χιλιάδες τετρακόσια τριάντα τέσσερα (35.216.434) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές ή οκτώ εκατομμύρια οκτακόσιες τέσσερις χιλιάδες εκατόν εννέα (8.804.109) ΕΥΡΩ.

θ. Το κατώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έβδομη τάξη είναι δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές ή είκοσι έξι εκατομμύρια εννιακόσιες εβδομήντα τρεις χιλιάδες τριακόσια πενήντα τρία (26.973.353) ΕΥΡΩ. Για την έβδομη τάξη δεν τίθεται ανώτατο όριο για συμμετοχή σε διαγωνισμούς.

41. Τα κατώτατα όρια προϋπολογισμών έργων που επιτρέπεται να αναλάβουν επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. για έργα που εκτελούνται στο νομό που βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης, καθώς και σε ένα δεύτερο νομό, που δηλώνεται στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. και αναφέρεται στη βεβαίωση εγγραφής, ορίζονται για τις τάξεις που ισχύουν κατώτατα όρια, εκτός από την έβδομη τάξη, στο πενήντα τοις εκατό (50%) του κατώτατου ορίου προϋπολογισμού της τάξης τους. Η δήλωση αυτή γίνεται μέχρι την υποβολή της αίτησης επανάκρισης και ισχύει μέχρι την πρώτη, μετά την επανάκριση, αναθεώρηση της εγγραφής, χωρίς τη δυνατότητα ενδιάμεσης αλλαγής.

42. Κοινοπραξίες εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στην ίδια τάξη και κατηγορία έργου του Μ.Ε.ΕΠ. μέχρι και την πέμπτη τάξη, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα προϋπολογισμού μεγαλύτερου από το ανώτατο όριο της τάξης τους μέχρι είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της διαφοράς μεταξύ του ανώτατου ορίου της τάξης τους και του ανώτατου ορίου της επόμενης τάξης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον δύο από τις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχουν στην κατανομή της κατασκευής του έργου ή στα κέρδη και τις ζημιές της κοινοπραξίας, με ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) η καθεμιά. Όταν κοινοπρακτούν επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στην έκτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. για την ίδια κατηγορία έργου, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα προϋπολογισμού μεγαλύτερου από το ανώτατο όριο της τάξης τους ως εξής:

α. Αν κοινοπρακτούν δύο εργοληπτικές επιχειρήσεις, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα μέχρι το ποσό των δεκαέξι δισεκατομμυρίων (16.000.000.000) δραχμών ή των σαράντα έξι εκατομμυρίων εννιάκοσιων πενήντα πέντε χιλιάδων διακοσίων σαράντα πέντε (46.955.245) ΕΥΡΩ, και

β. Αν κοινοπρακτούν περισσότερες των δύο επιτρέπεται να αναλάβουν έργα μέχρι του ποσού των είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000) δραχμών ή των πενήντα οκτώ εκατομμυρίων εξακοσίων ενενήντα τεσσάρων χιλιάδων πενήντα επτά

(58.694.057) ΕΥΡΩ, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον δύο από τις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχουν στην κατανομή της κατασκευής του έργου ή στα κέρδη και τις ζημιές της κοινοπραξίας, με ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) η καθεμιά.

43. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να επανακαθορίζονται τα όρια προϋπολογισμού των έργων που επιτρέπεται να αναλάβει η επιχείρηση ανάλογα με την τάξη που ανήκει, με δυνατότητα διαχωρισμού κατά κατηγορίες, γενικά ή κατά περιοχή της χώρας, σχετιζόμενη με την έδρα ή την επαγγελματική εγκατάσταση της επιχείρησης, αν διαπιστωθεί υψηλός βαθμός συγκέντρωσης κύκλου εργασιών σε ορισμένες τάξεις, αν σωρευτεί μεγάλος αριθμός εργοληπτικών επιχειρήσεων σε ορισμένες τάξεις, αν διαπιστωθούν προβλήματα στις δημοπρασίες λόγω μειωμένης ή υπερβολικά μεγάλης συμμετοχής εργοληπτικών επιχειρήσεων. Με όμοια απόφαση μπορεί να επανακαθορίζονται τα όρια των προϋπολογισμών έργων των κοινοπραξιών για τους πιο πάνω λόγους και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

44. Για τη συμμετοχή εργοληπτικής επιχείρησης οποιασδήποτε τάξης του Μ.Ε.ΕΠ. σε δημοπρασία δημόσιου έργου, του οποίου η προϋπολογιζόμενη αξία δεν υπερβαίνει το εκάστοτε οριζόμενο όριο που ορίζεται στο π.δ. 334/2000 (ΦΕΚ 279 Α'), όπως ισχύει στις συμβάσεις δημοσίων έργων, απαιτείται η προσκόμιση αποκλειστικά και μόνο του πρωτοτύπου της βεβαίωσης εγγραφής της στο Μ.Ε.ΕΠ.. Η κατάθεση των δικαιολογητικών συμμετοχής και της οικονομικής προσφοράς στις ανωτέρω δημοπρασίες γίνεται, για ατομική επιχείρηση από το υπόχρεο για αυτήν φυσικό πρόσωπο, για ομόρρυθμη εταιρεία από το νόμιμο εκπρόσωπο ή εξουσιοδοτημένο εταίρο της, για ανώνυμη εταιρεία από εξουσιοδοτημένο μέλος του διοικητικού της συμβουλίου και για κοινοπραξία από τον ορισμένο εκπρόσωπο των κοινοπρακτούντων.

Μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, οι εργοληπτικές επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν να λαμβάνουν μέρος σε δημοπρασίες δημοσίων έργων, των οποίων οι προϋπολογιζόμενες αξίες δεν υπερβαίνουν το εκάστοτε οριζόμενο όριο που ορίζεται στο π.δ. 334/2000 όπως ισχύει στις συμβάσεις δημοσίων έργων, υποχρεούνται να προσκομίζουν στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. την πρωτότυπη βεβαίωση εγγραφής τους προκειμένου αυτή να σημανθεί και να κυρωθεί από αυτήν ως η μόνη πρωτότυπη βεβαίωση που μπορεί να γίνει αποδεκτή για τη συμμετοχή τους στις ανωτέρω δημοπρασίες δημοσίων έργων. Η πρωτότυπη βεβαίωση εγγραφής μετά την αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών επιστρέφεται στην επιχείρηση.

45. Κάθε εργοληπτική επιχείρηση Μ.Ε.ΕΠ. προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση μέρους ή του συνόλου δημοσίου έργου, ως ανάδοχος ή ως μέλος αναδόχου κοινοπραξίας ή ως μέλος κατασκευαστικής κοινοπραξίας ή ως αναγνωρισμένος υπεργολάβος, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, πρέπει να μην έχει μέσα σε ολόκληρη τη χώρα, πριν τη συμμετοχή της σε διαγωνισμό, ανεκτέλεστο μέρος εργαλαβίων δημοσίων έργων του δημόσιου τομέα, ανώτερο από τα πιο κάτω όρια:

- για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις μέχρι και την έκτη τάξη, από το τριπλάσιο του ανώτατου ορίου της τάξης τους,

- για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις της έβδομης τάξης, από το τετραπλάσιο του μεγέθους «κύκλος εργασιών», όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 33 του άρθρου αυτού και χρησιμοποιείται σαν παρανομαστής του κλάσματος α1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης ή από το τετραπλάσιο του μέσου όρου

του μεγέθους «κύκλος εργασιών», όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 29 περίπτωση α' του άρθρου αυτού, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο. Για την εξεύρεση του μέσου όρου ο κύκλος εργασιών, όπως ορίζεται στην παράγραφο 29 του άρθρου αυτού, διαιρείται διά του τρία (3). Κάθε χρόνο οι εταιρείες υποβάλλουν στην υπηρεσία Μ.Ε.ΕΠ. τα στοιχεία του κύκλου εργασιών του τελευταίου χρόνου προκειμένου να επικαιροποιείται ο κύκλος εργασιών της τελευταίας κάθε φορά τριετίας και να προκύπτει ο μέσος όρος αυτής σύμφωνα με τα ανωτέρω, ώστε να διαμορφώνεται κάθε χρόνο και το όριο ανεκτελέστου.

Ως έργα του ευρύτερου δημόσιου τομέα για την εφαρμογή του ανωτέρω εδαφίου νοούνται τα έργα που ανατίθενται από τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), ανεξαρτήτως αν οι φορείς αυτοί εξαιρέθηκαν του πεδίου εφαρμογής της διάταξης αυτής.

Στο όριο του ανεκτέλεστου υπολοίπου εργασιών δεν υπολογίζονται τα έργα που κατασκευάζονται με μερική ή και ολική αυτοχρηματοδότηση.

Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού μέχρι την κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων των τάξεων Ε', ΣΤ', Ζ', και Η' της παλαιάς διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ. στις τάξεις της νέας διαβάθμισης, το ανεκτέλεστο όριο για τη συμμετοχή των επιχειρήσεων αυτών σε δημοπρασίες δημοσίων έργων δεν πρέπει να υπερβαίνει το συνολικό κύκλο εργασιών των χρήσεων 1998, 1999, 2000 κάθε εργοληπτικής επιχείρησης ή το τριπλάσιο του ανώτατου ορίου συμμετοχής κάθε εργοληπτικής επιχείρησης των άνω τάξεων σε δημοπρασίες δημοσίων έργων, με βάση την καθαρή τους θέση ή εφόσον υποβάλουν δήλωση έναρξης διαδικασίας συγχώνευσης το ύψος του συνολικού κύκλου εργασιών που είχαν για τις χρήσεις 1998, 1999, 2000.

46. Σε κάθε εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. μετά την επανάκριση χορηγείται «Ενημερότητα Πτυχίου», στην οποία περιλαμβάνονται στοιχεία που αφορούν το όριο ανεκτέλεστου υπολοίπου εργασιών της, την εμπρόθεσμη ή μη εκτέλεση των έργων σύμφωνα με τις ποιοτικές και άλλες προδιαγραφές και την τήρηση ή μη του εγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος. Για την έκδοση και χορήγηση «Ενημερότητας Πτυχίου» οι εργοληπτικές επιχειρήσεις υποβάλλουν στην υπηρεσία τα δικαιολογητικά συμμετοχής τους σε διαγωνισμούς, τα οποία ελέγχονται από αυτή. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζεται η διαδικασία εφαρμογής της παραγράφου αυτής, τα θέματα κατανομής στις κοινοπρακτούσες επιχειρήσεις και στους υπεργολάβους του ανεκτέλεστου μέρους των έργων, οι υποχρεώσεις των υπηρεσιών, των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των αναδόχων για τη σχετική ενημέρωση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ.. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι συνέπειες μη τήρησης των ανωτέρω υποχρεώσεων, η διαδικασία τήρησης και έκδοσης της «Ενημερότητας Πτυχίου», η απαλλαγή των επιχειρήσεων από την υποχρέωση να υποβάλλουν δικαιολογητικά για τη συμμετοχή τους σε διαγωνισμούς τα οποία εμπεριέχονται στην «Ενημερότητα Πτυχίου», η χρονική διάρκεια ισχύος και η διαδικασία ανανέωσής της και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση καθορίζεται το χρονικό διάστημα αναστολής της εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. και της ισχύος της «Ενημερότητας Πτυχίου» για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που παραβιάζουν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις, κατά την εκτέλεση των έργων που τους έχουν ανατεθεί, ο τρόπος διακρίβωσης της παραβίασης των υποχρεώσεων και κάθε άλλο θέμα.

Άρθρο 5

Πρόσθετοι όροι για ενίσχυση της διαφάνειας στα δημόσια έργα και άλλες διατάξεις

1. Τα πρώτα δύο εδάφια της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984 αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι δημοπρασίες αυτές διεξάγονται κατά ημέρα Τετάρτη και ώρα 11 π.μ.. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν διενεργηθεί η δημοπρασία την ημέρα αυτή, διενεργείται σε άλλη ημέρα Τετάρτη την ίδια ώρα. Ο όρος «δημοπρασία» αφορά όλες τις φάσεις των διαγωνισμών, κατά τις οποίες κατατίθενται δικαιολογητικά.

Η εξέταση των προσφορών γίνεται σε δύο στάδια. Κατά την ημέρα της δημοπρασίας η Επιτροπή του διαγωνισμού παραλαμβάνει και ελέγχει το φάκελο των δικαιολογητικών συμμετοχής των διαγωνιζομένων. Όταν ολοκληρωθεί η κατάθεση των δικαιολογητικών, η Επιτροπή συνεδριάζει και αποφασίζει για το αν έχουν τηρηθεί οι τυπικές προϋποθέσεις υποβολής των δικαιολογητικών. Για όσους διαγωνιζόμενους η Επιτροπή κρίνει ότι δεν πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις, αυτοί αποκλείονται από την περαιτέρω διαδικασία του διαγωνισμού. Αν οι διαγωνιζόμενοι που αποκλείονται δεν υποβάλλουν αντιρρήσεις για το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού, η Επιτροπή προχωρά στο δεύτερο στάδιο και παραλαμβάνει τους φακέλους των οικονομικών προσφορών. Μετά το πέρας της παραλαβής των οικονομικών προσφορών η Επιτροπή, αυθημερόν και σε δημόσια συνεδρίαση, αποσφραγίζει τις οικονομικές προσφορές και ανακοινώνει συνοπτικά και ανάλογα με το εφαρμοζόμενο σύστημα δημοπράτησης τα επί μέρους στοιχεία των προσφορών, τα οποία και καταχωρούνται στα πρακτικά. Η διαδικασία περαιώνεται αυθημερόν με την υπογραφή των φακέλων και των οικονομικών προσφορών των διαγωνιζομένων από τα μέλη της Επιτροπής και παραδίδεται αντίγραφο αυτών στον ορισμένο εκπρόσωπο των εργοληπτικών οργανώσεων.

Αν κατά το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού υποβληθούν ενυπόγραφες αντιρρήσεις ή δηλωθεί εγγράφως από τους διαγωνιζόμενους ότι θα υποβληθούν αντιρρήσεις, η Επιτροπή διακόπτει τη διαδικασία μέχρι να εκδικαστούν οι ενστάσεις και συνεχίζει το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού σε άλλη ημερομηνία και ημέρα Τετάρτη την ίδια ώρα, την οποία γνωστοποιεί εγγράφως και εντός πενήνθήμερου στους διαγωνιζομένους.

Οι οικονομικές προσφορές και τα πρακτικά υπογράφονται από τα μέλη της Επιτροπής και παραδίδονται στην Επιτροπή εισήγησης για ανάθεση. Αν οι επιτροπές διαγωνισμού ασκούν αρμοδιότητες και των επιτροπών εισήγησης για ανάθεση, για έργα των οποίων η ανάθεση γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 2 του ν. 2576/1998 (ΦΕΚ 25 Α'), όπως εκάστοτε ισχύει, στις επιτροπές αυτές παρίσταται και ένας εκπρόσωπος των εργοληπτικών οργανώσεων με τον αναπληρωτή του, ο οποίος υποδεικνύεται από τις πανελλήνιες σχετικές οργανώσεις, χωρίς να μετέχει στις διαδικασίες του διαγωνισμού. Για τον εκπρόσωπο αυτόν και τον αναπληρωτή του δεν υπάρχει κώλυμα για τη συμμετοχή τους στο διαγωνισμό.»

2. Μετά από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984 προστίθενται εδάφια ως ακολούθως:

«Ο προϋπολογισμός της Υπηρεσίας, με τον οποίο δημοπρατείται το έργο, καταρτίζεται με βάση τις εγκεκριμένες Αναλύσεις Τιμών, στις οποίες εφαρμόζονται οι βασικές τιμές υλικών και ημερομισθίων που έχουν διαπιστωθεί από την Επιτροπή Διαπίστωσης Τιμών Δημόσιων Έργων, η σύσταση της οποίας προβλέπεται στην παράγραφο 11 του άρθρου 10, κατά το τελευταίο τρίμηνο πριν από τη διενέργεια της δημοπρασίας. Σε περίπτωση που δεν έχουν διαπιστωθεί τέτοιες τιμές κατά το τρίμη-

νο αυτό, τότε ο προϋπολογισμός καταρτίζεται με βάση τις τιμές του αμέσως προηγούμενου τριμήνου.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται ο τρόπος εφαρμογής της διάταξης αυτής, καθώς και ο τρόπος αναπροσαρμογής των τιμών μονάδας των Αναλύσεων Τιμών δημοσίων έργων, με σκοπό την εναρμόνισή τους με τις σύγχρονες μεθόδους και τα μέσα εκτέλεσης των έργων, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 18.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να καθορίζεται ενιαίος τύπος διακήρυξης, ανάλογα με το σύστημα υποβολής προσφοράς.»

4. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α') αντικαθίσταται από τα παρακάτω δύο εδάφια:

«α. Στην τελευταία αυτή περίπτωση μπορεί να αντικατασταθεί η αυτοτελής κατασκευή που αφαιρέθηκε, με άλλη ή άλλες, ίδιου ή ισοδύναμου τεχνικού και οικονομικού αντικειμένου και να καθορισθεί με νέα απόφαση, μετά από γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, ο τρόπος αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος και η αναπροσαρμογή της σύμβασης.

β. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς συμβάσεις κατασκευής υπόγειων σταθμών αυτοκινήτων, που προβλέπονται στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 8 και μετά το συμβατικό χρόνο έναρξης των εργασιών, ανεξάρτητα αν η αντικατάσταση προβλέπεται στις συμβάσεις αυτές.»

5. Στο τέλος της παραγράφου 14 του άρθρου 17 του ν. 1418/1984, που προστέθηκε με την παράγραφο 14 του άρθρου 4 του ν. 2229/1994 και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου δωδέκατου του ν. 2338/1995 (ΦΕΚ 202 Α'), προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί από τον ειδικό λογαριασμό της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών να καλύπτονται και οι δαπάνες που αφορούν την αμοιβή ειδικών συμβούλων οποιασδήποτε ειδικότητας (τεχνικού, οικονομικού, νομικού, οργάνωσης κ.λπ.) και του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών, που ιδρύθηκε με το άρθρο 6 του ν. 2576/1998 (ΦΕΚ 25 Α') για την υποβοήθηση του έργου της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών, τις αμοιβές για υπερωριακή απασχόληση, για τη λειτουργία ομάδας εργασίας, για εκτός έδρας αποζημίωση, κατ' εξαίρεση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 22 του ν. 1418/1984, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο πέμπτο του ν. 2719/1999 (ΦΕΚ 106 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Με απόφαση που εκδίδεται από τους Υπουργούς Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζονται οι τακτικές αποδοχές των Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων, εν ενεργεία υπαλλήλων και συνταξιούχων, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη. Οι σχετικές δαπάνες, καθώς και κάθε άλλη νόμιμη αποζημίωση (υπερωριακής εργασίας και απασχόλησης εκτός έδρας) βαρύνουν τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.»

7. Η παράγραφος 11 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984, όπως

προστέθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 2229/1994, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Για την πληρότητα των εκπονούμενων μελετών, τον αρτιότερο σχεδιασμό, την καλύτερη διοίκηση και επίβλεψη και την έντεχνη κατασκευή του έργου, υποχρεούνται ο μελετητής, ο ανάδοχος κατασκευής του έργου και ο τεχνικός σύμβουλος να ασφαλίζουν τη μελέτη, την κατασκευή του έργου και τις υπηρεσίες τεχνικού συμβούλου αντίστοιχα.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Ανάπτυξης, ορίζονται η έναρξη εφαρμογής της παραγράφου αυτής, οι μελέτες, τα έργα και οι υπηρεσίες τεχνικού συμβούλου που εξαιρούνται από την υποχρέωση ασφάλισης και ρυθμίζονται τα σχετικά θέματα εφαρμογής της διάταξης αυτής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Ανάπτυξης καθορίζονται, ειδικά, τα ελάχιστα όρια ασφαλιστικών καλύψεων, οι αποδεκτές εξαιρέσεις και οι μέγιστες απαλλαγές από τις ασφαλιστικές καλύψεις.»

8. Κατ' εξαίρεση των προβλεπόμενων στην παράγραφο 7 του άρθρου 19 του π.δ. 774/1980, όπως αυτό ισχύει, δεν τίγεται το κύρος συμβάσεων εκτέλεσης δημοσίων έργων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διατάγματος αυτού και των οποίων η περιλήψη της διακήρυξης δημοπράτησης δημοσιεύθηκε πριν από την 28.9.1999.

9. Η παράγραφος 4 του άρθρου 7Α του ν. 2669/1998, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 14 παραγράφος 3 περίπτωση β' του ν. 2867/2000 (ΦΕΚ 273 Α'), καταργείται αφότου ίσχυσε.

10. Οι δαπάνες που έχουν αναληφθεί, μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, για την καταβολή εξόδων κίνησης που καθορίστηκαν, κατ' εξαίρεση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2778/1999 και τις κοινές υπουργικές αποφάσεις υπ' αριθ. 2/74652/0022/18.11.1999, 2/17096/002/9.3.2000 και 2/22039/28.3.2000, οι οποίες εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή και σε εκτέλεση των διατάξεων αυτών, για την απασχόληση των υπαλλήλων, με οποιαδήποτε σχέση, του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. ή Δημοσίων Επιχειρήσεων ή Οργανισμών, στο έργο της αποκατάστασης των σεισμόπληκτων από τον σεισμό της 7.9.1999 στο νομό Αττικής, μέχρι 31.12.2000, θεωρούνται νόμιμες όπως καταβλήθηκαν, χωρίς να γίνουν οι κρατήσεις για το φόρο εισοδήματος και υπέρ τρίτων.

11. Στο τέλος της παρ. 11 του άρθρου 20 του ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Οι βεβαιώσεις που πιστοποιούν την τμηματική ή και μόνο τη συνολική εκτέλεση και παράδοση του έργου των συμβάσεων αυτών θεωρούνται νόμιμες, εφόσον έχουν υπογραφεί από διευθυντές του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, από το Γενικό Γραμματέα ή τους διευθυντές του Πολιτικού Γραφείου του Υπουργού ή του Υφυπουργού του αυτού Υπουργείου.

Τα χρηματικά εντάλματα, για την πληρωμή των παραπάνω συμβάσεων έχουν εκδοθεί νομίμως, εφόσον η εκτέλεση των συμβάσεων και η παράδοση του έργου πιστοποιείται με τις προαναφερθείσες βεβαιώσεις.»

12. α) Για τον οικισμό Ερμουπόλεως Σύρου ισχύουν αναδρομικά από της δημοσιεύσεώς του, οι διατάξεις του από 19.1.1976 π.δ/τος (ΦΕΚ 47 Δ') «Περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων του ρυμοτομικού σχεδίου Ερμουπόλεως (Σύρου) ως και των υφισταμένων προ του 1923 οικισμών «Ανάστασις», «Καρναρόλες», «Καμίνια», «Ταξιάρχαι»

και «Λαζαρέτα».

β) Η ως άνω διάταξη ισχύει μέχρι την 31.7.2002.

γ) Όπου, για την άσκηση των αρμοδιοτήτων των περιπτώσεων ι - ιν του εδαφίου α' και του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 326/2000 απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Αιγαίου, δεν απαιτείται η γνώμη ή η έγκριση της Ε.Π.Α.Ε..

13. Οι διατάξεις του προεδρικού διατάγματος της 21ης Αυγούστου 1979 (ΦΕΚ 578 Δ') «Περί καθορισμού ζώνης δομήσεως εκατέρωθεν τμήματος της Λεωφόρου Σταυρού - Ελευσίνας» κατά το μέρος που αφορούν στην περιφέρεια του Δήμου Ασπροπύργου Νομού Αττικής, καταργούνται.

14. Το εδάφιο στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 155/2001 (ΦΕΚ 127 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων της Ε.Υ.Δ.Α.Π. Α.Ε. ο οποίος υποδεικνύεται μαζί με τον αναπληρωτή του από την ομοσπονδία εργαζομένων στην Ε.Υ.Δ.Α.Π. Α.Ε.»

15. α) Συμπληρώνεται το άρθρο 12 του π.δ. 6.10.1978 και προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά η ανέγερση ιδιωτικών Ιερών Ναυδρίων σε γήπεδα εκτός σχεδίου επιτρέπεται εφόσον αυτά (τα γήπεδα) έχουν την επιτρεπόμενη για την περιοχή αρτιότητα.

Το κτίριο του Ναυδρίου δεν μπορεί να καταλαμβάνει επιφάνεια μεγαλύτερη των 50 τ.μ. συμπεριλαμβανομένων και των βοηθητικών χώρων (χώροι υγιεινής, πανηγυρόσιτο ή κελί), οι οποίοι βοηθητικοί χώροι δεν μπορεί να υπερβαίνουν τα 10 τ.μ.»

β. Για οποιαδήποτε άλλη οικοδομικού χαρακτήρα παρέμβαση στον περιβάλλοντα το Ναύδριο χώρο (πανηγυρόσιτο ή κελί, χώρος υγιεινής, διαμόρφωση-ανάπλαση εξωτερικών χώρων κ.λπ.) εκδίδεται χωριστή οικοδομική άδεια από τις κατά τόπους πολεοδομικές υπηρεσίες, σύμφωνα με τις γενικές και ειδικές πολεοδομικές διατάξεις που διέπουν κάθε περιοχή.

Το «πανηγυρόσιτο» ή «κελί» δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δέκα τ.μ. συμπεριλαμβανομένου και ενός χώρου υγιεινής, το δε ύψος του τα 3,50 μέτρα.

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από τις 10.7.2001.

Άρθρο 6

Ειδικές ρυθμίσεις για το Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.)

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το Ι.Ο.Κ. δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα και αν διαλυθεί, η περιουσία του περιέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.»

2. Το εδάφιο ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εισήγηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για τον αριθμό των εργοληπτικών επιχειρήσεων που πρέπει να εγγράφονται στο Μ.Ε.ΕΠ. κατά τάξη και κατηγορία, την αναπροσαρμογή των ορίων των εργοληπτικών πτυχίων κατά τάξεις και την παροχή τεχνικής βοήθειας, κατά την εγγραφή, και την τακτική και την έκτακτη αναθεώρηση των τάξεων του Μ.Ε.ΕΠ.»

Επίσης η έρευνα και η στήριξη των εργοληπτικών ενώσεων και των μελών της για την ανάπτυξη πολιτικών και ενεργειών με στόχο τη διαρκή εξειδίκευση, κατάρτιση, επαγγελματική εξέλιξη και πιστοποίηση των δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού στις κατασκευές.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Πόροι του Ι.Ο.Κ. είναι:

α. η ετήσια κρατική επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό, μη υπαγόμενη σε φορολογία εισοδήματος, που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και αποδίδεται στο Ι.Ο.Κ., με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων,

β. η οικονομική επιχορήγηση από τα Υπουργεία, τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και τους οργανισμούς της νομαρχιακής και της τοπικής αυτοδιοίκησης, σε βάρος του προϋπολογισμού τους, για παροχή υπηρεσιών του Ι.Ο.Κ. προς αυτούς,

γ. τα έσοδα από την παροχή υπηρεσιών στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα,

δ. κάθε άλλο έσοδο από την εκμετάλλευση της περιουσίας του, επιχορηγήσεις, δωρεές ή από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη αιτία.»

4. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης το Ι.Ο.Κ. με απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να συστήσει μέχρι είκοσι (20) θέσεις τακτικού προσωπικού με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εκτός του Γενικού Διευθυντή.»

5. Μετά το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 προστίθενται δύο εδάφια που έχουν ως εξής:

«Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Ο.Κ. μπορεί να συνιστώνται επιτροπές και ομάδες εργασίας από εξειδικευμένους επιστήμονες, ιδιώτες και δημοσίους υπαλλήλους, για τη μελέτη και επεξεργασία ειδικών θεμάτων που συναρτώνται με τους σκοπούς του. Για τους δημοσίους υπαλλήλους ισχύουν οι περιορισμοί που προβλέπονται στο ν. 2470/1997. Στα μέλη των επιτροπών αυτών και ομάδων εργασίας μπορεί να καταβάλλεται αμοιβή, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Ο.Κ.»

6. Μετά την παράγραφο 8 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 προστίθεται παράγραφος 9, η οποία έχει ως εξής:

«Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Ο.Κ., που εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να αποφασίζεται η σύσταση νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή ανωνύμου εταιρείας, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Ι.Ο.Κ.. Η καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου γίνεται από το Ι.Ο.Κ.»

Άρθρο 7

Φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ.

1. Στην περίπτωση (φ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2601/1998, η ισχύουσα διάταξη αριθμείται ως υποπερίπτωση (Ι) και στο τέλος της προστίθεται νέα υποπερίπτωση (ΙΙ) ως εξής:

«ΙΙ) Εργοληπτικές Επιχειρήσεις του Μ.Ε.ΕΠ. που λειτουργούν ως ανώνυμες εταιρείες και οι οποίες προέρχονται από συγχώνευση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το ν. 2166/1993 μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους, μέσω αντικατάστασης των μηχανημάτων τους και του λοιπού εξοπλισμού τους, πλην των μεταφορικών μέσων υλικών και προσωπικού, εγκατάστασης σύγχρονων συστημάτων μηχανοργάνωσης και δημιουργίας ειδικών εργαστηρίων ελέγχου και ποιότητας.

Ενισχυόμενες δαπάνες:

ι. Η αγορά και εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού πλην των μεταφορικών μέσων

υλικών και προσωπικού.

ii. Η αγορά και εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων συστημάτων μηχανοργάνωσης, στα οποία περιλαμβάνεται και το αναγκαίο λογισμικό.

iii. Η δαπάνη δημιουργίας ειδικών εργαστηρίων ελέγχου και ποιότητας.»

2. Η περίπτωση (ix) της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 2601/1998, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«ix. Για τις επενδύσεις τεχνικών εταιρειών της υποπερίπτωσης (I) της περίπτωσης (φ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3, που πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης.

Για τις επενδύσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων της υποπερίπτωσης (II) της ίδιας ως άνω περίπτωσης που καθορίζονται στο εδάφιο (i) αυτής και πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς παρέχεται εναλλακτικά η ενίσχυση της επιχορήγησης ή της φορολογικής απαλλαγής, ενώ για τις επενδύσεις των επιχειρήσεων αυτών που καθορίζονται στα εδάφια (ii) και (iii), της ίδιας ως άνω περίπτωσης και πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής.»

3. Στην περίπτωση (ο) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.2601/1998, η ισχύουσα διάταξη αριθμείται ως υποπερίπτωση (I) και στο τέλος της προστίθεται νέα υποπερίπτωση (II) ως εξής:

« II. Ειδικά κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης, που μπορούν να ιδρύονται αποκλειστικά με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας από έξι (6) τουλάχιστον τεχνικές εταιρείες των τάξεων τρίτης, τέταρτης και πέμπτης του άρθρου 16 του ν.1418/1984, όπως ισχύει, με σκοπό την παροχή προς τους συμμετέχοντες φορείς όλων των δυνατών υπηρεσιών επιχειρηματικής υποστήριξης, όπως τη δημιουργία τράπεζας πληροφοριών, έρευνες διεύθυνσης αγοράς για υπηρεσίες των συμμετεχουσών εταιρειών, καθώς και το συντονισμό ενεργειών για κοινές προμήθειες δομικών υλικών, για κοινή συμμετοχή σε διαγωνισμούς του Δημοσίου με επιχειρηματικά σχήματα των συμμετεχόντων στο κέντρο φορέων.

Ενισχυόμενες δαπάνες στο εσωτερικό ή το εξωτερικό (εκτός κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης):

i. Οι δαπάνες κατασκευής ή η αγορά των κτιριακών εγκαταστάσεων που είναι αναγκαίες για λειτουργία του φορέα.

ii. Οι δαπάνες διαμόρφωσης – διευθέτησης των αγοραζόμενων ή των ενοικιαζόμενων κτιριακών εγκαταστάσεων του προηγούμενου εδαφίου (i) και η αγορά των αναγκαίων επίπλων και σκευών.

iii. Η αγορά και εγκατάσταση του αναγκαίου τεχνικού και λοιπού εξοπλισμού και η κατασκευή εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης των σκοπών του (Η/Υ, fax, φωτοτυπικά, telex κ.λπ.) και του αναγκαίου λογισμικού.

iv. Οι δαπάνες εκπόνησης μελετών οργάνωσης της κοινής δράσης και των αρχικών μελετών μάρκετινγκ για τη διείσδυση και διεύθυνση των μεριδίων αγοράς για τις υπηρεσίες των συμμετεχουσών επιχειρήσεων.»

4. Στην περίπτωση (θ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998, η φράση «των περιπτώσεων (ο) και (π)» αντικαθίσταται με τη φράση «της υποπερίπτωσης I της περίπτωσης (ο) και της περίπτωσης (π).».

Στο τέλος της ίδιας ως άνω περίπτωσης προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για επενδύσεις των ειδικών κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης της υποπερίπτωσης II της περίπτωσης (ο) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 παρέχεται μόνο ενίσχυση της φορολο-

γικής απαλλαγής σε ποσοστό 40%.»

5. Στην πρώτη περίοδο της υποπερίπτωσης (τ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν.2601/1998 και μετά τη φράση «τεχνικών εταιρειών» της πρώτης σειράς προστίθεται η φράση της «υποπερίπτωσης (I)».

6. Επίσης στην περίπτωση (τ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για τις επενδύσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων της υποπερίπτωσης (II) της περίπτωσης (φ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 που πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς σε όλες τις περιοχές της επικράτειας περιλαμβανομένης και της Α', παρέχεται η ενίσχυση της επιχορήγησης ή εναλλακτικά της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 15% και 40% αντίστοιχα, πλην εκείνων που καθορίζονται στα εδάφια (ii) και (iii) της εν λόγω υποπερίπτωσης, για τις οποίες παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 40%.

Προκειμένου για την εφαρμογή της ενίσχυσης της επιχορήγησης η παρούσα ρύθμιση ισχύει υπό τον όρο ότι οι σχετικές αιτήσεις υπαγωγής υποβάλλονται το αργότερο μέχρι την 15η Σεπτεμβρίου του επόμενου έτους από εκείνο εντός του οποίου έγινε η ανακοίνωση της κατάταξης της Εργοληπτικής Επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ., ενώ προκειμένου για την εφαρμογή της ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής η παρούσα ρύθμιση ισχύει υπό τον όρο ότι οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού ολοκληρώνονται σε τέσσερα χρόνια μετά το τέλος του έτους εντός του οποίου έγινε η ανακοίνωση της κατάταξης της στις τάξεις της νέας διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ.»

7. Τα καθαρά κέρδη των νομικών προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου 101 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), που ασχολούνται με την πώληση ανεγειρόμενων οικοδομών και την κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών τεχνικών έργων, καθώς και των κοινοπραξιών στις οποίες συμμετέχουν, προσδιορίζονται από το οικονομικό έτος 2003 (χρήση 2002) με τις γενικές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 34 του πιο πάνω νόμου.

Άρθρο 8

Μεταβατικές διατάξεις

1. Εκκρεμείς αιτήσεις εργοληπτικών επιχειρήσεων για εγγραφή ή αναθεώρηση της εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., εξετάζονται με βάση τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο της υποβολής τους.

2. Με εξαίρεση τη διαγραφή από ορισμένες ή όλες τις κατηγορίες ή τον υποβιβασμό της τάξης της επιχείρησης μετά από έκτακτη αναθεώρηση που γίνεται με πρωτοβουλία της υπηρεσίας, η ισχύς των βεβαιώσεων εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. με βάση την παλαιά κατάταξη παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι την έκδοση απόφασης κατάταξης στις τάξεις της νέας διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ., όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 4.

Εργοληπτική επιχείρηση, που προέρχεται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., μέχρι τη χορήγηση της βεβαίωσης εγγραφής και κατάταξής της στο Μ.Ε.ΕΠ., με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού, συμμετέχει στις διαδικασίες επιλογής αναδόχου δημοσίου έργου, είτε με τη χρήση σφραγισμένων ή ορισμένων από τις βεβαιώσεις εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. που είχαν εκδοθεί με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, στις εργοληπτικές επιχειρήσεις που συγχωνεύτηκαν, αν από το διαγωνισμό απαιτείται συμμετοχή κοινοπραξιών, είτε με τη χρήση μιας μόνον από αυτές.

3. Αν η συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων, με μορφή

ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 17 αλλά έχουν ληφθεί οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων των μετόχων ή εταίρων για συγχώνευση, μπορεί να συμμετέχει σε κάθε δημοπρασία επιλογής αναδόχου δημοσίου έργου, μόνο με μία από τις επιχειρήσεις που συγχωνεύονται με τη χρήση της βεβαίωσης εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., που έχει εκδοθεί με βάση τις προγενέστερες διατάξεις.

Για εργοληπτική επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης μορφής, αν δεν έχει ολοκληρωθεί η συγχώνευση μέχρι τις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 17 αλλά έχουν συναφθεί οι σχετικές συμβάσεις συγχώνευσης, μπορεί να συμμετέχει σε κάθε δημοπρασία επιλογής αναδόχου δημοσίου έργου, μόνο με μία από τις επιχειρήσεις που συγχωνεύονται με τη χρήση της βεβαίωσης εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., που έχει εκδοθεί με βάση τις προγενέστερες διατάξεις.

4. Οι εργοληπτικές επιχειρήσεις του Μ.Ε.ΕΠ., που συγχωνεύονται και λειτουργούν με τη νομική μορφή της ανώνυμης εταιρείας ή της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, υποχρεούνται να γνωστοποιούν μέσα σε ένα μήνα στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων των μετόχων ή των εταίρων για τη συγχώνευση.

Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι εργοληπτικές επιχειρήσεις που λειτουργούν με οποιαδήποτε άλλη μορφή, οι οποίες υποχρεούνται να γνωστοποιούν μέσα σε ένα μήνα στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. τις συμβάσεις συγχώνευσης.

5. Σε περιπτώσεις εκκρεμών ανοιχτών ή κλειστών (με προεπιλογή) δημοπρασιών, στις οποίες έχουν υποβληθεί προσφορές από εργοληπτικές επιχειρήσεις πριν από τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων για συγχώνευση ή πριν από τη σύναψη των σχετικών συμβάσεων συγχωνεύσεων, οι προσφορές αυτές διατηρούν την ισχύ τους και μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 1.

6. Σε περιπτώσεις εκκρεμών διαδικασιών επιλογής αναδόχων με τη διαδικασία της προεπιλογής («κλειστές διαδικασίες»), στις οποίες πριν από τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων για συγχώνευση ή πριν από τη σύναψη των σχετικών συμβάσεων συγχωνεύσεων έχουν υποβληθεί χωριστές αιτήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος από τις συγχωνευόμενες εργοληπτικές επιχειρήσεις (αυτοτελώς ή ως μέλη χωριστών κοινοπραξιών ή ομίλων), η συμμετοχή των επιχειρήσεων αυτών γίνεται δεκτή μόνο αν στην κυρίως δημοπρασία υποβληθεί εκ μέρους τους μία μόνο προσφορά.

Για το σκοπό αυτόν επιτρέπεται στις επιχειρήσεις, κοινοπραξίες και ομίλους που συμμετείχαν, κατά την εκδήλωση ενδιαφέροντος και προεπιλέγησαν, να προβούν σε μεταβολές, με τη σύσταση νέων κοινοπραξιών ή ομίλων ή τη μεταβολή των υφιστάμενων κοινοπραξιών ή ομίλων. Η υπηρεσία που είναι αρμόδια για την έγκριση του αποτελέσματος της δημοπρασίας μπορεί, σε περίπτωση που εκτιμά ότι μεταβλήθηκε ουσιαστικά η δυναμικότητα των προεπιλεγέντων, να αποφασίσει την επανάληψη της αξιολόγησης αυτής, προκειμένου να διαπιστώσει αν η δυναμικότητα των διαγωνιζομένων διατηρείται στο επίπεδο που προβλέπεται από την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

7. Σε όλες τις περιπτώσεις που γίνεται χρήση των παλαιών βεβαιώσεων εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις που σχετίζονται με αυτές, ως προς την ισχύ τους, την παράταση της ισχύος τους, τα όρια ανεκτέλεστου από άλλες συμβάσεις, εκτός των περιπτώσεων που στο νόμο αυτόν ορίζονται διαφορετικά.

8. Οι διατάξεις του άρθρου 1 εφαρμόζονται και στις συμβά-

σεις που καταρτίστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του.

9. Οι διατάξεις του άρθρου 2 του νόμου αυτού εφαρμόζονται στις δημοπρασίες για την επιλογή αναδόχων εκτέλεσης δημοσίων έργων, οι οποίες διενεργούνται με βάση διακηρύξεις που δημοσιεύονται ένα μήνα μετά την έναρξη ισχύος του.

Άρθρο 9

Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία αναφέρεται σε θέμα ρυθμιζόμενο από αυτόν.

2. Όπου από την κείμενη νομοθεσία γίνεται παραπομπή σε διατάξεις που καταργούνται, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, η παραπομπή θεωρείται ότι γίνεται στις αντίστοιχες διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο Α.Ε.»

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, εδώ έχουμε καθαρά αναριθμήσεις έπειτα από ορισμένες διαγραφές, οι οποίες έγιναν. Έχουμε μοιράσει ένα αναλυτικό υπόμνημα στους συναδέλφους.

Η μόνη παρατήρηση που νομίζω ότι πρέπει να σημειώσω είναι ότι επειδή στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 2 του καταστατικού ορίζεται ως έδρα της εταιρείας ο Δήμος Αθηναίων, να διορθωθεί -επειδή έχει μεσολαβήσει μεταβολή- ότι έδρα είναι ο Δήμος Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής. Τα υπόλοιπα είναι αναριθμήσεις ή διαγραφές σε σχέση με τις διαγραφές παραγράφων, που έγιναν μετά τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο όπως εισήχθη, ορίζει ως έδρα το Δήμο Αθηναίων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ναι, στο καταστατικό της εταιρείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εδώ πρέπει να συμφωνήσει το Τμήμα αν θα αλλάξει η διατύπωση αυτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Εκφράζω την παράκληση να συμφωνήσουν οι συνάδελφοι γιατί ήδη έχει μεσολαβήσει η μεταβολή της έδρας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεχίστε στα υπόλοιπα άρθρα, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Είναι αναριθμήσεις σύμφωνα με τις αλλαγές, τις οποίες κάναμε σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας. Απλώς οι παραπομπές ρυθμίζονται με τους καινούριους αριθμούς των άρθρων, όπως προέκυψαν μετά τις αλλαγές, που κάναμε μετά τη δεύτερη ημέρα της συζήτησης του νομοσχεδίου. Αν θέλετε, μπορώ να τις εκφωνήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Και η διάταξη αυτή ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Και έχουμε την τελευταία παρατήρηση που είναι για την τροπολογία που ψηφίσαμε, για την πόλη της Ναυπάκτου. Επειδή δεν είχαμε ρύθμιση, για να μην αρχίσει σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη η ισχύς του νόμου ένα μήνα μετά τη δημοσίευση, διευκρινίζουμε ότι ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου η διάταξη αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά αν υπάρχει κενό ένα χρονικό διάστημα που μπορεί να αξιοποιηθεί από τρίτους γιατί δεν βάζετε συγκεκριμένα, γιατί δεν βάζετε τη μέρα που καταθέσατε την τροπολογία;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν υπάρχει κενό, απλώς για την ταχύτερη επίλυση του θέματος βάζουμε από τη δημοσίευση του νόμου, προκειμένου να μην πάει ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του νόμου, όπως είναι το σύνολο του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα κοιτάτε κάτι, με αυτή την τροπολογία δίνετε κάποιο χρόνο. Έτσι δεν είναι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι. Με αυτήν την τροπολογία νομιμοποιούμε τις οικοδομικές άδειες, οι οποίες εκδόθηκαν από το 1996 μέχρι το 1998 περίπου και απλώς λέμε ότι η ισχύς αυτής της διάταξης καλό είναι να γίνει αμέσως, αφού στην ουσία αίρει μια κατάσταση αδικίας, η οποία υπήρξε στην πόλη της Ναυπάκτου. Να μην υπάρχει δηλαδή η καθυστέρηση αυτή της ισχύος του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν πάντως υπάρχει κάτι που δεν μπορώ να το καταλάβω εγώ τώρα, αν υπάρχει η δυνατότητα αξιοποίησης για οποιοδήποτε λόγο του χρόνου αφ' ης γνωστοποιήθηκε με τη δημοσιοποίηση της κατάθεσης της τροπολογίας μέχρι της δημοσίευσής του νόμου, αν υπάρχει κάποιος λόγος τον οποίο μπορούν να αξιοποιήσουν όποιοι έχουν συμφέρον, καλό είναι να βάλετε ότι για τη διάταξη αυτή, αν θα μπει, ισχύει από της τάδε, δηλαδή την ημέρα που καταθέσατε την τροπολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Επειδή είναι συγκεκριμένες οι οικοδομικές άδειες, συγκεκριμένος ο αριθμός και το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο εξεδόθησαν νομίζω ότι δεν υπάρχει λόγος. Απλώς για την καλύτερη ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Οι εισηγητές έχουν κάποια παρατήρηση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω την εντύπωση ότι η ίδια ratio legis που ισχύει για το θέμα των αδειών στη Ναύπακτο, δηλαδή ότι πρέπει να αρχίσει η εφαρμογή της διάταξης από τότε που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, πρέπει να ισχύει και για την τροπολογία, η οποία αφορά τα ναϊδρια στην περιοχή του Αιγαίου. Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γιατί εκεί τι χρόνος μπαίνει;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εκεί δυστυχώς, αφού δεν έχετε βάλει διαχρονικά τη ρύθμιση, ισχύει η γενική ρύθμιση του νόμου ότι ξεκινάει ένα μήνα μετά τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ενώ η ίδια ratio legis, κύριε Υπουργέ, πρέπει να ισχύσει και γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στην ακροτελεύτια διάταξη για την ισχύ του νόμου, στο νόμο για τις κατασκευές η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του. Οπότε στη συγκεκριμένη διάταξη δεν έχουμε διαφορετικό ορισμό στην τροπολογία, την οποία ψηφίσαμε για τα ναϊδρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τι ισχύει για τα ναϊδρια;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στα ναϊδρια ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό σας λέει ότι μέχρι τη δημοσίευση του νόμου μπορούν να βγουν άδειες από τις ναοδομίες ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ναι, αλλά ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τι, ναι αλλά. Εδώ η Βουλή ψήφισε ένα στοπ. Θα το βάλετε από την ημέρα που συζητήθηκε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν έχω καμία αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Αθανάσιος Αλευράς καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

**«ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ**

Στο σχέδιο νόμου «Συγχώνευση του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οικονομίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο.Α.Ε.

1. Με το δεδομένο ότι, κατά παραδοχή των παρατηρήσεων της Επιστημονικής Επιτροπής, μεταφέρθηκαν οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 5 του Καταστατικού ως παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου και αναριθμήθηκαν οι εναπομένοντες παράγραφοι του άρθρου 5 σε 3-10, στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 5, του σχεδίου νόμου, όπου ορίζεται «...σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 5 του Καταστατικού» πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής «...σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 5 του Καταστατικού».

2. Στην αναριθμηση σε 5 παράγραφο (πρώην 2) του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου και στο σημείο που ορίζει «...σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 7 του Καταστατικού της», πρέπει να αναδιατυπωθεί σε «...σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του Καταστατικού της».

3. Το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, πρόσφατα, αγόρασε ιδιόκτητο κτίριο για τη στέγαση των κεντρικών υπηρεσιών του (διοίκηση κλπ) που βρίσκεται στο δήμο Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής (Βυτίνης 14-18 και Κυκλάδων). Κατά συνέπεια το κτίριο αυτό, θα αποτελέσει και την έδρα της νεοσυσταθισμένης εταιρείας Τ.Ε.Ο.Α.Ε..

Επομένως πρέπει να αναδιατυπωθεί το πρώτο εδάφιο του άρθρου 2 του Καταστατικού ως εξής: «Έδρα της Εταιρείας ορίζεται ο Δήμος Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής...»

4. Με δεδομένη τη μεταφορά των παραγράφων 3, 4 και 5 του άρθρου 5 του Καταστατικού, κατά παρατήρηση της Επιστημονικής Επιτροπής, η πρόταση που περιέχεται στο μέσον της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Καταστατικού και ορίζει «...σύμφωνα με τις παραγράφους 1,3 και 4 του παρόντος άρθρου...» πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «... σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 8 του νόμου για τη «συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία Ανώνυμη Εταιρεία εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων».

5. Στην αναριθμηση παράγραφο 5 (πρώην 8) του άρθρου 5 του Καταστατικού, μετά τις τελευταίες λέξεις της «... πενταπλάσιο του αρχικού μετοχικού κεφαλαίου» πρέπει να προστεθεί, η φράση «...που θα διαμορφωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού», καθόσον, όπως ορίζει η παράγραφος 2 το μετοχικό κεφάλαιο, προκύπτει από την απογραφή και εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και του

παθητικού.

6. Στην αναριθμηθείσα παράγραφο 6 (πρώην 9) του άρθρου 5, η φράση «... σύμφωνα με τις παραγράφους 6 έως 8 του παρόντος άρθρου...» πρέπει να αναδιατυπωθεί σε «...σύμφωνα με τις παραγράφους 4 έως 6 αυτού του άρθρου...».

7. Ομοίως στην αναριθμηθείσα παράγραφο 7 (πρώην 10) του άρθρου 5 η λέξη «...της παραγράφου 6...» πρέπει να γίνει σε «...της παραγράφου 4 αυτού του άρθρου...».

8. Η φράση «...σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος» που περιέχεται στο εδάφιο β της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του Καταστατικού, μετά τη διαγραφή της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, κατά πρόταση της Επιστημονικής Επιτροπής, πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «... σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του νόμου για τη συγχώνευση κλπ.».

9. Στην Τρίτη σειρά του άρθρου 18 του Καταστατικού η φράση «...ή του σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 αναπληρωτή του...» αναδιατυπώνεται ως εξής «...ή του σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1 και 2 αναπληρωτή του...».

10. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Καταστατικού, για νομοτεχνικούς λόγους, διαγράφεται η φράση «...παράγραφος 2 του καταστατικού», δεδομένου ότι το άρθρο 26 του Καταστατικού δεν διαθέτει άλλη (εκτός από μία) παράγραφο.

11. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 32 του Καταστατικού η φράση «...σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 έως 8 του Καταστατικού» αναδιατυπώνεται ως εξής: «...σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 έως 6 του Καταστατικού...».

12. Στο 19ο άρθρο του σχεδίου νόμου ορίζεται ότι η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει ύστερα από ένα (1) μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΟΜΩΣ, η πολεοδομική ρύθμιση για τις οικοδομικές άδειες που είχαν εκδοθεί στην πόλη της Ναυπάκτου, που προστέθηκε με την υπ' αριθμ. 593/45 τροπολογία είναι αναγκαίο να ισχύσει, αμέσως, με τη δημοσίευση του νόμου.

Για αυτό, πρέπει, νομοτεχνικά, να προστεθεί και δεύτερο εδάφιο στο άρθρο 18 του σχεδίου νόμου, που περιέχει την 593/45 τροπολογία που να ορίζει ότι «Η διάταξη αυτή ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Έτσι. Αφού είπαμε να σταματήσουμε μια απaráδεκτη κατάσταση, σταματάμε. Δεν δίνουμε παράταση για ένα μήνα μέχρι να δημοσιευθεί.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο, με αυτές τις παρατηρήσεις, και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο. Α.Ε.» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού, σε μόνη σύζηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο. Α.Ε

Άρθρο 1

1. Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, με την επωνυμία

Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, που ιδρύθηκε και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 25/28 Νοεμβρίου 1929 «Περί Κωδικοποίησης των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων» (ΦΕΚ 421 Α'), όπως τροποποιήθηκαν, συμπληρώθηκαν και ισχύουν, σήμερα, και η ανώνυμη εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», που συστάθηκε με την υπ' αριθ. 6252/ 3.4.1985 απόφαση του Νομάρχη Αθηνών (ΦΕΚ Τ.Α.Ε. και Ε.Π.Ε. 794/10.4.1985), συγχωνεύονται σε ένα νομικό πρόσωπο, που συνιστάται με το νόμο αυτόν και λειτουργεί με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Για τη συγχώνευση του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας και της εταιρείας Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε. και τη μετατροπή τους στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε., συμπληρωματικά, προς τις διατάξεις του νόμου αυτού, ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 για τη συγχώνευση ανωνύμων εταιριών και των παραγράφων 1-2 του άρθρου 2 του ν. 2166/1993.

2. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. αποτελεί δημόσια επιχείρηση, η οποία λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού και συμπληρωματικά, από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιριών. Η ως άνω εταιρεία εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Άρθρο 2

1. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. υπεισέρχεται αυτοδικαίως σε όλα εν γένει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας και της εταιρείας Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.. Οι εκκρεμείς δίκες του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας και της εταιρείας Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε. συνεχίζονται από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε., χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή τους και χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε άλλη ειδικότερη διατύπωση για τη συνέχισή τους.

2. Κάθε πράξη και συμφωνία, σχετική με τη συγχώνευση του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας και της εταιρείας Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε. και τη μετατροπή τους στην ανώνυμη εταιρεία Τ.Ε.Ο. Α.Ε., καθώς και η καταχώρισή της στα οικεία βιβλία των αρμόδιων υποθηκοφυλακείων και υπηρεσιών, απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου ή οποιοδήποτε άλλο τέλος, εισφορά ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου.

Άρθρο 3

1. Η συσταθείσα Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων (Τ.Ε.Ο. Α.Ε.) μπορεί:

α. Να εισπράττει διόδια, να διαχειρίζεται και να εκμεταλλεύεται το οδικό διευρωπαϊκό δίκτυο «Πατρών - Αθηνών - Θεσσαλονίκης - Ευζώνων» και «Κορίνθου - Τριπόλεως», καθώς και οποιοδήποτε άλλο οδικό δίκτυο ή οδικό τμήμα της χώρας της ανατεθεί η είσπραξη διοδίων, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

β. Να παρέχει υπηρεσίες στους χρήστες του οδικού δικτύου της περίπτωσης α' αυτής της παραγράφου, σχετικές με την οδική ασφάλεια, πληροφόρηση, καθαριότητα, σήμανση και συντήρηση.

Η συντήρηση σε τμήματα ή σε ολόκληρο τον άξονα του εν λόγω δικτύου θα γίνεται είτε αυτοτελώς από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. είτε αυτοτελώς από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.) είτε σε συνεργασία

της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. με τις εν λόγω υπηρεσίες, όπως θα καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που θα ορίζει και την πηγή χρηματοδότησης.

γ. Να βεβαιώνει παραβάσεις που αφορούν τη μη καταβολή διοδίων και να επιβάλλει πρόστιμα κατά τις διατάξεις του νόμου, όπως κάθε φορά ισχύουν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να αναπροσαρμόζεται το ύψος των προστίμων.

δ. Να κατασκευάζει και να συντηρεί κτίρια που εξυπηρετούν τις ανάγκες της κυκλοφορίας του οδικού δικτύου, της ανωτέρω περίπτωσης α', τις ανάγκες γενικά της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., καθώς και κτίρια των σταθμών διοδίων.

ε. Να χρηματοδοτεί τις παραπάνω δραστηριότητες και γενικά δραστηριότητες που συνδέονται με την ανάπτυξη του οδικού δικτύου της ανωτέρω περίπτωσης α', αυτοτελώς ή σε συνεργασία με πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

στ. Να αξιοποιεί και να εκμεταλλεύεται τους παρόδους χώρους, που αναφέρονται στο άρθρο 26 παρ. 4 του ν. 1418/1984, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, για δραστηριότητες που εξυπηρετούν τους κινούμενους στα οδικά δίκτυα.

ζ. Να μελετά, κατασκευάζει, εξοπλίζει, συντηρεί, λειτουργεί, εκμεταλλεύεται και εν γένει διαχειρίζεται αυτοκινητοδρόμους, οδούς ταχείας κυκλοφορίας και άλλες οδούς στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες.

η. Να μελετά, κατασκευάζει, εξοπλίζει, συντηρεί, λειτουργεί, εκμεταλλεύεται και εν γένει διαχειρίζεται παρόδιες εγκαταστάσεις και χώρους οποιασδήποτε μορφής και χρήσης, καθώς και να παρέχει κάθε είδους υπηρεσίες προς τους χρήστες οποιουδήποτε οδικού δικτύου ή τμήματός του.

θ. Να χρηματοδοτεί, εποπτεύει, διοικεί και διαχειρίζεται τις σχετικές με τα ανωτέρω εργασίες, που πραγματοποιούνται από την ίδια ή από τρίτους και εν γένει να παρέχει προς τρίτους συμβουλευτικές και υποστηρικτικές υπηρεσίες σχετικές με όλα τα ανωτέρω.

ι. Να αναθέτει σε τρίτους, μέρος ή το σύνολο των ανωτέρω δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, εκτός από την ανωτέρω περίπτωση γ'.

ια. Να ερευνά, αναπτύσσει, παράγει, εμπορεύεται, χρηματοδοτεί και εκμεταλλεύεται υλικά οδοποιίας, καθώς και οποιοδήποτε άλλο υλικό ή στοιχείο του εξοπλισμού οδών ή παρόδιων εγκαταστάσεων και εξυπηρετήσεων. Σε ό,τι αφορά την έρευνα, ανάπτυξη και παραγωγή υλικών οδοποιίας και μόνον, αυτή θα γίνεται σε συνεργασία και με τον αρμόδιο φορέα του Υπουργείου Ανάπτυξης.

ιβ. Να ασκεί κάθε άλλη, γενική ή ειδική, δραστηριότητα, που προβλεπόταν να ασκείται από το «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» ή από την εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», εφόσον δεν είναι αντίθετη στις διατάξεις του νόμου αυτού και είναι συμβατή με το σκοπό της.

ιγ. Να συνεργάζεται με οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία, καθώς και με οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με οποιονδήποτε τρόπο.

ιδ. Να συνιστά θυγατρικές εταιρείες, είτε μόνη της είτε με συμμετοχή άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων ή να συμμετέχει σε άλλες εταιρείες, κοινοπραξίες ή συνεταιρισμούς της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

ιε. Να αντιπροσωπεύει ή και να αντιπροσωπεύεται από οποιαδήποτε επιχείρηση, ημεδαπή ή αλλοδαπή, που έχει όμοιους ή παρεμφερείς σκοπούς.

ιστ. Να συνάπτει δάνεια, προς εξεύρεση οικονομικών πόρων, με απευθείας συμβάσεις με πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις της ημεδαπής ή της αλλοδαπής ή με την έκδοση ανωνύμων ομολόγων.

ιζ. Να αναθέτει σε τρίτους οποιοδήποτε έργο, μελέτη, προμήθεια υλικών και εξοπλισμού ή υπηρεσία, να εποπτεύει και να συντονίζει τις απαιτούμενες εργασίες.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ανατίθεται στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε. η πραγματοποίηση όλων προβλέπονται στις περιπτώσεις ζ' έως ια' της ανωτέρω παραγράφου.

3. Με το νόμο αυτόν δεν θίγονται οι ειδικές διατάξεις της νομοθεσίας για την κατασκευή και εκμετάλλευση εθνικών οδών και αυτοκινητοδρόμων ή άλλων οδικών αξόνων, και τη διαχείριση των διοδίων τους, ούτε οι διατάξεις για την ανάθεση κατασκευής οποιουδήποτε εθνικού οδικού άξονα ή τμήματός του, από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιων Έργων ή άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Μετά την πάροδο του χρόνου εκμετάλλευσης των διοδίων από τις κατασκευάστριες επιχειρήσεις των ανωτέρω έργων, μπορεί, με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, να ανατίθεται η είσπραξη και διαχείριση των διοδίων στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

Άρθρο 4

1. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε., τηρουμένων και των διατάξεων του νόμου αυτού, μπορεί να κατάρτιζε συμβάσεις ή να προβαίνει σε πράξεις σχετικά με την εκμετάλλευση ή διαχείριση των χώρων, που αναφέρονται στο άρθρο 26 παρ. 4 του ν. 1418/1984, όπως ισχύει κάθε φορά. Οι συμβάσεις και οι πράξεις αυτές εγκρίνονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της. Από την έναρξη της ισχύος της διάταξης αυτής, η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. υπεισέρχεται στη θέση του Ελληνικού Δημοσίου, ως προς τις έννομες σχέσεις που αφορούν την εκμετάλλευση ή γενικότερα τη διαχείριση των χώρων αυτών. Κάθε άλλη διάταξη νόμου που περιορίζει την άσκηση, από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε., των πιο πάνω δραστηριοτήτων, καταργείται.

2. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να καθορίζονται τα ανώτατα και κατώτατα όρια, μέσα στα οποία κυμαίνεται το ύψος των διοδίων. Το συγκεκριμένο ύψος των διοδίων καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Για τον τρόπο καταβολής των διοδίων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν.δ. 3905/1958, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του ν. 1799/1988.

3. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. διατηρεί όλους τους πόρους, εισφορές και εν γένει έσοδα που είχε το Τ.Ε.Ο. ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και για την είσπραξή τους εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου περί εισπράξεως των δημοσίων εσόδων. Οι προβλεπόμενες στο νόμο ανταποδοτικές εισφορές υπέρ τρίτων, που εισπράττονται από το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, εξακολουθούν να εισπράττονται από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και αποδίδονται από αυτή στους δικαιούχους σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων διατίθενται πιστώσεις από τους πόρους της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., για τη συντήρηση του οδικού δικτύου, για τις βελτιώσεις και τις διαπλατύνσεις των οδών, καθώς και για τη λήψη των μέτρων που επιβάλλεται να λαμβάνονται για την εξασφάλιση της οδικής ασφάλειας των κινουμένων στο οδικό δίκτυο της χώρας.

Άρθρο 5

1. Στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε περιέρχονται, κατά πλήρη κυριότητα, εκτός από την περιουσία του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας και της ανώνυμης εταιρείας Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε., οι παρόδιες εκτάσεις του οδικού δικτύου, που ανήκουν στο Δημόσιο, πλην των κοινοχρήστων χώρων και βρίσκονται και από τις δύο πλευρές των υπεραστικών τμημάτων των οδών του οδικού δικτύου της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 του άρθρου 3. Σε αυτές περιλαμβάνονται και εκείνες που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για εγκαταστάσεις πρατηρίων πωλήσεως βενζίνης, υγρών καυσίμων και λιπαντικών εν γένει, σταθμών εισδοχής και επισκευής τροχοφόρων εν γένει, τηλεφωνικών θαλάμων και άλλων κέντρων που προορίζονται για την εξυπηρέτηση της κυκλοφορίας, οι σταθμοί διοδίων, του οδικού δικτύου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου αυτού και οι κτιριακές τους εγκαταστάσεις, οι Σταθμοί Εξυπηρέτησης Αυτοκινήτων (Σ.Ε.Α.), των οποίων η εκμετάλλευσή ή διαχείριση ανήκει στο Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, καθώς και όλα τα ακίνητα που εκμεταλλεύεται, ήδη, το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας. Τα υπάρχοντα όμως δίκτυα αγωγών ενεργειακών εγκαταστάσεων του Υπουργείου Ανάπτυξης δεν θίγονται. Το Υπουργείο Ανάπτυξης διατηρεί το δικαίωμα να κατασκευάζει έργα στις παρόδιες εκτάσεις του οδικού δικτύου, για την επέκταση των ήδη υπάρχοντων ενεργειακών δικτύων ή για την κάλυψη νέων σχετικών αναγκών του.

2. Ο σχεδιασμός και η εποπτεία του έργου της απογραφής των περιουσιακών στοιχείων της ανωτέρω παραγράφου ανατίθεται σε Τριμελή Επιτροπή, που αποτελείται από:

- α) τον Γενικό Διευθυντή της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., που αναπληρώνεται από τον νόμιμο αναπληρωτή του, ως πρόεδρο,
- β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, με τον αναπληρωτή του και
- γ) έναν εκπρόσωπο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους του Υπουργείου Οικονομικών, με τον αναπληρωτή του.

Οι εκπρόσωποι των περιπτώσεων β' και γ' ορίζονται από τους οικείους Υπουργούς το αργότερο εντός μηνός από της ενάρξεως της ισχύος του νόμου αυτού.

Η συγκρότηση της Επιτροπής γίνεται με απόφαση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Με την απόφαση αυτήν ορίζεται και Γραμματέας της Επιτροπής με τον αναπληρωτή του, από υπαλλήλους της Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

Στα μέλη της Επιτροπής και στον Γραμματέα καταβάλλεται αποζημίωση που βαρύνει την Τ.Ε.Ο. Α.Ε., το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από πρόταση της Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

3. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε., ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής, που γίνεται μέσα σε τριάντα ημέρες από τη συγκρότησή της, αναθέτει το έργο της απογραφής ή τμήματος αυτής στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία εκπονούν τις απαραίτητες μελέτες και παρέχουν τις απαραίτητες για την πραγματοποίηση του έργου συμβουλές και υπηρεσίες. Η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 8 εδάφιο 1 του ν. 2229/1994 εφαρμόζεται στο έργο αυτό. Το έργο πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα σε οκτώ μήνες από την ανάθεσή του. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. μπορεί, ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής, να παρατείνει την προθεσμία αυτή μέχρι ένα το πολύ εξάμηνο, εφόσον αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο. Η συνολική δαπάνη του έργου βαρύνει την Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

4. Η αξία των περιουσιακών στοιχείων της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτιμάται από ορκωτούς εκτιμητές, που ορίζονται από το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών, ύστερα από αίτηση του Δ.Σ της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Η αξία των πιο πάνω περιουσιακών στοιχείων αποτελεί εισφορά του Ελληνικού Δημοσίου προς την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και αντίστοιχη ισόποση αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 5 του καταστατικού.

5. Απόσπασμα της έκθεσης απογραφής, που περιέχει περιγραφή των αποκτώμενων ακινήτων ή των εμπραγμάτων δικαιωμάτων σε αυτά, μεταγράφεται ατελώς στα οικεία βιβλία των αρμόδιων υποθηκοφυλακείων.

Άρθρο 6

1. Όσοι εκμεταλλεύονται ή χρησιμοποιούν ή καθ' οποιονδήποτε τρόπο αποκομίζουν έσοδα, από τις κυκλοφοριακές συνδέσεις του πρωτεύοντος και δευτερεύοντος εθνικού οδικού δικτύου της χώρας, υποχρεούνται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) μηνός από την έγγραφη πρόσκληση που θα τους αποστείλει η Τ.Ε.Ο. Α.Ε., να δηλώσουν εγγράφως προς αυτήν την κυκλοφοριακή τους σύνδεση, τη συγκεκριμένη θέση στην οποία αυτή ευρίσκεται, το είδος της ασκούμενης δραστηριότητας, το χρόνο λειτουργίας της, καθώς και οποιοδήποτε άλλο πρόσθετο στοιχείο ζητήσει η Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

2. Αν οι ανωτέρω έχουν άδεια κυκλοφοριακής σύνδεσης ή σύμβαση μίσθωσης με την Τ.Ε.Ο. Α.Ε., επιβάλλεται σε αυτούς το προβλεπόμενο από τις κείμενες διατάξεις μίσθωμα. Σε αντίθετη περίπτωση επιβάλλεται σε αυτούς αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης.

Το μίσθωμα και η αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης βεβαιώνονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων. Οι εισπράξεις αυτές μπορεί να ανατίθενται στις κατά τόπους Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 106 παρ. 4 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 37 Α') και διενεργούνται με βάση χρηματικούς καταλόγους, που αποστέλλονται σε αυτές από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και κατατίθενται σε πίστωση του λογαριασμού της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος.

3. Την ίδια υποχρέωση υποβολής έγγραφης δήλωσης προς την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. έχουν οι ανωτέρω και κατά το μήνα Ιανουάριο κάθε έτους, μέσα στον οποίο θα δηλώνουν προς την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. τις τυχόν μεταβολές που έχουν επέλθει στην κυκλοφοριακή τους σύνδεση ή στην ασκούμενη σε αυτήν δραστηριότητά τους.

4. Όσοι αρνούνται ή καθυστερούν να υποβάλλουν προς την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 έγγραφη δήλωση (αρχική ή ετήσια), μέσα στην ορισθείσα προθεσμία, αποκλείονται από την κυκλοφοριακή τους σύνδεση, με την εθνική οδό, η οποία διακόπτεται (κλείνει) με ενέργειες της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και με δαπάνες που καταλογίζονται στους υπόχρεους.

5. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και επιπλέον των προβλεπομένων στην ανωτέρω παράγραφο 2, επιβάλλεται πρόστιμο που κυμαίνεται από εκατό χιλιάδες (100.000) έως πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές, σε όσους αυτοδύναμα και χωρίς άδεια από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. δημιουργούν, διανοίγουν, θέτουν σε λειτουργία και εκμεταλλεύονται κυκλοφοριακή σύνδεση με το εθνικό οδικό δίκτυο ή στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου επανασυνδέουν διακοπήσα ήδη κυκλοφοριακή

σύνδεση. Το πρόστιμο αυτό βεβαιώνεται και εισπράττεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2.

Άρθρο 7

1. Η εταιρική οργάνωση της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. ορίζεται με το καταστατικό της, που προβλέπεται στο άρθρο 17 του νόμου αυτού. Η τροποποίηση των άρθρων του καταστατικού γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών.

2. Ο τακτικός και έκτακτος έλεγχος της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., ο οποίος προβλέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/ 1920 για τις ανώνυμες εταιρίες, ασκείται από δύο ορκωτούς ελεγκτές. Αντίγραφα των εκθέσεων που συντάσσουν οι ορκωτοί ελεγκτές υποβάλλονται και στους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και κάθε τροποποίηση του Καταστατικού υποβάλλονται, μέσα σε δέκα ημέρες από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

4. Οι καταχωρίσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας για τις ανώνυμες εταιρίες, γίνονται στο Μητρώο της παραγράφου 8 του άρθρου 76 του κ.ν. 2190/1920, που τηρείται στη Διεύθυνση Α.Ε. και Πίστωσης της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Άρθρο 8

1. Το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., κατά τη σύστασή της με το νόμο αυτόν, ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο και παριστάται με μία ονομαστική μετοχή, που εκδίδεται για το σκοπό αυτόν. Το μετοχικό κεφάλαιο αποτελείται από τα, κατά το άρθρο 5 παρ. 1 του νόμου αυτού, περιουσιακά στοιχεία. Η διαπίστωση της λογιστικής θέσης και η αξία των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας και της εταιρείας Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε., που περιέρχονται στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε., γίνεται από δύο ορκωτούς ελεγκτές, που ορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση της Γενικής Συνέλευσης της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., μπορεί να ρυθμίζονται, διαφορετικά απ' ό,τι στο νόμο αυτόν και να τροποποιούνται κάθε φύσεως θέματα που αφορούν τις μετοχές και τη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου της.

2. Η αποτίμηση και εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας διενεργείται από ελεγκτική εταιρεία, που ανήκει στο Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών, την οποία θα ορίσει με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας, μέσα σε ένα μήνα από την ισχύ του παρόντος νόμου. Ως προς την εκτίμηση της ακίνητης περιουσίας, η ελεγκτική εταιρεία θα λάβει υπόψη της τα στοιχεία ορκωτού εκτιμητή που επιλαμβάνεται του θέματος, κατόπιν αιτήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας. Η αποτίμηση θα γίνει με βάση τρέχουσες αξίες, όπως αυτές προσδιορίζονται από την πλέον πρόσφορη και δόκιμη μέθοδο της Λογιστικής, θα πρέπει δε να ολοκληρωθεί εντός της προθεσμίας που θα ορίσει το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας στην ελεγκτική εταιρεία. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου άπαξ και το πολύ για δύο μήνες. Το αποτέλεσμα της αποτίμησης θα στρογγυλοποιηθεί σε εκατομμύρια δραχμές, με μείωση του ποσού της αποτίμησης.

3. Οι ορκωτοί ελεγκτές υποβάλλουν, μέσα στην οριζόμενη προθεσμία, έκθεση εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και της προκύπτουσας καθαρής θέσης της Εταιρείας, βάσει των συνταγμένων οικονομικών καταστάσεων, προς το Διοικητικό του Συμβουλίου, το οποίο μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή οριστικοποιεί και βεβαιώνει με ειδική απόφασή του το ύψος του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας και τις αναπροσαρμοσμένες από την έκθεση εκτίμησης οικονομικές καταστάσεις. Η παραπάνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τροποποιεί το παρόν Καταστατικό ως προς το προβλεπόμενο από το παρόν άρθρο μετοχικό κεφάλαιο και καταχωρείται στο αρμόδιο Μητρώο Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και δημοσιεύεται στο Τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

4. Σε κάθε περίπτωση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, ολόκληρο το νέο κεφάλαιο αναλαμβάνεται από τον μοναδικό μέτοχο της Εταιρείας, το Ελληνικό Δημόσιο.

5. Απαλλοτριώσεις παρόδων εκτάσεων ή άλλα περιουσιακά στοιχεία, που περιέρχονται στο Δημόσιο στο πλαίσιο ανάπτυξης του οδικού δικτύου, εισφέρονται από το Δημόσιο στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε., με αντίστοιχη αύξηση του κεφαλαίου της, στην οποία προβαίνει το Διοικητικό της Συμβούλιο, με απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 4 του Καταστατικού της. Η αξία των εισφερόμενων εκτάσεων και εν γένει περιουσιακών στοιχείων γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 5 του νόμου αυτού.

6. Οι εισφορές της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και η καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου και των μελλοντικών αυξήσεων αυτού, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφορά, δικαίωμα ή οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και γενικώς τρίτων, πλην του φόρου στη συγκέντρωση κεφαλαίου.

Άρθρο 9

Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. διοικείται από εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. αποτελείται:

- α) από δύο εκπροσώπους των εργαζομένων, που εκλέγονται με άμεση και καθολική ψηφοφορία,
- β) από έναν εκπρόσωπο που υποδεικνύεται από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.),
- γ) από δύο και, εφόσον συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10 του ν. 2322/1995, από τρεις εκπροσώπους του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας. Οι θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας είναι θέσεις πλήρους απασχόλησης και τις καταλαμβάνουν πρόσωπα κύρους που έχουν πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής. Η ιδιότητα του Προέδρου δεν είναι ασυμβίβαστη με αυτή του Διευθύνοντος Συμβούλου. Εάν ο Πρόεδρος είναι και Διευθύνων Σύμβουλος, το Δημόσιο ορίζει έναν ακόμη εκπρόσωπο. Οι εκπρόσωποι του Δημοσίου ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 2414 /1996, όπως κάθε φορά ισχύει,
- δ) από τα λοιπά μέλη, που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση.

Η ανάκληση και η αντικατάσταση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου γίνεται από τους αρμόδιους που έχουν δικαίωμα εκλογής ή ορισμού ή υπόδειξης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 του ν. 2414/ 1996 για την ανάκληση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου.

2. Από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων τάσσεται στους εργαζομένους της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. προθεσμία, όχι βραχύτερη από ένα μήνα ούτε μεγαλύτερη από δύο μήνες, από τη σχετική έγγραφη πρόσκληση, για τη διεξαγωγή καθολικής ψηφοφορίας για την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των αναπληρωτών τους που θα προτείνουν. Η εκλογή των εκπροσώπων των εργαζομένων γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου, που προστέθηκε στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 2414/1996, με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α').

3. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υποδεικνύει ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και αναπληρωτή του, πρόσωπα κύρους, με γνώσεις σε θέματα που συνδέονται με το αντικείμενο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., μέσα σε προθεσμία δύο μηνών αφότου αυτή ειδοποιηθεί εγγράφως από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

4. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει νόμιμη σύνθεση και χωρίς τους εκπροσώπους των εργαζομένων στην Εταιρεία ή τον εκπρόσωπο της Ο.Κ.Ε.. Επίσης, οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου είναι νόμιμες και δεν επηρεάζονται από τυχόν ακύρωση της εκλογής των ανωτέρω εκπροσώπων.

5. Η θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής και παρατείνεται, αυτοδίκαια, μέχρι το διορισμό, την απόδειξη ή την εκλογή νέων μελών του. Η θητεία αυτή πάντως δεν μπορεί να παραταθεί πέραν του ενός έτους. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 16, η θητεία όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αρχίζει με την εκλογή τους από τη Γενική Συνέλευση. Η Γενική Συνέλευση στη συνεδρίασή της αυτή διαπιστώνει επίσης το διορισμό ή την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, που ορίζονται ή εκλέγονται από τους φορείς και τα πρόσωπα που προβλέπει ο νόμος αυτός και μεριμνά για την τήρηση των διατάξεων περί δημοσιότητας του κ.ν. 2190/ 1920.

6. Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι:

α) οι συγγενείς μεταξύ τους, εξ αίματος ή αγχιστείας, μέχρι και τρίτου βαθμού,

β) οι με οποιαδήποτε μορφή εργολάβοι ή προμηθευτές της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.,

γ) τα μέλη Διοικητικού Συμβουλίου ή οι υπάλληλοι επιχείρησης που βρίσκεται σε συναλλακτική σχέση με την Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

Επίσης, δεν επιτρέπεται να διορισθούν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου πρόσωπα τα οποία έχουν καταδικασθεί για αδίκημα, από εκείνα που αποτελούν κώλυμα διορισμού σε δημόσια θέση, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 2683/1999.

7. Αν κενωθεί η θέση κάποιου από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, από εκείνα που εκλέγει η Γενική Συνέλευση, λόγω θανάτου, παραίτησης ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, εκλέγεται προσωρινός αναπληρωτής, με απόφαση των υπόλοιπων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, που επικυρώνεται από την πρώτη Γενική Συνέλευση. Αν κάποιο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ή εκλέγονται από τους εργαζομένους ή υποδεικνύονται από την Ο.Κ.Ε., παύσει λόγω θανάτου, παραίτησεως ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία να μετέχει στο Διοικητικό Συμβούλιο, εφόσον δεν υφίσταται αναπληρωτής του, ο οποίος και λαμβάνει τη θέση του, αντικαθίσταται κατά τον τρόπο του ορισμού του. Μέχρι να διορισθεί αντικαταστάτης του μέλους αυτού, το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα και χωρίς αυτό. Η θητεία μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου που διορίζεται, υποδεικνύεται ή εκλέγεται σε

αντικατάσταση θανόντος, παραιτηθέντος ή εκπεσόντος λήγει κατά τη λήξη της θητείας εκείνου που αντικατέστησε.

8. Στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και στον Διευθύνοντα Σύμβουλο ή στο πρόσωπο που συγκεντρώνει και τις δύο ιδιότητες αυτές, καταβάλλεται για τις υπηρεσίες τους που παρέχουν στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε., αμοιβή, η οποία ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, στον Διευθύνοντα Σύμβουλο, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και τον Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου χορηγείται αποζημίωση για κάθε αυτοπρόσωπη παράστασή τους στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Για κάθε άλλη αμοιβή ή αποζημίωση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου απαιτείται ειδική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

9. Στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, μέχρι την πλήρωση της θέσης του Διευθύνοντος Συμβούλου, καθήκοντα Διευθύνοντος Συμβούλου ασκεί ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας.

Άρθρο 10

1. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. καταρτίζει:

α) Το Στρατηγικό Σχέδιο, το οποίο καθορίζει, στο πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής, τους μακροχρόνιους βασικούς στόχους για την εκπλήρωση των σκοπών της και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους.

β) Το Επιχειρησιακό Σχέδιο, διάρκειας τριών ετών, το οποίο εξειδικεύει τους στόχους του Στρατηγικού Σχεδίου και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους. Στο Επιχειρησιακό Σχέδιο περιγράφονται με χρονοδιάγραμμα οι επιδιωκόμενοι στόχοι, με προσδιορισμό των μέσων και των ενεργειών που προορίζονται για την επίτευξή τους και με αποτίμηση του κόστους πραγματοποίησης αυτών. Καθορίζονται επίσης οι εσωτερικές διαδικασίες παρακολούθησης και ελέγχου της πραγματοποίησής τους.

2. Το Στρατηγικό και το Επιχειρησιακό Σχέδιο υποβάλλονται από το Διοικητικό Συμβούλιο στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, εγκρίνονται με κοινή τους απόφαση και κατατίθενται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή της.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., με αιτιολογημένη απόφασή του, μπορεί να αναθεωρεί το Επιχειρησιακό Σχέδιο, γνωστοποιώντας την απόφασή του στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Η αναθεώρηση ισχύει μετά την πάροδο ενός μήνα από τη γνωστοποίησή της στους παραπάνω Υπουργούς, εφόσον κανείς τους δεν προβάλλει αντιρρήσεις γι' αυτήν και κατατίθεται, μετά την οριστικοποίησή της, στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή της. Στις περιπτώσεις αυτές τροποποιείται αναλόγως και το Συμβόλαιο Διαχείρισης του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 5 και 6 του άρθρου 3 του ν. 2414/1996 εφαρμόζονται αναλόγως και στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

Άρθρο 11

1. Μεταξύ του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. αφ' ενός και του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, αφ' ετέρου, συνάπτεται «Συμβόλαιο

Διαχείρισης», στο οποίο καθορίζονται, με λεπτομέρεια, και στα πλαίσια του Στρατηγικού και του Επιχειρησιακού Σχεδίου της, οι στόχοι που αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος, κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Το Συμβόλαιο Διαχείρισης κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή. Ως προς το περιεχόμενο του Συμβολαίου Διαχείρισης και τον έλεγχο τήρησής του εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 4 του ν. 2414/1996. Η παράγραφος αυτή ισχύει για τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της Εταιρείας, που θα προσληφθεί ύστερα από δημόσια προκήρυξη της θέσης του σύμφωνα με το νόμο αυτόν.

2. Ο Διευθύνων Σύμβουλος προσλαμβάνεται για χρονικό διάστημα τριών ετών, είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και η ιδιότητά του δεν είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου. Τα ελάχιστα προσόντα για την κατάληψη της θέσης του Διευθύνοντα Συμβούλου είναι πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής και πενταετής εμπειρία σε θέση σημαντικής ευθύνης και απαιτήσεων στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα. Η προκήρυξη της θέσης του Διευθύνοντος Συμβούλου γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, με την οποία ορίζεται η διαδικασία της επιλογής και εξειδικεύονται τα αναγκαία προσόντα. Με την απόφαση αυτή μπορεί επίσης να ορίζεται ότι για την κάλυψη της θέσης αυτής απαιτούνται και προσόντα πέραν των αναφερομένων στο προηγούμενο εδάφιο. Σε περίπτωση που η θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου μένει κενή για οποιονδήποτε λόγο, μπορεί, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, να πληρωθεί η θέση αυτή από τους λοιπούς υποψηφίους που συμμετείχαν αρχικά κατά την προκήρυξη της. Στην περίπτωση αυτήν η θητεία του νέου Διευθύνοντος Συμβούλου διαρκεί μέχρι το χρόνο λήξεως της θητείας του αντικατασταθέντος.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο αναθέτει στον Διευθύνοντα Σύμβουλο τη γενική αρμοδιότητα διοίκησης, αφού λάβει υπόψη και το περιεχόμενο του Συμβολαίου Διαχείρισης. Ο Διευθύνων Σύμβουλος είναι το ανώτατο εκτελεστικό όργανο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και προϊστάται όλων των Υπηρεσιών της.

4. Τον Διευθύνοντα Σύμβουλο, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, αναπληρώνει, σε όλες τις αρμοδιότητές του, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου. Αν η ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου συμπίπτει με αυτήν του Προέδρου, ο Διευθύνων Σύμβουλος αναπληρώνεται από τον Γενικό Διευθυντή. Αν υπάρχουν περισσότεροι Γενικοί Διευθυντές, τον αναπληρωτή ορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

5. Στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε. λειτουργεί Συμβούλιο Διεύθυνσης, με κύρια αποστολή το συντονισμό και την εξασφάλιση της απαραίτητης συνοχής της λειτουργίας της, την επίλυση σημαντικών προβλημάτων της τρέχουσας διαχείρισης, τη λήψη αποφάσεων για προμήθειες ή ανάθεση έργων μέχρι το χρηματικό όριο που θέτει το Διοικητικό Συμβούλιο και την άσκηση κάθε άλλης αρμοδιότητας που εκχωρείται σε αυτό από το Διοικητικό Συμβούλιο. Στο Συμβούλιο Διεύθυνσης μετέχει ως Πρόεδρος ο Διευθύνων Σύμβουλος, οι Γενικοί Διευθυντές και οι Διευθυντές. Το Διοικητικό Συμβούλιο εγκρίνει τον κανονισμό λειτουργίας του Συμβουλίου Διεύθυνσης, ύστερα από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., ύστερα από εισήγηση του Διευθύνοντος Συμβούλου, προσλαμβάνει Γενικό Διευθυντή. Η αναγκαιότητα πρόσληψης περισσότερων Γενικών

Διευθυντών είναι στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο καθορίζει τον αριθμό και τις αρμοδιότητές τους, ύστερα από εισήγηση του Διευθύνοντος Συμβούλου, τροποποιώντας το Γενικό Κανονισμό. Ως Γενικοί Διευθυντές προσλαμβάνονται πρόσωπα που διαθέτουν κύρος και εμπειρία σε διευθυντική θέση του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα. Καθήκοντα Γενικών Διευθυντών μπορούν επίσης να ανατίθενται, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, ύστερα από εισήγηση του Διευθύνοντος Συμβούλου, σε πρόσωπα που κατέχουν ή κατείχαν θέση Διευθυντή ή Προϊσταμένου Διεύθυνσης του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας και της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. ή σε πρόσωπα που κατέχουν διευθυντική θέση στο Δημόσιο, που αποσπώνται για το λόγο αυτόν στην εταιρεία. Κατά την πρώτη εταιρική χρήση και μέχρι την πρόσληψη νέου Γενικού Διευθυντή, καθήκοντα Γενικού Διευθυντή ανατίθενται στον κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού Διευθυντή του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, εφαρμόζομένων και ως προς αυτόν των διατάξεων των παραγράφων 1 και 6 του άρθρου 12.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., καθορίζονται ανώτατα όρια αμοιβών και ετήσιων αποδοχών του Γενικού Διευθυντή ή των Γενικών Διευθυντών της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Με όμοια απόφαση, ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., μπορεί να ορίζονται ανώτατα όρια αποδοχών και εν γένει αμοιβών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της, που απασχολούνται ή παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην εταιρεία πέραν των καθηκόντων τους.

Άρθρο 12

1. Το μόνιμο προσωπικό του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, που υπηρετεί με σχέση δημοσίου δικαίου κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εντάσσεται σε αντίστοιχες μόνιμες προσωποπαγείς θέσεις, που συνιστώνται με το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Οι θέσεις αυτές καταργούνται με την αποχώρηση των ανωτέρω υπαλλήλων με οποιονδήποτε τρόπο. Το προσωπικό αυτό διατηρεί το υφιστάμενο μισθολογικό καθεστώς, καθώς και την πρόσθετη αμοιβή που προβλέπεται από την διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 138 Α') όπως αντικαταστάθηκε από την διάταξη του άρθρου 24 του ν. 2300/1995 (ΦΕΚ 69 Α') και ως προς τη λύση των εργασιακών σχέσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν κάθε φορά. Ως προς όλες τις υπηρεσιακές του μεταβολές, δικαιώματα και υποχρεώσεις, καθώς και για θέματα πειθαρχικών διαδικασιών, διέπεται από το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού και τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., που προβλέπονται στο άρθρο 13. Οι κανονισμοί αυτοί ρυθμίζουν τα ανωτέρω θέματα σύμφωνα με τα ισχύοντα στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Επίσης, το προσωπικό αυτό εξακολουθεί να διέπεται από το συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό καθεστώς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης, που ίσχυε, πριν από την με το νόμο αυτόν μετατροπή και συγχώνευση του «Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας», στην ανώνυμη εταιρία Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Κατά τα λοιπά, για το πιο πάνω προσωπικό έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α').

2. Το προσωπικό που κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού υπηρετεί στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και στην εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού

δικαίου, διατηρείται στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε. με την ίδια αντίστοιχη εργασιακή σχέση. Το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή με πάγια αντιμισθία, εντάσσεται σε αντίστοιχες θέσεις, που συνιστώνται με το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού. Η υπηρεσία που έχει διανυθεί στο «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» ή στην εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», με σχέση ιδιωτικού δικαίου, αναγνωρίζεται ως πραγματική στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε. για κάθε συνέπεια.

3. Για την κάλυψη των αναγκών πρώτης στελέχωσης, η Τ.Ε.Ο. Α.Ε., μπορεί να προβεί στην πρόσληψη των παρακάτω κατηγοριών και ειδικοτήτων υπαλλήλων:

α) δικηγόρων με έμμισθη εντολή, μέχρι 5 άτομα, β) ειδικού επιστημονικού προσωπικού, που η εξειδίκευσή του θα προσδιοριστεί με την προκήρυξη, μέχρι 5 άτομα, γ) Π.Ε. Πληροφορικής, μέχρι 8 άτομα, δ) Π.Ε. Μηχανικών, μέχρι 10 άτομα, ε) Π.Ε. Διοικητικών – Οικονομικών, μέχρι 5 άτομα, στ) Τ.Ε. Πληροφορικής, μέχρι 30 άτομα, ζ) Εργατικού-Τεχνικού (Δ.Ε.-Υ.Ε.) προσωπικού, μέχρι 30 άτομα και η) Δ.Ε. Προσωπικού Η/Υ, μέχρι 12 άτομα. Οι εν λόγω προσλαμβανόμενοι καταλαμβάνουν οργανικές θέσεις, οι οποίες συνιστώνται αυτοδικαίως, εφόσον τούτο προβλέπεται από τη σχετική προκήρυξη για την πρόσληψή τους. Επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί, για την αντιμετώπιση αναγκών ως προς την κάλυψη θέσεων Διευθυντών, να καλύπτει τις θέσεις αυτές με απόσπαση υπαλλήλων από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 58 του ν.1943/ 1991, όπως ισχύει κάθε φορά, χωρίς γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, και ύστερα από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου. Μπορεί επίσης, ύστερα από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου, να προσλαμβάνει εξειδικευμένους επιστήμονες για την κάλυψη θέσεων Διευθυντών, κατόπιν προκήρυξης των θέσεων αυτών.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο επιτρέπεται να χορηγεί επιδόματα, πρόσθετες αμοιβές στο προσωπικό της εταιρείας, με στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας, είτε με την επιβράβευση επιτυχούς διεκπεραίωσης έργου είτε με τη σύνδεση αμοιβών και παραγωγικότητας, με βάση κριτήρια που καθορίζονται από αυτό.

5. Το Προσωπικό της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. υποχρεούται να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην κεντρική υπηρεσία και στις αποκεντρωμένες υπηρεσίες και μονάδες της. Η κατανομή και τοποθέτησή του γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, στα πλαίσια της οργανωτικής και λειτουργικής αναδιάρθρωσης, ανάλογα με τις ανάγκες της εταιρείας.

6. Υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας Δημόσιων Έργων, που υπηρετούν με απόσπαση στο «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» εξακολουθούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε. με το ίδιο καθεστώς, εφόσον δηλώσουν έγγραφα την πρόθεσή τους αυτή μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για την παραμονή τους, για όσο χρονικό διάστημα κρίνει απαραίτητο και κατά ανώτατο όριο για μία διετία από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού. Η απόφαση της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. υπόκειται στην έγκριση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Οι αποδοχές των ανωτέρω υπαλλήλων, κατά τη διάρκεια της απόσπασης ή διάθεσης, καταβάλλονται από τον φορέα που προέρχονται. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. αποδίδει στον φορέα που προέρχονται, τις αποδοχές των παραπάνω υπαλλήλων, με βάση κατάσταση εκκαθάρισης, που θα υποβάλλεται κάθε μήνα από τον φορέα στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Για τους υπαλλήλους αυτούς ισχύουν οι διατάξεις για πρόσθετες αποδοχές, που διέπουν το προσωπικό της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Ο χρόνος της απόσπασης ή της διάθεσης λογίζεται, για κάθε συνέπεια, ως χρόνος υπηρεσίας

του αποσπασμένου στην οργανική του θέση. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., οι ως άνω υπάλληλοι, εφόσον υποβάλουν σχετική αίτηση, όσο διαρκεί η απόσπαση ή η διάθεσή τους, μπορεί να υπαχθούν σε αντίστοιχες μόνιμες προσωποπαγείς θέσεις. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού και του Κανονισμού Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας ισχύουν και για τους υπαλλήλους αυτούς, μετά την ένταξή τους. Οι υπάλληλοι της παραγράφου αυτής διατηρούν τα επιδόματα που προβλέπονται από τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ν. 2430/ 1996 (ΦΕΚ 156 Α') και των παραγράφων 34 έως 37 του άρθρου 27 του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α'), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά, εφόσον, δεν εισπράττουν άλλο αντίστοιχο επίδομα από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

7. Σε περίπτωση αλλαγής ιδιοκτησιακού καθεστώτος ή διάλυσης της Ανώνυμης Εταιρείας Τ.Ε.Ο. Α.Ε., το προσωπικό της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου, που υπηρετούσε στο Ν.Π.Δ.Δ. «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» κατά το χρόνο της μετατροπής του σε Ανώνυμη Εταιρεία, μετατάσσεται με αίτησή του, και με το ίδιο καθεστώς, σε δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ., ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες και κατά προτεραιότητα, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Άρθρο 13

1. Τα προσόντα, η εξέλιξη, το πειθαρχικό δίκαιο και κάθε άλλο θέμα που αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. ρυθμίζονται με το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού. Ο Κανονισμός καταρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, εγκρίνεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού μπορούν να ορίζονται κριτήρια για τις μετατάξεις και μεταθέσεις και την τοποθέτηση του υπάρχοντος προσωπικού του «Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.» σε θέσεις εργασίας στη Τ.Ε.Ο. Α.Ε.. Επίσης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την επί εικοσιτετράωρου βάσεως λειτουργία της Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

2. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, μετά από εισήγηση του Διευθύνοντος Συμβούλου, καταρτίζεται ο Κανονισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., με τον οποίο ρυθμίζονται η διάρθρωση και ο τρόπος λειτουργίας της.

3. Μέχρι να εκδοθούν οι προβλεπόμενοι στο νόμο αυτόν κανονισμοί, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι ισχύοντες μέχρι σήμερα κανονισμοί και διατάξεις που αφορούν το «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και την Εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.».

Άρθρο 14

Με προεδρικό διάταγμα, ύστερα από πρόταση του εποπτεύοντος Υπουργού, επιτρέπεται η κωδικοποίηση των ισχυουσών διατάξεων νόμων για το «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και την ανώνυμη εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», όπως αυτές ισχύουν, κατά το χρόνο έκδοσης του διατάγματος αυτού, διατυπωμένες στη δημοτική γλώσσα και στο μονοτονικό σύστημα. Κατά την κωδικοποίηση αυτήν επιτρέπεται η νέα διάρθρωση της νομοθετικής ύλης, η διάσπαση ή συγχώνευση άρθρων, η προσθήκη νέων, η απόλειψη των διατάξεων που έχουν ρητά ή

σιωπηρά καταργηθεί και των μεταβατικών διατάξεων που δεν ισχύουν, η διόρθωση φράσεων που περιέχουν κανόνες που καταργήθηκαν, η ενέργεια διορθώσεων και προσαρμογών στη φραστική διατύπωση, καθώς και η ενέργεια αναγκαίων προσαρμογών εν όψει της νομοθεσίας που ισχύει. Για την παραπάνω κωδικοποίηση μπορεί να συσταθεί, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ομάδα εργασίας, στα μέλη της οποία παρέχεται αποζημίωση που βαρύνει την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Οικονομικών, ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

Άρθρο 15

1. Για την εκπλήρωση των σκοπών της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. επιτρέπεται η κήρυξη αναγκαστικής απαλλοτριώσης ακινήτων για δημόσια ωφέλεια. Οι απαλλοτριώσεις κηρύσσονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., εφαρμοζομένων, κατά τα λοιπά, των περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως διατάξεων του Δημοσίου.

2. Η αποζημίωση που καταβάλλει το Δημόσιο, για λογαριασμό της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., για τις παραπάνω απαλλοτριώσεις, λογίζεται ως εισφορά αυτού, στο μετοχικό κεφάλαιο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., που αυξάνεται, κατά το ποσό της καταβαλλόμενης αποζημίωσης, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της.

3. Για την ανάθεση εκπόνησης μελετών και εκτέλεσης έργων, καθώς και για τις προμήθειες της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 8 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 138 Α'), όπως κάθε φορά ισχύει. Με κανονισμούς, που καταρτίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνονται από τον εποπτεύοντα Υπουργό, καθορίζεται η διαδικασία ανάθεσης εκπόνησης μελετών, εκτέλεσης έργων και προμηθειών.

Μέχρι την κατάρτιση κανονισμών, εφαρμόζονται οι κανονισμοί και οι διατάξεις που ισχύουν για το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας.

4. Η Τ.Ε.Ο. Α.Ε. διατηρεί όλες τις απαλλαγές και τις ατέλειες που είχε το «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

Οι διατάξεις του Κώδικα περί Δικών του Δημοσίου εφαρμόζονται και στην Τ.Ε.Ο. Α.Ε..

5. Κάθε διαφορά μεταξύ της εταιρείας, των μετόχων της και τρίτων υπάγεται αποκλειστικά στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων της έδρας της εταιρείας και στις περιπτώσεις που ισχύουν ειδικές διατάξεις, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαιτησία.

Άρθρο 16

1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται μέσα σε ένα μήνα, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο θα διοικήσει την Τ.Ε.Ο. Α.Ε., μέχρι την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου, από την πρώτη τακτική γενική συνέλευσή της, που θα συγκληθεί μετά το τέλος της πρώτης εταιρικής χρήσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Η θητεία του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων,

για μία ακόμη εταιρική χρήση, αν δεν έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες κατάρτισης των Κανονισμών Έργων, Μελετών και Προμηθειών, του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού, του Κανονισμού Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας, του Κανονισμού Υπηρεσιών, η προκήρυξη της θέσης του Διευθύνοντος Συμβούλου και η απογραφή της περιουσίας της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., όπως προβλέπονται στο νόμο αυτόν.

2. Για τη συγκρότηση του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου, οι φορείς που ορίζουν μέλη του, υποδεικνύουν τους εκπροσώπους τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μέσα σε είκοσι ημέρες, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορούν να ρυθμίζονται, κατά την πρώτη εταιρική χρήση της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., ειδικά θέματα μεταβατικής φύσης, που αφορούν τη λειτουργία της και τη μετατροπή και συγχώνευση του «Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία.

4. Κάθε γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις του νόμου αυτού ή ρυθμίζει θέματα διαφορετικά από ό,τι ρυθμίζονται στο νόμο αυτόν, καταργείται.

5. Στο άρθρο 4 του ν. 2744/1999 (ΦΕΚ 222 Α') προστίθεται παράγραφος 8, η οποία έχει ως εξής:

«8. Μέχρι την πλήρωση της θέσης του Διευθυντού του Ν.Π.Δ.Δ. «Εταιρεία Παγίων Ε.Υ.Δ.Α.Π.» από υπάλληλο αυτού, επιτρέπεται η πλήρωσή της με διορισμό μετακλητού υπαλλήλου ή με ανάθεση καθηκόντων σε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι αποδοχές του κατά τα ανωτέρω οριζόμενου Διευθυντή.»

Άρθρο 17

Καταστατικό

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Σύσταση, επωνυμία, έδρα, σκοπός και διάρκεια

Άρθρο 1

Συνιστάται με το παρόν καταστατικό ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και με το διακριτικό τίτλο «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας Α.Ε.» ή «Τ.Ε.Ο. Α.Ε.». Σε ξενόγλωσσα κείμενα και για τις συναλλαγές της με την αλλοδαπή η Εταιρεία θα χρησιμοποιεί την επωνυμία της σε πιστή μετάφραση στην αντίστοιχη γλώσσα και το διακριτικό της τίτλο με λατινικούς ή άλλους χαρακτήρες, καθώς και το λογότυπό της.

Άρθρο 2

Έδρα της Εταιρείας ορίζεται ο Δήμος Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής. Η Εταιρεία μπορεί να ιδρύει υποκαταστήματα, πρακτορεία και γραφεία για την εξυπηρέτηση των σκοπών της και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας ή και στο εξωτερικό, με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, που θα προσδιορίζουν ταυτόχρονα τα καθήκοντα, τις αρμοδιότητες, τη δικαιοδοσία τους και γενικά τον τρόπο λειτουργίας τους.

Άρθρο 3

1. Σκοπός της εταιρείας είναι:

α. Η είσπραξη των διοδίων και η εν γένει διαχείριση και εκμετάλλευση του οδικού διευρωπαϊκού δικτύου «Πατρών- Αθηνών- Θεσσαλονίκης- Ευζώνων» και «Κορίνθου- Τριπόλεως», καθώς και οποιοδήποτε άλλο οδικό δίκτυο ή οδικό τμήμα της χώρας της ανατεθεί η είσπραξη διοδίων, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

β. Η παροχή υπηρεσιών στους χρήστες του οδικού δικτύου της περίπτωσης α' αυτής της παραγράφου, σε ό,τι αφορά την ασφάλεια, πληροφόρηση, καθαριότητα, σήμανση και συντήρηση.

γ. Η βεβαίωση παραβάσεων που αφορούν την μη καταβολή διοδίων και η επιβολή προστίμων κατά τις διατάξεις του νόμου, όπως εκάστοτε ισχύουν.

δ. Η κατασκευή και συντήρηση κτιρίων που εξυπηρετούν τις ανάγκες της κυκλοφορίας του οδικού δικτύου της περίπτωσης α' αυτής της παραγράφου του ίδιου άρθρου, τις ανάγκες γενικά της Εταιρείας, καθώς και τα κτίρια των σταθμών διοδίων.

ε. Η χρηματοδότηση των παραπάνω δραστηριοτήτων και γενικά δραστηριοτήτων που συνδέονται με την ανάπτυξη του οδικού δικτύου της περίπτωσης α' της ίδιας παραγράφου αυτού του άρθρου, αυτοτελώς ή σε συνεργασία με πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

στ. Η αξιοποίηση και εκμετάλλευση των παρόδων χώρων που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 4 του ν. 1418/1984, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει με την εφαρμογή του νόμου, για τη συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία εκμετάλλευσης και διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων, και το διακριτικό τίτλο «Τ.Ε.Ο. Α.Ε.», για δραστηριότητες που εξυπηρετούν τους κινούμενους στα οδικά δίκτυα.

ζ. Η μελέτη, κατασκευή, εξοπλισμός, συντήρηση, λειτουργία, εκμετάλλευση και εν γένει διαχείριση αυτοκινητοδρόμων, οδών ταχείας κυκλοφορίας και άλλων οδών στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες.

η. Η μελέτη, κατασκευή, εξοπλισμός, συντήρηση, λειτουργία, εκμετάλλευση και εν γένει διαχείριση παρόδων εγκαταστάσεων και χώρων οποιασδήποτε μορφής και χρήσης, καθώς και η παροχή κάθε είδους υπηρεσιών προς τους χρήστες οποιουδήποτε οδικού δικτύου ή τμήματός του.

θ. Η αυτοδύναμη ή από τρίτους χρηματοδότηση, εποπτεία, διοίκηση, διαχείριση των σχετικών με τα ανωτέρω εργασιών που υλοποιούνται, καθώς και η εν γένει παροχή προς τρίτους συμβουλευτικών και υποστηρικτικών υπηρεσιών σχετικών με όλα τα ανωτέρω.

ι. Η ανάθεση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, σε τρίτους, μέρους ή του συνόλου των ανωτέρω εργασιών πλην της περιπτώσεως γ' αυτής της παραγράφου.

ια. Η έρευνα, ανάπτυξη, παραγωγή, εμπορία, χρηματοδότηση και εκμετάλλευση υλικών οδοποιίας, καθώς και οποιουδήποτε άλλου υλικού ή στοιχείου του εξοπλισμού οδών ή παρόδων εγκαταστάσεων και εξυπηρετήσεων.

ιβ. Η άσκηση κάθε άλλης - γενικής ή ειδικής - δραστηριότητας που προβλεπόταν να ασκείται από το «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» ή από την εταιρεία «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», εφόσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου για τη συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώ-

νυμη Εταιρεία εκμετάλλευσης και διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων», και το διακριτικό τίτλο «Τ.Ε.Ο. Α.Ε.» και στο σκοπό της Εταιρείας.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ανατίθεται στη Τ.Ε.Ο. Α.Ε. η πραγματοποίηση όσων προβλέπονται στις περιπτώσεις ζ' έως ια' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

3. Για την επιδίωξη του σκοπού της, η Εταιρεία μπορεί:

α) να συνεργάζεται με οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία, καθώς και με οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με οποιονδήποτε τρόπο,

β) να συστήνει θυγατρικές εταιρείες είτε μόνη της είτε με συμμετοχή άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων ή να συμμετέχει σε άλλες εταιρείες, κοινοπραξίες ή συνεταιρισμούς ημεδαπής ή αλλοδαπής,

γ) να αντιπροσωπεύει ή και να αντιπροσωπεύεται από οποιαδήποτε επιχείρηση, ημεδαπή ή αλλοδαπή, που έχει όμοιους ή παρεμφερείς σκοπούς,

δ) να συνάπτει δάνεια προς εξεύρεση οικονομικών πόρων, με απευθείας συμβάσεις με πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις ημεδαπής ή αλλοδαπής ή με την έκδοση ανωνύμων ομολόγων,

ε) να αναθέτει σε τρίτους οποιοδήποτε έργο ή μελέτη ή προμήθεια υλικών και εξοπλισμού ή υπηρεσία και να εποπτεύει και να συντονίζει τις απαιτούμενες εργασίες.

Άρθρο 4

Η διάρκεια της Εταιρείας ορίζεται σε εκατό (100) έτη από τη σύστασή της

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Μετοχικό κεφάλαιο, μετοχές, μέτοχοι

Άρθρο 5

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας είναι το καθαρό ποσό σε δραχμές (καθαρή θέση), το οποίο θα προκύψει μετά την απογραφή, αποτίμηση, εκτίμηση και απεικόνιση σε ισολογισμό, των παρακάτω περιουσιακών στοιχείων ενεργητικού και παθητικού:

α) όλων των ακινήτων και κινητών πραγμάτων, έργων και εγκαταστάσεων που ανήκουν κατά κυριότητα στο «ΤΑΜΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ» και την ανώνυμη εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΙ» και όλων των, σύμφωνα με το νόμο για τη σύσταση της Εταιρείας, περιερχόμενων στην κυριότητά της περιουσιακών στοιχείων,

β) όλων των απαιτήσεων και υποχρεώσεων που έχουν δημιουργηθεί κατά τη λειτουργία και χάριν των σκοπών των ως άνω νομικών προσώπων.

Όλα τα παραπάνω περιουσιακά στοιχεία και δικαιώματα μεταβιβάζονται κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή και εκχωρούνται στην Εταιρεία.

2. Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας ορίζεται στο ποσό του ενός δισεκατομμυρίου πεντακοσίων εκατομμυρίων δραχμών, που θα καταβληθεί από τα Διαθέσιμα της Εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Α.Ε.», το οποίο θα αυξηθεί ή θα μειωθεί, αναλόγως, μετά την οριστικοποίηση του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 8 του νόμου για τη «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτο-

κινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων», με την τήρηση των κατά νόμο διατυπώσεων δημοσιότητας για την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου με την οποία οριστικοποιείται και βεβαιούται το ύψος του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας.

3. Κατά την διάρκεια της πρώτης πενταετίας από τη σύσταση της Εταιρείας, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει το δικαίωμα, με απόφασή του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) του συνόλου των μελών του, να αυξάνει το μετοχικό κεφάλαιο ολικά ή μερικά με την έκδοση νέων μετοχών για ποσό που δεν μπορεί να υπερβεί το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο. Η ανωτέρω εξουσία μπορεί να εκχωρείται στο Διοικητικό Συμβούλιο και με απόφαση της γενικής συνέλευσης, η οποία υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 7β του κ.ν. 2190/1920. Στην περίπτωση αυτή το μετοχικό κεφάλαιο μπορεί να αυξάνεται μέχρι το ποσό του κεφαλαίου που είναι καταβεβλημένο κατά την ημερομηνία που χορηγήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο η εν λόγω εξουσία. Η παραπάνω εξουσία του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να ανανεώνεται από τη γενική συνέλευση για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη για κάθε ανανέωση και η ισχύς του αρχίζει μετά τη λήξη της κάθε πενταετίας. Η απόφαση αυτή της γενικής συνέλευσης υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 7β του κ.ν. 2190/1920.

4. Δεν υφίσταται χρονικός περιορισμός ούτε ως προς το ποσό της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου στις περιπτώσεις που το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου λόγω εισφοράς από το Δημόσιο στην Εταιρεία περιουσιακών στοιχείων από παρόδους εκτάσεις του οδικού δικτύου της περίπτωσης (α) της παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου για τη «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητοδρόμοι Ανώνυμη Εταιρεία», σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων, Τ.Ε.Ο. Α.Ε.» ή σε περίπτωση νέων απαλλοτριώσεων παρόδων εκτάσεων εθνικών οδών ή άλλων περιουσιακών στοιχείων για την ανάπτυξη του οδικού δικτύου.

5. Κατά τη διάρκεια της πρώτης πενταετίας από τη σύσταση της εταιρείας, η γενική συνέλευση έχει το δικαίωμα να αυξάνει μερικώς ή ολικώς το μετοχικό κεφάλαιο, με την έκδοση νέων μετοχών, συνολικά μέχρι το πενταπλάσιο του αρχικού μετοχικού κεφαλαίου, που θα διαμορφωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

6. Οι αυξήσεις κεφαλαίου που αποφασίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 5 του άρθρου αυτού δεν αποτελούν τροποποιήσεις του Καταστατικού.

7. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου, απαιτείται πάντοτε απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, όταν τα αποθεματικά υπερβαίνουν το ένα τέταρτο (1/4) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

8. Οποιαδήποτε άλλη αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου θα συντελείται με τροποποίηση του παρόντος άρθρου.

9. Σε κάθε περίπτωση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, το Διοικητικό Συμβούλιο πιστοποιεί την καταβολή του ή όχι εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ορισθείσα προθεσμία καταβολής του ποσού της αύξησης, η οποία δεν μπορεί να ορισθεί μικρότερη του ενός μηνός και μεγαλύτερη των τεσσάρων μηνών από την ημέρα λήξης της σχετικής απόφασης από το αρμόδιο όργανο της εταιρείας. Στην περίπτωση που η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου συνοδεύεται από ανάλογη τροποποίηση του σχετικού περί κεφαλαίου άρθρου του καταστατικού, η προθεσμία καταβολής της αύξησης του κεφαλαίου αρχίζει από

την ημέρα λήξης της σχετικής απόφασης από τη γενική συνέλευση των μετόχων, δυνάμενη να παραταθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο για έναν ακόμη μήνα.

10. Μέσα σε είκοσι ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου, η Εταιρεία υποχρεούται να υποβάλει στην αρμόδια Αρχή αντίγραφο του σχετικού πρακτικού συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου, υποκείμενο στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 7α του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 6

Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας παρίσταται από μία ονομαστική μετοχή, που ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 7

1. Η μοναδική αυτή μετοχή δίδει στον κύριό της, το Ελληνικό Δημόσιο, δικαίωμα μιας ψήφου στη Γενική Συνέλευση.
2. Η μετοχή είναι αδιαίρετη.

Άρθρο 8

Οποιοσδήποτε καθίσταται μέτοχος αποκτά αυτοδικαίως και ανεπιφυλάκτως, σύμφωνα με το νόμο, την άσκηση των δικαιωμάτων και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τους ισχύοντες νόμους περί Ανωνύμων Εταιρειών, το παρόν καταστατικό, τις νόμιμες αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων και το Διοικητικό Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' Όργανα της Εταιρείας

Άρθρο 9

Όργανα της εταιρείας είναι τα όργανα διοίκησης, η Γενική Συνέλευση και οι ελεγκτές.

Όργανα διοίκησης της Εταιρείας είναι:

- Το Διοικητικό Συμβούλιο
- Ο Διευθύνων Σύμβουλος και
- Το Συμβούλιο Διεύθυνσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Διοικητικό Συμβούλιο

Άρθρο 10

1. Η Εταιρεία διοικείται από εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. αποτελείται:

α) Από δύο (2) εκπροσώπους των εργαζομένων που εκλέγονται με άμεση και καθολική ψηφοφορία.

β) Από ένα (1) πρόσωπο που υποδεικνύεται από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του νόμου για τη «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητοδρόμοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων».

γ) Από δύο (2), και εφόσον συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10 του ν. 2322/ 1995, από τρεις (3) εκπροσώπους του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος της

Εταιρείας, οι οποίοι ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 2414/1996. Οι θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας είναι θέσεις πλήρους απασχόλησης και τις καταλαμβάνουν πρόσωπα κύρους που έχουν πτυχίο Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής. Η ιδιότητα του Προέδρου δεν είναι ασυμβίβαστη με αυτήν του Διευθύνοντος Συμβούλου. Στην περίπτωση κατά την οποία ο Πρόεδρος είναι και Διευθύνων Σύμβουλος, το Δημόσιο ορίζει έναν (1) ακόμα εκπρόσωπο.

δ) Από τα υπόλοιπα μέλη που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση.

3. Για τον ορισμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που προέρχεται από τους εργαζομένους στην Εταιρεία, τάσσεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων εύλογη προθεσμία στους εργαζομένους της Εταιρείας, για τη διοργάνωση και διεξαγωγή της καθολικής ψηφοφορίας για την υπόδειξη των μελών του Δ.Σ. που θα προτείνουν, μαζί με έναν αναπληρωτή τους, όχι βραχύτερη του ενός μηνός ούτε μεγαλύτερη των δύο μηνών από τη σχετική έγγραφη πρόσκληση.

Οι αρχαιρεσίες για την εκλογή των εκπροσώπων των εργαζομένων γίνονται κατά τα λοιπά σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων που προστέθηκαν στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 2414/1996 με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του ν. 2469/1997.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα χωρίς τον εκπρόσωπο της Ο.Κ.Ε. ή τους εκπροσώπους των εργαζομένων στην εταιρεία, αν παρέλθει άπρακτος η προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 2414/1996.

5. Η ανάκληση και η αντικατάσταση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου γίνεται οποτεδήποτε, από εκείνους που έχουν δικαίωμα εκλογής ή ορισμού ή υπόδειξης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 του ν. 2414/1996 για την ανάκληση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου.

Άρθρο 11

1. Εάν μείνει κενή η θέση κάποιου από τους συμβούλους τους οποίους εκλέγει η Γενική Συνέλευση, λόγω θανάτου, παραιτήσεως ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, αυτός αναπληρώνεται προσωρινά, το ταχύτερο και μέχρι τη σύγκληση της αμέσως επόμενης Γενικής Συνέλευσης, η οποία δύναται να επικυρώσει την εκλογή του ή να εκλέξει νέο σύμβουλο, με την εκλογή άλλου συμβούλου, από τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εφόσον αυτά είναι τουλάχιστον τρία (3). Οι πράξεις του προσωρινού αντικαταστάτη είναι έγκυρες και εάν ακόμη η Γενική Συνέλευση εκλέξει άλλον ως οριστικό αντικαταστάτη.

2. Εάν μείνει κενή η θέση κάποιου από τους συμβούλους, οι οποίοι ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, εκλέγονται από τους εργαζομένους ή υποδεικνύονται από την Ο.Κ.Ε., λόγω θανάτου, παραιτήσεως ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, εφόσον δεν υπάρχει αναπληρωτής του συμβούλου αυτού, αυτός αντικαθίσταται κατά τον τρόπο του ορισμού του. Μέχρις ότου ορισθεί αντικαταστάτης, το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα χωρίς τον εκλιπόντα ή εκπεσόντα σύμβουλο.

3. Σε περίπτωση αντικατάστασης κάποιου συμβούλου κατά τη διάρκεια της θητείας του για οποιονδήποτε λόγο, η θητεία του συμβούλου που διορίζεται, υποδεικνύεται ή εκλέγεται σε

αντικατάσταση αυτού, διαρκεί μέχρι το χρόνο κατά τον οποίο θα έληγε η θητεία του αντικατασταθέντος.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 41 του Καταστατικού, η θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής. Η θητεία όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αρχίζει, κάθε φορά, από την εκλογή από τη γενική συνέλευση, των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, που εκείνη εκλέγει κατά το Καταστατικό. Η Γενική Συνέλευση στη συνεδρίασή της αυτή διαπιστώνει επίσης το διορισμό ή την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που ορίζονται ή εκλέγονται από τους φορείς και τα πρόσωπα που προβλέπει ο νόμος και το Καταστατικό και μεριμνά για την τήρηση ως προς όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ανεξαρτήτως του τρόπου εκλογής τους, των διατάξεων του κ.ν. 2190/1920 περί δημοσιότητας. Η θητεία αυτή παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι του διορισμού, της υποδείξεως ή της εκλογής νέων συμβούλων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο και το Καταστατικό. Η θητεία των συμβούλων λήγει με την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου από την τακτική Γενική Συνέλευση που συνέρχεται κατά το έτος της λήξης της θητείας τους. Η θητεία αυτή πάντως δεν μπορεί να παραταθεί πέραν του ενός (1) έτους.

2. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μπορούν να επανεκλέγονται ή επαναδιορίζονται χωρίς περιορισμό.

Άρθρο 13

1. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που αδικαιολόγητα απουσιάζει ή δεν εκπροσωπείται στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου για διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών λογίζεται ότι έχει παραιτηθεί. Αυτή η παραίτηση καθίσταται οριστική από την ημέρα της αποδοχής της από το Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Οι παραιτήσεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου υποβάλλονται στο Διοικητικό Συμβούλιο.

3. Απαγορεύεται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, καθώς και στους Διευθυντές της Εταιρείας, να ενεργούν κατ'επάγγελμα, χωρίς άδεια της Γενικής Συνέλευσης, για λογαριασμό τους ή για λογαριασμό τρίτων, πράξεις που υπάγονται σε ένα από τους σκοπούς της Εταιρείας ή να μετέχουν ως ομόρρυθμοι εταίροι σε εταιρείες που επιδιώκουν τέτοιους σκοπούς.

4. Σε περίπτωση παράβασης της παραπάνω διάταξης, η Εταιρεία έχει δικαίωμα για αποζημίωση, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3 του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 14

1. Τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, όταν απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνει ο Αντιπρόεδρος, ο οποίος εκλέγεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Η εκλογή του Αντιπροέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνει χώρα κατά την πρώτη συνεδρίασή του ύστερα από κάθε Γενική Συνέλευση που εξέλεξε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

3. Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ή ο αναπληρωτής του προεδρεύει των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και έχει την ανώτατη εποπτεία της λειτουργίας της Εταιρείας και του προσωπικού της σύμφωνα με το νόμο και το Καταστατικό.

4. Ο Διευθύνων Σύμβουλος είναι το ανώτατο εκτελεστικό όργανο της Εταιρείας, προΐσταται όλων των υπηρεσιών της,

διευθύνει το έργο τους και λαμβάνει αποφάσεις ασκώντας όλες τις ουσιαστικές διευθυντικές αρμοδιότητες και όσες άλλες αρμοδιότητες του εκχωρεί το Διοικητικό Συμβούλιο. Είναι αρμόδιος, μεταξύ άλλων: α) για την εκτέλεση των συνήθους φύσεως έργων και προμηθειών και ανάληψη υποχρεώσεων, εφόσον η ολική δαπάνη δεν υπερβαίνει το ποσό των 10.000.000 δραχμών, επιτρεπομένης της αυξήσεως του χρηματικού αυτού ορίου με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, β) για την τοποθέτηση του προσωπικού στις προβλεπόμενες από τους κανονισμούς της Εταιρείας θέσεις και γ) για να αποφασίζει την κατάρτιση συμβάσεων αντικειμένου μέχρι και 75.000.000 δραχμών, επιτρεπομένης της αυξήσεως του χρηματικού αυτού ορίου με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

5. Ο Διευθύνων Σύμβουλος δύναται να εκχωρεί αρμοδιότητές του σε Γενικούς Διευθυντές της Εταιρείας.

Άρθρο 15

Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το ανώτατο διοικητικό όργανο της εταιρείας και κατά κύριο λόγο διαμορφώνει τη στρατηγική και την πολιτική ανάπτυξης της εταιρείας, εκπροσωπεί την Εταιρεία δικαστικώς και εξωδικώς και είναι αρμόδιο να αποφασίζει για κάθε πράξη που αφορά τη διοίκηση της Εταιρείας, τη διαχείριση της περιουσίας της και τη γενική επιδίωξη του σκοπού της, περιλαμβανομένης της παροχής εγγυήσεων ή τριτεγγυήσεων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με τα οποία η Εταιρεία έχει οικονομικές σχέσεις, και στο βαθμό που αυτό κρίνεται χρήσιμο για την επιδίωξη των στόχων της, χωρίς κανένα περιορισμό, με την επιφύλαξη των άρθρων 10 και 23α του κ.ν. 2190/1920.

Από την αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου εξαιρούνται τα θέματα που κατά τις διατάξεις του νόμου ή του Καταστατικού υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης.

Άρθρο 16

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αναθέτει, με απόφασή του, εγγράφως, ολικά ή μερικά, την άσκηση εξουσιών ή αρμοδιοτήτων του, εκτός από αυτές που απαιτούν συλλογική ενέργεια, καθώς και τη διαχείριση, διοίκηση ή διεύθυνση των υποθέσεων ή την εκπροσώπηση της Εταιρείας σε ένα ή περισσότερα μέλη του, στους διευθυντές ή σε υπαλλήλους της Εταιρείας ή και σε τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ορίζοντας συγχρόνως με την απόφαση αυτή και τα θέματα, για τα οποία μεταβιβάζεται η εξουσία του, με την επιφύλαξη των άρθρων 10, 22 και 23α του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 17

Για τη δόση όρκου που έχει επαχθεί στην Εταιρεία, για την υποβολή μηνύσεων ή εγγκλήσεων και την παραίτηση από αυτές, για την έγερση πολιτικής αγωγής σε ποινικά δικαστήρια κατά την προδικασία και την κύρια διαδικασία και την παραίτηση από αυτήν, για την κατάθεση εφέσεων κατά ποινικών αποφάσεων που απαιτεί αυτοπροσώπη εμφάνιση στο δικαστήριο, εισαγγελικές ή άλλες δικαστικές αρχές, η Εταιρεία εκπροσωπείται νόμιμα, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, από τον Πρόεδρο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του ή από οποιονδήποτε υπάλληλο της Εταιρείας που ορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Άρθρο 18

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται στην έδρα της Εταιρείας με πρόσκληση του Προέδρου ή του σύμφωνα με το

άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2 αναπληρωτή του, σε ημέρα και ώρα που ορίζεται από αυτόν, τακτικά μια φορά κάθε ημερολογιακό μήνα και εκτάκτως όποτε ο Πρόεδρος κρίνει αυτό σκόπιμο. Η πρόσκληση προς σύγκληση του Διοικητικού Συμβουλίου γνωστοποιείται στα μέλη του δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση και περιέχει με σαφήνεια τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, διαφορετικά η λήψη αποφάσεων επιτρέπεται μόνον εφόσον παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και κανείς δεν αντιλέγει στη λήψη αποφάσεων. Το Διοικητικό Συμβούλιο εγκύρως συνεδριάζει εκτός της έδρας του σε άλλο τόπο, είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή, εφόσον στη συνεδρίαση αυτή παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται όλα τα μέλη του και κανένα δεν αντιλέγει στη πραγματοποίηση της συνεδρίασης και τη λήψη αποφάσεων.

2. Με αίτηση δύο τουλάχιστον εκ των Συμβούλων, ο Πρόεδρος ή ο σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2 αναπληρωτής του υποχρεούται: (α) να συγκαλεί το Διοικητικό Συμβούλιο, ορίζοντας ημέρα συνεδρίασής του, που δεν απέχει περισσότερο από δέκα ημέρες από την υποβολή της σχετικής αίτησης και (β) να θέτει κάθε προτεινόμενο θέμα στην ημερήσια διάταξη της πρώτης μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης συνεδρίασης κατά τα λεπτομερώς οριζόμενα στο άρθρο 20 του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 19

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει νόμιμα όταν παρίστανται αυτοπροσώπως ή αντιπροσωπεύονται, σύμφωνα με την παράγραφο 3 αυτού του άρθρου, το ήμισυ πλέον ενός των συμβούλων. Ο αριθμός των αυτοπροσώπως παρόντων συμβούλων δεν μπορεί να είναι μικρότερος από τρεις (3). Για την εξεύρεση του αριθμού απαρτίας παραλείπεται κάθε κλάσμα που προκύπτει.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει αποφάσεις με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων και αντιπροσωπευόμενων μελών του, εκτός της περιπτώσεως της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του Καταστατικού.

3. Καθένας από τους συμβούλους μπορεί, ύστερα από έγγραφη εντολή, να αντιπροσωπεύει έγκυρα μόνον έναν άλλο σύμβουλο. Η αντιπροσώπευση στο Διοικητικό Συμβούλιο δεν μπορεί να ανατεθεί σε πρόσωπο που δεν είναι μέλος του Συμβουλίου.

Άρθρο 20

1. Για τις συζητήσεις και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου τηρούνται πρακτικά, που καταχωρίζονται σε ειδικό βιβλίο, που μπορεί να τηρείται και κατά το μηχανογραφικό σύστημα. Αυτά υπογράφονται από τον Πρόεδρο και τους συμβούλους που παρίστανται στη συνεδρίαση.

2. Τα αντίγραφα και τα αποσπάσματα των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου υπογράφονται από τον Πρόεδρο, ή, εάν αυτός κωλύεται, από το νόμιμο αναπληρωτή του ή από άλλο πρόσωπο που ορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Άρθρο 21

Στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και στον Διευθύνοντα Σύμβουλο ή στο πρόσωπο που συγκεντρώνει και τις δύο ιδιότητες αυτές καταβάλλεται για τις παρεχόμενες στην εταιρεία υπηρεσίες τους με τις ιδιότητες αυτές, αμοιβή οριζόμενη με τη σύμβαση του διορισμού τους ή με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας

και Δημόσιων Έργων. Στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, στον Διευθύνοντα Σύμβουλο, στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και τον γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου χορηγείται αποζημίωση για κάθε αυτοπρόσωπη παράστασή τους στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Κάθε άλλη αμοιβή ή αποζημίωση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου βαρύνει την Εταιρεία μόνον αν εγκριθεί με ειδική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 22

1. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ευθύνονται απέναντι στην Εταιρεία για κάθε πταίσμα τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τους ειδικότερους ορισμούς των άρθρων 22α και 22β του κ.ν. 2190/ 1920.

2. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου υποχρεούνται να τηρούν απόλυτη εχεμύθεια για εμπιστευτικά θέματα της Εταιρείας, των οποίων έλαβαν γνώση με την ιδιότητά τους ως Συμβούλων.

3. Ο διορισμός και η για οποιοδήποτε λόγο παύση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των προσώπων που έχουν την εξουσία να εκπροσωπούν την εταιρεία, από κοινού ή μεμονωμένα, υποβάλλονται, με τα στοιχεία ταυτότητας των προσώπων αυτών, σε δημοσιότητα κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7α και 7β του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Γενική Συνέλευση Μετόχων

Άρθρο 23

Η Γενική Συνέλευση των μετόχων, είναι το ανώτατο όργανο της Εταιρείας. Οι νόμιμες αποφάσεις της στα θέματα της ημερήσιας διάταξης είναι υποχρεωτικές για όλους τους μετόχους, και γι' αυτούς ακόμη που απουσιάζουν ή διαφωνούν.

Άρθρο 24

1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων συνέρχεται τακτικά στην έδρα της Εταιρείας μια φορά τουλάχιστον σε κάθε εταιρική χρήση και μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήξη της εταιρικής χρήσης. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί, όποτε κρίνει σκόπιμο, να συγκαλεί έκτακτη Γενική Συνέλευση. Εξαιρετικά επιτρέπεται να συνέρχεται η Γενική Συνέλευση και σε άλλο τόπο κείμενο στην ημεδαπή, ύστερα από ειδική άδεια της αρμόδιας Αρχής, στην οποία θα καθορίζονται και οι όροι υπό τους οποίους χορηγείται η άδεια. Η άδεια αυτή δεν απαιτείται όταν στη Συνέλευση παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται μέτοχοι που εκπροσωπούν το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου και κανείς μέτοχος δεν αντιλέγει στην πραγματοποίηση της συνεδρίασης και στη λήψη αποφάσεων.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο υποχρεούται να συγκαλεί τη Γενική Συνέλευση των μετόχων με αίτηση των ελεγκτών, μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοση της αίτησης στον Πρόεδρό του, ορίζοντας ως αντικείμενο ημερήσιας διάταξης το θέμα που περιέχεται στην αίτηση.

Άρθρο 25

Για τη διαδικασία σύγκλησης της Γενικής Συνέλευσης της Εταιρείας και για τις διατυπώσεις δημοσιότητας που πρέπει να

ακολουθηθούν εφαρμόζονται οι διατάξεις του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 «περί ανωνύμων εταιρειών».

Άρθρο 26

Δικαίωμα παράστασης στη Γενική Συνέλευση έχει το Ελληνικό Δημόσιο, ως μοναδικός μέτοχος της Εταιρείας, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., εκπρόσωπος του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και εκπρόσωπος των εργαζομένων στην Εταιρεία.

Άρθρο 27

1. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του ως μετόχου της Εταιρείας, το Ελληνικό Δημόσιο εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών.

2. Το λόγο στη Γενική Συνέλευση δικαιούνται να λάβουν και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας και ο εκπρόσωπος του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Άρθρο 28

Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων που εκπροσωπούνται σε αυτήν.

Άρθρο 29

Στη Γενική Συνέλευση προεδρεύει προσωρινά ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου. Εάν αυτός κωλύεται στην εκτέλεση αυτού του καθήκοντος, αντικαθίσταται από τον αναπληρωτή του, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2 του Καταστατικού. Εάν και ο τελευταίος αυτός κωλύεται, προεδρεύει προσωρινά στη Γενική Συνέλευση ο πρεσβύτερος των συμβούλων. Χρέη Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης εκτελεί προσωρινά το πρόσωπο το οποίο ορίζει ο Πρόεδρος.

Άρθρο 30

Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης περιορίζονται στα θέματα που αναγράφονται στην ημερήσια διάταξη, που δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 του Καταστατικού. Συζήτηση εκτός των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης δεν επιτρέπεται, με εξαίρεση τις τροπολογίες των προτάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου προς τη Συνέλευση και τις προτάσεις σύγκλησης άλλης Γενικής Συνέλευσης, εκτός και αν εκπροσωπείται στη Γενική Συνέλευση το σύνολο των μετόχων, οι οποίοι και συμφωνούν ομόφωνα με τη συζήτηση του εκτός ημερησίας διατάξεως θέματος.

Άρθρο 31

1. Περίληψη όλων των συζητήσεων και αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης καταχωρίζεται στο βιβλίο των πρακτικών, υπογράφεται δε από τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα. Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, με αίτηση μετόχου, υποχρεούται να καταχωρίσει στα πρακτικά περίληψη της γνώμης του. Στο βιβλίο πρακτικών καταχωρίζεται και κατάλογος των μετόχων που παραστάθηκαν αυτοπροσώπως ή με πληρεξούσιο στη Γενική Συνέλευση, ο οποίος συντάσσεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26.

2. Αντίγραφα και αποσπάσματα πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης επικυρώνονται από εκείνον που προήδρευσε σε αυτήν

ή, αν αυτός κωλύεται, από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2 του Καταστατικού αναπληρωτή του.

Άρθρο 32

1. Η Γενική Συνέλευση είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίζει για:

- α) την τροποποίηση του Καταστατικού και για κάθε περίπτωση αύξησης ή μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου,
- β) την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 11 και 41 του Καταστατικού,
- γ) την έγκριση των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων) της Εταιρείας,
- δ) τη διάθεση των ετήσιων κερδών,
- ε) την έκδοση δανείου με ομολογίες,
- στ) τη συγχώνευση, διάσπαση, μετατροπή, αναβίωση, παράταση της διάρκειας ή διάλυση της Εταιρείας,
- ζ) την εκλογή ελεγκτών και καθορισμό της αμοιβής τους,
- η) το διορισμό εκκαθαριστών,
- θ) την έγκριση της εκλογής, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Καταστατικού, προσωρινού συμβούλου προς αντικατάσταση εκείνου που παραιτήθηκε, πέθανε ή που εξέπεσε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

2. Στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν περιλαμβάνεται η σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 3 έως 5 του Καταστατικού αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, καθώς και οι επιβαλλόμενες αυξήσεις από διατάξεις άλλων νόμων και η κατά το άρθρο 78 του κ.ν. 2190/ 1920 απορρόφηση ανώνυμης εταιρείας από άλλη ανώνυμη εταιρεία που κατέχει το 100% των μετοχών της.

Άρθρο 33

Μετά την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων η Γενική Συνέλευση αποφασίζει για την απαλλαγή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των ελεγκτών από κάθε ευθύνη αποζημίωσης. Τέτοια απαλλαγή καθίσταται ανίσχυρη στις περιπτώσεις του άρθρου 22α του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Ελεγκτές

Άρθρο 34

Ο τακτικός έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης και των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων) της Εταιρείας, όπως και τα υπόλοιπα καθήκοντα των ελεγκτών, ασκούνται από δύο ελεγκτές, που εκλέγονται μαζί με ισάριθμους αναπληρωτές τους από την προηγούμενη τακτική Γενική Συνέλευση, η οποία συγχρόνως εγκρίνει και την αμοιβή τους, από τους ορκωτούς ελεγκτές του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας που ισχύουν κάθε φορά.

Άρθρο 35

Τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του ελεγκτή ασκούνται όπως ορίζεται στα άρθρα 36 έως 38 και 43α παρ. 4 του κ.ν. 2190/1920. Ο διορισμός και η για οποιονδήποτε λόγο παύση των ελεγκτών, με τα στοιχεία ταυτότητάς τους, υποβάλλεται σε δημοσιότητα κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7α και 7β του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Ετήσιες Οικονομικές Καταστάσεις Βιβλία - Διανομή Κερδών

Άρθρο 36

1. Η εταιρική χρήση είναι δωδεκάμηνης διάρκειας. Αρχίζει την πρώτη (1η) Ιανουαρίου και λήγει την τριακοστή πρώτη (31η) Δεκεμβρίου κάθε έτους. Εξαιρετικά, η πρώτη εταιρική χρήση αρχίζει από τη σύσταση της εταιρείας και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του επόμενου της συστάσεως της εταιρείας έτους.

2. Στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσης το Διοικητικό Συμβούλιο κλείνει τους λογαριασμούς, συντάσσει λεπτομερή απογραφή της περιουσίας της Εταιρείας και καταρτίζει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και έκθεση επ' αυτών, σύμφωνα με τα άρθρα 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α, 43β του κ.ν. 2190/1920.

3. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις περιλαμβάνουν:

- α) τον ισολογισμό,
- β) το λογαριασμό «αποτελέσματα χρήσεως»,
- γ) τον «πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων» και
- δ) το προσάρτημα.

Οι παραπάνω καταστάσεις αποτελούν ενιαίο σύνολο, ελέγχονται όπως ορίζουν τα άρθρα 36 και 37 του κ.ν. 2190/1920 και εμφανίζουν με απόλυτη σαφήνεια την πραγματική εικόνα της περιουσιακής διάρθρωσης, της χρηματοοικονομικής θέσης και των αποτελεσμάτων χρήσης της Εταιρείας.

4. Για να ληφθεί από τη Γενική Συνέλευση έγκυρη απόφαση για τις οικονομικές καταστάσεις που έχουν εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, αυτές πρέπει να έχουν υπογραφεί από τρία διαφορετικά πρόσωπα, ήτοι από:

- α) τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του,
- β) τον διευθύνοντα ή τον συνδιευθύνοντα ή τον εντεταλμένο σύμβουλο ή, σε περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιος σύμβουλος ή η ιδιότητά του συμπίπτει με εκείνη των ανωτέρω προσώπων, από ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που ορίζεται από αυτό, και
- γ) τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου.

Οι παραπάνω, σε περίπτωση διαφωνίας όσον αφορά τη νομιμότητα του τρόπου κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων, οφείλουν να εκθέτουν εγγράφως τις αντιρρήσεις τους στη Γενική Συνέλευση.

5. Η έκθεση διαχείρισης του Διοικητικού Συμβουλίου προς την τακτική Γενική Συνέλευση πρέπει να παρέχει σαφή και πραγματική εικόνα της εξέλιξης των εργασιών και της οικονομικής θέσης της Εταιρείας, καθώς και πληροφορίες για την προβλεπόμενη πορεία της Εταιρείας και για τις δραστηριότητές της στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης. Επιπλέον, στην έκθεση αυτήν αναφέρονται τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 3 περίπτωση β' του άρθρου 43 α του κ.ν. 2190/1920.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας οφείλει να δημοσιεύσει τον ισολογισμό της Εταιρείας, το λογαριασμό «αποτελέσματα χρήσεως» και τον «πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων», μαζί με το σχετικό πιστοποιητικό ελέγχου, είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης:

α) στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης, σύμφωνα με το άρθρο 7β παράγραφος 1 εδάφιο β' του κ.ν. 2190/1920 και

β) κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, όπως ισχύει, η οποία εκδίδεται

στην Αθήνα και έχει ευρύτερη κυκλοφορία σε ολόκληρη τη χώρα και σε μία ημερήσια οικονομολογική εφημερίδα που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του κ.ν. 2190/1920. Η δημοσίευση γίνεται με τη μορφή και στην έκταση που προβλέπεται από το άρθρο 43β του παραπάνω νόμου. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, αρχικές και τροποποιημένες από τη Γενική Συνέλευση (ισολογισμός, αποτελέσματα χρήσεως, πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων και προ-σάρτημα) και οι σχετικές εκθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών της Εταιρείας, δημοσιεύονται επίσης σύμφωνα με τα άρθρα 7α και 7β του κ.ν. 2190/1920. Ο ισολογισμός πρέπει να περιέχει τα ατομικά στοιχεία των προσώπων που τον πιστοποιούν, σύμφωνα με την παράγραφο 4 αυτού του άρθρου.

7. Αντίγραφο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, μαζί με τις εκθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών, υποβάλλονται στην αρμόδια εποπτική αρχή είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα της Γενικής Συνέλευσης.

8. Μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων από την Τακτική Γενική Συνέλευση υποβάλλεται στην αρμόδια Τακτική Εποπτική Αρχή αντίγραφο των πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης με αντίγραφο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων που εγκρίθηκαν.

Άρθρο 37

1. Καθαρά κέρδη της Εταιρείας είναι αυτά που προκύπτουν μετά την αφαίρεση από τα πραγματοποιηθέντα ακαθάριστα κέρδη κάθε εξόδου, κάθε ζημίας, των σύμφωνα με το νόμο αποσβέσεων και κάθε άλλου εταιρικού βάρους.

2. Με την επιφύλαξη της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας, τα καθαρά κέρδη διανέμονται ως εξής:

α) Ποσοστό τουλάχιστον πέντε τοις εκατό (5%) των καθαρών κερδών αφαιρείται προς σχηματισμό τακτικού αποθεματικού. Η κράτηση αυτή παύει να είναι υποχρεωτική όταν το αποθεματικό καλύψει ποσό ίσο προς το ένα τρίτο του μετοχικού κεφαλαίου. Εάν όμως τούτο μειωθεί για οποιονδήποτε λόγο, η κράτηση επαναλαμβάνεται μέχρι το ίδιο όριο.

β) Ποσοστό ίσο προς έξι τοις εκατό (6%) επί του εταιρικού κεφαλαίου που έχει καταβληθεί, διατίθεται για την καταβολή πρώτου μερίσματος, τηρουμένων συγχρόνως και των διατάξεων του άρθρου 3 του α.ν. 148/1967, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 876/1979. Το υπόλοιπο διατίθεται κατά την κρίση της τακτικής Γενικής Συνέλευσης ως πρόσθετο μέρος ή για δημιουργία έκτακτου αποθεματικού ή μεταφέρεται σε νέα χρήση.

3. Ύστερα από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης μπορεί το υπόλοιπο που απομένει από τα καθαρά κέρδη μετά την κράτηση προς σχηματισμό τακτικού αποθεματικού και διανομή πρώτου μερίσματος να διατεθεί συνολικά ή μερικά προς αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου με έκδοση νέων μετοχών, που παρέχονται στους μετόχους χωρίς πληρωμή, αντί για πρόσθετο μέρος. Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται αυτά που ορίζονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 3α του κ.ν. 2190/1920.

4. Οποιαδήποτε διανομή προς μετόχους υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 44α και 46α του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
Διάλυση - Εκκαθάριση

Άρθρο 38

Σε περίπτωση που το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων της Εταιρείας, όπως αυτά προσδιορίζονται στο υπόδειγμα ισολογισμού

που προβλέπεται από το άρθρο 42γ του κ.ν. 2190/1920, γίνει κατώτερο από το μισό (1/2) του μετοχικού κεφαλαίου, το Διοικητικό Συμβούλιο υποχρεούται, μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήξη της χρήσης, να συγκαλέσει τη Γενική Συνέλευση, που θα αποφασίσει τη λύση της Εταιρείας ή την υιοθέτηση άλλου μέτρου.

Άρθρο 39

1. Η Εταιρεία λύεται:

α) Με τη λήξη του χρόνου της διάρκειάς της, εκτός αν με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης αποφασισθεί η παράταση του χρόνου της διάρκειάς της.

β) Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

γ) Η Εταιρεία λύεται επίσης με την κήρυξη της σε πτώχευση.

2. Η λύση της Εταιρείας υποβάλλεται σε δημοσιότητα σύμφωνα με τα άρθρα 7α και 7β του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 40

1. Εκτός από την περίπτωση της πτώχευσης, τη λύση της Εταιρείας ακολουθεί η εκκαθάρισή της. Στην περίπτωση του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, το Διοικητικό Συμβούλιο εκτελεί χρέη εκκαθαριστή μέχρι το διορισμό εκκαθαριστών από τη Γενική Συνέλευση. Στην περίπτωση του εδαφίου β' της ίδιας παραγράφου, η Γενική Συνέλευση με την ίδια απόφαση ορίζει τρεις (3) εκκαθαριστές, οι οποίοι κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης ασκούν όλες τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, που είναι συναφείς με τη διαδικασία και το σκοπό της εκκαθάρισης, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης. Ο διορισμός των εκκαθαριστών υποβάλλεται στη δημοσιότητα των άρθρων 7α και 7β του κ.ν. 2190/1920 και συνεπάγεται αυτοδίκαια την παύση της εξουσίας των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Οι εκκαθαριστές που διορίζονται από τη Γενική Συνέλευση οφείλουν με την ανάληψη των καθηκόντων τους να ενεργήσουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύσουν δια του Τύπου και του Τεύχους των Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως ισολογισμό, αντίτυπο του οποίου υποβάλλεται στην αρμόδια εποπτεύουσα αρχή. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκκαθαριστές κατ' έτος και κατά τη λήξη της εκκαθάρισης.

3. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων διατηρεί όλα τα δικαιώματά της κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης.

4. Οι εκκαθαριστές πρέπει να περατώσουν, χωρίς καθυστέρηση, τις εκκρεμείς υποθέσεις της εταιρείας, να μετατρέψουν σε χρήμα την εταιρική περιουσία, να εξοφλήσουν τα χρέη της και να εισπράξουν τις απαιτήσεις αυτής. Μπορούν να ενεργήσουν και νέες πράξεις, εφόσον με αυτές εξυπηρετούνται η εκκαθάριση και το συμφέρον της Εταιρείας. Οι εκκαθαριστές μπορούν επίσης να εκποιήσουν τα ακίνητα της Εταιρείας, την εταιρική επιχείρηση στο σύνολό της ή κλάδους αυτής ή μεμονωμένα πάγια στοιχεία της, αλλά μετά την πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη λύση της. Εντός της προθεσμίας των τεσσάρων (4) μηνών από τη λύση της Εταιρείας, κάθε μέτοχος ή και δανειστής της μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της Εταιρείας, το οποίο δικάζει κατά τα άρθρα 739 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, να καθορίσει την κατώτερη τιμή πώλησης των ακινήτων, κλάδων ή τμημάτων ή του συνόλου της Εταιρείας, η απόφαση δε αυτού δεσμεύει τους εκκαθαριστές και δεν υπόκειται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα.

5. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, καθώς και οι οικονο-

μικές καταστάσεις πέρας της εκκαθάρισης ε-γκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση. Κατ' έτος τα αποτελέσματα της εκκαθάρισης υποβάλλονται στη Γενική Συνέλευση των μετόχων με έκθεση των αιτίων τα οποία παρεμπόδισαν το τέλος της εκκαθάρισης. Μετά το πέρας της εκκαθάρισης, οι εκκαθαριστές καταρτίζουν τις τελικές οικονομικές καταστάσεις, τις οποίες δημοσιεύουν στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, αποδίδουν τις εισφορές των μετόχων και διανέμουν το υπόλοιπο προϊόν της εκκαθάρισης της εταιρικής περιουσίας στους μετόχους, κατά το λόγο της συμμετοχής τους στο καταβεβλημένο μετοχικό κεφάλαιο.

6. Το στάδιο της εκκαθάρισης δεν μπορεί να υπερβεί την πενταετία από την ημερομηνία έναρξης της εκκαθάρισης, οπότε και η εταιρεία διαγράφεται από το μητρώο ανωνύμων εταιρειών. Για τη συνέχιση της εκκαθάρισης πέραν της πενταετίας απαιτείται ειδική άδεια της αρμόδιας Αρχής. Το στάδιο όμως της εκκαθάρισης δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί τη δεκαετία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' Τελικές Διατάξεις

Άρθρο 41

Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, του οποίου η θητεία λήγει για όλα τα μέλη του με το διορισμό νέου Διοικητικού Συμβουλίου από την πρώτη Τακτική Γενική Συνέλευση, η οποία συνέρχεται μετά το τέλος της πρώτης εταιρικής χρήσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/ 1920, απαρτίζεται από τα πρόσωπα που θα ορισθούν με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, από την έκδοση της οποίας αρχίζει και η θητεία του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αυτού.

Άρθρο 42

Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται στο παρόν καταστατικό ισχύουν οι διατάξεις του νόμου για τη «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδο- ποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και του κ. ν. 2190/1920, όπως ισχύει.

Άρθρο 43

Οι τακτικοί και έκτακτοι Ορκωτοί Ελεγκτές για την πρώτη χρήση ορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. της Εταιρείας, η οποία θα ληφθεί στην πρώτη του συνεδρίαση.

Άρθρο 18

Οικοδομικές άδειες που έχουν εκδοθεί από 14.8.1976 ημερομηνία έναρξης ισχύος του από 20.7.1976 προεδρικού διατάγματος «Περί τροποποίησης όρων και περιορισμών δόμησης των οικοπέδων του ρυμοτομικού σχεδίου Ναυπάκτου (Ν. Αιτωλοακαρνανίας)» (ΦΕΚ 235 Δ') μέχρι 11.12.1998, εντός του παραδοσιακού τμήματος της πόλης της Ναυπάκτου, εκτελούνται όπως εκδόθηκαν.

Η διάταξη αυτή ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 19

Η ισχύς του νόμου αρχίζει ύστερα από ένα (1) μήνα, από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του."

Παρακαλείται το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Τμήμα για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεστε τώρα στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Συσκευασίες και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων –Ίδρυση Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.)».

Τροπολογίες έχετε εδώ να καταθέσετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μια τροπολογία, η οποία, νομίζω, κατατέθηκε σήμερα το πρωί «Ρύθμιση θεμάτων της ΕΥΔΑΠ»...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Είναι μια παλιά τροπολογία, είναι αυτή την οποία κρατήσαμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μια παλιά τροπολογία. Να την κρατήσαμε την προηγούμενη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Αυτή θα θέλει και κάποιο χρόνο για να συζητηθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Νομίζω ότι τα θέματα δεν είναι τόσο σημαντικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Θα το δούμε. Εν πάση περιπτώσει, κύριοι συνάδελφοι, θα διαθέσουμε τη σημερινή συνεδρίαση για τη συζήτηση επί της αρχής. Αύριο το πρωί έχουμε πρόταση νόμου, την Τετάρτη θα συνεχίσουμε τα άρθρα του νομοσχεδίου και θα δούμε την τροπολογία αυτή αν μπορούμε να την τελειώσουμε την Τετάρτη -θα σας προτείνω και θα αποφασίσει το Τμήμα- ή αν θα χρειαστεί περισσότερος χρόνος γι' αυτή ή ίσως και άλλη τροπολογία. Και την Πέμπτη έχουμε επίσης πρόταση νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Να μας διανεμηθεί η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Αυτή έχει κατατεθεί ήδη. Να διανεμηθεί εν πάση περιπτώσει. Εκεί είναι οι τροπολογίες να τις πάρετε όσοι δεν τις έχετε.

Για το νομοσχέδιο αυτό το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Σταύρο Σκοπελίτη και ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου τον κ. Γεώργιο Αμπατζόγλου.

Κύριοι συνάδελφοι, όσοι θα μιλήσετε επειδή υπάρχει ένα πρόβλημα για τη χρησιμοποίηση της κάρτας να το δηλώσετε εδώ στο Προεδρείο ή να σηκώσετε το χέρι σας να σας γράψουμε από εδώ.

Ο κ. Νικόλαος Ζαμπουνίδης, εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στο σχέδιο νόμου «Συσκευασίες και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων- Ίδρυση Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.)» ακολουθώντας το κοινοτικό κεκτημένο και τη νομοθετική εμπειρία από χώρες όπως η Γερμανία, η Αυστρία, η Γαλλία, η Μεγάλη Βρετανία, συντίθεται από πέντε ενότητες-κεφάλαια.

Συγκεκριμένα: Πρώτον, ορισμοί βασικών εννοιών, πεδία εφαρμογής του νόμου.

Δεύτερον, εναλλακτική διαχείριση συσκευασιών.

Τρίτον, εναλλακτική διαχείριση άλλων προϊόντων.

Τέταρτον, άλλες διατάξεις, όπου περιλαμβάνονται τα

συστήματα πληροφορικής και οι κυρώσεις και

Πέμπτον, η δημιουργία Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων.

Το σχέδιο νόμου διέπεται από μια βασική διαπίστωση: Ότι μια ορθολογική πολιτική για τα απόβλητα, στοχεύει πρωταρχικά στην πρόληψη, στην ένταξη δηλαδή οποιουδήποτε προβλήματος, σχετικά με τα απόβλητα ήδη στη φάση της παραγωγής, ώστε να υποβοηθείται η προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης. Άρα η επιβάρυνση του περιβάλλοντος σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» πρέπει να προσδιορίζεται από το στάδιο εξαγωγής πρωτογενών πρώτων υλών, την επεξεργασία, μεταποίηση, μεταφορά, χρήση και διαχείριση των ως αποβλήτων. Κρίσιμο μέγεθος είναι η πρόληψη, η οποία θωρακίζεται με την προώθηση καθαρών τεχνολογιών, ανακυκλώσιμων και επαναχρησιμοποιήσιμων προϊόντων και τη μείωση του όγκου, του βάρους και της χρήσης υλικών και της αναλογίας επικινδύνων υλικών στα απόβλητά τους.

Άλλο στοιχείο του νόμου αναφέρεται στις συσκευασίες και στα απόβλητα των συσκευασιών. Υιοθετείται ένα πλαίσιο μέτρων, που αποβλέπει στην υλοποίηση της αρχής της πρόληψης με προγράμματα που θα εξειδικεύουν τους στόχους και τις γενικές κατευθύνσεις του νόμου. Ταυτόχρονα προβλέπεται η χορήγηση πιστοποιητικού με το οποίο θα βεβαιώνεται σε τακτά διαστήματα η αποτελεσματικότητα της μεθόδου εναλλακτικής διαχείρισης και η συμβατότητά της με τους στόχους του νόμου. Στις περιπτώσεις δε που η δημιουργία αποβλήτων δεν μπορεί να αποφεύγεται θα πρέπει αυτά να επαναχρησιμοποιούνται ή να υποβάλλονται σε διαδικασίες ανακύκλωσης, ανάκτησης υλικών ή ενέργειας.

Στο κεφάλαιο Γ' αναφέρεται ότι η συμμετοχή των τελικών χρηστών και καταναλωτών στην αλυσίδα διαχείρισης των αποβλήτων αποβαίνει ιδιαίτερα σημαντική εφόσον η ανακύκλωση και ανάκτηση υλικών συνεπάγεται το διαχωρισμό των αποβλήτων στην πηγή.

Βεβαίως, η βιομηχανία παίζει κεντρικό ρόλο στην ανακύκλωση, την ανάκτηση των υλικών και βεβαίως μαζί με τους εμπλεκόμενους φορείς πρέπει να αναλάβει τις δικές της ευθύνες. Πρέπει να στηρίζεται σε σύγχρονες μεθόδους και τεχνολογίες, ώστε να επιτυγχάνεται η οικονομικά αποδοτική επεξεργασία των υλικών. Τα νέα προϊόντα, τα οποία προέρχονται από ανακυκλωμένα υλικά πρέπει να πείθουν την αγορά ότι πληρούν τα πρότυπα υγείας και ασφάλειας.

Επειδή, αγαπητοί συνάδελφοι, το περιβάλλον έχει μεγάλη αξία σαν έννομο αγαθό για την κοινωνική ζωή και η πρόληψη αποτελεί βασική αρχή προβλέπεται στο νόμο ένα πλέγμα κυρώσεων, ποινικών, αστικών και διοικητικών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Και αυτό κρίνεται αναγκαίο, γιατί αυτός που υποβαθμίζει το περιβάλλον, αναιρεί θεμελιώδεις προϋποθέσεις επιβίωσης του ανθρώπου. Ταυτόχρονα δίνεται η δυνατότητα από το νόμο της χρήσης οικονομικών μέσων για μία εφαρμόσιμη πολιτική συμφωνία με τις αρχές εναλλακτικής διαχείρισης των αποβλήτων. Η εμπειρία λέγει ότι τα οικονομικά μέσα, όπως κίνητρα, φορολογικά μέτρα, συστήματα εγγυοδοσίας κλπ., μπορούν πραγματικά να αποβούν χρήσιμα εργαλεία.

Όπως είναι γνωστό, οι νέες κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της πολιτικής διαχείρισης των αποβλήτων εστιάζονται κατά κύριο λόγο στην αρχή της πρόληψης, δημιουργίας αποβλήτων με την προώθηση καθαρών τεχνολογιών και ανακυκλώσιμων προϊόντων και περαιτέρω στην επαναχρησιμοποίηση και αξιοποίησή τους. Το ΥΠΕΧΩΔΕ, εκτιμώντας και αξιολογώντας τα νέα αυτά δεδομένα στο κοινοτικό κεκτημένο με την οδηγία 94/62 προβαίνει στην υιοθέτηση ενός νομοθετικού πλαισίου, ενός σχεδίου νόμου που με άξονα την αρχή της πρόληψης αναφέρεται σε όλες τις εργασίες διαχείρισης, που είναι αναγκαίες, ώστε οι χρησιμοποιημένες συσκευασίες ή τα άλλα χρησιμοποιημένα προϊόντα, μετά τη χρήση ή την αξιοποίησή τους, να επανέρχονται στο φυσικό τους κύκλο και στο οικονομικό κύκλωμα των διαχειριστών στο ρεύμα δηλαδή της αγοράς.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι το περιεχόμενο του εν λόγω νομοσχεδίου εγκρίθηκε από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διότι ανταποκρίνεται πλήρως στις απαιτήσεις της κοινοτικής οδηγίας και υιοθετώντας τα διοικητικά και νομοθετικά μέτρα, που είναι αναγκαία και ουσιώδη για την υλοποίηση των στόχων της στην εσωτερική έννομη τάξη.

Ειδικότερα, για την αποδοτικότητα του ως άνω συστήματος διαχείρισης των συσκευασιών και με κύρια κατεύθυνση την υλοποίηση των στόχων και των απαιτήσεων της σχετικής κοινοτικής οδηγίας 94/62 θεωρήθηκε επιτακτική η ανάγκη δημιουργίας συμπληρωματικών διαδικασιών ελέγχων και κυρίως νέων οργανωτικών δομών για τη σύσταση του Ν.Π.Ι.Δ.. Το γεγονός ότι η πολιτεία κατέληξε ότι η νέα οργανωτική αυτή δομή πρέπει να έχει τη μορφή του Ν.Π.Ι.Δ.. θα γίνει απόλυτα κατανοητό, αν ανατρέξουμε στις ρυθμίσεις του κοινοτικού δικαίου, στην οδηγία 94/62, τους επιδιωκόμενους στόχους του, αλλά και στις πρακτικές διοικητικής οργάνωσης και τη νομοθετική εμπειρία από άλλα κράτη μέλη που εφαρμόζουν στην εθνική έννομη τάξη τους την εν λόγω οδηγία.

Σύμφωνα, λοιπόν, με όσα προαναφέρθηκαν, είναι εμφανές ότι ο ρόλος που θα διαδραματίσει αυτός ο φορέας, αυτό το Ν.Π.Ι.Δ., είναι ιδιαίτερα σημαντικός για τη χάραξη και την άσκηση της εθνικής πολιτικής, σχετικά με την αξιοποίηση και την ανακύκλωση των αποβλήτων και γενικά την εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και των άλλων χρησιμοποιημένων προϊόντων.

Είναι γεγονός ότι η δημιουργία μιας ακόμα διοικητικής μονάδας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. με τη μορφή του τμήματος ή έστω υποδιεύθυνσης θα αποδυναμώνει και θα συρρικνώνει τους επιδιωκόμενους κοινοτικούς και εθνικούς στόχους της ανακύκλωσης, όπως περιγράφονται στο νομοσχέδιο και κατ' επέκταση στο κοινοτικό κεκτημένο.

Η υλοποίηση των στόχων αυτών βρίσκει ουσιαστικό έρεισμα στη δημιουργία τέτοιου διοικητικού συστήματος, στο οποίο να συμμετέχουν όλοι οι οικονομικοί παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και συγκεκριμένα στη διαμόρφωση της πολιτικής της εναλλακτικής διαχείρισης των συσκευασιών και άλλων προϊόντων, αλλά και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και διενέργειας ελέγχων για την τήρηση του νόμου.

Έτσι επιτυγχάνεται αποτελεσματικά η εξισορρόπηση αντιτιθέμενων συμφερόντων, η όσωση και η σύνθεση των ενδεχόμενων αντιθέσεων, η ορθολογική αξιοποίηση κάθε πρωτοβουλίας, που είναι και το ζητούμενο στο κοινοτικό δίκαιο.

Για τους λόγους αυτούς θεωρήθηκε αναγκαίο και σκόπιμο ότι το διοικητικό σχήμα που θα μπορούσε να ανταποκριθεί σε αυτές τις λειτουργίες, θα πρέπει να έχει τη μορφή του Ν.Π.Ι.Δ.. Εξάλλου τα στοιχεία που παρατίθενται για την ωφελιμότητα καθώς και από οικονομική, αλλά και από περιβαλλοντική και κοινωνική σκοπιά από τη σύσταση του φορέα του νομικού προσώπου, είναι απόλυτα τεκμηριωμένα και καταδεικνύουν ότι ο φορέας αυτός θα επιβαρύνει αρχικά την πρώτη τετραετία τον κρατικό προϋπολογισμό με κρατικά έξοδα μηδαμικά, που υπολογίζονται ότι είναι περίπου εκατόν πενήντα εκατομμύρια (150.000.000) κατ' έτος που θα επιβαρύνουν βεβαίως τον κρατικό προϋπολογισμό με λειτουργικά έξοδα και σε σχέση με το γενικό όφελος που πραγματικά είναι πολύ μεγάλο, αλλά στην πορεία είναι βέβαιο ότι θα καταλήξει σχεδόν αυτός ο φορέας αυτοχρηματοδοτούμενος.

Κλείνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι η προστασία του περιβάλλοντος είναι υπόθεση κάθε πολίτη. Η επιτυχία αυτού του νόμου εξαρτάται από την ευαισθητοποίηση, αλλά και τη συμμετοχή των καταναλωτών και τελικών χρηστών. Οι πληροφορημένοι και οι ενεργοί πολίτες είναι ο κινητήριος μοχλός για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτού του νόμου.

Νομίζω ότι είναι ένα νομοσχέδιο που -για άλλους έρχεται και καθυστερημένα- έχει τη σύμφωνη γνώμη, όπως σας είπα και των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Πιστεύω πως είναι ανάγκη -και πρέπει- να υπάρξει μία συμφωνία στο Τμήμα από όλα τα κόμματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 αυξάνει συνεχώς η σημασία των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων. Η τάση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι ακόμη δεν έχουν εξαιρεθεί οι απειλές για τις περιβαλλοντικές ζημιές που μπορεί να προκληθούν και για την εξάντληση των φυσικών πόρων. Ευτυχώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι αντιλαμβάνονται σε ολόκληρη την Ευρώπη τους κινδύνους που υπάρχουν και ζητούν να καταβληθεί σοβαρότερη προσπάθεια τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να προστατευθεί το περιβάλλον.

Σαν αποτέλεσμα αυτών των πιέσεων έχει διευρυνθεί σοβαρότατα το φάσμα των διαθέσιμων μέσων άσκησης περιβαλλοντικής πολιτικής τόσο στον τομέα της νομοθεσίας όσο και στον τομέα των χρηματοοικονομικών μέσων.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ επέβαλε την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης και το στόχο του υψηλού επιπέδου προστασίας για το περιβάλλον.

Η ενσωμάτωση της προστασίας του περιβάλλοντος στην έννοια της αειφόρου ανάπτυξης αποτελούσε αντικείμενο και της τελευταίας συνόδου των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έγινε στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας στις 15 και στις 16 Ιουνίου.

Ορισμένα από τα θέματα που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους πολίτες όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι και αυτό της μεγάλης αύξησης των αποβλήτων.

Η διαχείριση των απορριμμάτων, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται και τα απορρίμματα συσκευασίας με τα οποία ασχολείται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία. Δεν είναι τυχαίο ότι τα απορρίμματα ιεραρχούνται από τους Έλληνες σαν μία από τις μεγαλύτερες επιβαρύνσεις για το περιβάλλον, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Το ότι υπάρχει, όμως, αυτή η γενική διαπίστωση δεν σημαίνει ότι υπάρχει και ανάλογη αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού προβλήματος.

Η κατάσταση στη χώρα μας σήμερα είναι τραγική. Και είναι τραγική όχι μόνο γιατί το μέγεθος του προβλήματος είναι μεγάλο, αλλά και γιατί η πολυπλοκότητά του είναι τέτοια που για την αντιμετώπισή του χρειάζονται μια σειρά από συντονισμένες ενέργειες και δράσεις για τις οποίες υπάρχει αδικαιολόγητη καθυστέρηση της Κυβέρνησης.

Η τριτοκοσμική εικόνα που εμφανίζεται σε πολλές περιοχές της πατρίδας μας, η χαμηλή απορροφητικότητα των πόρων, οι οποίοι είναι διαθέσιμοι, η έλλειψη σε πολλές περιπτώσεις κοινωνικής αποδοχής για την εξεύρεση χώρων τελικής εναπόθεσης των απορριμμάτων, όλα αυτά οφείλονται βασικά στην απουσία ολοκληρωμένου σχεδιασμού τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, όλα αυτά οφείλονται στην απουσία ολοκληρωμένου σχεδιασμού για όλα τα στάδια και για όλες τις μορφές διαχείρισης των απορριμμάτων.

Το βασικότερο στοιχείο στην επιτυχή έκβαση όλου του φάσματος αντιμετώπισης των απορριμμάτων είναι ο σχεδιασμός της διαχείρισης. Και όπως ανέφερα και πριν, ο σχεδιασμός αυτός εκτείνεται σε διάφορα επίπεδα. Μπορεί να είναι εθνικός, περιφερειακός, τοπικός. Για κάθε ένα από αυτά τα επίπεδα υπάρχουν διαφορετικοί κανόνες και διαφορετικές υποχρεώσεις.

Στη χώρα μας δεν υπάρχει ολοκληρωμένος εθνικός σχεδιασμός. Η κοινή υπουργική απόφαση 113944/1997, σχετικά με τον εθνικό σχεδιασμό διαχείρισης των στερεών αποβλήτων και η πρόσφατη κοινή υπουργική απόφαση 14312/2000, σχετικά με τη συμπλήρωση και την εξειδίκευση του εθνικού σχεδιασμού, δεν συνιστούν, δεν αποτελούν ολοκληρωμένο εθνικό σχεδιασμό. Και δεν αποτελούν ολοκληρωμένο εθνικό σχεδιασμό διότι σε έναν εθνικό σχεδιασμό θα έπρεπε να περιλαμβάνεται ο καθορισμός των υποχρεώσεων όλων των

φορέων, η σύνταξη τεχνικών προδιαγραφών και κατευθύνσεων για όλα τα ζητήματα, καθώς και ο καθορισμός συγκεκριμένων ποσοτικών και ποιοτικών στόχων.

Σε αυτές τις δύο κοινές υπουργικές αποφάσεις δεν υπάρχει σαφής καταγραφή υποχρεώσεων και προτεραιοτήτων, αλλά γενικευμένες και θεωρητικές διαπιστώσεις και μια γενική περιγραφή της υφιστάμενης κατάστασης χωρίς ουσιαστική τεκμηρίωση. Αποτέλεσμα βέβαια του ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός αποτελεί και το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην οποία υποβλήθηκε αυτή η κοινή υπουργική απόφαση του 2000, υπό τη μορφή έγκρισης εθνικού σχεδιασμού, δεν έχει παραλάβει αυτήν την κοινή υπουργική απόφαση και δηλώνει ότι βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη η εξέτασή της.

Τα αποτελέσματα τώρα της εφαρμογής αυτού του ελλιπούς εθνικού σχεδιασμού, το έλλειμμα του οποίου συνεχώς μεγαλώνει σε αντίθεση με τις διακηρύξεις του ΥΠΕΧΩΔΕ και μεγαλώνει γιατί και τα προβλήματα μεγαλώνουν, τα αποτελέσματα αυτά είναι δυσμενή για τη χώρα μας. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στην Ελλάδα υπάρχουν τρεις χιλιάδες περίπου ανεξέλεγκτοι χώροι εναπόθεσης απορριμμάτων, σύμφωνα με έκθεση του ΥΠΕΧΩΔΕ τον Οκτώβριο του 2001, σύμφωνα δε με δήλωση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ κ. Λαλιώτη σε αυτήν την Αίθουσα, σε επερώτηση Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας το Μάιο του 2001, δύο χιλιάδες διακόσιοι χώροι, δηλαδή ξαφνικά έχουμε μείωση χιλίων τριακοσίων περίπου χώρων –πώς προέκυψε αυτή η μείωση είναι ένα ερώτημα, το οποίο δεν πρόκειται ποτέ να απαντηθεί– ανεξάρτητα όμως του ποιος είναι ο αριθμός, είναι χαρακτηριστικό το 50% αυτών των χώρων βρίσκεται πάνω σε υδατοπερατά πετρώματα και βρίσκεται πάνω σε περιοχές οι οποίες χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας, όπως είναι δασικές εκτάσεις, ρέματα, ποτάμια, πεδιάδες κλπ. Και βέβαια δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να επιρρίπτουμε συνολικά τις ευθύνες για την έλλειψη και την απουσία ολοκληρωμένου σχεδιασμού και σε τοπικό επίπεδο, αποκλειστικά στην αυτοδιοίκηση, γιατί η πλειοψηφία των φορέων της αυτοδιοίκησης έχει συνειδητοποιήσει και το μέγεθος του προβλήματος, αλλά έχει συνειδητοποιήσει και το μέγεθος της ευθύνης που φέρει. Και υπάρχουν πολλά παραδείγματα ανθρώπων της αυτοδιοίκησης, οι οποίοι έχουν σταθεί μπροστάρηδες στις διαδικασίες επίλυσης αυτών των προβλημάτων. Εξάλλου η κοινή υπουργική απόφαση του 1996 από την οποία διέπεται το καθεστώς του σχεδιασμού της διαχείρισης των απορριμμάτων στη χώρα μας, προβλέπει ότι ο σχεδιασμός αυτός εκπονείται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και σε περίπτωση αδυναμίας της αυτοδιοίκησης, το σχεδιασμό τον αναλαμβάνει η Περιφέρεια. Το ερώτημα που τίθεται είναι ότι εάν πράγματι το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει διαπιστώσει ότι η αυτοδιοίκηση του Α' και Β' βαθμού αδυνατεί να ολοκληρώσει το σχεδιασμό, γιατί δεν ενεργοποιεί τις περιφέρειες της χώρας για να ολοκληρωθεί ο σχεδιασμός σε περιοχές όπου όντως υπάρχουν προβλήματα. Ούτε μπορεί να ανάγεται σε κυρίαρχο ζήτημα το πρόβλημα της κοινωνικής αποδοχής, διότι το θέμα της κοινωνικής αποδοχής έχει συγκεκριμένες αιτίες και επειδή ακριβώς έχει συγκεκριμένες αιτίες, υπάρχει και συγκεκριμένη μεθοδολογία, την οποία μπορούμε να ακολουθήσουμε για να το ξεπεράσουμε, θα πρέπει όμως να κινηθούμε έγκαιρα και αποτελεσματικά πριν αναπτυχθούν καταστάσεις οι οποίες θα είναι ανεξέλεγκτες.

Χαρακτηριστικό επίσης της κατάστασης που βρίσκεται το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων στη χώρα μας είναι το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, απαντώντας σε κοινοβουλευτικό έλεγχο, τον Ιούνιο του 2000, δηλώνει ότι η Ελλάδα δεν έχει διαβίβσει τα τελευταία χρόνια έκθεση για την εφαρμογή των οδηγιών των σχετικών με την διαχείριση των αποβλήτων. Στα τέλη του 1999 η Ελλάς απάντησε σε τέσσερα ερωτηματολόγια, που αφορούν την εφαρμογή αυτή, οι απαντήσεις –λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή– είναι αρκετά αποσπασματικές και δεν φιλοτεχνούν μια συνολική εικόνα των ακολουθούμενων στην Ελλάδα πρακτικών, όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων. Άλλο επίσης χαρακτηριστικό

γεγονός είναι ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εναντίον της Ελλάδος για παράβαση συμμόρφωσης με συγκεκριμένες κοινοτικές οδηγίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμφανέστατο παράδειγμα αποτυχίας ολοκληρωμένου εθνικού σχεδιασμού και επομένως κακής εφαρμογής αυτού του σχεδιασμού είναι και η περίπτωση της ανακύκλωσης ή αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε ακριβέστερο όρο, της αξιοποίησης γενικά των υλικών συσκευασίας, διότι η αξιοποίηση περιλαμβάνει και την έννοια της ανακύκλωσης και της επαναχρησιμοποίησης της ανάκτησης ενέργειας κλπ.

Τα υλικά συσκευασίας με τα οποία ασχολείται το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αποτελούν το σημαντικότερο ποσοστό στο σύνολο των απορριμμάτων της χώρας και γι' αυτό αποτελούν και τον «προσφιλή στόχο» όλων των προγραμμάτων ανακύκλωσης. Τα υλικά αυτά μαζί με το πλαστικό και το χαρτί γενικά όχι μόνο το χαρτί συσκευασίας, το χαρτί των εφημερίδων, των περιοδικών, αποτελούν το 40% κατά βάρος των ελληνικών απορριμμάτων. Οι ρυθμίσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου αποτελούν κατά βάση εναρμόνιση με την κοινοτική οδηγία 94/62 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απόβλητα συσκευασίας.

Το τμήμα των απορριμμάτων που πρώτο συγκέντρωσε την προσοχή του νομοθέτη και σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι ακριβώς αυτές οι συσκευασίες. Με τη συγκεκριμένη οδηγία επιδιώκεται η εφαρμογή ενός γενικού πλαισίου διαχείρισης των συσκευασιών και τίθενται γενικοί στόχοι πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων συσκευασιών, αλλά και αξιοποίησης των απορριμμάτων συσκευασιών μετά τη χρήση τους.

Η συγκεκριμένη οδηγία 94/62 έπρεπε να είχε ενσωματωθεί στο Εθνικό Δίκαιο έως την 30.6.1996. Την 7η Απριλίου 2000 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσέφυγε στο δικαστήριο εναντίον της Ελλάδος μεταξύ των άλλων και για παράλειψη συμμόρφωσης με τη συγκεκριμένη οδηγία.

Πέντε, λοιπόν, ολόκληρα χρόνια μετά την τελευταία ημερομηνία συμμόρφωσης, το ΥΠΕΧΩΔΕ φέρνει προς συζήτηση στη Βουλή και μάλιστα στο Θερινό Τμήμα, αυτό το νομοσχέδιο, κυριολεκτικά την ύστατη στιγμή και ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτίθεται να υποβάλει επίσημη πρόταση αναθεώρησης της συγκεκριμένης οδηγίας 94/62.

Με το νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα, δημιουργείται το θεσμικό πλαίσιο για την εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών. Με βάση αυτό, οι υπόχρεοι διαχειριστές δηλαδή οι βιομηχανίες, οι οποίες παράγουν συσκευασίες, οι βιομηχανίες που παράγουν πρώτες ύλες για συσκευασίες, οι συσκευαστές γενικά, μπορούν να μετέχουν σε ατομικά ή συλλογικά συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης απορριμμάτων εφαρμόζοντας τη διαλογή στην πηγή. Από τις διατάξεις όμως του νομοσχεδίου αυτού και από τη συζήτηση που προηγήθηκε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής προκύπτουν τέσσερα πολύ βασικά ζητήματα.

Το πρώτο ζήτημα είναι η αδικαιολόγητη καθυστέρηση που υπήρξε στην εφαρμογή της συγκεκριμένης οδηγίας. Στην αλυσίδα της συσκευασίας παίρνουν μέρος πολλοί παράγοντες, οι χρήστες, οι καταναλωτές, οι βιομηχανίες, οι φορείς της αυτοδιοίκησης, υπάρχει ποικιλία συμφερόντων που συγκρούονται και υπάρχει διαφοροποίηση του κόστους ανάλογα με τις τοπικές και τις ειδικές συνθήκες σε κάθε περιοχή. Με βάση, λοιπόν, όλα αυτά χρειάζεται ένα μεταβατικό στάδιο για τη εφαρμογή του νόμου, ώστε να εξασφαλιστεί η ισόρροπη προσέγγιση με κριτήρια την ποσότητα των αποβλήτων και την ύπαρξη της αγοράς. Χρειάζεται ένα μεταβατικό στάδιο για να υπάρξει σχεδιασμός προοδευτικής υλοποίησης του προγράμματος, διότι δεν μπορούμε να πούμε ότι θα πάμε κατευθείαν στη συνολική οργάνωση ενός τέτοιου συστήματος διαχείρισης, αλλά θα πρέπει να ακολουθήσουμε κάποια βήματα. Θα πρέπει δηλαδή για παράδειγμα να γίνει εφαρμογή προγραμμάτων διαλογής στην πηγή πρώτα στις μεγάλες πόλεις και έπειτα στις μικρότερες και στις απομακρυσμένες περιοχές της πατρίδας μας και θα πρέπει να

γίνει σχεδιασμός και υλοποίηση και άλλων μονάδων μηχανικής ανακύκλωσης. Σε τελική ανάλυση απαιτείται ένα μεταβατικό στάδιο για να αποκτηθεί η κατάλληλη εμπειρία με βάση τα δεδομένα της χώρας μας.

Οι ισχυρισμοί, λοιπόν, του Υφυπουργού κ. Ευθυμίουπουλου στη συζήτηση του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή ότι οι σημαντικές καθυστερήσεις οφείλονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν πείθουν κανέναν. Γιατί το νομοσχέδιο κατά τον κ. Ευθυμίουπουλο καθυστέρησε σε Επιτροπή Ανταγωνισμού για έναν ολόκληρο χρόνο. Ούτε επίσης δεν πείθει κανέναν το γεγονός ότι υπήρξε καθυστέρηση στη Βουλή διότι η Διαρκής Επιτροπή γνωμοδοτικών φορέων του δημόσιου τομέα ζήτησε στοιχεία τα οποία δεν συνόδευσαν το αρχικό σχέδιο νόμου. Η πραγματικότητα είναι ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ κρατούσε χρόνια στα συρτάρια του το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και τη συγκεκριμένη οδηγία και θα μπορούσε να είχε ξεκινήσει πολύ πιο γρήγορα όλες αυτές τις διαδικασίες και να μην είχε χαθεί πολύτιμος χρόνος. Ο ίδιος εξάλλου ο κύριος Υφυπουργός παραδέχθηκε ότι για τη λειτουργία του νέου Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών, που προβλέπεται από τις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, θα απαιτηθεί μια μεταβατική περίοδος αρκετά μεγάλη για να προσαρμοστεί το όλο σύστημα στα ελληνικά δεδομένα και για να μελετηθούν οι δομές και το οργανόγραμμα λειτουργίας του φορέα.

Θα μπορούσατε επομένως, επαναλαμβάνω, να είχατε φέρει το νομοσχέδιο για ψήφιση πολύ γρηγορότερα στη Βουλή και όχι βέβαια στο Θερινό Τμήμα μια και αποτελεί, κατά τη γνώμη μου ένα από τα σοβαρότερα νομοθετικά κείμενα που έχουν έρθει για την προστασία περιβάλλοντος στη χώρα μας. Την ώρα που άλλα κράτη-μέλη έχουν ήδη αποκτήσει πολύτιμη εμπειρία και πείρα από τις λειτουργίες τέτοιων συστημάτων, καθώς επίσης και αποτελέσματα επιστημονικής έρευνας και τεχνικών αξιολόγησης για την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων συσκευασίας, την ώρα που τα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη διαθέτουν ήδη ανεπτυγμένα συστήματα επαναχρησιμοποίησης συσκευασιών ακόμη και σε τομείς όπως ο τομέας του γάλακτος στους οποίους που δεν θέτει στόχους η συγκεκριμένη οδηγία, την ώρα, λοιπόν, που συμβαίνουν όλα αυτά στην υπόλοιπη Ευρώπη εμείς δεν έχουμε ακόμη ενσωματώσει στο εθνικό δίκτυο την οδηγία 94/62 και ακόμα και δεν έχουμε πετύχει τη συναίνεση και τη συμμετοχή όλων των φορέων, που εμπλέκονται στη διαδικασία της εναλλακτικής διαχείρισης των απορριμμάτων.

Αποδεικνύεται επομένως για άλλη μια φορά, μέσω αυτής της αδικαιολόγητης καθυστέρησης, η αναποτελεσματικότητα, που χαρακτηρίζει γενικά το ΥΠΕΧΩΔΕ, και η έλλειψη ουσιαστικού ενδιαφέροντος για τα σημαντικά θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος. Χάθηκε, δυστυχώς, πολύτιμος χρόνος και αυτός ο χρόνος που χάθηκε δείχνει ξεκάθαρα ότι δεν υπάρχει πολιτική βούληση για την εφαρμογή του νομοσχεδίου, για την εφαρμογή δηλαδή συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης στη χώρα μας και ότι αυτό, το οποίο συμβαίνει σήμερα εδώ είναι απλώς μία προσπάθεια τυπικής εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας κάτω από την πίεση της προσφυγής εναντίον της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο τίθεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι το κόστος εφαρμογής του όλου συστήματος και η μετακύλιση του τελικά στον πολίτη, στο χρήστη. Η ανάπτυξη οποιουδήποτε συστήματος αξιοποίησης απορριμμάτων συσκευασίας έχει σημαντικά κοινωνικά και περιβαλλοντικά οφέλη, προϋποθέτει όμως κι ένα κόστος γι' αυτόν που το οργανώνει, για την κοινωνία γενικά που το οργανώνει ανεξάρτητα από τον τρόπο διαχείρισής του.

Σύμφωνα με μελέτες, οι οποίες έχουν συνταχθεί με βάση την εμπειρία της ελληνικής εταιρείας ανακύκλωσης -είναι η μοναδική εμπειρία την οποίαν έχουμε διαθέσιμη στη χώρα μας- το κόστος για την επίτευξη του στόχου της εναλλακτικής διαχείρισης, για τις επενδύσεις, για την δημιουργία δηλαδή μονάδων ανακύκλωσης και την οργάνωση του δικτύου, είναι περίπου εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές, ενώ το κόστος λειτουργίας του συστήματος ανέρχεται περίπου στο

40% του κόστους των επενδύσεων, δηλαδή στα είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές ετησίως.

Με βάση τις οικονομικές ροές που προβλέπει το σύστημα, το οποίο διαμορφώνεται με τις διατάξεις του νομοσχεδίου, εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι το κόστος αυτό μετακυλίεται αποκλειστικά στους καταναλωτές, στους πολίτες, στους χρήστες, διότι πουθενά από τις διατάξεις του νομοσχεδίου δεν προκύπτει ότι η βιομηχανία και οι διαχειριστές θα συνεισφέρουν στο κόστος των επενδύσεων. Όπως επίσης δεν διασφαλίζεται από πουθενά το πώς καθορίζεται η επιβάρυνση των καταναλωτών από το κόστος του συστήματος και με τι κριτήρια θα διαμορφώνεται αυτή η επιβάρυνση. Απ' ό,τι φαίνεται το κράτος θα χρηματοδοτήσει μέσω εθνικών και κοινοτικών πόρων τη δημιουργία των επενδύσεων και η βιομηχανία με χρήματα του κράτους μέσω κοινοτικών και εθνικών πόρων θα διαχειριστεί τις συσκευασίες.

Επομένως η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», μία από τις τέσσερις βασικές αρχές που αναφέρονται στο νομοσχέδιο και με βάση τις οποίες θα γίνει η εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών, εξαντλείται τελικά στο ότι ο πολίτης αποκλειστικά και μόνο πληρώνει. Κι επειδή η συσκευασία αφορά κατά κύριο λόγο σε είδη διατροφής και είδη πρώτης ανάγκης στην ουσία πρόκειται για μία άμεση φορολογία, η οποία επιβάλλεται σε όλους τους πολίτες ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση.

Τα συστήματα διαχείρισης θα πρέπει επιπλέον να ελέγχονται και με βάση αναλύσεις κόστους-οφέλους. Η συνεκτίμηση κόστους-οφέλους σύμφωνα με τις τοπικές, αλλά και τις άλλες ειδικές συνθήκες, που μπορεί να υπάρχουν σε περιοχές αποτελεί περιβαλλοντική αρχή, η οποία προβλέπεται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ και στην οποία δεν γίνεται καμία αναφορά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Εύλογα γεννάται το ερώτημα πώς θα αντιμετωπιστεί το αντικειμενικό μειονέκτημα που έχουμε στη χώρα μας ότι δηλαδή οι χωρικές μονάδες της Ελλάδας -οι νομοί μας, οι πόλεις μας, οι περιφέρειες- δεν μπορούν να υποστηρίξουν για τέτοιες δράσεις, οικονομίες κλίμακας. Το πρόβλημα οικονομίας κλίμακας ευνοεί τα μεγάλα αστικά κέντρα, επιβαρύνει όμως την περιφέρεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε αποστάσεις μεγαλύτερες από πενήντα χιλιόμετρα το κόστος μεταφοράς των υλικών ανακύκλωσης αυξάνει εκθετικά.

Επομένως το πρόβλημα οικονομίας κλίμακας επηρεάζει όλη τη λειτουργικότητα του συστήματος. Μόνο αν ληφθεί υπόψη το κριτήριο κόστους-οφέλους τότε θα μειωθεί τελικά το κόστος που επιβάλλεται υπέρ των παραγωγών, απ' ό,τι φαίνεται, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου και εις βάρος των χρηστών, αλλά και εις βάρος των αρχών.

Το τρίτο σημαντικό ζήτημα, κύριοι συνάδελφοι, είναι το ζήτημα της υποβάθμισης του ρόλου της αυτοδιοίκησης. Το νομοσχέδιο επιδιώκει τη συνεργασία των ιδιωτικών επιχειρήσεων και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να συνεργάζονται με ατομικούς ή συλλογικούς διαχειριστές μέσω προγραμματικών συμβάσεων εξαετούς διάρκειας. Με βάση όμως τις διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου εκχωρούνται στο φορέα που ιδρύεται, στον Οργανισμό Εναλλακτικής Διαχείρισης Απορριμμάτων Συσκευασίας και άλλων προϊόντων, αρμοδιότητες, οι οποίες μέχρι σήμερα ανήκαν στην Αυτοδιοίκηση του Α' και του Β' βαθμού.

Χαρακτηριστικά αναφέρω το νόμο 1650/1986 που ορίζει ότι οι υπόχρεοι φορείς για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων, μέσα στα οποία συμπεριλαμβάνονται βέβαια και τα απορρίμματα συσκευασίας, είναι οι ΟΤΑ, το νομοσχέδιο όμως εκχωρεί τις αρμοδιότητες για την εκπόνηση και την εφαρμογή προγραμμάτων εναλλακτικής διαχείρισης αποκλειστικά στον οργανισμό που ιδρύεται.

Επίσης η κοινή υπουργική απόφαση 69728/96 προβλέπει ότι ο σχεδιασμός διαχείρισης των απορριμμάτων γίνεται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με βάση όμως το νομοσχέδιο ο οργανισμός, ο οποίος δημιουργείται προβαίνει στην εκπόνηση σχετικών προγραμμάτων και σχεδιασμών εναλλακτικής

διαχείρισης των συσκευασιών, που όπως είπα και πριν αποτελούν μέρος των απορριμμάτων, ερήμην του σχεδιασμού που εκπονείται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Είναι επομένως φανερό ότι σε αντίθεση με αυτά που αναφέρει η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου και σε αντίθεση με όσα ελέγχθησαν στην επιτροπή από τον κύριο Υφυπουργό, συρρικνώνεται ο ρόλος και οι αρμοδιότητες της αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού σε σχέση με την εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και των αποβλήτων συσκευασίας.

Τελικά ο παράγοντας, ο οποίος ρυθμίζει κυρίαρχα το όλο σύστημα, επομένως και τις χρηματοροές του συστήματος είναι η βιομηχανία και οι διαχειριστές των συσκευασιών. Οι ΟΤΑ από μόνοι τους δεν θα μπορούν να κάνουν στην πράξη διαχείριση και εκείνο που θα κάνουν είναι ότι θα αναγκαστούν να συνεργάζονται με τα ατομικά και συλλογικά συστήματα διαχείρισης, στον τομέα που είναι κατ' εξοχήν τομέας δράσης τους δηλαδή στην επιστροφή και στη συλλογή των αποβλήτων, εισπράττοντας βέβαια κάποιο χρηματοδοτικό αντίτιμο.

Το τελευταίο ζήτημα που προκύπτει σε σχέση με τις διατάξεις του νομοσχεδίου είναι η εν λευκώ εξουσιοδοτήσεις, που δίδονται μέσα από το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο αποτελεί πράγματι πανδέκτη τέτοιων εξουσιοδοτήσεων, μέσω υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Αυτό δείχνει την προχειρότητα της σύνταξης σε ορισμένες περιπτώσεις, αλλά και σε άλλες περιπτώσεις δείχνει την αποσπασματικότητα, τη μη ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του ζητήματος, που ίσως υποκρύπτει και σκοπιμότητα. Ίδια κατάληξη είχε και ο ν. 1650/86 που έμεινε πρακτικά ανενεργός, επειδή δεν τιμήθηκε τελικά με την έκδοση όλων εκείνων των εξουσιοδοτήσεων, που προβλεπόταν και επειδή δεν υπήρχε χρονοδιάγραμμα των ενεργειών, καταμερισμός των αρμοδιοτήτων και μηχανισμοί ελέγχου. Αδιαφάνεια για παράδειγμα υπάρχει στον καθορισμό του ύψους του ανταποδοτικού τέλους, που πρέπει να καταβάλουν στον οργανισμό που ιδρύεται τα συλλογικά και ατομικά συστήματα διαχείρισης. Βασικά θέματα τα οποία επηρεάζουν τη λειτουργικότητα του συστήματος και στα οποία θα αναφερθώ στη συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου καθορίζονται πάλι με προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις και το κυριότερο ο νέος οργανισμός παραπέμπεται σχεδόν καθ' ολοκληρίαν σε τέτοιες αποφάσεις, αφού τα όργανα διοίκησης, οι αρμοδιότητές τους, ο εσωτερικός οργανισμός, ο οικονομικός κανονισμός παραπέμπονται σε προεδρικά διατάγματα και κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Δυστυχώς υπάρχει πικρή και καταγεγραμμένη εμπειρία από την τύχη ανάλογων φορέων εποπτευόμενων από το ΥΠΕΧΩΔΕ, που δημιουργήθηκαν και τελικά δεν λειτουργούν, διότι δεν εκδόθηκαν τα προβλεπόμενα διατάγματα, οι προβλεπόμενες εξουσιοδοτήσεις.

Το κυριότερο βέβαια είναι ότι ιδρύεται αυτός ο οργανισμός χωρίς να συνοδεύεται το νομοσχέδιο από μια μελέτη σκοπιμότητας και βιωσιμότητας του πώς είναι δυνατόν να προχωρήσουμε στη δημιουργία ενός τέτοιου οργανισμού όταν δεν έχουμε εξασφαλίσει την οικονομική και διοικητική του αυτοτέλεια; Εκτός εάν βέβαια η Κυβέρνηση θέλει να προσθέσει έναν ακόμα κρατικοδίαιτο οργανισμό στους τόσους που υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας. Επομένως σε σχέση με τον Οργανισμό Εναλλακτικής Διαχείρισης δύο πράγματα μπορούν να συμβαίνουν. Ή δεν έχετε σκοπό να το λειτουργήσετε, γι' αυτό και προβλέπεται ένα μεταβατικό στάδιο στη διάρκεια του οποίου οι αρμοδιότητές του θα ασκούνται από ένα απλό γραφείο του ΥΠΕΧΩΔΕ, που ονομάζεται Γραφείο Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων και δεν θέτετε κανένα χρονικό περιορισμό σ' αυτό το μεταβατικό στάδιο ή θέλετε να δείτε ποια είναι τα πρώτα στάδια λειτουργίας του όλου συστήματος και στη συνέχεια, ανάλογα με τη λειτουργία του συστήματος μέσω των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων να προχωρήσετε στη δημιουργία με τέτοιο τρόπο του οργανισμού, ώστε να ελέγχεται πλήρως από όλα αυτά τα κυκλώματα, τα οποία θα δημιουργηθούν γύρω από την εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών. Και στη μία και

στην άλλη περίπτωση βέβαια υπάρχει σκοπιμότητα.

Ολοκληρώνοντας, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει επί της αρχής το συζητούμενο νομοσχέδιο επειδή αποτελεί εναρμόνιση με οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να συμμορφωθεί, έστω και την τελευταία στιγμή. Ψηφίζει βέβαια επί της αρχής το νομοσχέδιο, με τις παρατηρήσεις όμως και τις επισημάνσεις τις οποίες εξέθεσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέγονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Εξωτερικών, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Γεωργίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τσεχίας για την οικονομική, βιομηχανική και τεχνολογική συνεργασία». Θα παραπεμφθεί στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή της Ολομέλειας.

Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας συμφωνούμε ότι η προστασία του περιβάλλοντος είναι ένα θέμα ζωτικής σημασίας, αφού συνδέεται με την ποιότητα ζωής μας, με την ίδια την υγεία του ανθρώπου. Η προστασία αυτή για την οποία όλοι μιλάμε συνδέεται με τα μέτρα, που πρέπει να παρθούν αμέσως γιατί τα προβλήματα είναι ήδη εκρηκτικά.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτά τα προβλήματα δεν δημιουργήθηκαν χτες, έχουν δημιουργηθεί εδώ και δεκαετίες και οι ευθύνες των κυβερνήσεων είναι ανάλογες με το μέγεθος των προβλημάτων. Γιατί οι κυβερνήσεις με την πολιτική τους και με την άρνησή τους να διαθέσουν τα ανάλογα κονδύλια πρώτα και κύρια, οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση, στη ρύπανση και στη μόλυνση και στην αλλοίωση ή καταστροφή περιοχών, που αποτελούσαν κόσμημα για τη χώρα μας. Επίσης πρέπει να προσθέσουμε και την ασύδοτη δράση του ιδιωτικού κεφαλαίου, που γι' αυτό η προστασία του περιβάλλοντος ήταν αντιστρόφως ανάλογη με το επιδιωκόμενο από αυτό κέρδος. Αυτή η ασυδοσία καλυπτόταν με όλους τους τρόπους και με όλα τα μέσα από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Και αν πάρθηκαν τα όποια μέτρα πάρθηκαν περιορισμού αυτής της ασυδοσίας, αυτό έγινε μόνο χάρη στην πίεση του λαϊκού κινήματος και όχι γιατί οι κυβερνήσεις αισθάνθηκαν τις ευθύνες που έχουν και την υποχρέωση να λάβουν μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος.

Ειπώθηκε από τον Υφυπουργό κ. Ευθυμίου κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή ότι η Κυβέρνηση έχει κάνει μεγάλα βήματα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και για την αποκατάσταση συγκεκριμένων περιοχών. Μας κάλεσε να επισκεφτούμε την περιοχή του Σχιστού για να διαπιστώσουμε ιδίως όμμασι αυτά τα μεγάλα βήματα. Και εμείς να δεχθούμε ότι έγιναν στη συγκεκριμένη περιοχή κάποια πρόδοος. Όμως θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να καλέσω τον κύριο Υπουργό, που δεν είναι σήμερα εδώ, να επισκεφθεί ορισμένες περιοχές και στο δικό μου νομό και αλλού για να διαπιστώσει ότι υπάρχει και μια άλλη Ελλάδα πέρα από αυτή που αναφέρθηκε, που οι πληγές στο περιβάλλον όχι μόνο δεν επουλώνονται, όπως ισχυρίστηκε, αλλά αιμορραγούν ολοένα και περισσότερο. Αστρικά λύματα πέφτουν σε ρεματιές και λαγκάδια όπου καταστρέφουν και μολύνουν το περιβάλλον. Χωματερές δεν λειτουργούν, έστω και με τους στοιχειώδεις κανόνες. Για παράδειγμα ο κεντρικός ΧΥΤΑ στο νησί μας ακόμη να χωροθετηθεί. Επίσης δεν γίνεται σωστή υγειονομική ταφή των απορριμμάτων σε όλες τις υπάρχουσες λειτουργούσες με τον τρόπο που αναφέρθηκε χωματερές.

Υπάρχει και ένα άλλο μεγάλο θέμα σε σχέση με τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Έχουμε το πρόβλημα των αποβλήτων των ελαστικών και πρέπει να αντιμετωπιστεί. Όμως πρέπει να επισημάνω ότι σε καμία περίπτωση αυτό δεν πρέπει να γίνει σε βάρος της οικονομίας των συγκεκριμένων περιοχών, δεν πρέπει να επιβαρυνθεί το κόστος κατασκευής, όπως προτίθεται να

κάνει η Κυβέρνηση και πιέζει τους συνεταιρισμούς και κατ' επέκταση τους αγρότες. Η κατάσταση που αντιμετωπίζουν σήμερα οι αγρότες μας εξαιτίας της ανταγωνιστικής πολιτικής είναι τέτοια, που δεν επιτρέπει ούτε να διανοηθεί κάποιος ότι μπορεί να επιβαρυνθούν ακόμη περισσότερο με τέτοια έργα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας έτσι η κατάσταση, εμείς συμφωνούμε ότι πρέπει να παρθούν μέτρα άμεσα και αποφασιστικά για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Όμως, παρ' όλο ότι έχουμε αυτήν τη θέση, διαφωνήσαμε στην επιτροπή και εξακολουθούμε να διαφωνούμε με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Η διαφωνία μας αυτή δεν οφείλεται στο γεγονός ότι αναφέρεται στη μια και μόνο πλευρά του τεράστιου αυτού προβλήματος, δηλαδή στην πλευρά που έχει σχέση με τη διαχείριση των υλικών συσκευασίας και άλλων προϊόντων, δεν έχει σχέση με το πλήθος των ασαφειών, που έχει το νομοσχέδιο, των λευκών εξουσιοδοτήσεων που παρέχει αυτό, αλλά με τον τρόπο που πάει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα που για μας και αναποτελεσματικός θα αποδειχθεί και νέα προβλήματα θα δημιουργήσει με την εφαρμογή του και στην παραπέρα φορολόγηση των πολιτών θα οδηγήσει.

«Θέλουμε», ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, «να εναρμονίσουμε τη νομοθεσία μας με την οδηγία 9462 της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα αυτό. Αυτό κάνουμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο». Σίγουρα αυτό κάνετε, όμως μην προσπαθείτε να μας πείσετε ότι η εναρμόνιση αυτή είναι ό,τι το καλύτερο για να δοθεί λύση στο πρόβλημα της διαχείρισης των υλικών συσκευασίας και άλλων προϊόντων.

Για μας με την εναρμόνιση αυτή θέλετε να ανοίξετε το δρόμο για να μπει στον τομέα αυτό –όπως εξάλλου κάνατε και σε όλους τους τομείς– το ιδιωτικό κεφάλαιο και να κερδοσκοπήσει από την παραπέρα φορολόγηση –αφαίμαξη των πολιτών. Ανοίγετε αυτόν το δρόμο, καταστρατηγώντας νόμους και διατάξεις, όπως ο νόμος 1650/86, αφαιρώντας έτσι την αρμοδιότητα και τη δικαιοδοσία, που έδινε αυτός στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να διαχειρίζονται το σύνολο των στερεών αποβλήτων και να συντάσσουν σχέδια για την αξιοποίηση και την επαναχρησιμοποίησή τους, όπως προβλέπει το άρθρο 12 του συγκεκριμένου νόμου που ανέφερα, παράγραφος 2 και 4. Δημιουργείτε έναν υπερφορέα ιδιωτικού δικαίου, τον Εθνικό Οργανισμό Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων, στον οποίο δίνετε τη δυνατότητα να παρεμβαίνει σε όλα τα επίπεδα, διοικητικά, δήμοι, κοινότητες, περιφέρειες κλπ., χορηγώντας σχετικές εγγυήσεις συστημάτων ατομικής ή συλλογικής εναλλακτικής διαχείρισης.

Δεν στέκεστε μονάχα σε αυτό, δηλαδή στην αφαίρεση των αρμοδιοτήτων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Για να είστε σίγουροι ότι δεν θα δημιουργηθούν προβλήματα στην προώθηση του συγκεκριμένου στόχου, κάνετε συμβολική τη συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα όργανα του Οργανισμού αυτού που δημιουργείτε.

Αυτό γίνεται καθαρό με τη σύνθεση της Επιτροπής Παρακολούθησης Εναλλακτικής Διαχείρισης, ενός σχήματος που θα παίζει το ρόλο του προσωρινού οργανισμού μέχρι αυτός να συγκροτηθεί και να λειτουργήσει. Είναι γνωστό ότι στην δεκαεπταμελή αυτή επιτροπή η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα συμμετέχει με δύο μόνο μέλη, ένα από την ΤΕΔΚ και ένα από την ΕΝΑΕ, ενώ ο ιδιωτικός επιχειρηματικός τομέας θα συμμετέχει με επτά μέλη.

Η προνομιακή αυτή μεταχείριση υπέρ του ιδιωτικού κεφαλαίου δεν εκφράζεται μόνο με αυτό, αλλά και με κίνητρα που του παρέχετε. Σε αυτούς, για παράδειγμα, θα πηγαίνει, με την ψήφιση του νομοσχεδίου μέσω του Οργανισμού που δημιουργείτε, το ειδικό τέλος που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις για τη διαχείριση των ειδικών αποβλήτων, συσκευασιών και άλλων προϊόντων, ενώ για τους ΟΤΑ, που προβαίνουν στην εναλλακτική διαχείριση των δημοτικών αποβλήτων συσκευασίας, δηλαδή των αποβλήτων συσκευασίας που καταλήγουν στο ρέμα των δημοτικών αποβλήτων, δεν προβλέπεται η καταβολή κανενός αντιτίμου. Μόνο σε περίπτωση συνεργασίας μεταξύ ΟΤΑ και διαχειριστών

προβλέπεται η χρηματοδότηση των ΟΤΑ από τους προηγούμενους κατόχους ή τον παραγωγό του προϊόντος από τον οποίο προήλθαν τα απόβλητα, που θα καλύπτει το κόστος διαχείρισης, άρθρο 8 παράγραφος 2.

Επειδή όμως οι προηγούμενοι κάτοχοι είναι κατά κύριο λόγο δημότες, που έχουν ήδη πληρώσει μέσω των ανταποδοτικών τελών, δεν προβλέπεται κάποιο έσοδο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση από την εναλλακτική διαχείριση των δημοτικών αποβλήτων εκτός βέβαια από την παραπέρα φορολόγηση των δημοτών.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε επίσης ότι για διάφορους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όπως ο Ενιαίος Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων Αττικής έχω προτείνει την ένταξη στο Γ' ΚΠΣ προγραμμάτων για την εναλλακτική διαχείριση αποβλήτων και άλλων προϊόντων. Και το ερώτημα είναι: τι θα γίνει στην περίπτωση που περάσει η διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 15 και τα προγράμματα αυτά θα βρίσκονται ήδη υπό εξέλιξη, επιχορηγούμενα μάλιστα από το Γ' ΚΠΣ; Θα αλλάξουν ξαφνικά φορέα υλοποίησης; Αν γίνει κάτι τέτοιο, θα είναι όχι μόνο διαχειριστικά ακατανόητο, αλλά κατά την άποψή μας και νομικά ανέφικτο έναντι τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και έναντι τρίτων που θα έχει υπογράψει συμβάσεις ο συγκεκριμένος σύνδεσμος.

Η δική μας θέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γύρω απ' αυτό το θέμα της διαχείρισης των αποβλήτων συσκευασίας είναι ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να πάψει να είναι υπόθεση των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και να γίνει πηγή άντλησης κερδών για το ιδιωτικό κεφάλαιο, πολύ περισσότερο όταν αυτό με την ασοδοσία που το χαρακτηρίζει και το χαρακτηρίζει στη δράση του, δημιουργήσει και δημιουργεί πλεόνασμα εκ των προβλημάτων, που αναφέρονται στο περιβάλλον.

Μπορεί να υπάρχουν προβλήματα στη δράση των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας. Κανένας δεν τα παραγνωρίζει ή τα αγνοεί. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι βαρύνονται εξ ολοκλήρου. Αυτοί έχουν το κύριο βάρος, αφού ο νόμος 1650/86 έμεινε σχεδόν ανενεργός μια και τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις που προβλέπονταν να εκδοθούν δεν εκδόθηκαν ποτέ.

Θα μπορούσε ο συγκεκριμένος οργανισμός, αν κρινόταν σκόπιμο ότι έπρεπε να δημιουργηθεί, να προσφέρει σ' αυτήν την κατεύθυνση και να δώσει την ανάλογη βοήθεια στους ΟΤΑ για να ξεπεράσουν τα όποια αντικειμενικά προβλήματα αντιμετωπίζουν και να αναπτύξουν τη δραστηριότητά τους, όπως χρειάζεται, στην αντιμετώπιση με τον καλύτερο τρόπο των προβλημάτων.

Ο κύριος Υπουργός βέβαια σχολιάζοντας τη θέση μας αυτή, είπε ότι το Κ.Κ.Ε. εμμένει σε συστήματα ξεπερασμένα μια και αυτά δοκιμάστηκαν στη ζωή και απέτυχαν. Αλήθεια τότε έγινε αυτό; Πότε δοκιμάστηκαν και απέτυχαν αυτά τα συστήματα; Και μη μου πείτε ότι κάτι τέτοιο έγινε με το ν.1650/86, αφού και εσείς αναγνωρίζετε ότι κάτι τέτοιο δεν έγινε, ποτέ δεν εφαρμόστηκε, ποτέ δεν βγήκαν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις. Όμως αυτή η άποψή σας δεν μας ξεχνάει πλέον, έγινε πάγια τακτική σας να διαστρεβλώνετε και να δυσφημείτε ό,τι δεν σας πάει και ό,τι δεν σας ταιριάζει, ό,τι δεν συμφωνεί με τη δική σας άποψη. Ανάκानο το δημόσιο να διαχειριστεί την κρατική περιουσία, γι' αυτό και πρέπει να ξεπουλήσουμε στους ιδιώτες, ανήκανοι οι διάφοροι κοινωνικοί φορείς ΟΤΑ να προσφέρουν υπηρεσίες στους πολίτες, γι' αυτό πρέπει να τις παραδώσουμε και αυτές στο ιδιωτικό κεφάλαιο! Και ενώ τα λέτε όλα αυτά, δεν κάνετε τον κόπο να μας πείτε πώς φθάσαμε σ' αυτό το σημείο και ποιος ευθύνεται για τις αδυναμίες που υπάρχουν στην κρατική μηχανή, στους διαφόρους οργανισμούς, ποιος ευθύνεται για τα προβλήματα που υπάρχουν στο χώρο της αυτοδιοίκησης, όσον αφορά το συγκεκριμένο τομέα. Όλα για εμάς είναι προϊόντα της δικής σας πολιτικής, που είναι βαθιά αντιλαϊκή, που από τη μια μεριά απαξιώνει τη συλλογική δράση και λαϊκή συμμετοχή και από την άλλη θεωποικεί τη ληστρική για τα λαϊκά συμφέροντα δράση του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς το Κ.Κ.Ε. σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι στο θέμα αυτό το κράτος μπορεί να παίξει μόνο ρυθμιστικό ρόλο και ότι οι λύσεις θα δοθούν από την αγορά.

Το περιβάλλον και η προστασία του είναι πάρα πολύ σοβαρά θέματα, για να τα αφήσουμε στις όποιες διευθετήσεις του ιδιωτικού κεφαλαίου και στις διαθέσεις του, που όλοι γνωρίζουμε ποιες είναι και προς ποια κατεύθυνση κινούνται. Ούτε αρκεί να καθορίσουμε πλαίσια και να θεσμοθετήσουμε απλά νόμους, αφού ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι στις περισσότερες περιπτώσεις αυτά μένουν ανενεργά, όταν πρόκειται με τη λειτουργία τους να βάλουν εμπόδια στη δράση των ιδιωτών επιχειρηματιών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αντίθετο προς το νομοσχέδιο και το καταψηφίζει επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Αμπατζόγλου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα περιβαλλοντικά προβλήματα έχουν αποκτήσει καθολικό και παγκόσμιο χαρακτήρα. Αποτελούν συστατικό στοιχείο των παραμέτρων που συνθέτουν την ποιότητα ζωής των κατοίκων. Ακόμη συνδέονται και με την επιβίωση του πλανήτη. Τα τελευταία δέκα χρόνια όλοι οι διεθνείς οργανισμοί επισημαίνουν ότι εκτός των παγκοσμίων προβλημάτων, όπως είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου και η τρύπα του όζοντος, σε τοπική κλίμακα θα γνωρίσουν ένταση τα προβλήματα που συνδέονται με τη διαχείριση των αποβλήτων και των υδάτινων πόρων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση με γοργούς ρυθμούς έχει δημιουργήσει το σχετικό δίκαιο και σε όλες τις χώρες πραγματοποιείται μια κοσμογονία για την εφαρμογή της νομοθεσίας, για την υλοποίηση των στόχων, για τη συνεχή βελτίωση των μεθόδων παραγωγής των αγαθών, καθώς και των σχετικών διαδικασιών που επιβάλλονται από τις αρχές τόσο περιορισμού του όγκου των αποβλήτων όσο και της ασφαλούς τελικής διάθεσής τους.

Στη χώρα μας φαίνεται ότι η προσπάθεια εξαντλείται κυρίως στην ενσωμάτωση του ευρωπαϊκού δικαίου στο εθνικό δίκαιο, άλλοτε έγκαιρα και άλλοτε οριακά. Στον τομέα της υλοποίησης παρουσιάζουμε ως χώρα τεράστια υστέρηση. Δεν είναι τυχαίο ότι το Δεκέμβριο του 2000 η Ευρωπαϊκή Ένωση σημείωσε πενήντα μία παραβιάσεις του δικαίου, που αφορούν το περιβάλλον από τη χώρα μας. Μάλιστα η τεσσαρακοστή αφορούσε τη μη έγκαιρη εναρμόνιση της νομοθεσίας για τις συσκευασίες. Στις 24 Ιανουαρίου αυτού του χρόνου μας παρέπεμψαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο γιατί δεν τηρούμε τις υποχρεώσεις μας για τα τοξικά απόβλητα.

Το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. μπορεί να επιβεβαιώσει ότι είναι Υπουργείο Δημοσίων Έργων, αλλά είναι ελάχιστο Υπουργείο Χωροταξίας και Περιβάλλοντος. Δεν αρκεί να αναφέρει το Υπουργείο το σύνολο των νόμιμων και παράνομων χωματερών ή το εντυπωσιακό πλήθος των μελετών, που έχουν εκπονηθεί, για να παρουσιάσει περιβαλλοντικές επιδόσεις. Την τελευταία δεκαετία δαπανήθηκαν δισεκατομμύρια για μελέτες και έργα, χωρίς να γίνει ακόμα ορατή μία βιώσιμη λύση στο θέμα των στερεών απορριμμάτων και των αποβλήτων είτε αυτά είναι οικιακά είτε βιομηχανικά είτε τοξικά.

Θα αναφέρω μερικά ενδεικτικά παραδείγματα. Επί πέντε χρόνια το ΥΠΕΧΩΔΕ υπόσχεται τη δημιουργία δύο χώρων διάθεσης των βιομηχανικών αποβλήτων, ένα στη βόρεια και ένα στη νότια Ελλάδα. Δεν έχει γίνει τίποτα και μας παραπέμπουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Στον τομέα της διάθεσης και διακίνησης των τοξικών αποβλήτων διαπιστώνεται πλήθος παρανομιών. Πετιούνται στα ρέματα, θάβονται στις χωματερές, διακινούνται μέσα στις πόλεις χωρίς στοιχειώδεις ελέγχους. Το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. αποποιείται των ευθυνών του.

Ακόμη και στο κεφαλαιώδους σημασίας θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων της περιοχής της Αθήνας, ο σχεδιασμός που έχει εξαγγελθεί δεν υλοποιείται με τις καλύτερες προοπτικές. Στην αρχή αποφασίστηκε να φτιαχτεί ένα εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης στο ΧΥΤΑ Άνω Λιοσίων. Γι'

αυτό δαπανήθηκαν σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000). Παρά τη δέσμευση του Πρωθυπουργού ότι στη δυτική Αττική θα φτιαχτεί ένας ΧΥΤΑ και στην ανατολική Αττική άλλοι δύο, εγκρίθηκε δεύτερη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για δεύτερο εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης στον ίδιο χώρο της χωματερής. Οι προοπτικές ήταν το 1/3 των απορριμμάτων να θάβονται και το άλλο 1/3 να γίνεται λίπασμα και να πουλιέται προς 0,7 δραχμές το κιλό.

Και το άλλο 1/3 να γίνεται καύσιμο το περιβόητο RDF και να διατίθεται στην τσιμεντοβιομηχανία προς 2,5 δραχμές το κιλό.

Ποια είναι η σημερινή κατάσταση. Οι προοπτικές είναι: Το πρώτο εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης να λειτουργήσει με παθητικό ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές το χρόνο. Το εναλλακτικό καύσιμο δεν μπορούν να το διαθέσουν στις τσιμεντοβιομηχανίες. Έτσι προγραμματίζουν να ζητήσουν άλλα πενήντα δισεκατομμύρια για να φτιάξουν αποτεφρωτήρα στην Αττική. Επίσης μετά τη μη διάθεση των λυμάτων της Ψυττάλειας που θα προκύπτουν από τη δεύτερη φάση, τη χωματερή των Άνω Λιοσίων, θα προκύψει πρόβλημα για το λίπασμα, το οποίο θα είναι πλέον φτωχό.

Έτσι είμαστε μπροστά σε μία λύση. Τα όσα δισεκατομμύρια ξοδεύτηκαν να μην έχουν αποδώσει το επιθυμητό αποτέλεσμα και να κινδυνεύουν όλα τα απορρίμματα, παρά τις τεράστιες δαπάνες, να συνεχίσουν να θάβονται ή να δημιουργήσουμε αποτεφρωτήρα στην Αττική, θέμα για το οποίο απ' ό,τι γνωρίζουμε τόσο το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ έχει δηλώσει ότι δεν είναι επιθυμητός, μάλιστα σε συζήτηση στη Βουλή προκάλεσε και τον πολιτικό μας χώρο να εκδηλώσει την αντίθεσή του και τη δηλώσαμε, αλλά που όμως το σχέδιο νόμου για αντικατάσταση του 84/84 που έχετε δώσει στη δημοσιότητα, προβλέπεται ότι κατ' εξαίρεση μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ακόμα και από καύση απορριμμάτων θα επιτρέπονται στην Αττική.

Και δεν φθάνει μόνο αυτό, επειδή η τοπική αυτοδιοίκηση των Άνω Λιοσίων θέλει να επωφελείται από το δισεκατομμύριο, εννέα δισεκατομμύρια κάθε χρόνο που λαμβάνει ως αντισταθμιστικά οφέλη, έχει εκπονήσει προγράμματα να μετατρέψει το χώρο της υγειονομικής ταφής σε χώρο διάθεσης στερεών απορριμμάτων τοξικών. Και της έχει εγκριθεί πρόγραμμα μαμούθ της τάξεως 1.600.000 ευρώ για να διαχειρίζεται τοξικά απορρίμματα.

Και ενώ αυτή είναι η κατάσταση με τα στερεά απορρίμματα στην περιοχή της Αττικής ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε το θέμα των συσκευασιών. Τα υλικά συσκευασίας ως ποσοστό των οικιακών απορριμμάτων συνεχώς αυξάνονται και αυτό αποτελεί στοιχείο του σημερινού τρόπου ζωής μας. Σε μία δεκαετία στην περιοχή της Αθήνας τα οργανικά και τα ζυμώσιμα μειώθηκαν κατά 5% και αντίστοιχα αυξήθηκαν τα ποσοστά συσκευασίας.

Στις ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες τα υλικά αυτά αποτελούν το 50% των οικιακών απορριμμάτων και στην Ελλάδα περίπου το 40%. Σύμφωνα με όσα περιλαμβάνονται στον εθνικό σχεδιασμό εκτιμάται ότι στη χώρα μας υπάρχουν εν δυνάμει ανακυκλώσιμα υλικά ενάμιση εκατομμύριο τόνοι το χρόνο. Για λόγους σύγκρισης και μόνο, αν αυτό το καίγαμε και το μετατρέπαμε σε ηλεκτρική ενέργεια με βαθμό απόδοσης 30%, αυτό θα αντιστοιχούσε στο 5,5% της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγει σήμερα η ΔΕΗ σε όλη τη χώρα και στο 10% του ποσοστού που θέλουμε να καλύψουμε από ανανεώσιμες πηγές την προσεχή δεκαετία. Πρόκειται για κολλοσιαίο μέγεθος, το αναφέρει μόνο για λόγους σύγκρισης και όχι γιατί ο ομίλων είναι υπέρ της λύσης της καύσης των υλικών συσκευασίας.

Η τεχνολογία και ο ανταγωνισμός τα τελευταία χρόνια έχουν μειώσει το βάρος μερικών συσκευασιών εντυπωσιακά αν και ο όγκος έχει αυξηθεί, γιατί πλέον τα συσκευασμένα αγαθά αυξάνουν την παρουσία του στην αγορά. Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι το αλουμίνιο χρησιμοποιείται σήμερα στις συσκευασίες σε πάχη από έξι έως διακόσια. Την τελευταία εικοσαετία το πάχος του αλουμινίου, που χρησιμοποιείται στις συσκευασίες μειώθηκε κατά 30%. Την τελευταία δεκαετία το βάρος του αλουμινίου που χρησιμοποιείται στα κουτιά των

αναψυκτικών μειώθηκε επίσης κατά 30%. Έτσι στη Γερμανία τα τελευταία δέκα χρόνια, ενώ ο όγκος των συσκευασιών αυξήθηκε, η ετήσια κατανάλωση τέτοιων υλικών ανά κάτοικο το χρόνο μειώθηκε κατά 13,5%.

Ερχόμαστε σήμερα να ενσωματώσουμε την οδηγία 9462, η οποία φιλοδοξεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες για μείωση της ρύπανσης, για μείωση της εξάντλησης των φυσικών πόρων, για ανάκτηση υλικών και ενέργειας και ταυτόχρονα να αξιοποιήσει τις σύγχρονες τάσεις και δυνατότητες, που προσφέρει η τεχνική και η τεχνολογία για την ανακύκλωση και την ανάκτηση των υλικών.

Είναι γνωστό ότι η οδηγία αυτή περιλαμβάνει συγκεκριμένα ποσοστά για την ανακύκλωση, για την ανάκτηση των υλικών για την ελάχιστη ανακύκλωση για κάθε υλικό, καθώς και για το σύνολο των τεσσάρων βαρέων μετάλλων των οποίων η συγκέντρωση πρέπει να μειωθεί έξι φορές. Η χώρα μας μαζί με την Ιρλανδία και την Πορτογαλία εξασφάλισε βέβαια μια πενταετή παράταση για να συμμορφωθεί όμως ερχόμαστε οριακά να ενσωματώσουμε την οδηγία αυτή. Και η εναρμόνιση αποτελεί τον εύκολο δρόμο. Η υλοποίηση των στόχων της οδηγίας αυτής αποτελεί το δύσκολο βουνό. Και δυστυχώς και στην περίπτωση αυτή ακολουθείται η πάγια τακτική, όλα τα δυσχερή, τα κομβικά, τα κρίσιμα θέματα να παραπέμπονται σε μελλοντικές υπουργικές αποφάσεις.

Από την εισηγητική έκθεση και τις αρχές, οι οποίες θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι αποδεκτές στο σύνολό τους, επισημαίνεται η αρχή της πρόληψης, η οποία πρέπει να εφαρμόζεται από την αρχή παραγωγής των πρώτων υλών μέχρι και τη διάθεση του τελικού απορριμματος, η αρχή της επαναχρησιμοποίησης, της ανακύκλωσης και της ανάκτησης. Καθορίζεται και αναγνωρίζεται η συμμετοχή των τελικών χρηστών και καταναλωτών στην αλυσίδα της διαχείρισης, αναγνωρίζεται ότι η βιομηχανία πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της και επισημαίνεται ότι πρέπει να εφαρμοστεί η αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει.

Το οικονομικό όμως αυτό εργαλείο, το οποίο είναι αναγκαίο για να υλοποιηθούν οι στόχοι της διαχείρισης, έτσι όπως εισάγεται, δείχνει μια τάση, ότι τελικά αυτός που θα πληρώσει θα είναι ο καταναλωτής. Αναφέρθηκε και από προηγούμενο ομιλητή, έχει τεκμηριωθεί και με μελέτες ότι το σύστημα αυτό θα απαιτήσει πάγιες επενδύσεις της τάξεως των σαράντα δισεκατομμυρίων με σημαντικό ετήσιο κόστος. Η λογική και η ροή των οικονομικών μεγεθών δυστυχώς δεν εξασφαλίζει την υλοποίηση της αρχής ότι ο ρυπαίνων θα πληρώνει. Έτσι με το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου δημιουργούνται σοβαρά ερωτηματικά:

Ποιος τελικά θα πληρώσει το κόστος της αναγκαίας αυτής εναλλακτικής διαχείρισης;

Γιατί η αυτοδιοίκηση που με βάση όλο το θεσμικό μας πλαίσιο και με την εμπειρία που έχουμε και η οποία σήμερα αποτελεί τον κύριο μοχλό και τον πιο σημαντικό για τη διαχείριση των στερεών απορριμμάτων, πρόκειται να μετατραπεί σε υπομόχλιο των οικονομικών παραγόντων που θα εμπλακούν στην εναλλακτική διαχείριση;

Συμφωνούμε με τη δημιουργία εθνικού οργανισμού, ο οποίος ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου πρέπει να αναλάβει τις αρμοδιότητες που έχει. Μέχρι τότε όμως προβλέπεται να δημιουργηθεί ένα πενταμελές γραφείο στη διεύθυνση περιβάλλοντος και μια δεκαεπταμελής επιτροπή παρακολούθησης στην οποία θα συμμετέχει ένας εκπρόσωπος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ένας εκπρόσωπος της δημοτικής, επτά του ιδιωτικού και επαγγελματικού τομέα, έξι των Υπουργείων και δύο φορείς της κοινής γνώμης. Νομίζουμε ότι η σύνθεση αυτή είναι ετεροβαρής. Και μπορεί μεν η επιτροπή αυτή να πρόκειται να διαλυθεί όταν θα σχηματιστεί ο εθνικός οργανισμός, όμως μέχρι τότε θα έχει λάβει σημαντικές αποφάσεις και θα έχει εισηγηθεί σημαντικότερα θέματα. Με αυτήν τη σύνθεση νομίζουμε ότι το όργανο δεν είναι αντιπροσωπευτικό.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να έχει κανείς αντίρρηση στην αρχή του σχεδίου νόμου, αφού άλλωστε

συνιστά εναρμόνιση της νομοθεσίας και επί της αρχής το ψηφίζουμε. Έχουμε όμως σοβαρές ανησυχίες γιατί παρά τη μεγάλη περίοδο προετοιμασίας όλα τα σοβαρά και κομβικά σημεία εφαρμογής του παραπέμπονται για αντιμετώπιση σε μελλοντικές αποφάσεις.

Η αδράνεια του συστήματος κινδυνεύει να μετατρέψει το παρόν σχέδιο νόμου από νόμο εφαρμογής σε νόμο πλαίσιο. Μετά από τρία χρόνια, στους Ολυμπιακούς Αγώνες, τα στερεά απορρίμματα στην πρωτεύουσα θα είναι επτά με οκτώ χιλιάδες τόνοι την ημέρα, σχεδόν διπλάσια των σημερινών.

Το περιβαλλοντικό προφίλ έχει πλέον τεράστια βαθμολογία για την επιτυχή διεξαγωγή των αγώνων. Το σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης δεν μπορεί να αφεθεί στο πενταμελές γραφείο της ΕΑΘ και στη δεκαεπταμελή Επιτροπή Παρακολούθησης.

Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. καλείται να αναλάβει τις ευθύνες του, καλείται άμεσα να προχωρήσει στην υλοποίηση του νόμου, για να εξασφαλιστεί επιτέλους η εφαρμογή μιας βιώσιμης λύσης στο θέμα των συσκευασιών, η οποία πρέπει πλήρως να έχει υλοποιηθεί μέχρι τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Ο κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η ρύπανση του περιβάλλοντος τα τελευταία χρόνια επιβαρύνεται υπέρμετρα. Είναι επίσης γεγονός ότι η διατροφική μας ταυτότητα έχει αλλοιωθεί τα τελευταία χρόνια και ότι τα υλικά συσκευασίας επιβαρύνουν αυτόν το τομέα.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να εναρμονισθεί με την Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 1994. Εξαντλήσατε κάθε περιθώριο το οποίο είχατε. Ζητήσατε και την πενταετή περίοδο χάριτος. Θα περίμενε κανείς ότι μετά από μια τέτοια μεγάλη κυοφορία, μία κυοφορία πρωτόγνωρη, πολλών ετών, η Κυβέρνηση θα μας έφερνε ένα νομοσχέδιο, το οποίο δεν θα είχε ατέλειες, τις οποίες βλέπουμε εδώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Οι υπόλοιπες χώρες τι έκαναν αυτό το διάστημα; Οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες ήδη από το 1996 προχώρησαν στη θεσμοθέτηση αντίστοιχων οργανισμών διαχείρισης στερεών υλικών συσκευασίας. Θα αναφέρω ως παράδειγμα τη Γερμανία, η οποία προχώρησε και ανάγκασε όλα τα εισαγόμενα προϊόντα να πληρώνουν το λεγόμενο ανταποδοτικό τέλος. Και τα εξαγόμενα ελληνικά προϊόντα πληρώνουν εδώ και πέντε τουλάχιστον χρόνια ανταποδοτικό τέλος στις χώρες που ήδη θέσπισαν τον οργανισμό διαχείρισης αποβλήτων.

Η χώρα μας όλα αυτά τα χρόνια ήταν ένα παράδεισος σκουπιδιών, ένας παράδεισος όπου ο κάθε εισαγωγέας μπορούσε να εισάγει ό,τι ήθελε, με ό,τι υλικά συσκευασίας ήθελε, ξέροντας ότι ούτε ο εξαγωγέας θα πληρώσει ούτε ο εισαγωγέας θα πληρώσει, καθιστώντας τη χώρα μας πραγματικά ένα σκουπιδότοπο. Ποιος ευθύνεται γι' αυτήν τη βραδυπορία;

Παράλληλα οι ελληνικές εξαγωγικές εταιρείες είχαν μπει σε μια περιπέτεια και πληρωμή του ανταποδοτικού τέλους στις χώρες που εξήγαγαν, αλλά επιπλέον προσαρμογής της παραγωγικής διαδικασίας τους σύμφωνα με τις οδηγίες της χώρας εισαγωγής.

Βλέπουμε δηλαδή ότι η χώρα μας βραδυπορεί. Αδυνατεί να φέρει έστω και στη Βουλή ένα νομοσχέδιο.

Γνωρίζω ότι έκανε μια προσπάθεια να φέρει ένα νομοσχέδιο το οποίο είχε πολλές ατέλειες και μας στέλνει ένα νομοσχέδιο εδώ το οποίο έχει και αυτό άφθονες ατέλειες και παραπέμπει σε υπουργικές αποφάσεις, σε προεδρικά διατάγματα, σε ένα πλήθος καίριων ζητημάτων.

Ποιο θα είναι το ανταποδοτικό τέλος των διαχειριστών αποβλήτων συσκευασίας; Πώς θα πληρώσουν; Και επιπλέον, ποιοι θα πληρώσουν για τα εισαγόμενα προϊόντα στη χώρα μας; Γιατί, επαναλαμβάνω, έχουμε μια ιδιορρυθμία εδώ. Ο

καθένας εισάγει ό,τι θέλει και όχι μόνο από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και από απίθανες τρίτες χώρες, που κανένας δεν ξέρει τα υλικά συσκευασίας που προέρχονται από αυτές. Θα πληρώσει ο εξαγωγέας από τρίτη χώρα ή θα πληρώσει μόνο ο εισαγωγέας;

Κάτι ακόμη σχετικά με τις κυρώσεις, οι οποίες θα δείτε ότι συμφέρει κάποιο μεγαλοεισαγωγέα από τρίτη χώρα να πληρώσει το πρόστιμο, παρά να προσαρμοστεί στις οδηγίες αυτού του νόμου. Τα πρόστιμα είναι εξαιρετικά χαμηλά, θα έλεγα απαράδεκτα. Μην ξεχνάμε ότι αν υπήρχε μια δυσκολία να φέρουμε ένα νομοσχέδιο για ψήφιση εδώ, η μεγαλύτερη δυσκολία θα είναι στην εφαρμογή αυτού του νόμου, πάντοτε λαμβάνοντας υπόψη την ελληνική πραγματικότητα: το σκουπιδιario που υπάρχει κυριολεκτικά στα εισαγόμενα υλικά συσκευασίας, την ανεξέλεγκτη κατάσταση η οποία δημιουργήθηκε, την πεποίθηση και τη συνείδηση πολλών εισαγωγέων ότι εδώ είναι ένας παράδεισος σκουπιδιών. Και αυτά φυσικά δεν αναμορφώνονται και δεν δημιουργείται περιβαλλοντική συνείδηση και στους εισαγωγείς και στο κοινό από τη μία μεριά στην άλλη.

Επαναλαμβάνω ότι πρέπει, κύριε Υπουργέ, να ξαναδείτε το θέμα αυτό με τις κυρώσεις. Και τέλος, το ανταποδοτικό τέλος ποιος θα το πληρώσει συγκεκριμένα; Ο εξαγωγέας, ο παραγωγός, ο βιομήχανος από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή τρίτη χώρα, ο εισαγωγέας; Και οι ενδιάμεσες κυρώσεις; Ιδιαίτερα λέτε για το σημάκι το οποίο θα υπάρχει επάνω και είναι πολύ σημαντικό αν θα είναι στην ετικέτα ή στα υλικά συσκευασίας. Έχει τεράστια διαφορά το ένα από το άλλο. Και ξέρετε τις κομπίνες και τα σκάνδαλα που έγιναν στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το σημάκι αυτό. Να ξεκαθαρίσετε αν θα είναι στο υλικό συσκευασίας ή στην ετικέτα, η οποία ξέρετε πως αλλοιώνεται και πώς παραποιείται.

Επίσης ξέρετε πολύ καλά ότι δημιουργήθηκε μεγάλο σκάνδαλο στη Γερμανία σχετικά με το ανταποδοτικό τέλος και έφθασε ακόμα και η Γερμανία να πετάξει το απόθεμα -επαιρναν τα χρήματα να δημιουργήσουν την υποδομή για την ανακύκλωση- να το θάψει. Δημιουργήθηκε μεγάλο σκάνδαλο το οποίο βγήκε στην επιφάνεια σε όλα τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας της Γερμανίας πρόσφατα. Το ανταποδοτικό τέλος το πληρώναν στην αρχή οι βιομήχανοι και οι εξαγωγείς και εδώ και λίγο καιρό το πληρώνουν οι εισαγωγείς των προϊόντων. Δηλαδή οι Γερμανοί καθιστούν υπεύθυνους τους εισαγωγείς των προϊόντων και των υλικών συσκευασιών στην ίδια τη χώρα τους. Κάτι τέτοιο, νομίζω, πάμε να κάνουμε και εμείς. Γιατί μην ξεχνάτε ότι όλα μας τα προϊόντα διακινούνται από συγκεκριμένες αλυσίδες διακίνησης. Και για μια τέτοια μεγάλη αλυσίδα διακίνησης προϊόντων είναι εξαιρετικά χαμηλά. Συμφέρει πολύ καλύτερα να πληρώσει κάποιος το πρόστιμο, παρά να εναρμονιστεί στις οδηγίες αυτές, ιδιαίτερα για τους εισαγωγείς προϊόντων από τις λεγόμενες τρίτες χώρες, εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και μάλιστα απίθανες χώρες, οι οποίες εξάγουν προϊόντα στη χώρα μας.

Κάτι άλλο, επίσης σημαντικό, είναι οι λεγόμενες μεταβατικές διατάξεις. Και εδώ υπάρχει τεράστιο πρόβλημα. Πρέπει να δείτε το άρθρο με τις λεγόμενες μεταβατικές διατάξεις και ιδιαίτερα το γραφείο που θα υπάρξει στο ΥΠΕΧΩΔΕ πώς θα λειτουργεί. Είναι καίρια τα ζητήματα, τα οποία έθιξαν και ο εισηγητής μας και οι αγορητές του ΚΕΕ και του Συνασπισμού σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις.

Με αυτές τις σκέψεις πιστεύω ότι το νομοσχέδιο ήλθε με μεγάλη καθυστέρηση, η οποία δεν δικαιολογείται.

Μόνο αυτή η Κυβέρνηση είναι ικανή να εξαντλεί τις προθεσμίες, να ζητάει και να παίρνει όλες τις παρατάσεις που δικαιούται. Από το '97 έπρεπε να έχει αναγνωριστεί. Ήταν η τελευταία οδηγία. Φθάσαμε στο 2001. Έστω όμως και τώρα, το νεογνό το οποίο βγαίνει σήμερα, το μακράς κυοφορίας νεογνό, με τα πολλά προβλήματα τα οποία έχει, πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα.

Και αν δεν ήσασταν ικανοί τόσα χρόνια να μας φέρετε ένα νομοσχέδιο πλήρες, τουλάχιστον κάντε μια προσπάθεια στη διαδικασία εφαρμογής αυτού του νόμου ώστε να μην

ακολουθήσετε το ελληνικό μοντέλο για μία ακόμη φορά. Ελπίζω εκεί, στην εφαρμογή να βρείτε εκείνες τις ασφαλιστικές δικλείδες που χρειάζεται η χώρα μας, ώστε αυτός ο σκουπιδότοπος, ο οποίος υπάρχει σήμερα, να μην επεκταθεί σε κάθε γωνιά της ελληνικής γης. Αρκετά πληρώσαμε, αρκετά δυσφημιστήκαμε στο εξωτερικό για το σκουιδαριό το οποίο υπάρχει. Φροντίστε έστω και την τελευταία στιγμή να επανορθώσετε τη ζημιά που έχει γίνει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο συνάδελφος κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο εισηγητής μας, ο οποίος κάλυψε πράγματι θαυμάσια και πλήρως το θέμα, είπε ότι η Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει αυτό το σχέδιο νόμου. Θα ψηφίσει επί της αρχής και τούτο γιατί αποτελεί εναρμόνιση προς τη σχετική κοινοτική οδηγία. Δεν σημαίνει όμως ότι πιστεύουμε πως πρόκειται για μια σοβαρή νομοθετική πρωτοβουλία, που μπορεί να συμβάλει στη λύση του προβλήματος των στερεών αποβλήτων ή στην προστασία γενικά του περιβάλλοντος.

Αυτό κυρίως προκύπτει από δύο πράγματα: Πρώτον, από την καθυστέρηση η οποία παρατηρήθηκε στο να αναληφθεί αυτή η κυβερνητική νομοθετική πρωτοβουλία. Στις 30.6.1996 ήταν η τελευταία ημερομηνία, για την εμπρόθεσμη εναρμόνιση της νομοθεσίας μας προς την κοινοτική οδηγία.

Πέρασαν έκτοτε πέντε ολόκληρα χρόνια για να κατατεθεί το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητάμε τώρα, πέντε χρόνια που πράγματι, αν υπήρχε σοβαρότητα στο ΥΠΕΧΩΔΕ, θα έπρεπε να έχει έλθει ένα πλήρες νομοσχέδιο, το οποίο να προβλέπει αυτά που έπρεπε, και όχι ένα πρόχειρο νομοσχέδιο το οποίο έρχεται υπό το κράτος του βάρους, της προσφυγής της επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και της ενδεχόμενης καταδίκης για την Ελλάδα. Γιατί είναι γενική η αίσθηση ότι γι' αυτό έρχεται τόσο πρόχειρα και τόσο εσπευσμένα το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα στο Θερινό Τμήμα της Βουλής.

Ένα δεύτερο είναι ότι υπάρχουν οι δεκάδες εξουσιοδοτήσεις στον Υπουργό για έκδοση υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Δεν είναι σοβαρή νομοθετική πρωτοβουλία αυτή. Δεν μπορεί να έρχεται ένα νομοσχέδιο το οποίο να δίνει στον Υπουργό τόσο μεγάλη εξουσιοδότηση, να λύνει τα πάντα, όταν η Βουλή είναι εκείνη η οποία έχει αυτήν την αρμοδιότητα.

Πολύ φοβάμαι ότι τελικά, όπως ψηφίζεται ο νόμος, θα έχει περίπου την ίδια απόδοση και την ίδια αποτελεσματικότητα την οποία είχε ο ν. 1650/1986, που και αυτός έδινε μεγάλη εξουσιοδότηση, πολλά προεδρικά διατάγματα, πολλές υπουργικές αποφάσεις και εν τέλει κατέστη ανενεργός.

Θα περίμενε κανείς πολύ μεγαλύτερη σοβαρότητα από την Κυβέρνηση σε ένα τόσο μεγάλο θέμα, που άπτεται άμεσα της προστασίας του περιβάλλοντος. Δυστυχώς όμως η Κυβέρνηση άλλα προβλήματα έχει. Μέσα στη γενική αίσθηση ακυβερνησίας η οποία υπάρχει, ασφαλώς δεν θα μπορούσε να ασχοληθεί σοβαρά με ένα τόσο σημαντικό θέμα. Έχει τα εσωκομματικά της προβλήματα, έχει τις συγκρούσεις της και δεν μπορεί να αντιμετωπίσει σοβαρά ένα τόσο σοβαρό θέμα το οποίο συζητάμε σήμερα.

Βέβαια θα έλεγα ότι το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο, έχει βάθος, διότι δεν υπάρχει παιδεία στον ελληνικό λαό δυστυχώς. Ελλείπει η παιδεία η οποία έχει σχέση με το περιβάλλον. Όπου και αν πάει κανείς σήμερα, σε δρόμους, σε παραλίες δεν βλέπεις τίποτα άλλο από μπουκάλια, από κουτιά. Ο καθένας όπως τον βολεύει θα πετάξει ό,τι του περισσεύει, σε οποιοδήποτε σημείο θέλει.

Δρόμοι, παραλίες, ρέματα είναι γεμάτα απ' αυτά τα απόβλητα. Αν κάποιος κάνει μια μακρινή διαδρομή με το αυτοκίνητό του, θα δει να προηγούνται αυτοκίνητα από τα παράθυρα των οποίων πετάνε οι οδηγοί τους ή οι επιβάτες οτιδήποτε τους είναι άχρηστο. Επομένως χρειάζεται μια μεγαλύτερη και σοβαρότερη προσπάθεια για να αντιμετωπισθεί αυτό το πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίως πήρα το λόγο γιατί νιώθω ως Βουλευτής του Νομού Χανίων, που οι κάτοικοί του ζουν στο πετσί τους την κυβερνητική αδιαφορία, αυτήν την απουσία κυριολεκτικά του κράτους επί δύο σχεδόν ολόκληρες δεκαετίες. Δημιουργήθηκε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα που κατά κάποιον τρόπο είναι συνώνυμο ενός πανέμορφου νομού με φυσικό κάλος μεγάλο, του Νομού Χανίων, στο εσωτερικό και εξωτερικό. Και ακούει στο όνομα Κουρουπητός. Εν πολλοίς δε και η Ελλάδα είναι συνώνυμο του Κουρουπητού στο εξωτερικό. Αυτό είχε βέβαια τεράστιες επιπτώσεις και δημιουργήσε τεράστια προβλήματα. Πρώτα απ' όλα, κύριε Πρόεδρε, εγώ που είμαι Χανιώτης και όσοι από σας έχετε έρθει στα Χανιά και έχετε μείνει για λίγο, θα βλέπατε μια απίστευτη ρύπανση του περιβάλλοντος διότι ανεξέλεγκτα και χωρίς να ληφθούν επί δύο δεκαετίες ολόκληρες στοιχειώδη μέτρα προφύλαξης του πολιτή και του περιβάλλοντος απορρίπτονται τα στερεά απόβλητα του μεγαλύτερου μέρους του νομού σε μια χαράδρα όπου εκεί εκαιόντο με αποτέλεσμα μια ολόκληρη περιοχή με κοινότητες που κάποτε ήκμαζαν να υποστούν τεράστια προβλήματα. Ήταν λοιπόν η ζημιά που έγινε στο περιβάλλον πολύ μεγάλη.

Δεύτερον, δυσφημίστηκε ο Νομός Χανίων τουριστικά αλλά και η Ελλάδα. Διότι οι ανταγωνιστές κατάφεραν και εμφάνιζαν το νομό Χανίων και την Ελλάδα, όταν αναφέρονται σε θέματα τουρισμού και έδειχναν τα ποντίκια και τους καπνούς οι οποίοι υπήρχαν στη χαράδρα του Κουρουπητού.

Τρίτον, επεβλήθη στη χώρα μας ένα σημαντικό πρόστιμο. Επί δύο σχεδόν χρόνια καθημερινά περίπου επτά εκατομμύρια δραχμές πλήρωνε η Ελλάδα ως πρόστιμο. Πλέον των 2,5 δισεκατομμυρίων. Πριν από μερικές μέρες ανεστάλη η επιβολή του προστίμου δεν ξέρω όμως τι θα γίνει στο μέλλον. Υπό το βάρος αυτής της καταδίκης και της πληρωμής του προστίμου, σπεύδουμε τώρα σε μια λύση στην περιοχή, η οποία φοβάμαι πολύ ότι δεν θα είναι βιώσιμη. Είναι μια λύση υπό το κράτος, υπό την πίεση του προστίμου και της καταδίκης από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Εγώ πολύ φοβάμαι ότι η λύση αυτή δεν πρέπει να είναι βιώσιμη. Κατασπαταλήθηκαν δισεκατομμύρια τα οποία ενθυλάκωσαν επιτήδειοι προκειμένου να κάνουν μελέτες. Μελέτες επί μελετών. Είδαμε στο Νομό Χανίων, κύριοι συνάδελφοι, τόσες μελέτες που έφθαναν μόνο τα χρήματα τα οποία εδόθησαν στους μελετητές για να έχει λυθεί το πρόβλημα. Δημιουργήθηκαν εντάσεις και έριδες στην περιοχή, μεταξύ ομόρων περιοχών, διότι αγωνιωδώς ή αν θέλετε επιπολαιώς επιζητούσε η πολιτεία να βρει τον κατάλληλο χώρο εναπόθεσης των στερεών αποβλήτων με αποτέλεσμα επί μια εικοσαετία να έχουμε ουσιαστικά εμπόλεμη κατάσταση στο νομό μεταξύ επαρχιών, κοινοτήτων ή περιοχών.

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Εσείς τι κάνατε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Εσείς κυβερνάτε τόσα χρόνια, κύριοι. Τι λέτε, τι κάναμε;

Εδώ είναι το ψητό, ότι ο κύριος Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ έπαιζε το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, άφηνε τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού να αντιδικούν και αυτός απλά παρακολουθούσε, λέγοντας αυτό που είπατε τώρα, κύριε Υπουργέ, «τι κάνατε εσείς». Μα σαφώς ελέγχθη προηγουμένως από το συνάδελφο μου εισηγητή ότι εκεί όπου οι ΟΤΑ και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα, τότε το πρόβλημα το λύνει η περιφέρεια. Και η περιφέρεια σε καμία περίπτωση δεν παρενέβη για να συμβάλει στη λύση του προβλήματος.

Απλώς παρακολουθούσε θεατής τα τεκτονόμενα και όταν γίνονταν κάποιες συσκέψεις στο ΥΠΕΧΩΔΕ ο κ. Λαλιώτης απλά παρακολουθούσε και επέπληττε γιατί δεν λύναμε το πρόβλημα. Αυτή δυστυχώς ήταν η πορεία του προβλήματος. Πολύ φοβάμαι ότι συνεχίζει να υπάρχει το πρόβλημα, δεν έχει λυθεί το πρόβλημα το οποίο εξέθεσε και εκθέτε την Ελλάδα εδώ και στο εξωτερικό.

Δεν είναι όμως μόνο το πρόβλημα των στερεών αποβλήτων όπως ανεπίτρεχτη προηγουμένως από τους συνάδελφους. Εδώ υπάρχουν κάποια ειδικότερα θέματα και θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υφυπουργό τι γίνεται με τους καταλύτες των

αυτοκινήτων. Αυτοί που τους αντικαθιστούν από τα αυτοκίνητά τους τι τους κάνουν; Είναι ένα πρόβλημα τεράστιο που καίει τη δημόσια υγεία και που φοβάμαι ότι και αυτό το αντιμετωπίζουμε με την ίδια επιπολαιότητα.

Δυστυχώς είπα προηγουμένως ότι εμείς θα το ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και επί των άρθρων θα κάνουμε τις παρατηρήσεις μας και θα εκφράσουμε τις αντιρρήσεις μας, αλλά αν η συμπεριφορά της Κυβέρνησης στο μέλλον θα είναι αυτή που ήταν μέχρι τώρα, νομίζω ότι λύσεις στα προβλήματα δεν πρόκειται να δοθούν. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Αδρακτάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αρχίσω τη σύντομη παρέμβασή μου από τη φράση που είπε ο κύριος Υφυπουργός «εσείς τι κάνατε». Επειδή και στο δικό μας -νομό της Ηλείας- αντιμετωπίσαμε και αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα, ξέρετε τι κάναμε; Σε σύσκεψη με τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ παρόντες όλοι οι Βουλευτές, ο τεχνικός σύμβουλος κ. Δοντάς καθώς και οι δήμαρχοι είπαμε «εσείς έχετε τη γνώση, εσείς δώστε τη λύση αφού η Τοπική Αυτοδιοίκηση, αφού η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν τη δίνει», υπό την απειλή βεβαίως ότι εάν δεν δώσουμε εμείς τη λύση θα αρχίσει το πρόστιμο όπως στον Κουρουπητό και για το Επιτάλαιο στην Ηλεία. Πράγματι, ο χώρος ταφής στο Επιτάλαιο ήταν σε μια όμορφη παραλία του Νομού Ηλείας στον Πύργο.

Και έτσι φθάσαμε να μη δίνει τη λύση. Εμείς κάναμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε. Μετακύλισε όμως τις ευθύνες ο κύριος Υπουργός στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν τα βρήκανε. Και είναι γνωστό γιατί δεν τα βρήκαν. Δεν είναι τυχαίο το ότι οι δήμοι δεν τα βρίσκουν. Ξέρετε τι είπε ο ένας δήμαρχος; «Μα, γιατί να φορτωθώ εγώ τα σκουπίδια; Θέλω και εγώ να ξαναβγώ δήμαρχος». Και εκεί τι κάνουμε; Πνίγεται η Ηλεία από τα σκουπίδια; Πού είναι η παρέμβαση του Υπουργού; Γιατί αποποιείται τις ευθύνες του; Αυτός έχει την υποχρέωση. Η περιφέρεια, αν θέλετε, έχει την υποχρέωση που δεν έλαβε μέρος. Γιατί αφού δεν υπάρχει εθνικός σχεδιασμός διαχείρισης και αυτές οι κοινές υπουργικές αποφάσεις σαφώς δεν είναι εθνικός σχεδιασμός, την ευθύνη την έχει το Υπουργείο. Γιατί άφησε να σκοτώνονται οι δήμοι; Δεν πρόκειται μόνο για την Ηλεία, υπάρχουν πολλές περιοχές.

Δυστυχώς το πολιτικό κόστος δεν θέλησε να το αναλάβει το Υπουργείο. Και βέβαια η σκοπιμότητα είναι γνωστή. Ποιος είναι ο δικός μας νομάρχης, ποιος είναι ο δικός μας δήμαρχος, ποιανού χατίρι θα χαλάσουμε κ.ο.κ. Δεν θέλησε λοιπόν να πάρει αυτήν την πολιτική ευθύνη.

Εμείς στηρίξαμε και την ημερίδα που έγινε στην Αρχαία Ολυμπία, βρεθήκαμε εκεί, προσπαθήσαμε να ευαισθητοποιήσουμε την κοινωνία που έχει ανάγκη από ευαισθητοποίηση, αυτό μπορούσαμε να κάνουμε, αλλά η ουσιαστική παρέμβαση ήταν στην περιφέρεια και στο Υπουργείο, κάτι που δεν έγινε. Και σήμερα βλέπουμε το φαινόμενο αυτό στο Νομό Ηλείας, όπως και σε άλλες περιοχές, που χωρίς την ουσιαστική και αποφασιστική παρέμβαση του Υπουργείου δεν θα λυθεί. Και επαναλαμβάνω ότι δεν είναι μόνο η Ηλεία. Στη Ζάκυνθο, η καρέτα-καρέτα τι γίνεται; Φτιάξαμε την επιτροπή, λειτουργεί εδώ και δύο χρόνια και η εξέλιξη είναι ακόμα σε βήματα σημειωτόν.

Και εκεί που είναι ο προστατευόμενος χώρος για την Καρέτα που είναι του Λαγκανά, δεν υπάρχει, κύριοι, αποχέτευση, δεν υπάρχει βιολογικός καθαρισμός. Η Ζάκυνθος είχε οκτώ σημαίες για την καθαρότητα των ακτών και έχει μια. Ο Λαγκανάς, αυτή η πανέμορφη παραλία, επισκέπτομαι το Λαγκανά και τη Ζάκυνθο συχνά και έχω ιδίαν αντίληψη. Καμία παρέμβαση. Κανένας έλεγχος πού πάνε τα λύματα από τα ξενοδοχεία. Βρώμισε η Ζάκυνθος. Άρχισε ο τουρισμός πλέον να μην είναι εκείνος που κάτι θα άφηνε και για τον τόπο, για το νησί της Ζακύνθου. Άρχισε να είναι ο τελευταίος από πλευράς οικονομικής.

Αυτή είναι η σημερινή κατάσταση και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση και μας φέρνει αυτό το σχέδιο νόμου προς ψήφιση

με καθυστέρηση πέντε ετών -εγώ δεν λέω έξι, βάζω και το χρόνο που μπορεί να έχει ευθύνη η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και έρχεται ο Υπουργός στη Διαρκή Επιτροπή να πει «μα, δεν γίνονται έργα, ελάτε στο Σχιστό».

Επειδή μένω κοντά στο Σχιστό, κύριε Υπουργέ, στο Χαϊδάρι, έχω υπηρετήσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση από το 1982, έγινε ο Σχιστός και πάλι δεν έλυσε το ζήτημα. Και το ξέρετε ότι δεν το έχει λύσει το ζήτημα. Ε, εκεί πρέπει να πούμε μπράβο, μετά από τόσα χρόνια έγινε ο Σχιστός και λύσαμε τα προβλήματα τα περιβαλλοντικά και της διαχείρισης των απορριμμάτων σε όλη την Ελλάδα; Δηλαδή φτάνει στο σημείο πολλές φορές να αναρωτιέται κανένας, η Κυβέρνηση όταν κάνει ένα έργο που είναι αυτονόητο, έχουμε φτάσει τα αυτονόητα να τα θεωρούμε μεγάλη επιτυχία. Μετά από τόσα χρόνια, μετά από τη διαχείριση τόσων δισεκατομμυρίων, ε δεν θα γίνει και ένας σκουπιδότοπος, ένας βιολογικός καθαρισμός; Για όνομα του Θεού! Δηλαδή ικανοποιούμεθα από το ελάχιστο; Εάν αυτό το θεωρείτε επιτυχία, λυπάμαι. Δεν είναι επιτυχία. Και αυτό το εισπράττει ολόκληρη η κοινωνία μας σήμερα. Έχουν χαθεί τεράστιες ευκαιρίες, χάθηκαν χρόνια, κύριε Υπουργέ. Και δεν μπορέσατε ούτε καν να εναρμονιστείτε με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έρχεστε σήμερα με ένα πρόχειρο ατελές νομοσχέδιο και θέλετε να το στηρίξουμε και να το ψηφίσουμε. Η υπευθυνότητα της Αντιπολίτευσης είναι ότι κατ' αρχάς και για να μην πληρώνει ο ελληνικός λαός το πρόστιμο -διότι δυστυχώς αυτός πληρώνει το πρόστιμο, δεν τα πληρώνει η Κυβέρνηση. Η απειλή του Υπουργού ήταν ότι αν δεν φτιάξετε ΧΥΤΑ στην Ηλεία δεν θα πάρετε καμία επιδότηση. Και βεβαίως μπροστά σε αυτόν τον κίνδυνο υπεύθυνα η Αντιπολίτευση λέει «ναι» επί της αρχής του νομοσχεδίου για να μην έχουμε αυτό τον κίνδυνο για να δούμε και άλλα πρόστιμα. Αλλά μην έχετε απαίτηση και να χειροκροτήσουμε για την τόσο μεγάλη καθυστέρηση και την προχειρότητα που έρχεται το νομοσχέδιο. Μη θέλετε να χειροκροτήσουμε, κύριε Υπουργέ, την αφαίρεση των αρμοδιοτήτων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση που κάποτε εσείς ενθυμείστε τι λέγατε για το «τρίτο βάθρο της δημοκρατίας», που εγώ το υπηρέτησα. Και έρχεστε σήμερα αντί να ενισχύσουμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση που και αυτό δεν το έχετε κάνει, έχετε δώσει αρμοδιότητες χωρίς πόρους και το γνωρίζετε, έρχεστε σήμερα ακόμη να αφαιρέσετε αρμοδιότητες και συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας που ζει το πρόβλημα. Γιατί η τοπική κοινωνία είναι αυτή που ζει το πρόβλημα. Αυτή όντως μπορεί να δώσει λύσεις. Αλλά δώστε της τις αρμοδιότητες, δώστε τα οικονομικά να βρει διέξοδο. Και έρχεστε, αφαιρείτε αρμοδιότητες σήμερα και από την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Κύριε Υπουργέ, τόσο σοβαρά νομοσχέδια θέλω να πιστεύω ότι και σεις αντιλαμβάνεστε τη σοβαρότητα, γιατί μιλάμε πλέον για την ίδια μας τη ζωή, τη ρύπανση του περιβάλλοντος. Δεν πρέπει να έρχονται και να παραπέμπουν σε αμέτρητες ρυθμίσεις υπουργικές. Επιτέλους πρέπει σοβαρά να δούμε τέτοια νομοσχέδια χωρίς διάθεση αντιπολίτευσης αλλά δημιουργικά και εποικοδομητικά ως είναι και ο ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Φέρτε ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο επιτέλους, ακούστε απόψεις. Καθίστε να δούμε όλοι μαζί ποιος θα πληρώσει επιτέλους το μάρμαρο. Φαίνεται από εδώ ότι μετακινούνται όλα αυτά και πάνε για τον πολίτη. Καθίστε να το κουβεντιάσουμε. Μη μας φέρνετε ένα νομοσχέδιο στο πόδι απλώς γιατί πιέζετε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί πήγε στα δικαστήρια.

Το θεωρώ απαράδεκτο. Έξι ολόκληρα χρόνια και. Σήμερα το φέρνετε και τούτο ελλιπές.

Όπως είπα, εμείς θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο συναισθανόμενοι την ευθύνη που έχουμε απέναντι στον ελληνικό λαό, διότι, επαναλαμβάνω, το πρόστιμο, αν αυτό το νομοσχέδιο δεν εναρμονιστεί ενδεχομένως με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βεβαίως θα το πληρώσει ο ελληνικός λαός. Και την κριτική επί των άρθρων θα την ακούσετε στη συζήτηση επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παναγιώτης Αντωνιάδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι ζούμε σ' έναν πολιτισμό που χαρακτηρίζεται όσον αφορά στη βιομηχανία των καταναλωτικών προϊόντων από το αξίωμα ότι τα κέρδη είναι πάνω από τον άνθρωπο. Το συζητούμενο νομοσχέδιο έρχεται να περιορίσει σ' ένα βαθμό αυτόν τον χαρακτηρισμό.

Είναι σίγουρο ότι στη διαχείριση των στερεών απορριμμάτων δεν έχουμε την αποτελεσματικότητα που θα έπρεπε. Ενώ το νομοθετικό πλαίσιο είναι σαφέστατο για το ποιος έχει τις αρμοδιότητες, ενώ υπάρχουν οι χρηματοδοτικοί πόροι, εν τούτοις πάσχουμε στο αποτέλεσμα. Και εάν κάποιος θέλει να επιμερίσει τις ευθύνες με βάση το υπάρχον σήμερα νομοθετικό πλαίσιο και αρμοδιότητες, οι ευθύνες βαρύνουν περισσότερο τις τοπικές κοινωνίες.

Επομένως τίθεται ένα μεγάλο ζήτημα αναθεώρησης της κατανομής των αρμοδιοτήτων σε σχέση με τη διαχείριση των στερεών απορριμμάτων: Ή έχουμε μία Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία αποδέχεται αυτές τις αρμοδιότητες και τις υλοποιεί, ή αλλιώς να πάμε σε αναδιανομή αρμοδιοτήτων, γιατί είναι αντιφατικό να λέμε ότι αφαιρούμε αρμοδιότητες από τη στιγμή που αυτές ουσιαστικά και ιστορικά υπάρχουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ποιος δεν θυμάται τη φράση «η σκουπιδιάρα του δήμου» που ιστορικά είναι καταγεγραμμένη από δεκαετίες στη συνείδηση των πολιτών; Σήμερα που τα προβλήματα γίνονται πιο πολύπλοκα, αυτοί οι θεσμοί περιφερειακής ανάπτυξης και συμμετοχής της κοινωνίας αποποιούνται αυτού του ρόλου. Πιστεύω ότι το ανθρωπινό δυναμικό στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ίσως να έχει πέραν του δέοντος μικροπολιτικοποιήσει τα πράγματα.

Μιας και είμαι κι εγώ από το Νομό Ηλείας, θέλω να πω ότι η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Με πρωτοβουλία του ΥΠΕΧΩΔΕ στα τέλη Φεβρουαρίου έγινε η σύσκεψη σε κατεύθυνση, αν θέλετε, αναγκαστικής επίλυσης του προβλήματος με όρους όμως Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εδόθησαν κατευθύνσεις, διασφαλίστηκαν οι χρηματοδοτήσεις, διασφαλίστηκε η υποστήριξη με τεχνογνωσία και από και και πέρα δόθηκε η δυνατότητα της δημοκρατίας να επιλέξουν οι τοπικοί φορείς, να επιλέξει ο Δήμος του Πύργου ένα χώρο όπου θα πάει προσωρινά για κάποιους μήνες τα απορρίμματα μέχρις ότου να δημιουργηθεί το εργοστάσιο δεματοποίησης που απαιτεί πέντε με έξι μήνες για να κατασκευαστεί με χρημάτα που το ίδιο το Υπουργείο δίνει. Επιτέλους τι άλλο να κάνει η κεντρική πολιτεία; Να υποκαταστήσει και το δήμαρχο και το δημοτικό συμβούλιο σε βασικές τους αρμοδιότητες;

Τα λέω αυτά, διότι ο δήμος του Πύργου είναι δέκα χιλιόμετρα δίπλα στην Αρχαία Ολυμπία, εκεί που φέτος συνεδρίασαν με πρωτοβουλία του ιδρύματος «ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ» οι ηγέτες, οι Υπουργοί Εξωτερικών της Ευρώπης και όλου του κόσμου, εκεί που είναι στραμμένα τα φώτα της δημοσιότητας απ' όλον τον πλανήτη και δεν μπορεί για δεκαπέντε μέρες τώρα τελευταία ο Δήμος του Πύργου να όζει από σκουπίδια επειδή κάποιοι δεν θέλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Και βέβαια ξέρω ότι αύριο υπάρχει νέα σύσκεψη στο Υπουργείο. Ξέρω ότι κάτω από την πίεση των πραγμάτων βρέθηκε χώρος για το εργοστάσιο δεματοποίησης. Δεν ξέρω όμως ποιος χώρος θα είναι ο ενδιάμεσος μέχρι να κατασκευαστεί αυτό το εργοστάσιο δεματοποίησης. Και δεν πιστεύω ως Έλληνας πολίτης ότι θα πρέπει ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ να κατέβει σε κάθε πόλη και να υποδείξει το χώρο όπου για τέσσερις μήνες θα βάζουμε τα σκουπίδια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Θα κάνει εθνικό σχεδιασμό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Ο εθνικός σχεδιασμός βεβαίως και πρέπει να γίνει. Μιλάμε, όμως, για τώρα. Και επειδή μιλάμε πάντα για τώρα, να το συζητήσουμε κάποια άλλη στιγμή. Έγινε ημερίδα για το σχεδιασμό στο νομό. Και υλοποιεί η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σχεδιασμό. Η ζωή, όμως, η καθημερινότητα, δεν είναι θέμα σχεδιασμού μόνο των επόμενων ετών. Απαιτεί λύσεις εδώ και τώρα.

Η δημόσια υγεία είναι ένα μέγεθος που βλάπτεται με την πάροδο ωρών, όχι μηνών και χρόνων που απαιτεί η υλοποίηση ενός σχεδιασμού. Εάν υπάρξει καθυστέρηση, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα. Τέτοιου, όμως, είδους καθυστερήσεις δεν είναι αποδεκτές από τη δημόσια υγεία, δεν είναι αποδεκτές από το περιβάλλον.

Αυτά, λοιπόν, για να ξεκαθαρίζει το θέμα.

Με την ευκαιρία της συζήτησης εκφράζω κι εγώ την αγωνία μου ότι αύριο στη σύσκεψη στο Υπουργείο θα πρέπει, κύριε Δοντά, μιας και είστε άρτια και σε βάθος χρόνου γνώστης του προβλήματος, το μεσοδιάστημα μέχρι τη λειτουργία του εργοστασίου δεματοποίησης να εξευρεθεί πάση θυσία χώρος. Αν θέλετε, οι μονοδρομικές λύσεις που κάποιοι αναζητούν, γνωρίζοντας από πριν ότι είναι άγονες, αλλά υποβαθμίζοντας τους πολίτες των δήμων τους ή τους πολίτες των νομών τους χτυπώντας σε λύσεις που δεν είναι πια βιώσιμες, δεν τους δικαιώνουν στο ρόλο του άρχοντα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Και αυτό θα πρέπει τελικά να το στείλουμε ως μήνυμα σε όλους τους αιρετούς. Έχει έλθει η ώρα να γίνουμε όλοι υπεύθυνοι και να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων που οι τοπικές κοινωνίες μας δίνουν στα χέρια μας να διαχειριστούμε.

Ο ρόλος των Βουλευτών στις τοπικές κοινωνίες δεν είναι να υποκαθιστούν τους αιρετούς άρχοντες. Το λέω αυτό, διότι τελικά υπάρχει και το παιχνίδι της «καυτής πατάτας» όπου οι αιρετοί άρχοντες ρίχνουν το πρόβλημα σε όποιον βρεθεί μπροστά τους, Βουλευτή, Υπουργό, νομάρχη, τεχνοκράτη. Όχι! Θα πρέπει να δώσουμε το σωστό παράδειγμα σε μια ευνοούμενη πολιτεία και να λειτουργήσουν οι θεσμοί με βάση τις αρμοδιότητες που έχουν και να πάρουν και περισσότερες.

Όσον αφορά το συζητούμενο νομοσχέδιο, πιστεύω ότι μέχρι σήμερα είχαμε μία προσέγγιση της ποσότητας των στερεών απορριμμάτων. Η ίδια η ζωή, η ίδια η εξέλιξη έχει φέρει στο προσκήνιο και την ποιότητα των απορριμμάτων, τη φυσικοχημική τους σύνθεση. Έχουμε να κάνουμε κυρίως με τοξικά απόβλητα που εμπεριέχουν εκτός από βαριά μέταλλα, χρωστικές, αρωματικούς υδρογονάνθρακες, πολυβινύλια, στοιχεία τα οποία κυρίως εμπεριέχονταν μέχρι πρότινος στις συσκευασίες και μέταλλα τα οποία εμπεριέχονται σε απόβλητα βιοτεχνιών όπως είναι τα συνεργεία αυτοκινήτων, όπως είναι τα ηλεκτρολογεία. Και μιλώ για στοιχεία μπαταριών, για διαλυτήρια αυτοκινήτων, όπου μέσω της τροφικής αλυσίδας αυτά τα βαριά μέταλλα επιστρέφουν στον άνθρωπο μέσω της ρύπανσης των υδροφόρων οριζώντων και μέσω της άρδευσης των καλλιεργουμένων εκτάσεων.

Για να εντοπισθεί, όμως, το μέγεθος του προβλήματος, πέρα από τον περιορισμό στην παραγωγή αυτών των ρύπων, αυτών των τοξικών ουσιών, αυτών, αν θέλετε, των ποσοτήτων, θα πρέπει να υπάρχει και έλεγχος στο αποτέλεσμα. Θα πρέπει ο ΕΦΕΤ και ο ΕΛΟΤ να λειτουργήσουν πιο εντατικά, να οργανωθούν σε επίπεδο περιφέρειας, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα ζωής για κάθε Έλληνα ισότιμα σε όλη την επικράτεια.

Είναι πολύ σημαντικό ότι μέσω της διαχείρισης των συσκευασιών και των άλλων προϊόντων, όπως περιγράφονται στο νομοσχέδιο, τα απορρίμματα που θα απομένουν για την κλασική τους διαχείριση μέσω των ΧΥΤΑ θα είναι ουσιαστικά λιγότερο τοξικά, πιο φιλικά προς το περιβάλλον, θα έχουν μια σύνθεση περισσότερο οργανική, ούτως ώστε να υπάρχει μια μίμηση της φυσικής διεργασίας σήψης στο περιβάλλον. Έτσι θα διασφαλίσουμε μια καλύτερη ισορροπία μεταξύ φυσικού περιβάλλοντος και ανθρώπου.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι ο βαθμός πολιτισμού στην πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια, με βάση την εικόνα που εξάγεται, διαστρεβλώνεται, σκόπιμα πάντα, λόγω και του τουριστικού ανταγωνισμού στον οποίον η χώρα μας εμπλέκεται, από τη διαδικασία διαχείρισης των στερεών απορριμμάτων. Πιστεύω, όμως, ότι αν όλοι θέλουμε να λειτουργήσουμε ως πραγματικοί πατριώτες, αν όλοι θέλουμε να λύσουμε προβλήματα των πολιτών, να βελτιώσουμε την καθημερινότητα, θα πρέπει ναβάλουμε στην άκρη τις μικροπολιτικές.

Θα πρέπει να επιλέξουμε τα αυτονόητα, θα πρέπει να

επιλέξουμε εκείνο τον τρόπο ζωής που παραδοσιακά ενδημεί σ' αυτήν τη λεκάνη της Μεσογείου, όπου τελικά το μέτρο πάντα χαρακτηρίζει τις επιλογές του ανθρώπου. Για άλλη μια φορά, εκφράζω την αγωνία μου και ως Βουλευτής του Νομού Ηλείας ότι η Ηλεία, η Αρχαία Ολυμπία και το Επιτάλιο δεν θα πρέπει να αποτελέσουν το υλικό για ένα νέο σήριαλ τύπου Κουρουπητού. Αρκετά πια η χώρα μας, αρκετά πια περιοχές με θαυμάσιο φυσικό κάλλος και ιστορικά μνημεία έχουν δυσφημιστεί.

Αύριο που είναι η σύσκεψη του Υπουργείου, πιστεύω ότι θα είναι μια καλή μέρα για το ελληνικό περιβάλλον. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπύρος Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και η αξία που έχει για το ζωικό βασίλειο, αλλά κυρίως για τον άνθρωπο, αναδεικνύεται κάθε μέρα και περισσότερο, όσο η αλλοίωση που ενίοτε φτάνει στα όρια της καταστροφής, απειλεί άμεσα όχι τα όποια επιτεύγματα έκανε ο άνθρωπος να βελτιώσει τη ζωή, αλλά απειλεί τον ίδιο τον άνθρωπο, την ανθρώπινη ζωή, με νοσήματα επικίνδυνα ή συνθήκες που είναι δυσμενείς και ασύμβατες με την ίδια τη ζωή. Έτσι, η ευαισθητοποίηση όλων των πολιτών και οι νομοθετικές πρωτοβουλίες κρίνονται απαραίτητες, για να έχουμε θετικά αποτελέσματα στο μέλλον.

Πρόσφατα βρέθηκαν στα νησιά του Αιγαίου στο σύμπλεγμα των Κυκλάδων, που είναι από τα ωραιότερα κομμάτια της ελληνικής επικράτειας, τα είκοσι δύο αυτά νησιά, σε επικοινωνία με τους φορείς και την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το πρόβλημα που προέβαλαν κυρίως οι τοπικοί φορείς, η Τοπική Αυτοδιοίκηση και άλλοι παράγοντες ήταν το πρόβλημα των σκουπιδιών που αντιμετωπίζουν τα μικρά αυτά νησιά και το πρόβλημα των υδάτινων πόρων. Για παράδειγμα, γεωτρήσεις που μέχρι πρότινος έφταναν τα εκατό μέτρα, σήμερα πρέπει να φτάσουν τα τετρακόσια μέτρα, με τεράστιες επιπτώσεις στη ζωή των πολιτών, στην παραγωγή, στον πρωτογενή τομέα και στο κόστος που έχει στην όλη διαχείριση των πόρων και στην αποτελεσματικότητα της παραγωγής.

Αντιλαμβάνεστε το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργείται και με τα σκουπιδιά, που ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες λόγω του τουρισμού αυξάνεται η παραγωγή τους και υπάρχουν αδυναμία διάθεσης. Ανάλογα προβλήματα έχουμε και στην υπόλοιπη νησιωτική Ελλάδα, αλλά και στις μεγαλופόλεις, όπως Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, που δεν μπόρεσαν να λύσουν μέχρι σήμερα το πρόβλημα των αποβλήτων και διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχει η πολιτική βούληση για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα αυτό μετά από συντονισμένες δράσεις. Όσο το πρόβλημα είναι μεγάλο και σύνθετο τόσο η αμέλεια, η αδιαφορία και η προχειρότητα είναι εγκληματική. Πέντε χρόνια καθυστέρησης και αδιαφορία, αφού πληρώσατε στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, που το κόστος πάλι πληρώνει ο ελληνικός λαός. Και η Τοπική Αυτοδιοίκηση απ' έξω, αυτοί που γνωρίζουν το πρόβλημα, αυτοί που μαζεύουν σήμερα τα σκουπιδιά, τα διαχειρίζονται και μπορούν να κάνουν τα πρώτα βήματα για να λύσουν το πρόβλημα αυτό.

Ένας τομέας δράσης και παρέμβασης της πολιτικής πρωτοβουλίας είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, που η ανθρώπινη δράση αλλοιώνει ή επιβαρύνει, γεγονός που έχει αρνητικές επιπτώσεις στη ζωή των πολιτών και κυρίως υποθηκεύει και υπονομεύει το αύριο για τους νεότερους.

Η προσπάθεια για ανάπτυξη, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, επέτρεψε στον άνθρωπο να κακοποιεί το φυσικό περιβάλλον, είτε άμεσα είτε έμμεσα με τα προϊόντα, τα υποπροϊόντα και τα κατάλοιπα που αφήνει. Οι φυσικοί πόροι αποτελούν πηγή ζωής για τον άνθρωπο και η προστασία τους πιστεύω ότι είναι υποχρέωση όλων. Η άσκηση πολιτικών μέσα από κυβερνητικές πρωτοβουλίες είναι απαραίτητη για την εξασφάλιση προϊόντων επιβίωσης των πολιτών, αυξάνοντας τα διαθέσιμα προϊόντα για τη βελτίωση της ζωής που φτάνουν πολλές φορές στο όριο της αφθονίας. Από την άλλη, εξίσου είναι υποχρέωση να προστατεύσουμε τους πολίτες από τις παρενέργειες και τα

κατάλοιπα αυτών των προϊόντων.

Η πατρίδα μας με τις ιδιαιτερότητές της, με τις ομορφιές της, με τις καθαρές θάλασσες και τις καταπράσινες βουνοπλαγιές χρόνο με το χρόνο, μήνα με το μήνα, μέρα με τη μέρα, αλλοιώνει και καταστρέφει το φυσικό της περιβάλλον από την αλόγιστη χρήση της τεχνολογίας αλλά και την άναρχη διάθεση των λυμάτων είτε αυτά αφορούν τα υλικά της συσκευασίας - όπου το παρόν νομοσχέδιο σε εφαρμογή κοινοτικής οδηγίας έρχεται με μεγάλη καθυστέρηση να ρυθμίσει με αόριστο και αναποτελεσματικό πιστεύω τρόπο- είτε αφορούν άλλα προϊόντα. Και η έλλειψη σχεδιασμού και ολοκληρωμένης πολιτικής έχουν μετατρέψει τη χώρα μας σε έναν απέραντο σκουπιδότοπο. Τα λύματα ρυπαίνουν ρυάκια και ποτάμια μέχρι πρότινος πεντακάθαρα. Οι πεντακάθαρες ακτές μας χάνουν την ομορφιά τους. Ρυάκια και χείμαρροι έχουν μετατραπεί σε δέκτες λυμάτων όπου εκεί αναπτύσσονται και τρωκτικά και έντομα με επιπτώσεις σοβαρότατες για την υγεία των πολιτών. Έχουμε πρόκληση θανάτων σε πολλές περιοχές όπως στην Κέρκυρα από τη λεπτοσπύρωση, η οποία αναπτύσσεται λόγω της αδυναμίας διάθεσης των υγρών αποβλήτων σε περιοχές που έχει αναπτυχθεί συνήθως άναρχη δόμηση.

Τα προβλήματα είναι τόσο στις μεγάλες πόλεις όσο και σε μικρότερες περιοχές, όπως στα νησιά μας όπου το πρόβλημα των σκουπιδιών έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις.

Η πρωτόθυνη της αειφόρου ανάπτυξης αποτελεί φραστικό ευχολόγιο, γιατί στην πράξη αυτή η προσπάθεια δεν είναι πουθενά ορατή. Το λέω αυτό γιατί η Ελλάδα με τις τρεις χιλιάδες νησιά, μικρά και μεγάλα, δεν είναι μια ενιαία έκταση όπως η Γερμανία, η Γαλλία, οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μπορείς να εφαρμόσεις ένα σύστημα διαχείρισης αποβλήτων. Γι' αυτό δεν είχε εκτιμηθεί το κόστος της εφαρμογής του συστήματος. Και πώς είναι δυνατόν αυτό να εφαρμοστεί στα νησιά που επιβαρύνονται ιδιαίτερα αφού ο πληθυσμός τους διπλασιάζεται κυρίως τους θερινούς μήνες και η μεταφορά των προϊόντων αυτών για ανακύκλωση καθίσταται πιστεύω δυσχερής και αναποτελεσματική που το κόστος ενδεχομένως μπορεί να ξεφεύγει του σκοπού τον οποίον επιδιώκουμε.

Αναφέρει το άρθρο 20 ότι θα επιβάλλονται πρόστιμα στους χρήστες εάν δεν εφαρμοστούν οι οδηγίες. Να λοιπόν οι παρενέργειες της καθυστέρησής σας. Δεν χρειαζόταν πιστεύω η Ευρωπαϊκή Ένωση να μας επιβάλει την εφαρμογή του αυτονόητου. Να η αγωγή, να η παιδεία, να η προσπάθεια που χρειάζεται για την αντιμετώπιση του προβλήματος το οποίο από τη φύση του και στην πράξη θα είναι πάρα πολύ δύσκολο. Ασφαλώς είναι γνωστό ότι έχει αυξηθεί η ποσότητα των σκουπιδιών και των αποβλήτων γενικά. Ασφαλώς δεν υπάρχει κατάλληλη αγωγή και παιδεία, όπως τόνισα, από την οικογένεια και το σχολείο. Βασικά όμως λείπει η πολιτική βούληση, ακόμη και ο σχεδιασμός για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα ορθολογικά και αποτελεσματικά.

Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης 91/156 υιοθετεί ρυθμίσεις για μια ενιαία και συνολική πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων και με την εξειδίκευση της οδηγίας 94/62 έχει το στόχο της πρόληψης, της επαναχρησιμοποίησης και αξιοποίησης των αποβλήτων, ώστε ο τελικός στόχος να είναι η μη επιβάρυνση του περιβάλλοντος και η επαναχρησιμοποίηση των υλικών να μπορεί να υλοποιηθεί.

Η καθυστέρηση εφαρμογής των κοινοτικών οδηγιών αλλά και η πολιτική απόφαση για ανάληψη πρωτοβουλίας στα οκτώ χρόνια που είσαστε, κύριε Υπουργέ, στο ΥΠΕΧΩΔΕ δεν σας απαλλάσσει της ευθύνης να λέτε σήμερα ότι δημιουργούμε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου στο οποίο να θέτετε την ευθύνη για τη χάραξη πολιτικής εναλλακτικής διαχείρισης και μέτρα για την πρόληψη παραγωγής αποβλήτων. Η δημιουργία αυτού του εθνικού οργανισμού καλύπτει το πρόβλημα φραστικά πιστεύω τουλάχιστον κατά ένα μέρος και νομοτεχνικά αλλά αφήνει έωλο το γενικό πρόβλημα της διάθεσης των αποβλήτων που έτσι καλλιεργεί τη νοοτροπία της αδιαφορίας και για το πρόγραμμα εναλλακτικής διαχείρισης συσκευασίων. Όταν, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε καθορίσει μέσα από έναν

εθνικό σχεδιασμό τη χωροθέτηση των ΧΥΤΑ ή άλλους τρόπους αντιμετώπισης των αποβλήτων, η καθυστέρηση εφαρμογής της ευρωπαϊκής οδηγίας ενισχύει το φόβο μας ότι η εφαρμογή και η αποτελεσματικότητα του συζητούμενου νομοσχεδίου θα αργήσει να δώσει τα ποθούμενα αποτελέσματα.

Αναφέρθηκε ότι τρεις χιλιάδες χώροι ανεξέλεγκτα δέχονται σκουπίδια και άλλα απόβλητα που αν μη τι άλλο επιβαρύνουν το περιβάλλον, μολύνουν τον υδροφόρο ορίζοντα και δημιουργούν προβλήματα δυσοσμίας καθώς και άλλους κινδύνους σε άλλες περιοχές.

Τι απολαμβάνει σήμερα ένας τουρίστας; Προέρχομαι από έναν τουριστικό νομό και ανάλογα φαινόμενα συμβαίνουν παντού. Ένας Γερμανός τουρίστας, για παράδειγμα, δουλεύει όλον το χρόνο και έρχεται δεκαπέντε ημέρες να ξεκουραστεί στην Ελλάδα. Εάν εξαιρέσουμε το θαλάσσιο περιβάλλον ή τις βουνοπλαγιές που και αυτές τις καίμε με μεγάλη συχνότητα τα τελευταία χρόνια, βλέπει ένα περιβάλλον πάρα πολύ κακό με δυσοσμία, με ηχορύπανση, με κακές υπηρεσίες, με αισχροκέρδεια, θέματα τα οποία είτε μέσα από τουριστικές πολιτικές είτε μέσα από πολιτικές προστασίας του περιβάλλοντος και με το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι αποτελεσματικές. Έρχεστε σήμερα –και αυτό είναι το ανησυχητικό– κατόπιν πίεσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εφαρμόσετε τα αυτονόητα και μάλιστα αποσπασματικά, χωρίς να λύνετε τα προβλήματα.

Εμείς θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής. Θεωρούμε ότι πρέπει να λαμβάνονται πρωτοβουλίες που λύνουν προβλήματα, που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, όμως υπάρχει μεγάλη αδιαφορία και μεγάλη καθυστέρηση στην αντιμετώπιση τόσο σοβαρών θεμάτων, που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Έχουν τεράστια επιβάρυνση και στην ανάπτυξη του τόπου μας, όταν ο χωροταξικός σχεδιασμός ακυρώνει στην πράξη την εφαρμογή των κοινοτικών πλαισίων στήριξης. Έργα τα οποία πρέπει να κατασκευάζονται και να αποδίδονται στην κοινωνία, ακυρώνονται από το αλαλούμ που υπάρχει. Ένα παράδειγμα τέτοιο είναι και η διάθεση των αποβλήτων τόσο των στερεών όσο και των υγρών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Ευθυμίουπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –αν και οι δύο τελευταίες κυρίες έφυγαν μόλις από την Αίθουσα– νομίζω ότι η συζήτηση η οποία διεξάγεται με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο τόσο στην επιτροπή όσο και στο Τμήμα, έχει πραγματικά ενδιαφέρον, γιατί δίνει την ευκαιρία να αναφερθούμε και σε γενικότερα προβλήματα και σε συναρτημένες πολιτικές.

Σήμερα το πρωί γύρισα από τη Βόννη όπου γινόταν η μεγάλη διεθνής διάσκεψη για τις κλιματικές αλλαγές και για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Η διάσκεψη είχε ευτυχές τέλος. Καταφέραμε με πάρα πολλές προσπάθειες και ξενύχτια που κράτησαν μία εβδομάδα να φθάσουμε σε μία συμφωνία, δυστυχώς χωρίς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Παρ' όλα αυτά το πρωτόκολλο θα ισχύσει. Έχει πάρει την απαραίτητη πλειοψηφία. Πραγματικά ξεκινάει μια καινούρια ιστορία στη διεθνή πραγματικότητα και στην προσπάθεια συντονισμού των χωρών ολόκληρου του πλανήτη για την αντιμετώπιση ενός τόσο σοβαρού θέματος.

Η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε πριν από εννέα χρόνια στο Ρίο και μόλις σήμερα κατάφερε να καταλήξει, μέσα από μια δύσκολη και βασανιστική διαδικασία. Αυτό, γιατί είχε να συνθέσει πολλά και διαφορετικά συμφέροντα, συμφέροντα εθνικά, συμφέροντα περιφερειακά, συμφέροντα αγορών, συμφέροντα παραγόντων της οικονομίας, τα οποία εν τέλει μπήκαν στο περιθώριο εν ονόματι αυτής της αναγκαιότητας, την οποία πλέον επιβάλλουν τα περιβαλλοντολογικά πράγματα.

Αυτό το λέω για να έρθω και να το συνδέσω με τα σημερινά. Προκειμένου να φθάσουμε σε μία απόφαση και μάλιστα αυτή η

απόφαση να είναι βιώσιμη, προκειμένου να φθάσουμε σε ένα σχέδιο το οποίο να είναι εφαρμόσιμο, χρειάζεται χρόνος. Θα έλεγα ότι η καθυστέρηση, που χαρακτηρίσε την εισαγωγή αυτού του νόμου στο εθνικό μας σύστημα, δεν αφορά ένα χρόνο ο οποίος πήγε χαμένος. Αφορά διαδικασίες οι οποίες ήταν πάρα πολύ χρήσιμες. Κυρίως αναφέρομαι στις διαδικασίες της συναίνεσης, στις διαδικασίες του διαλόγου δηλαδή με τους φορείς οι οποίοι εμπλέκονται σε όλη αυτήν την προσπάθεια, όπως επίσης βέβαια και στην ανάγκη να αποδειχθεί η βιωσιμότητα των προτεινόμενων οργάνων.

Αυτό είναι επίσης πάρα πολύ σημαντικό. Όπως είχα την ευκαιρία να πω και το μεσημέρι σε ένα ραδιοφωνικό σταθμό, σε μία σύντομη αντιπαράθεση με τον κ. Παυλόπουλο που τον βλέπω τώρα εδώ, πιστεύω ότι εκείνο που πρέπει πλέον να κάνουμε είναι να δίνουμε βιώσιμες λύσεις και νόμους, που να μπορούν πράγματι να εφαρμοστούν και να σταθούν στα πόδια τους. Το θέμα δεν είναι να σχεδιάζουμε επί χάρτου, το θέμα δεν είναι να παράγουμε νόμους οι οποίοι να παραμένουν ανενεργοί εν ονόματι μίας ανάγκης η οποία επιβάλλεται από τη ροή των πραγμάτων, αλλά να πρέπει να φθάνουμε σε τέτοιου τύπου αποφάσεις μόνο όταν τα πράγματα είναι ώριμα. Και αυτό εξασφαλίζει, ξαναλέω, τη βιωσιμότητα των λύσεων, αυτό εξασφαλίζει την εφαρμοσιμότητα των όσων προβλέπουν οι νόμοι. Είναι μια δύσκολη διαδικασία, είναι βασανιστική, είναι χρονοβόρα, έχει μεγάλο κόστος, πολλές φορές και πολιτικό, αλλά θα πρέπει να την υποστούμε, θα πρέπει εν ονόματι του εκσυγχρονισμού, όχι μόνο της κοινωνίας αλλά και ολόκληρου του πολιτικού μας συστήματος.

Μια πολύ μικρή αναφορά στο θέμα το γενικότερο της διαχείρισης των απορριμμάτων. Συνδέεται και δεν συνδέεται με το θέμα που συζητάμε. Παρ' όλα αυτά θέλω να πω ότι εδώ και αρκετά χρόνια έχει ξεκινήσει και έχει αρχίσει να εφαρμόζεται στην πράξη αυτό που λέμε «εθνικός σχεδιασμός». Ο εθνικός σχεδιασμός για τη διαχείριση των απορριμμάτων δεν έχει να κάνει μόνο με τη χωροθέτηση των απαραίτητων εγκαταστάσεων σε νομούς και σε περιφέρειες, δεν έχει να κάνει μόνο με την παραγωγή των σχεδίων για το πώς θα γίνεται η διαχείριση και η ανακύκλωση και η επαναχρησιμοποίηση των υλικών σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο, έχει να κάνει ακόμη και με τις χρηματοδοτήσεις, και με τα απαραίτητα όργανα, τα εργαλεία που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στο επίπεδο κυρίως της περιφέρειας προκειμένου να εξυπηρετηθεί αυτό το σχέδιο.

Αυτό το σχέδιο υπάρχει αρκετά χρόνια, έχει κατατεθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει εγκριθεί, επομένως είναι ένα επίσημο σχέδιο με την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ήδη έχει αρχίσει να παράγει αποτελέσματα. Όπως είχα την ευκαιρία να πω και σε προηγούμενες παρεμβάσεις στην επιτροπή της Βουλής, ήδη βρισκόμαστε στην κατάσταση εκείνη όπου με το τέλος του 2005, δηλαδή το τέλος εφαρμογής του Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, θα έχουμε φθάσει σε μια ολοκληρωμένη διαχείριση των απορριμμάτων της τάξεως του 85%, αυτό σημαίνει ότι παράλληλα και κατά την διάρκεια αυτής της διαδικασίας μειώνονται και οι χώροι της ανεξέλεγκτης απόρριψης των απορριμμάτων, μια μείωση η οποία έχει σήμερα φθάσει στο 54%. Αυτή η μείωση της ανεξέλεγκτης απόρριψης, είναι επίτευγμα επίσης σημαντικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Υπάρχουν λοιπόν ήδη τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πολιτικής, αποτελέσματα ορατά, υπάρχουν αποτελέσματα στην ανακύκλωση, 30% του χαρτιού σήμερα πηγαίνει σε χώρους που μπορούν να το χρησιμοποιήσουν ξανά. Αντίστοιχα ποσοστά μπορούμε να βρούμε για το γυαλί, λιγότερα για τα πλαστικά, γιατί είναι δύσκολη η διαδικασία. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, η πραγματικότητα, η αγορά, το κράτος, οι πρωτοβουλίες των ιδιωτικών και των κρατικών φορέων δεν περιμένουν αυτό το νομοσχέδιο για να ξεκινήσουν την ανακύκλωση. Η ανακύκλωση έχει ήδη ξεκινήσει και αυτό γιατί το επιβάλλει η πραγματικότητα, η περιβαλλοντική μας συνείδηση, το επιβάλλει η ίδια η επιχειρηματικότητα των κλάδων που συνδέονται με τα

συστήματα της ανακύκλωσης. Δεν ερχόμαστε λοιπόν με αυτό το νομοσχέδιο να ανακαλύψουμε τον τροχό, ερχόμαστε όμως να δημιουργήσουμε μια νέα συνθήκη, ούτως ώστε το σύστημα να λειτουργεί με αποδοτικότερο τρόπο. Και αυτό είναι το καινούριο που εισάγει αυτό το νομοσχέδιο και νομίζω ότι επ' αυτού θα έπρεπε κυρίως να γίνει συζήτηση.

Ποιο είναι το καινούριο στοιχείο. Πρώτα απ' όλα βασίζεται σε μια τριμερή σχέση, τη σχέση μεταξύ κράτους, αγοράς και οργανισμών οι οποίοι παράγουν και διαχειρίζονται απορρίμματα.

Αναφέρομαι, δηλαδή, κυρίως στους παραγωγούς των υλικών συσκευασίας και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αυτά είναι τα τρία σκέλη, αυτοί είναι οι τρεις πόλοι αυτού του νέου συστήματος. Το κράτος παίζει ρυθμιστικό ρόλο. Βάζει τους κανόνες του παιχνιδιού. Δημιουργεί -αν θέλετε- το φορέα, αυτόν τον οργανισμό ο οποίος είναι σε θέση να επιλύει δύσκολα προβλήματα, όπως παραδείγματος χάρη ο καθορισμός των ανταποδοτικών τελών, όπως παραδείγματος χάρη η τιμή των διαφόρων υλικών μέσα στην αγορά της ανακύκλωσης. Είναι ένας παράγοντας που μπορεί να διευκολύνει τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ των παραγωγών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι εκείνος ο οποίος θα κάνει το σύστημα να λειτουργεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Είναι απαραίτητος λοιπόν αυτός ο φορέας και θα ήταν πάρα πολύ ενδιαφέρον να διαβάσετε την έκθεση για τη βιωσιμότητα και τη σκοπιμότητα της δημιουργίας αυτού του φορέα. Όχι μόνο γιατί αποδεικνύει ότι ένας τέτοιος φορέας μπορεί να είναι βιώσιμος, όπως άλλωστε το έχει αποδείξει και η διεθνής εμπειρία, αλλά γιατί μέσα σε αυτήν την έκθεση περιέχονται πάρα πολύ χρήσιμα στοιχεία τα οποία θα έλεγα ότι θα μπορούσαν να δώσουν πολύ ενδιαφέροντα ερεθίσματα και επιχειρήματα στη συζήτηση την οποία διεξάγουμε.

Είναι πάρα πολύ χρήσιμη αυτή η έκθεση και νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να διαβασθεί από όλους θα ήθελα πράγματι να μείνουν στην ουσία αυτών των ρυθμίσεων που επιχειρούνται και όχι στις εντυπώσεις. Δεν είναι αλήθεια ότι παραμερίζονται οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αντιθέτως θα έλεγα ότι τους δίνεται η ευκαιρία να παίξουν έναν καινούριο ρόλο. Δεν χρειάζεται να είναι οι «σκοιποδιάρηδες» των περιοχών τους πλέον οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά μπορούν να μπουν μέσα σε νέα σχήματα διαχείρισης και να έχουν και έσοδα. Το σχήμα είναι σχετικά απλό αλλά βέβαια είναι και δύσκολο στην εφαρμογή του.

Από τη μια μεριά υπάρχει ο παραγωγός των υλικών συσκευασίας, ας πούμε η βιομηχανία. Από την άλλη μεριά υπάρχουν οι εγκαταστάσεις, οι βιομηχανίες που δέχονται τα υλικά της ανακύκλωσης. Στο τρίτο σημείο αυτού του τριγώνου υπάρχουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ή άλλα σχήματα τα οποία θα κριθούν κατάλληλα, προκειμένου να συστήσουν αυτά τα συλλογικά ή τα ατομικά προγράμματα εναλλακτικής διαχείρισης.

Στη μέση αυτού του τριγώνου υπάρχει ο φορέας, ο οργανισμός. Τι κάνει ο οργανισμός; Ο οργανισμός δίνει την άδεια κατ' αρχήν στον παραγωγό των υλικών συσκευασίας προκειμένου να μπει μέσα σε ένα τέτοιο σύστημα διαχείρισης. Δίνει την άδεια και τον υποχρεώνει και σε σήμανση, έτσι ώστε να είναι ενημερωμένος ο αποδέκτης αυτού του προϊόντος, ο τελικός καταναλωτής. Ο παραγωγός οφείλει να πληρώσει ένα τέλος στο σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης, το οποίο θα επιλέξει. Διότι προφανώς αυτό είναι μέσα στις υποχρεώσεις του και αυτό υλοποιεί την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Το τέλος αυτό πηγαίνει στο μεγαλύτερο ποσοστό σ' αυτόν ο οποίος θα είναι τελικά ο διαχειριστής του συστήματος εναλλακτικής διαχείρισης των απορριμμάτων. Ο νόμος λέει ότι κατά προτεραιότητα μπορεί να είναι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ένα μικρό μέρος αυτού του ανταποδοτικού τέλους πηγαίνει για τα έξοδα λειτουργίας του οργανισμού και του φορέα.

Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν έχουν μόνο αυτό το έσοδο. Μπορούν να έχουν και έσοδα από την πώληση των

προϊόντων, τα οποία προκύπτουν μέσα από τη διαδικασία της ανακύκλωσης, παραδείγματος χάρη το κομπόστ, το οποίο παράγεται από τα οργανικά μέρη των απορριμμάτων ή από υλικά τα οποία είναι δυνατόν να επαναχρησιμοποιηθούν. Εδώ έρχεται ξανά ο ρόλος αυτού του νέου φορέα και του οργανισμού, ο οποίος μπορεί να παρεμβαίνει στην αγορά και να ρυθμίζει τις τιμές αυτών των προϊόντων τα οποία μπαίνουν μέσα στο σύστημα της ανακύκλωσης, στο σύστημα της αγοράς.

Έχουμε λοιπόν ένα καινούριο σχήμα, μέσα στο οποίο υπάρχουν καινούριοι παράγοντες, καινούριοι κανόνες, ένα σύστημα το οποίο απευθύνεται κυρίως στην αγορά αλλά δίνει ρόλο στο κράτος, στους οικονομικούς παράγοντες της αγοράς, στους ΟΤΑ. Δίνει τη δυνατότητα συμμετοχής και σε άλλους φορείς, (όπως είναι οι περιβαλλοντικές οργανώσεις), στα όργανα σχεδιασμού. Επομένως είναι ένα νέο σύστημα μέσα σε μία καινούρια λογική όσον αφορά το ρόλο του κράτους και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εδώ θα πρέπει να ξανασκεφθούμε τι ακριβώς θέλουμε. Θέλουμε ένα συγκεντρωτικό κράτος, το οποίο να λύνει τα πάντα μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια και να παρεμβαίνει σε κάθε σημείο της ελληνικής γης με αυταρχικό τρόπο βάζοντας πρόστιμα για την προστασία του περιβάλλοντος, ή θέλουμε ένα κράτος το οποίο να δίνει ευκαιρίες στους παραγωγούς, στους επιχειρηματίες, στους ΟΤΑ να φτιάξουν αυτοδιαχειριστικά σχήματα; Αυτήν την επιλογή πρέπει να την κάνουμε είτε ανήκουμε στη δεξιά είτε στην αριστερά είτε στο κέντρο. Πάνω σ' αυτήν την επιλογή πρέπει να τοποθετηθούμε με πάσα ειλικρίνεια.

Για παράδειγμα δεν μπορούμε να λέμε ότι ευθύνεται το κράτος για την περίπτωση του Κουρουπητού. Ευθύνεται η τοπική κοινωνία και κυρίως η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το κράτος αναγκάστηκε να παρέμβει μετά την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναγκάστηκε να πληρώσει 1,6 δισεκατομμύρια δραχμές για απαλλοτριώσεις -άκουσον, άκουσον- ενός χώρου διακοσίων ογδόντα στρεμμάτων. Αναγκάστηκε να πληρώσει οκτακόσια εκατομμύρια για το χώρο δεματοποίησης και δέκα δισεκατομμύρια για τη δημιουργία στα επόμενα χρόνια του χώρου υγειονομικής ταφής.

Γιατί θα πρέπει ο πολίτης της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης να πληρώνει για το Νομό Χανίων; Από πού και ως πού; Γιατί πρέπει να απαιτείται η παρέμβαση του κεντρικού κράτους προκειμένου να βρεθεί ένας χώρος υγειονομικής ταφής στα Χανιά ή στην Ηλεία; Γιατί θα πρέπει να κινητοποιούνται τα ΜΑΤ για να περάσουν τα αυτοκίνητα που πρέπει να πάνε σ' αυτήν την περιοχή για να κάνουν τους απαραίτητους ελέγχους, επειδή δεν τα αφήνει ο τοπικός δήμαρχος;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε; Είναι οργανωμένο μέλος σας.

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό ακριβώς είπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε, έχω την αίσθηση ότι είσθε στην Αντιπολίτευση.

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος,

Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θα πρέπει λοιπόν οι τοπικές κοινωνίες, οι Βουλευτές αυτών των περιοχών, οι νομάρχες, οι δήμαρχοι, να αναλάβουν τις ευθύνες τους και όχι να δημιουργούν απλώς εντυπώσεις. Ή θέλουμε αποκεντρωμένο κράτος ή θέλουμε αρμοδιότητες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, που θα τις δώσουμε συγχρόνως με υποχρεώσεις. Αλλιώς θα επαναφέρουμε ένα κεντρικό κράτος το οποίο θα ανήκει σε άλλες εποχές.

Έρχομαι πάλι στην ουσία του νομοσχεδίου. Είναι πράγματι καινοτόμο, γιατί δίνει νέες δυνατότητες στην αγορά και στους επιχειρηματίες και νέες ευκαιρίες οργάνωσης τέτοιων συστημάτων τα οποία έχουν και επιχειρηματικό ενδιαφέρον, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους οποίους καθιστά κεντρικά όργανα της διαχείρισης. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου και πάνω σ' αυτήν πρέπει να γίνει συζήτηση και να τοποθετηθούμε.

Από και και πέρα υπάρχουν και άλλες ρυθμίσεις. Για παράδειγμα έχουμε την υποχρέωση των παραγωγών υλικών

συσκευασίας να βελτιώσουν την ποιότητα των προϊόντων τους πράγμα που σημαίνει λιγότερες τοξικές ουσίες σ' αυτά τα υλικά. Ακόμη σημαίνει μείωση του όγκου και του βάρους της συσκευασίας και σήμανση για να μπορούν οι διαχειριστές του συστήματος να αναγνωρίζουν την ποιότητα αυτών των προϊόντων.

Κάποτε μετρούσαμε τον πολιτισμό με την αύξηση των σκουπιδιών. Σήμερα ο πολιτισμός μετράται με τη μείωση του όγκου και του βάρους των σκουπιδιών, με τα ποσοστά της ανακύκλωσης που μπορούμε να πετύχουμε. Αυτό σημαίνει πολλαπλά οφέλη και για την εθνική οικονομία στο σύνολό της αλλά και για το φυσικό περιβάλλον, γιατί θα περιορίσουμε τους χώρους ανεξέλεγκτης απόρριψης και θα περιορίσουμε την ανάγκη για δημιουργία νέων χώρων υγειονομικής ταφής.

Και έρχομαι τώρα στο κρίσιμο ερώτημα, ποιος θα πληρώσει για όλη αυτήν την επιχείρηση. Η αρχή του ότι ο ρυπαίνων ρυπαίνει σημαίνει όχι ότι όποιος έχει λεφτά μπορεί να ρυπαίνει. Αυτή είναι μία παραμορφωτική ερμηνεία της αρχής. Ο ρυπαίνων πληρώνει σημαίνει ότι εκείνος που είναι πραγματικά υπεύθυνος θα πρέπει να φέρει το βάρος αυτής της ευθύνης, έτσι ώστε η αγορά να μπορεί να λειτουργήσει επανορθωτικά. Όταν μία διαδικασία ή μια πράξη έχει μεγάλο κόστος τότε αναγκάζεται αυτός που την κάνει, για λόγους περιορισμού του κόστους, να βρει τρόπους να βελτιώσει την ποιότητα του προϊόντος ή της διαδικασίας. Επίσης, αυτή η αρχή σημαίνει ότι πρέπει με βάση το γεγονός ότι κοστολογούμε τη ρύπανση, να ενσωματώνουμε το κόστος της περιβαλλοντικής βλάβης στην τιμή του προϊόντος, πράγμα που δεν γίνεται σε όλη την έκταση ή δεν γινόταν μέχρι το πρόσφατο παρελθόν. Σημαίνει εξυγίανση της αγοράς, γιατί διαφορετικά αυτός που ρυπαίνει θα βρίσκεται σε πλεονεκτικότερη θέση από κάποιον που πληρώνει.

Επομένως σε μία αγορά που λειτουργεί με βάση τον υγιή ανταγωνισμό η ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού κόστους στην τιμή των προϊόντων και των διαδικασιών είναι μία απαραίτητη συνθήκη. Το θέμα βέβαια είναι ποιος θα πληρώσει μέσα σ' αυτό το σύστημα. Είπα και προηγουμένως ότι κατ' αρχήν πληρώνει ο παραγωγός της συσκευασίας των απορριμμάτων. Αυτός συμβάλλει με το σύστημα ατομικής ή συλλογικής διαχείρισης και πληρώνει ένα τέλος προκειμένου το σύστημα να εξυπηρετήσει αυτήν την εναλλακτική διαχείριση. Τα έσοδα αυτά τα εισπράττουν κυρίως οι ΟΤΑ. Βέβαια έχουν ένα πρόσθετο όφελος και ένα κίνητρο για να κάνουν αυτήν τη δουλειά.

Από εκεί και πέρα σημασία έχει εάν αυτό το τέλος ή η επιβάρυνση θα μετακινηθούν στον τελικό καταναλωτή. Η απάντηση είναι, ναι. Εν μέρει θα μετακινηθεί στον τελικό καταναλωτή γιατί δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Μόνο έτσι λειτουργεί η αγορά. Δεν υπάρχει κανείς που μπορεί να αποδείξει ότι όλο αυτό το κόστος θα το πληρώσει το τελικό καταναλωτής. Αυτό που θα καθορίσει αυτήν την κατανομή είναι η σχέση μεταξύ προσφοράς και ζήτησης. Δεν σημαίνει κάθε φορά που ο παραγωγός ενός προϊόντος θέλει να αυξήσει την τιμή ή το κόστος της διαδικασίας ότι η αγορά είναι σε θέση να το δεχθεί αυτό και ότι συνεχώς αυτό το στόχος μετακινείται προς τον καταναλωτή. Αυτό μοιράζεται ανάλογα με τη δομή και τη δυναμική της αγοράς. Αυτή είναι η απάντηση και είναι απλές αρχές της οικονομίας και τίποτα παραπάνω.

Θέλω να δώσω μερικές απαντήσεις σε κάποια ζητήματα που τέθηκαν:

Κατ' αρχήν το κόστος λειτουργίας του συστήματος, το είπα και σε προηγούμενη παρέμβαση, δεν είναι 60 δισεκατομμύρια. Αυτό το κόστος αφορά τις επενδύσεις οι οποίες θα πρέπει να γίνουν για τη δημιουργία των απαραίτητων εγκαταστάσεων υποδοχής των υλικών συσκευασίας, τα οποία πηγαίνουν προς επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση. Αυτό είναι ένα επενδυτικό κόστος το οποίο σε ένα μεγάλο μέρος έχει ήδη καταβληθεί, διότι πολλές από αυτές τις εγκαταστάσεις που απαιτούνται, πολλά από αυτά τα εργοστάσια από τους χώρους υποδοχής έχουν ήδη δημιουργηθεί μέσα αν θέλετε και από τους αυτόματους μηχανισμούς της αγοράς. Το κόστος λειτουργίας είναι κάτι διαφορετικό και είναι κάτι το οποίο αυτή τη στιγμή

δεν μπορούμε να το προσδιορίσουμε και αυτό θα προσδιοριστεί όταν υπάρξουν αυτά τα σύμφωνα συνεργασίας μεταξύ των διαχειριστών και των παραγωγών. Και, εν πάση περιπτώσει –για να δώσω μόνο ένα παράδειγμα– αυτό το κόστος λειτουργίας του συστήματος είναι περίπου 50 δισεκατομμύρια το χρόνο σε μια χώρα σαν τη Γαλλία. Αυτά λοιπόν, για να μην υπάρχουν παρανοήσεις σε σχέση με το κόστος της εφαρμογής αυτού του συστήματος.

Επώθηκε ότι το εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης στα Λιόσια δεν είναι βιώσιμο. Θα ήθελα από τον κ. Αμπατζόγλου –δεν είναι εδω– να μας φέρει αυτά τα στοιχεία, διότι υπάρχει αντίθετα μελέτη βιωσιμότητας αυτού του εργοστασίου, μελέτη η οποία λέει ότι η βιωσιμότητα αυτή βασίζεται στα έσοδα από την πώληση των προϊόντων, όπως έλεγα πριν, διότι και αυτό το εργοστάσιο πρέπει να θεωρηθεί ως ένα σύστημα διαχείρισης των απορριμμάτων αλλά και από τα ανταποδοτικά τέλη. Η μελέτη το έχει αποδείξει αυτό και η πράξη θα το αποδείξει πάρα πολύ σύντομα.

Δεν υπάρχει λοιπόν κανένας λόγος για κάτι το οποίο μάλιστα ξεκινάει τώρα και είναι αρκετά καινούριο για τη χώρα μας, να ξεκινάμε με τόσο αρνητικές τοποθετήσεις οι οποίες κατά πάσα πιθανότητα δεν βασίζονται πουθενά.

Θέλω, τέλος, να κάνω μια αναφορά στα ειδικά προϊόντα για τα οποία ακούστηκαν αρκετά. Για τα ειδικά προϊόντα, όπως είναι παραδείγματος χάρη η ελαστικά, όπως είναι οι καταλύτες, όπως είναι οι ογκώδεις συσκευές, όπως είναι τα ειδικά μηχανήματα, όπως είναι εν τέλει τα αυτοκίνητα τα οποία έχουν αρχίσει να παράγουν ένα πολύ μεγάλο όγκο ειδικών απορριμμάτων, για όλα αυτά υπάρχει πρόβλεψη επίσης στο νέο νομοσχέδιο. Η διαχείριση αυτών των απορριμμάτων απαιτεί νέες θεσμοθετήσεις, απαιτεί νέες μελέτες, απαιτεί νέες προσεγγίσεις, διότι αυτά συνιστούν μια νέα πραγματικότητα. Παρόλα αυτά η πρόβλεψη υπάρχει και ήδη έχει ξεκινήσει ο σχετικός σχεδιασμός κατά κλάδο αν θέλετε τέτοιων ειδικών απορριμμάτων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν έρχεται μόνο να λύσει τα προβλήματα μιας ειδικής κατηγορίας απορριμμάτων αλλά επιπλέον εισάγει μια νέα λογική στο θέμα της διαχείρισης του περιβάλλοντος. Εισάγει την αρχή του ο ρυπαίνων πληρώνει, εισάγει την αρχή της μείωσης της ποσότητας των απορριμμάτων, άρα της μείωσης της ρύπανσης, εισάγει το στοιχείο της επιχειρηματικότητας μέσα στις διαδικασίες του περιβάλλοντος.

Αυτά είναι τα τρία στοιχεία τα οποία θα πρέπει να συγκρατήσουμε, αυτή είναι η πολιτική και οικονομική καινοτομία αυτού του νομοσχεδίου και προς τα εκεί θα έπρεπε να σκεπτόμαστε όταν σχεδιάζουμε το μέλλον και όχι σε ένα κράτος συγκεντρωτικό σε ένα κράτος χωροφύλακα το οποίο μέσα από μια ατέλειωτη γραφειοκρατία θα παρεμβαίνει συνεχώς προκειμένου να πείσει τον πολίτη ή τον επιχειρηματία ή οποιονδήποτε άλλον να έχουν μια διαφορετική συμπεριφορά για το περιβάλλον.

Εν τέλει το θέμα του περιβάλλοντος είναι θέμα δομών της αγοράς και ρυθμίσεων για αυτές τις αγορές και θέμα πολιτισμού. Δεν είναι θέμα ούτε πολιτικού βολонταρισμού ούτε αυτού που λέγεται απλά πολιτική βούληση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από την αρχική τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, η οποία σχετίζεται με την πορεία αποδοχής της Διακήρυξης του Κίोट. Το γεγονός ότι στη Σύνοδο της Βόννης έγιναν ορισμένα βήματα για την αποδοχή της διακήρυξης αυτής και για την εφαρμογή των αρχών της δεν καταλαιάζει τους μεγάλους φόβους σχετικά με την πορεία της και με την ευαισθησία που πρέπει να δείξει η παγκόσμια κοινότητα απέναντι σε ένα τόσο μεγάλο θέμα, όπως είναι αυτό της προστασίας του περιβάλλοντος.

Είναι γνωστό ότι δεν είμαστε απλώς στην ώρα «μηδέν». Την

έχουμε ήδη ξεπεράσει. Φαίνεται ότι μάλλον βαδίζουμε σε μια περίοδο όπου οι κίνδυνοι για το περιβάλλον έχουν δημιουργήσει μια μη αναστρέψιμες καταστάσεις. Το θέμα είναι τώρα να μη δημιουργηθούν και άλλες.

Είναι παρήγορο το ότι, τουλάχιστον, αρκετά κράτη δείχνονται ευαίσθητα απέναντι στο πρόβλημα. Δεν είναι όμως διόλου παρήγορο –και αυτό βεβαίως δεν αφορά την Κυβέρνηση, είναι μια διαπίστωση την οποία κάνω– ότι και σε αυτήν τη φάση η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής δεν θέλησε να συμβάλει προς την κατεύθυνση της αποδοχής των ως άνω βασικών αρχών προστασίας του περιβάλλοντος.

Εναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι από τη μια πλευρά, πριν από το 1989, ήταν οι χώρες του τέως υπαρκτού σοσιαλισμού οι οποίες μέσα από μια άφρονα πολιτική περιβάλλοντος, δημιούργησαν ανυπολόγιστα προβλήματα. Εν ονόματι της ανάπτυξης δεν δίστασαν να μεταβάλλουν ολόκληρες περιοχές σε χωματερές και σκουπιδοτόπους και δεν δίστασαν να δημιουργήσουν ανεπανόρθωτες καταστάσεις σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των πόρων πάνω στους οποίους στηρίζεται η οικολογική ισορροπία και γενικότερα η ισορροπία, η βιώσιμη, η αειφόρος ανάπτυξη. Και τώρα οι Ηνωμένες Πολιτείες, η δύναμη δηλαδή εκείνη η οποία έχει το μεγαλύτερο μέρος και των απολαβών αλλά και της ευθύνης σε ό,τι αφορά την οικονομική ανάπτυξη, είναι η χώρα η οποία δεν θέλει να αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα το οποίο έχει δημιουργηθεί.

Ανεξάρτητα από το τι συμβαίνει, εμείς, ως χώρα, οφείλουμε να φανούμε υπεύθυνοι απέναντι σε αυτό το μείζον πρόβλημα. Καθένας αυτήν τη στιγμή, μεγάλος ή μικρός σε έκταση ή οικονομική δύναμη, είναι υποχρεωμένος να αναλάβει τις ευθύνες του απέναντι σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Και η Ελλάδα οφείλει να αναλάβει τις δικές της. Δεν μπορεί να ισχύσει –και δεν είναι λογικό να ισχύσει– το γεγονός ότι αφού κάποιος ρυπαίνουν και θέλουν να ρυπαίνουν για να εξοικονομήσουν οφέλη, ως το κάνουμε και εμείς.

Αυτή η λογική δεν ταιριάζει σε δημοκρατικώς προηγμένα κράτη, σε κράτη που έχουν στοιχειώδη οικολογική ευαισθησία. Κι εμείς, ως Ελλάδα, οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Και οφείλουμε να δείξουμε τη δική μας ευαισθησία, καταγγέλλοντας, στο μέτρο που αυτό επιβάλλεται, όλους εκείνους οι οποίοι εν ονόματι του κέρδους και της εκμετάλλευσης άλλων δεν διστάζουν να δημιουργήσουν ανεπανόρθωτες καταστάσεις στον πλανήτη.

Επί της ουσίας τον νομοσχεδίου τώρα. Δεν θα έκανα δε, όπως είπα, αυτήν την εισαγωγή αν δεν είχε προηγηθεί η δήλωση του κυρίου Υπουργού.

Επί του σχεδίου νόμου:

Η Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει επί της αρχής το παρόν σχέδιο νόμου. Αλλά, όπως ελέγχθη και από τον εισηγητή μας και από τους άλλους συναδέλφους, οι οποίοι πήραν το λόγο, θα το ψηφίσει, γιατί είναι ανάγκη, έστω και την τελευταία στιγμή, να προσαρμοσθούμε στα δεδομένα του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου. Ήδη όμως έχουμε καθυστερήσει πολύ. Και είμαι υποχρεωμένος ακριβώς να αναδείξω και τις αιτίες και τις επιπτώσεις αυτής της καθυστέρησης.

Το προκείμενο σχέδιο νόμου, κύριοι συνάδελφοι, είναι κλασικό δείγμα θεσμικής αναξιοπιστίας και πολιτικού αβδηριτισμού εκ μέρους της Κυβέρνησης σε τρία σημεία: στην προστασία του περιβάλλοντος, στην προσαρμογή στο Κοινοτικό Δίκαιο, στον τρόπο με τον οποίο νομοθετούμε.

Μιλώ για θεσμική αναξιοπιστία, γιατί αυτό το σχέδιο νόμου αναδεικνύει τι σημαίνει να είσαι παντελώς ανέτοιμος, έστω κι αν έχουν περάσει τόσα χρόνια, να προσαρμοσθείς σε βασικές επιταγές του κοινοτικού δικαίου. Και μιλώ για πολιτικό αβδηριτισμό γιατί, όταν διαβάσει κανείς το σχέδιο νόμου, θα δει ότι δημιουργείται ένα δίκτυο κι ένας οργανισμός σε ό,τι αφορά το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων, χωρίς να γνωρίζει κανείς πώς θα χρησιμοποιηθεί. Γι' αυτό καλού κακού δημιουργείται και μία υπηρεσία μέχρι να λειτουργήσει αυτό το δίκτυο στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, η οποία θα αναλάβει να κάνει αυτά που λέει

η κοινοτική οδηγία.

Γνωρίζετε ότι στα Άβδηρα είχε δημιουργηθεί ολόκληρο δίκτυο για την ύδρευση της περιοχής, χωρίς να γνωρίζουν από πού θα βρουν το νερό, για να υδρεύσουν τον πληθυσμό. Κι όταν φτιάχτηκε, έμεινε άχρηστο. Το ίδιο ακριβώς κινδυνεύει να γίνει και μ' αυτόν τον οργανισμό, ο οποίος δημιουργείται επειδή το επιβάλλει το Κοινοτικό Δίκαιο, ουδείς όμως γνωρίζει υπό ποιες συνθήκες θα φέρει σε πέρας την αποστολή του. Γι' αυτό και δημιουργείται αυτό το *by pass*, αυτή η παράπλευρη υπηρεσία, στο χώρο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Ας πάρουμε ένα προς ένα αυτά τα στοιχεία που ανέφερα, για να μη νομίζουν οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας –ο κύριος Υπουργός το ξέρει ότι έτσι έχουν τα πράγματα– ότι υπερβάλλει κανείς σ' αυτό το θέμα.

Αυτό το σχέδιο νόμου άπτεται γενικότερα της προστασίας του περιβάλλοντος. Σε ό,τι αφορά το θέμα αυτό, το έλλειμμα που παρουσιάζουμε είναι τεράστιο από πλευράς πολιτικής γενικότερα.

Μπορεί στο Σύνταγμα να βάζουμε βαρύγδουπες δηλώσεις, μπορεί μέσα στο Σύνταγμα να θεσμοθετούμε βαρύγδουπες διατάξεις. Το ζήτημα δεν είναι τι διατάξεις θεσμοθετούμε, αλλά πώς τις εφαρμόζουμε. Το ότι, παραδείγματος χάρη, στο άρθρο 24 του Συντάγματος διαμορφώνουμε ένα δικαίωμα στο περιβάλλον, είναι σωστό. Αλλά το ζήτημα είναι πώς εφαρμόζεται αυτή η διάταξη. Το ότι μέσα στο πλαίσιο του Συντάγματος μπαίνουν συγκεκριμένες εγγυήσεις για τον τρόπο με τον οποίο θα διαμορφωθεί η πολιτική του περιβάλλοντος, είναι σωστό. Το ζήτημα είναι τι πολιτική έχουμε στην πράξη. Αν κάνει κανείς έναν απολογισμό και μία αναδρομή στο πώς λειτουργήσε η πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος όλα αυτά τα χρόνια, αποδεικνύεται το τεράστιο έλλειμμα το οποίο υπάρχει στη χώρα μας.

Πρώτα-πρώτα είναι γνωστό ότι ο ν. 1650/1986, ο οποίος ήταν ένας κλασικός νόμος –πλαίσιο όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, ουδέποτε ολοκληρώθηκε θεσμικά. Το θεσμικό του πλαίσιο, το οποίο στηριζόταν στην έκδοση συγκεκριμένων κανονιστικών πράξεων, διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων κλπ., ουδέποτε ολοκληρώθηκε. Παραμένει κολοβό. Και αυτό δείχνει το έλλειμμα που υπάρχει ακόμα και ως αυτήν τη στιγμή που μιλάμε. Επειδή δημιουργήθηκε ένας νόμος-πλαίσιο, θα έπρεπε λογικά ο νόμος αυτός να επιτρέπει, μέσα από την έκδοση κανονιστικών πράξεων, να προσαρμοζόμαστε ταχύτερα στα δεδομένα που υπάρχουν. Ούτε τέτοια προσαρμογή υπάρχει ούτε καν εκδόθηκαν οι περισσότερες απ' αυτές τις κανονιστικές πράξεις, οι οποίες θα έπρεπε ήδη να έχουν εφαρμοστεί, για να έχουμε συγκεκριμένα απτά αποτελέσματα σε ό,τι αφορά την προστασία του περιβάλλοντος.

Απόδειξη εκείνου το οποίο λέω είναι αυτό που –και με κατέπληξε– άκουσα να λέει ο κύριος Υπουργός προηγουμένως, σχετικά με το θέμα του Κουρουπητού. Δεν είναι μόνο το θέμα του Κουρουπητού, είναι γενικότερο το θέμα της διαχείρισης των στερών αποβλήτων. Άκουσα κατάπληκτος τον κύριο Υπουργό να λέει: «Μα, η πολιτεία φταίει για το θέμα του Κουρουπητού; Οι τοπικές κοινωνίες φταίνε. Η τοπική αυτοδιοίκηση φταίει.» Αυτή είναι η τακτική της Κυβέρνησης τον τελευταίο καιρό. Είναι της Κυβέρνησης εκείνης που είχε ανακαλύψει την τοπική αυτοδιοίκηση ως τον πυλώνα της δημοκρατίας. Και χρησιμοποίησε το ΠΑΣΟΚ την τοπική αυτοδιοίκηση έως ότου γίνει εξουσία. Αλλά τώρα που της είναι άχρηστη –γιατί δεν μπορεί να στηρίξει την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με αυτά που κάνει– από κει και πέρα όλα τα βάρη επάνω της, οι ευθύνες επάνω της. Τα είδαμε και στα θέματα των σεισμών, τα βλέπουμε και τώρα: «Η τοπική αυτοδιοίκηση, οι τοπικές κοινωνίες φταίνε».

Και ξεχνά ο κύριος Υπουργός τι είπε και η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Γιατί προέκυψε το θέμα του Κουρουπητού, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας; Διότι δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει χωροθέτηση των χώρων διαχείρισης στερεών αποβλήτων και όχι μόνο στα Χανιά, γενικότερα. Και γιατί δεν μπορούσε να γίνει αυτό; Διότι,

όπως είπε η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν υπήρξε ποτέ εθνικό χωροταξικό το οποίο αποτελούσε προϋπόθεση για να μπορέσει να υπάρξει ειδική χωροθέτηση. Είχε πει η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμόζοντας το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο και τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι προκειμένου να υπάρξουν τέτοιου είδους εγκαταστάσεις με τέτοιες επιπτώσεις για το περιβάλλον, όπως είναι οι χώροι διαχείρισης στερεών αποβλήτων, έπρεπε να έχει υπάρξει εθνικό χωροταξικό. Αυτό το χωροταξικό που υποτίθεται πηγε να υιοθετήσει η κοινή υπουργική απόφαση του 1997 και το οποίο επίσης χωροταξικό επιχείρησε να εξειδικεύσει περισσότερο η κοινή υπουργική απόφαση του 2000. Έλα όμως που η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας θεώρησε ότι αυτά δεν είναι επαρκή και, στην ουσία, δεν υπάρχει εθνικό χωροταξικό! Και αφού δεν υπάρχει εθνικό χωροταξικό η χωροθέτηση των επί μέρους χώρων για διαχείριση των στερεών αποβλήτων είναι συνταγματικώς αδύνατη! Δηλαδή και να ήθελαν να συναινέσουν οι τοπικές κοινωνίες, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε κάτι τέτοιο δεν θα ήταν δυνατόν από τη στιγμή που δεν υπάρχει εθνικό χωροταξικό.

Το είπαμε επανειλημμένα και σε προηγούμενα νομοσχέδια: Η έλλειψη εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις της αναρχίας, που υπάρχει σήμερα σε επίπεδο διαχείρισης του περιβάλλοντος. Διότι σοβαρότερες δραστηριότητες δεν είναι δυνατόν να χωροθετηθούν. Ακόμα και χώροι μέσα στους οποίους ανεγείρονται φυλακές δεν μπορούν να δημιουργηθούν εξαιτίας του ότι λείπει το εθνικό χωροταξικό. Πόσο μάλλον χώροι διαχείρισης στερεών αποβλήτων.

Αυτό ακριβώς είναι εκείνο που δείχνει πόσο ανέτοιμη ήταν η Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια να αντιμετωπίσει αυτό το μείζον ζήτημα που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος. Χρόνια ολόκληρα δηλαδή η Κυβέρνηση ολιγωρεί απέναντι στο ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος. Μπορεί να κάνει μεγαλόστομες διακηρύξεις, μπορεί να θεσμοθετεί βαρύγδουπες διατάξεις και σε επίπεδο Αναθεώρησης του Συντάγματος, όταν έρχεται η ώρα όμως της εφαρμογής της πολιτικής αποδεικνύεται η τακτική των Επιμηθέων. Το πόσο ανέτοιμη είναι η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα θέματα, το πόσο ανέτοιμη είναι να δει στο μέλλον, δηλαδή μπροστά, να σχεδιάσει, να προλάβει. Αυτό φαίνεται και σε αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο έχουμε μπροστά μας.

Αυτό το σχέδιο νόμου τι αφορά; Στην ουσία αυτό το σχέδιο νόμου είναι προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο σε ό,τι αφορά τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με τη διαχείριση των συσκευασιών. Στην ουσία, δηλαδή, αφορά διαχείριση απορριμμάτων. Στην ουσία αφορά θέματα προστασίας του περιβάλλοντος. Η σχετική οδηγία τότε νομίζετε, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ότι θεσμοθετήθηκε; Το 1994. Και το άκρο όριο προσαρμογής των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν η 30/6/1996. Τότε έπρεπε να προσαρμοστούμε. Τότε προσαρμόστηκαν οι άλλες χώρες. Φυσικά ήμασταν ανέτοιμοι να το κάνουμε και ζητήσαμε και παράταση. Την πήραμε την παράταση. Και όταν πήραμε την παράταση πάλι εξαντλήθηκε κάθε περιθώριο, με αποτέλεσμα στις 7 Απριλίου του 2000 η επιτροπή να προσφύγει εναντίον της Ελλάδας για θέματα μη προσαρμογής στην περιβαλλοντική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έρχεται τρέχοντας η Κυβέρνηση να θεσμοθετήσει ακριβώς αυτές τις διατάξεις προσαρμογής στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο, στη συγκεκριμένη οδηγία. Δηλαδή στην ουσία χρειάστηκαν πέντε χρόνια και παραπάνω για να έρθει η Κυβέρνηση να φέρει ένα νόμο, για να προσαρμοσθούμε στην κοινοτική αυτή οδηγία.

Άκουσα και πάλι κατάπληκτος τον κύριο Υπουργό να μας λέει τι; Ε, πώς -λέει- χρειάζεται διάλογος. Με αυταρχικές μεθόδους θα το κάναμε αυτό το πράγμα; Επιχειρήσαμε διάλογο και αργήσαμε.

Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω πώς τόσα χρόνια άλλες χώρες το έκαναν πολύ ωρύτερα και απολαμβάνουν και τα αποτελέσματα της εμπειρίας εκείνης που αφορά την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας. Δηλαδή οι άλλες χώρες δεν είχαν το

αντίστοιχο πρόβλημα; Μόνο εμείς είχαμε το πρόβλημα αυτό;

Και κάτι άλλο. Πέντε χρόνια και παραπάνω διάλογο; Ποιος είναι εκείνος που έφερνε αντίρρηση για να θεσμοθετήσει η Κυβέρνηση σχετική ρύθμιση; Μπορεί να μας πει ο κύριος Υπουργός, και σήμερα και αύριο που θα είμαστε εδώ, γιατί αυτά τα πέντε χρόνια; Υπήρχαν κάποιοι που είχαν αντίρρηση σχετικά με αυτό το σχέδιο νόμου και την προσαρμογή; Ποιοι ήταν αυτοί; Και αν η Κυβέρνηση έβλεπε ότι υπάρχουν αντιρρήσεις, αντιρρήσεις που έφερναν τη χώρα πίσω, γιατί δεν προχώραγε από μόνη της να το κάνει; Είναι αυταρχισμός να γυρίσεις και να πεις ότι, ξέρετε, πρέπει να προσαρμοστούμε στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο, γιατί αλλιώς έχουμε συνέπειες, όπως ακριβώς οι συνέπειες αυτές θα προκύψουν εάν υποθέσουμε ότι θα καταδικαστεί η χώρα με βάση την προσφυγή της Επιτροπής τον Απρίλιο του 2000; Θα είχε δυσκολία να το περάσει μέσα από τη Βουλή; Εμείς ακόμη και τώρα που το φέρνει τόσο καθυστερημένα, το υπερψηφίζουμε. Ήρθε ποτέ η Κυβέρνηση να μας πει εδώ μέσα στη Βουλή, σ' επίπεδο κοινοβουλευτικού ελέγχου, ότι έχουν δυσκολίες, ότι αυτοί οι φορείς είναι εκείνοι οι οποίοι αρνούνται την προσαρμογή, για να μπορέσουμε να συμβάλουμε όλοι μαζί;

Κύριοι συνάδελφοι, τίποτε από όλα αυτά δεν συμβαίνει. Η Κυβέρνηση, για μια ακόμη φορά, καθυστέρησε. Και οι λόγοι για τους οποίους καθυστέρησε είναι αρκετοί. Πρώτα απ' όλα αυτή η Κυβέρνηση και με αυτό το σχέδιο νόμου αποδεικνύει ότι έχει μια φυσική απέχθεια εναντίον οιασδήποτε καινοτομίας που προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το σύνδρομο των τριτοκοσμικών αγκυλώσεων του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Το βλέπει τώρα ο καθένας; Ό,τι προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ό,τι είναι ανάγκη να προοδεύουμε να προσαρμόσουμε, αυτό την ενοχλεί την Κυβέρνηση. Είναι το σύνδρομο του παρελθόντος. Δεν είναι τυχαίο μάλιστα το γεγονός ότι σε πάμπολες περιπτώσεις χρησιμοποιούνται οι υποχρεώσεις που έχουμε έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης όχι ως μέσα για να ακολουθήσουμε μια προοδευτική οδό, μια προοδευτική νομοθεσία, αλλά ως άλλοθι για να δείξουμε ότι αυτά τα κάνουμε μόνο και μόνο γιατί είμαστε υποχρεωμένοι να τα κάνουμε. Άδικα, κακά, αλλά πρέπει να τα κάνουμε γιατί μας τα ζητάει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην ουσία δηλαδή, αντί να χρησιμοποιήσουμε την ευρωπαϊκή οδό ως οδό προόδου, ως οδό ουσιαστικής σύγκλισης, χρησιμοποιούμε τις κοινοτικές υποχρεώσεις ως μέσο για να πετάξουμε από πάνω μας τις ευθύνες μας. Ακριβώς αυτό είναι εκείνο το οποίο ταλαιπωρεί χρόνια ολόκληρα τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και, βεβαίως, και την Κυβέρνηση Σημίτη, η οποία έτσι αποδεικνύει τι θα πει εκσυγχρονισμός. Αυτό ακριβώς αναδεικνύει αυτό το νομοσχέδιο. Και θα σας πω ευθέως, γιατί φαίνεται ακριβώς από αυτό το νομοσχέδιο.

Πρώτα-πρώτα το νομοσχέδιο αυτό έχει είκοσι πέντε άρθρα. Το εικοστό έκτο είναι το ακροτελεύτιο άρθρο το οποίο αφορά την έναρξη ισχύος. Το αφήνουμε στην άκρη. Από τα είκοσι πέντε άρθρα, αν πάρετε την οδηγία και το σχέδιο νόμου, περίπου τα είκοσι άρθρα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μεταφορά στην ελληνική νομοθεσία αυτούσιων των διατάξεων της οδηγίας. Αντισταβάνεται δηλαδή το Υπουργείο και η Κυβέρνηση την προσαρμογή ως απλή μετάφραση των σχετικών διατάξεων. Δηλαδή ό,τι μας βάζει σαν στόχους η κοινοτική οδηγία το βάζουμε και εδώ. Αντί να πάρουμε ως δεδομένα, όπως είναι άλλωστε αυτά τα πράγματα από πλευράς Κοινοτικού Δικαίου, και να διαμορφώσουμε ένα νόμο ο οποίος δημιουργεί μηχανισμούς εφαρμογής των σχετικών διατάξεων, αρκούμαστε να επαναλάβουμε ό,τι λέει η οδηγία σε επίπεδο στόχευσης. Και όταν έρχεται η ώρα να διαμορφώσουμε τους μηχανισμούς εφαρμογής, παραπέμπουμε σε υπουργικές αποφάσεις, σε διατάγματα, συλλήβδην. Ζητάτε εξουσιοδότηση εν λευκώ. Δηλαδή αυτό το νομοσχέδιο τι είναι; Είναι επανάληψη της οδηγίας και αίτηση εξουσιοδοτήσεων εν λευκώ για να ρυθμίσει η Κυβέρνηση τα πράγματα αυτά όπως βολεύεται στο μέλλον.

Θα αναφέρω δύο -τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα. Παραδείγματα πρώτων είναι ο Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων. Αυτό το νομικό

πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Δημιουργείται αυτό το νομικό πρόσωπο, όπως ακριβώς επιβάλλει η ίδια η κοινοτική οδηγία να υπάρχει, και από εκεί και πέρα ζητείται εξουσιοδότηση από την πλευρά της Κυβέρνησης να ρυθμίσει, όποτε θέλει, όπως θέλει, τα της εσωτερικής του οργάνωσης και λειτουργίας του. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει ούτε μια στοιχειώδης ημερομηνία, ενδεικτική έστω, που να λέει ότι ως τότε θα βγουν οι σχετικές κανονιστικές πράξεις, διατάγματα και κανονιστικές πράξεις λοιπές, ώστε να ξέρουμε πότε επιτέλους, με ποιο χρονικό ορίζοντα θα λειτουργήσει αυτός ο οργανισμός. Και τι γίνεται. Επειδή η Κυβέρνηση δεν ξέρει πότε θα λειτουργήσει; Ορίζει ότι «έως ότου λειτουργήσει αυτός ο οργανισμός» δημιουργείται εκτάκτως μια ειδική υπηρεσία στη γενική διεύθυνση του ΥΠΕΧΩΔΕ η οποία θα έχει τις αρμοδιότητες αυτού του οργανισμού έως ότου δηλαδή συσταθεί ο οργανισμός αυτός, φτιάχνετε ένα μικρό μαγαζάκι στο πλαίσιο της γενικής διεύθυνσης προστασίας περιβάλλοντος. Και τονίζω ότι δεν αισθάνεται η Κυβέρνηση ούτε τη στοιχειώδη ευαισθησία να πει πότε θα βγουν οι κανονιστικές πράξεις.

Γνωρίζετε κύριε Υπουργέ, ότι το να βάλετε μέσα μια ημερομηνία για την έκδοση των κανονιστικών πράξεων, για την έναρξη λειτουργίας αυτού του οργανισμού, είναι ενδεικτικό. Δεν είναι υποχρεωτικό. Βάλετε την για να μας πείτε πότε το έχετε προγραμματίσει. Αλλά ούτε αυτό δεν έχετε την ευαισθησία να κάνετε. Πείτε μας, σκοπεύουμε τότε περίπου. Δεν το λέτε όμως. Πράγμα που σημαίνει ότι είναι δυνατό να χρειαστούν δύο και τρία και τέσσερα χρόνια –δεν θα είσατε τότε κυβέρνηση, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα- και εσείς δεν δεσμεύεστε κατά τίποτα ούτε ενδεικτικά ότι αυτός ο οργανισμός θα λειτουργήσει. Από αυτό φαίνεται πόσο ανέτοιμοι είστε.

Αφήστε αυτά που λέτε, για αυταρχικές μεθόδους κλπ. Όλες οι άλλες χώρες που το έκαναν ήταν αυταρχικές; Αυταρχισμός είναι να μας πείτε, αφού ψηφίζουμε το νόμο αυτόν, πότε σκοπεύετε επιτέλους θεσμικά να οργανώσετε αυτόν τον οργανισμό; Δεν είναι αυταρχισμός. Έλλειψη προγραμματισμού είναι, έλλειψη ευαισθησίας απέναντι στη Βουλή από την οποία ζητάτε αυτήν την εξουσιοδότηση. Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο με αυτό. Συμβαίνει και με τόσα άλλα θέματα. Συμβαίνει και με τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με τη σήμανση και το σύστημα αναγνώρισης. Και σ' αυτό το θέμα παραπέμπεται απλώς και μόνο σε αποφάσεις. Τι θα γίνει ως τότε και τι σήμανση θα φέρουν τα προϊόντα, ιδίως τα προϊόντα που δεν προέρχονται από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «γαία πυρί μειχθήτω».

Επίσης ακούσαμε κατάπληκτοι ότι πράγματι, η μετακύληση του όλου κόστους σχετικά με τη διαχείριση των απορριμμάτων θα είναι πολύ φυσικό να περάσει στον καταναλωτή! Δεν υπάρχει καμιά εγγύηση μέσα στο νομοσχέδιο ώστε το βάρος αυτό να το φέρουν και οι βιομηχανίες οι οποίες απολαμβάνουν τα σχετικά αγαθά, ιδίως όταν οι εγκαταστάσεις διαχείρισης γίνονται από το κράτος και από τους ΟΤΑ. Δηλαδή θα παρουσιαστεί το φαινόμενο εξαιτίας των ελλείψεων του νομοσχεδίου οι βιομηχανίες να χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις εκείνες διαχείρισης που δημιουργεί το κράτος και οι ΟΤΑ, να παίρνουν ό,τι έχουν να πάρουν, να κερδίζουν απ' αυτό και η μετακύληση του όποιου κόστους να γίνεται αποκλειστικά εις βάρος των πολιτών και των καταναλωτών.

Αυτό λέγεται κοινωνική δικαιοσύνη; Και λέτε κατόπιν ότι έτσι λειτουργεί η αγορά. Αυτή είναι η νοοτροπία ΠΑΣΟΚ για τη λειτουργία της αγοράς. Όσοι γνωρίζουν από γνήσιο φιλελευθερισμό, ξέρουν ότι η ελεύθερη αγορά, ο ελεύθερος ανταγωνισμός έχει κανόνες. Δεν είναι ζούγκλα. Ζούγκλα είναι για τους νεοφιλελευθεριστές. Ζούγκλα είναι γι' αυτήν την πολιτική την οποία εφαρμόζει η Κυβέρνηση Σημίτη, η οποία από τις πάλαι ποτέ σοσιαλιστικές ονειρώξεις, τις οποίες είχε κατέληξε αυτήν τη στιγμή να βρίσκεται μπροστά στο φαινόμενο της πλήρους οικονομικής αναρχίας.

Τα όσα μας είπε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως αποπνέουν ακριβώς αυτήν την έλλειψη αρχών, θέσεων και προγραμματισμού σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της αγοράς..

Τελειώνω λέγοντας ότι αν ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής είναι γιατί πρέπει να προσαρμοστεί η ελληνική νομοθεσία. Και θα είναι τεράστιο το κόστος αν δεν προσαρμοστεί. Γι' αυτό και το κάνουμε. Σε καμιά όμως περίπτωση δεν μπορεί να αποσιωπήσουμε το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργείται και εξαιτίας της καθυστέρησης με την οποία έρχεται αυτό το νομοσχέδιο και εξαιτίας των ατελειών που περιέχει και ιδίως του γεγονότος ότι μπορεί να οδηγήσει σε τεράστιες κοινωνικές αδικίες ως προς την ανάληψη του κόστους προστασίας του περιβάλλοντος σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των απορριμμάτων αυτού του είδους. Ακριβώς δε επειδή αυτός ο κίνδυνος ελλοχεύει, όταν μεθαύριο θα συζητήσουμε επί των άρθρων, θα υπάρξουν συγκεκριμένες προτάσεις από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Και, βεβαίως, αν η Κυβέρνηση δεν στερξει να υιοθετήσει τις προτάσεις αυτές ή να φέρει τις δικές της λύσεις, ώστε να γνωρίζουμε τι ψηφίζουμε εδώ, θα υπάρξει καταψήφιση των σχετικών άρθρων. Και να μη θεωρηθεί τούτο ανακολουθία από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Άλλο είναι να προστατεύεις τη χώρα σου από την καταδίκη εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλο να θέλεις να μοιραστείς τις ευθύνες με μια Κυβέρνηση η οποία δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος και ούτε πολιτική σε ό,τι αφορά γενικότερα τα ζητήματα προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο και, ιδίως, τα θέματα που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ροβέρτος Στυρόπουλος.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Θα ξεκινήσω από τα θετικά.

Θέλω να συμβάλω κι εγώ μαζί του και μαζί με τον αρμόδιο Υφυπουργό στην αγωνία, την οποία εξέφρασε σε σχέση με την προοπτική αποδοχής της Σύμβασης του Κιότο από όλες τις δυνάμεις. Και βέβαια να είναι γρήγορη η χρονική στιγμή -να είναι μπροστά μας- και σύντομη που και η Αμερική θα υποχρεωθεί να αποδεχθεί τη Σύμβαση του Κιότο. Αθροίζω την πολιτική θέση. Άλλωστε σε κρίσιμα θέματα είναι σωστό και ωφέλιμο νομίζω να αποπνέουμε σαν Εθνικό Κοινοβούλιο τέτοια μηνύματα και προς τον ελληνικό λαό και προς τη διεθνή κοινότητα.

Όσον αφορά τώρα στο σχέδιο νόμου: Δεν κατανόησα ποια ήταν η πολιτική στόχευση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου. Ουσιαστικά δηλαδή είπε ότι ψηφίζει, ταυτόχρονα κατηγόρησε την Κυβέρνηση ότι άργησε, την ίδια χρονική στιγμή την κατηγορεί και της προσδιορίζει ευθύνες ότι οι διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου δεν έχουν μελετηθεί σωστά -θα έπρεπε να μην υπάρχουν υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα, θα έπρεπε δηλαδή πρωτογενώς το δικαίο να ρυθμίζει τα πάντα- διαφωνεί για τις διαχειριστικές ικανότητες της Κυβέρνησης. Ταυτόχρονα βέβαια επισημαίνει ότι η Κυβέρνηση έχει ευθύνες για το ότι δεν προχωρά σε επίτευδο θεσμών, με την έννοια ότι μία σειρά κοινωνικοί θεσμοί, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα πρέπει να συνδράμουν για την υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης πολιτικής.

Τα λέω αυτά γιατί πιστεύω ότι στη Νέα Δημοκρατία υπάρχει μία σύγχυση πολιτικής στόχευσης. Δεν μπόρεσα να πιάσω πολιτικά το νήμα από πού ξεκινάει, ποια είναι η διαφωνία, ποια είναι η συμφωνία και πού καταλήγει. Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα πράγματα μπορεί να γίνουν πιο απλά στην πολιτική εάν επιχειρήσουμε να μιλήσουμε πολιτικά σ' αυτήν την Αίθουσα και να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αντιστοιχούν.

Πιστεύω, κύριε Παυλόπουλε, ότι η Νέα Δημοκρατία πράγματι διακατέχεται από μία ονείρωση που αφορά στην κατάληψη της εξουσίας. Ωστόσο ούτε προσδιορίζει το δρόμο ούτε το στόχο και νομίζω ούτε και την πολιτική που θα πρέπει να συλλάβει για να της δώσει ο ελληνικός λαός το εισιτήριο της εξουσίας. Και εξηγούμαι γι' αυτό: Κατηγορείτε την Κυβέρνηση ότι δεν

ενεργοποιεί την ίδια την κοινωνία. Παραβλέπετε ότι ο ελληνικός λαός στο ΠΑΣΟΚ και στη διαχρονική του πορεία έχει πιστώσει όλους τους κοινωνικούς θεσμούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Από τη δική μας τη μεριά, κύριε Παυλόπουλε, το δικό μας κόμμα και η δική μας Κυβέρνηση είναι το κόμμα και η Κυβέρνηση που εγκαθίδρυσε, ανέπτυξε, βοήθησε στην ανάπτυξη όλων των σημερινών κοινωνικών θεσμών. Δεν λέω ότι λειτουργούν θαυμάσια. Έχουμε είκοσι επτά χρόνια συνεχούς δημοκρατίας και σ' αυτά τα είκοσι επτά χρόνια επιχειρούμε να καλύψουμε ένα έλλειμμα πολλών δεκαετιών: Το έλλειμμα της απέχθειας που είχε το κόμμα σας απέναντι σε κάθε κοινωνικό θεσμό, είτε ήταν Τοπική Αυτοδιοίκηση είτε ήταν συνδικάτα είτε ήταν συνεταιρισμοί είτε ήταν σύλλογοι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είτε ήταν κοινωνικοί φορείς γενικά.

Επιχειρείτε σήμερα να διατυπώσετε πολιτικό λόγο σεβασμού προς τα κοινωνικά κινήματα. Όμως πριν από λίγες μέρες διάβασα σε εφημερίδα ότι εσείς ο ίδιος είπατε ότι εάν έρθετε στην εξουσία σκέφτεστε να καταργήσετε τον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ". Σύρεστε από τα πράγματα και υιοθετείτε θεσμούς που εμείς αναπτύξαμε και εμείς εγκαθιδρύσαμε.

Πιστεύω ότι αν θέλατε πραγματικά να βοηθήσετε, θα έπρεπε να κουβεντιάσουμε τη γλώσσα της αλήθειας, ότι καμία ικανότητα διαχειριστική κυβέρνησης δεν μπορεί να ολοκληρωθεί και ιδιαίτερα σε θέματα όπως το σχέδιο νόμου που συζητούμε, ανάπτυξης δηλαδή μηχανισμών που θα πρέπει πολλοί κρίκοι μιας δημιουργικής και παραγωγικής αλυσίδας να συνδράμουν για να έχουμε το κατάλληλο αποτέλεσμα. Ποτέ λοιπόν δεν θα μπορούσαμε ολοκληρωμένα να λειτουργήσουμε αν δεν εγκαθιδρύσουμε κοινωνικούς θεσμούς που να λειτουργούν με υπευθυνότητα, να λειτουργούν με κανόνες που θα αντιστοιχούν και στην αγορά αλλά και στη δομή της κρατικής εξουσίας.

Θα συμφωνούσα μαζί σας, αν κάνατε μία τέτοια συνολική κριτική, γιατί νομίζω ότι είναι αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, της οικονομίας, ότι έχουμε πολύ δρόμο να κάνουμε ακόμη προκειμένου αρκετοί κρίκοι της παραγωγικής και της δημιουργικής δυνατότητας της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας να δημιουργηθούν και να συνεργασθούν. Νομίζω ότι δεν προσφέρουμε θετικά στον ελληνικό λαό, αν δεν αναγνωρίζουμε ενδεχόμενα κοινούς τόπους δράσης, αν επιχειρούμε στη λογική μιας στείρας αντιπολιτευτικής τακτικής να αντιπαραθεθούμε ή να αντιπαραθέσουμε μια επιχειρηματολογία που σε καμία περίπτωση δεν νομίζω ότι λειτουργεί εποικοδομητικά.

Θα σταθώ σε δύο - τρία σημεία. Μιλήσατε ότι το ΠΑΣΟΚ προσδιορίζεται πολιτικά από μία φυσική απέχθεια για ό,τι προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομίζω ότι δεν πιστεύετε αυτό που λέτε. Ψάξτε το χώρο σας τώρα αν έχει φυσική απέχθεια ή αν κρίματα του χώρου σας διαπνέονται από ένα ευρωσκεπτικισμό ή αν αναπτύσσονται σχέσεις απεχθείς για ό,τι συμβαίνει σήμερα στην Ευρώπη.

Δεν νομίζω ότι αντιστοιχεί σε καμία περίπτωση ο ψόγος αυτός στον πολιτικό μας χώρο και στην Κυβέρνηση. Διαφωνείτε για τις διαχειριστικές μας δυνατότητες, έχετε δικαίωμα να το κάνετε. Ωστόσο στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο -και ο κύριος Υπουργός νομίζω το είπε με μεγάλη ειλικρίνεια- δεν αρκούν οι κεντρικές διαχειριστικές ικανότητες. Και νομίζω το καταλαβαίνετε και εσείς ότι δεν αρκούν. Αν δεν αναπτύξουμε συλλογικές διαχειριστικές δυνατότητες όπου πολλοί φορείς και κυρίως η Τοπική Αυτοδιοίκηση να συνδράμουν προκειμένου συλλογικώς να διαχειριστούμε θέματα που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να τα διαχειριστεί μία κεντρική κυβερνητική μηχανή, με την οποία διαχειριστική δυνατότητα και αν έχει, δεν νομίζω ότι μπορούμε να ελπίζουμε ότι τέτοια νομοθετήματα και τέτοιες παρεμβάσεις θα έχουν θετικό αποτέλεσμα.

Αιτιολογείται αν θέλετε, κύριε Παυλόπουλε. Η καθυστέρηση είναι συνώνυμη, και ως είμαστε ειλικρινείς, της δομικής καθυστέρησης που παρατηρείται στη χώρα μας. Είμαστε μία χώρα που είκοσι εφτά χρόνια -νομίζω αύριο θα γιορτάσουμε

επίσημα σ' αυτήν την Αίθουσα την αποκατάσταση της δημοκρατίας- οι κοινωνικοί μας θεσμοί δεν είναι ολοκληρωμένοι. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση τώρα προσδιορίζει τα βήματά της και επιχειρεί να σχεδιάσει ένα δημιουργικό δρόμο.

Οι ίδιοι οι κοινωνικοί φορείς, οι οργανώσεις, είτε οι περιβαλλοντικές είτε οι οργανώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τώρα φτιάχνονται.

Πιστεύω ότι δεν είναι σωστό να διαμορφώνουμε ένα κλίμα απαισιοδοξίας για τις δυνατότητες της ελληνικής κοινωνίας. Είμαστε πίσω. Αιτιολογούνται οι καθυστερήσεις. Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Για να καλύψουμε αυτό το κενό πιστεύω ότι υπάρχει μόνο ένας τρόπος. Η πολιτική υπευθυνότητα, η σωστή λειτουργία των κομμάτων ως κυρίαρχοι μηχανισμοί.

Βέβαια πάνω σε αυτό νομίζω ότι το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του και ο Κώστας Σημίτης έχουν αποδείξει στην πράξη ότι είναι ο χώρος, ο φορέας και τα πρόσωπα που μάχονται και για τον εκσυγχρονισμό και για την αντιστοίχιση των δομών της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας σε δομές που με μεγάλη παραγωγικότητα, με αξιοθαύμαστη συνεργασία καταφέρνουν και οριοθετούν ένα πνεύμα συνεργασίας και έχουν άριστα αποτελέσματα σε τέτοια θέματα.

Πιστεύω -και με αυτό τελειώνω- ότι ο δρόμος για τη σωστή λειτουργία κεντρικής διοίκησης περιφερειακών δομών της ίδιας της αγοράς, των ιδίων των πολιτών για θέματα διαχείρισης, γενικότερου ενδιαφέροντος, περιβάλλοντος κλπ., απαιτεί χρόνο, απαιτεί προσπάθειες, κυρίως όμως απαιτεί ένα συνεκτικό πολιτικό λόγο που αρκετές φορές θα υπερβαίνει τις κομματικές ή τις μικροκομματικές σκοπιμότητες. Δεν καταφέρατε να τον υπερβείτε, κύριε Παυλόπουλε. Θεωρώ βέβαια θετικό ότι συμβολίσατε τουλάχιστον με τη θετική σας ψήφο επί της αρχής μια θετική διάθεση. Θα δούμε και στη συζήτηση επί των άρθρων.

Νομίζω ότι τέτοιες συζητήσεις ή τέτοια σχέδια νόμου μας δίνουν τη δυνατότητα να αναπτύσσουμε έναν κοινό προβληματισμό και να προσεγγίσουμε ο ένας χώρο τον άλλο για τις κοινές μας ευθύνες, για τη διαμόρφωση όρων και προϋποθέσεων που η ίδια η κοινωνία σε συνεργασία με την κεντρική διοίκηση θα διαχειρίζεται θέματα ευρύτερου ενδιαφέροντος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχει τελειώσει ο κύκλος των πρωτολογίων. Υπάρχει κάποιος κύριος Βουλευτής που επιθυμεί να δευτερολογήσει;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ζητάτε το λόγο εσείς, κύριε Τσιπλάκο. Ήσασταν εγγεγραμμένος, μπορείτε να μιλήσετε. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι σήμερα συζητάμε στη Βουλή ένα από τα πιο ενδιαφέροντα νομοσχέδια που έχει σχέση με την ποιότητα ζωής και στοχεύει στην επίλυση ενός θέματος που ταλανίζει τους πολίτες και τους απασχολεί.

Διαβάζοντας τον τίτλο του νομοσχεδίου είπα ότι επιτέλους η Κυβέρνηση αποφάσισε να ασχοληθεί με τη λύση του προβλήματος αυτού έστω και με καθυστέρηση πολλών ετών.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω τι γίνεται σε άλλες περιφέρειες. Σας πληροφορώ, όμως, ότι στην ιδιαίτερή μου πατρίδα, τη Βοιωτία, η κατάσταση είναι εφιαλτική. Δεν φτάνουν οι λόφοι των σκουπιδιών, των στερεών αποβλήτων κυρίως από την άναρχα ανεπτυγμένη περιοχή των Οινόφυτων, τη βιομηχανική περιοχή, αλλά έχει αρχίσει και το μπάζωμα των ρεμάτων και ειδικά του Ασωπού ποταμού για τον οποίο έχουν γίνει πολλές εξαγγελίες, αλλά κανένα συγκεκριμένο έργο δεν έχουμε δει μέχρι σήμερα για την προστασία των κατοίκων.

Διαβάζοντας, όμως, το κείμενο του νομοσχεδίου διαπίστωσα ότι η Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται να λύσει το πρόβλημα αυτό, αλλά σύρθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα με καθυστέρηση πολλών ετών, να φέρει ένα νομοσχέδιο όχι για να λύσει, όπως είπα, το πρόβλημα, αλλά για να εκπληρώσει τυπικά τις υποχρεώσεις της για εναρμονισμό με την κοινοτική νομοθεσία. Και τούτο, όπως είπαν και οι προηγούμενοι

συνάδελφοι, για να αποφύγουμε τις κυρώσεις που ήδη μας έχουν επιβληθεί λόγω του ότι αδιαφορούμε να συμμορφωθούμε επί πέντε χρόνια προς την κοινοτική οδηγία 94/62 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις συσκευασίες και απόβλητα συσκευασίας.

Είναι χαρακτηριστικό της κυβερνητικής αδιαφορίας για να δει αυτό το καυτό πρόβλημα το ότι η Κυβέρνηση φέρνει το νομοσχέδιο αυτό ύστερα από την προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, προσφυγή για αδιαφορία της Ελλάδα να συμμορφωθεί προς την παραπάνω οδηγία.

Με το θέμα της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων, κύριε Υπουργέ, είχαμε ασχοληθεί την περίοδο 1990-1991 -ειδικά με τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων και την ανακύκλωση- ύστερα από πρωτοβουλία του τότε δημάρχου Αθηναίων του Τρίτη για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού στο λεκανοπέδιο Αττικής, όπου υπάρχει και το μεγαλύτερο πρόβλημα.

Παρά το γεγονός ότι είχε εκπονηθεί πλήρες και ρεαλιστικό σχέδιο για τον τρόπο διαχείρισης των στερεών αποβλήτων και για την ανακύκλωσή τους, παρά το σαφή καθορισμό του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και παρά την ειλικρινή βούληση της τότε κυβερνήσεως να λύσει το θέμα αυτό, σκοντάψαμε σε σωρεία προβλημάτων κυρίως οικονομικών και καταμερισμού αρμοδιοτήτων με αποτέλεσμα να αποτύχει τότε η όλη προσπάθεια.

Ο συντάκτης του υπό ψήφιση νομοσχεδίου δεν κάνει καν τον κόπο να συγκεκριμενοποιήσει τουλάχιστον τα σημαντικά αυτά υπαρκτά προβλήματα και να δώσει λύσεις, αλλά τα παρακάμπει με τη μέθοδο των εν λευκώ εξουσιοδοτήσεων μέσω υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Είμαι βέβαιος κύριε Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο αυτό θα έχει την τύχη του ν. 1650/96 ο οποίος έμεινε τελικά ανενεργός επειδή παρέπεμπε πάλι για τη λύση των προβλημάτων σε προεδρικές αποφάσεις και διατάγματα τα οποία ουδέποτε εκδόθηκαν. Δεν υπήρχαν χρονοδιαγράμματα ενεργειών και καταμερισμός αρμοδιοτήτων όπως άλλωστε συμβαίνει και με το παρόν νομοσχέδιο.

Δεν πρόκειται να απασχολήσω τη Βουλή, θα είμαι σύντομος. Άλλωστε ειπώθηκαν αυτά τα θέματα από προηγούμενους συναδέλφους. Τα προβλήματα που θα παρουσιαστούν στην υλοποίηση του νομοσχεδίου αυτού είναι γνωστά όπως η αδιαφάνεια και η ασάφεια σχετικά με το ρόλο των διαφόρων φορέων, τα οικονομικά προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν και πήρα το λόγο απλώς για να τονίσω ότι η Κυβέρνηση αν επιθυμεί ειλικρινά να δώσει λύσεις στο σημαντικό αυτό πρόβλημα πρέπει να πάψει να παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο μεταβιβάζοντας τις ευθύνες σε άλλους και ειδικά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Θέλω να πω ότι απέτυχε η προσπάθεια αυτή και αναφέρομαι

και στο εργοστάσιο ανακύκλωσης στερεών αποβλήτων που είχε χρηματοδοτηθεί το 1992 και είχε γίνει στην περιοχή των Οινόφυτων. Είχε εγκριθεί η χρηματοδότηση, είχε επιλεγεί ο ιδιωτικός φορέας και ναυάγησε η όλη υπόθεση. Η δαπάνη ήταν 2,5 δισεκατομμύρια με 80% χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η υπόθεση σκόνταψε στη βιωσιμότητα του εργοστασίου αυτού που απαιτούσε ισχυρή οικονομική επιχορήγηση κάθε χρόνο για να μπορέσει να λειτουργήσει.

Η Κυβέρνηση οφείλει να συνειδητοποιήσει τις ευθύνες της και ζητάμε να προσπαθήσει να συμπληρώσει το νομοσχέδιο αυτό με συγκεκριμένες λύσεις, να αντιμετωπίσει τα συγκεκριμένα προβλήματα για να έχουμε αποτέλεσμα χωρίς αόριστες παραπομπές σε μελλοντικές αποφάσεις, που σίγουρα καταλήγουν στην πλήρη αποτυχία της όλης προσπάθειας. Νομίζω ότι είναι εύκολο και μπορεί η Κυβέρνηση να συμπληρώσει το νομοσχέδιο αυτό, ώστε να είναι ενεργό και να μην παραμένει στα αζήτητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπάρχει κάποιος άλλος συνάδελφος που θέλει να δευτερολογήσει; Όχι.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να πείτε τίποτα; Η Αντιπολίτευση συμφωνεί.

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι, δεν έχω να πω τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Συσκευασίες και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων - Ίδρυση Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.)» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δέχστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.16' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Τρίτη 24 Ιουλίου 2001 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Για την προστασία των ηλικιωμένων, των ανέργων μακράς διάρκειας, για την επιμήκυνση της επιδότησης της ανεργίας και για την εξασφάλιση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης όλων των ανέργων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

